Epiſtolaꝝ formule in om

ni genere ſcribendi/iuxta maiorum noſtroꝝ doctrinā. et ve
ram epiſtolandi artē. Per dominū karolū menigkē. ſtudij
Bononiēſis mgr̄m. vtriqꝫ multaꝝ ſciaꝝ viꝝ qꝫ doctiſſimū/
ex epiſtolis familiaribus Marci Tulij Ciceronis (Quē
merito eloquentie patrē appellāt) Et Enee ſiluij poete lau
reati extracte. Unicuiqꝫ exemploꝝ gr̄a pncc̄arie. Et qꝫ maxi
me vtiles feliciter incipiūt

Intimat amico impletō

ſue petitōnis quo ad collectōem epiſtolaꝝ

SAlutes plurimas q̄ꝫ effundere poſſit hic calam⁹
aut ferre papirus. Multis me lr̄is inceſſanter
amice fidiſſime. multaqꝫ ſp prece pſeq̄ris. ꝙ in
vnū libellū formulas aliquas epiſtolaēs/q̄ ſco
larib⁹ Bononie in collegio lilij/p emendis pnunciari con
ſuerūt/et quidē correctas. tibiqꝫ mittendas/colligerē. ma
ximeqꝫ illas/quas imitatōni. cōiqꝫ ſcriptioni/magis accō
modas ac ornatu. et ſenſu venuſtiores. iudicarim Quo/vel
epiſtolas ſtruendi. vel imitandi plurima tibi ad manū ſta/
rent exemplaria. Et ſi vir optime rem mihi factu difficilē pe
tis. pvocat tamen me amor in te meus. vt tuis votis fauere
velim. humanitas quoqꝫ tua/ꝙ audiā. meritaqꝫ in me tua
ꝙ crebrā. Formulas igit̄ illas abſqꝫ ordine/put caſu aliquo
prius/poſteriuſue in manus ceciderūt. in vnū aceruū reda
ctas/atqꝫ ad vnguē (vt aiunt) caſtigatas. tibi miſſas facio.
Uſus em̄ ſum. q̄ valui induſtria. vt prima haꝝ epiſtolaꝝ
piecta. put ex manu cōpoſitoris ceciderāt. aſſequerer exēplo
rū gr̄a. nō ſatis fiſus ſcolariū codicibus/qui oīa ſcribere cō
ſueuerūt trūcatim. atqꝫ corrupte/iam cōnexim/iam ſeiun/
ctim. vt nō ſatis diſtinguas. etiā ſi tibi appollo ſuū ingeniū
infuderit. lr̄as et ſillabas/que. quibus coherēat. ex quibus
egrius ſenſum q̄ꝫ ex limate ſanguinē extraxeris. Nihil em̄ il/
lic ſine vicio eſt. qꝫ vbi calamus nō migrauit. Sextus iam

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

mēſis agiť ab eo tp̄e quo ꝑ te labōꝛ is implet⁹ eſt. quē ma
giſtri pedagogij lilij optarūt. at rogarūt / ad ſcolariū etiā cō
moditatē collatū iri. itaqꝫ multiplicatiōe plurima. impſſis
iaꝫ lr̄is. collectō hec depicta eſt quo facilius capiāt. ꝛ diſcāt
que coꝛrectoꝛia videbūt. Tu felix vale / ꝛ quidē valentius
q̄ꝫ qui valentiſſime

Additio ad epiſtolā p̄cedētē ꝑ nouā epiſtolaꝫ

Dum latoꝛ haꝝ (fidiſſime vir) ad iter ſe accinxerat. tam
nubiloſ⁹. turpiduſqꝫ aer ſuboriť. vt [illegible] alio ſub celo me po
ſitū crediderim. quo cogiť abceſſum ſuū ad craſtinū ꝓtrahē
quo latius ſcribēdi plus mihi tēpoꝛis erat ꝛ animi: Didici
em̄ relatu nuncij obinde has epiſtolares foꝛmulas te petere
qm̄ filios duos habes. grāmaticā doctos. quos cupis his e
piſtolis erudiri. quo aliqua eloquētie p̄guſtamēta aſſequan
tur. vt lꝫ foꝛte nō certo ſapoꝛe. at odoꝛe tn̄ q̄dā ſuccēſi ad hu
manitatis ſtudia tandē alacrius rapianť. in quo nō paꝝ tu
am collaudo prudētiā. nihil em̄ cenſeo in inſtitutōe iuuenū
vtilius eſſe q̄ꝫ / ꝙ aptis t̄minis. pulcris clauſulis. dulcib⁹
q̄ꝫ numeris / etate pꝛima inſueſcāt. maxieqꝫ illis. quaꝝ apd̄
priſcos ſcriptoꝛes oꝛigo eſt. que ſono. ſenſuqꝫ ſint fecunde.
quas multas his epiſtolis inſeminatas inuenies. quas do/
ctus facile nouerit. ad ſuaqꝫ loca remiſerit. quodcūqꝫ em̄ to
tiens vngue (vt aiunt) ſub tenero / aīmis ſuis adiungūt. no
uiſſime affigant. neceſſe eſt. cum nihil ſit aſſuetudine maius
Et ſi Quintiliano credimus / frequens imitatio tranſit in
moꝛes. et niſi Senecā abnegemus / longum eſt iter ꝑ p̄cep/
ta. ſed breue ꝛ efficax ꝑ exempla. non em̄ facile quis dixerit.
quid virtū habeant imitatō ꝛ applicatō. ad quas aſſequen
das nihil eque cōducit / q̄ꝫ multa videre. multa quoqꝫ vi/
cata. manu legere. habent em oēs clauſule / que duplicit ſo/
nant. naturā picis ꝛ viſci ſuis lectoꝛib⁹ adheſurā. Oꝛ tamē
non voto viuiť vno. Nec maioꝛ ſimilitudo animoꝝ q̄ꝫ frō/
tiū eſt. ſed varijs varia placent Hinc nō vnus hic ſtilus ob
ſeruabitur. cū varijs aurib⁹ oblectamenta queruntť. moꝛe vi
narioꝝ qui de quolibet vaſe ꝓbam tradē cōſuerūt. nūc etiaꝫ
aliter ꝙ qui merces vendūt varias / oculis coꝛā obſtentāt. q̄
tenaci⁹ merx vnaq̄qꝫ / ſuū emptoꝛē allexerit. Sed finiendo

lōg⁹ fui· caruit freno calam⁹. Tu leti⁹ vale. q̄ȝ apis in thimo
q̄ȝ piſcis in vndis

¶ Rogat amicus amicū. q̄ frequenti⁹ ſcribat. ne
p nō ſcriptōem amicicia minuatur

Mēſas p̱enni fauore ſalutes ¶ Neſcio. vn̄ tibi
amice p̱care p̄ter ſolitū in ſcribēdo deſidia creuit.
niſi tuus ille decreuerit amor. qui multos iā di/
es / verſ⁹ me fulſit p̱lucidus / cui ſi adhuc ſcintil
la ſupeſt. nō ceſſabo / donec epiſtolaꝝ / clamoꝝ q̄ȝ flatu / lūi/
noſior fiat. Cla[illegible] o igit̄ iteꝝ. atq̄ȝ iteꝝ clamo. hortor. rogo.
ſupplico. digneris dormientē calamū excitare. Nec p̱tiaris
vł dilui. vł r̄mitti nr̄aȝ amiciciā tā lōga fide excultā / tā q̄q̄ȝ
pulcris inicijs ortā. ⁊ facias me tui loci nouoꝝ. tuiq̄ȝ ſtat⁹.
tuis lr̄is c̄tiorē. Vale. cū ſatirico tibi opto. ſit mēs ſana / in
¶ Reſponſio ad epiſtolā p̄cedentem. .corpore ſano.

Ut ſepe ad te ſcribā / nūc tuis me lr̄is / nūc alienis. nunc
nūcioꝝ voce excitar̄ n̄ deſiſtis. Crebras ex te lr̄as habeo. oīȝ
q̄ȝ vn⁹ clamor. vna h̄ ſentētia ē. Sollicite petis tibi intiam
q̄d apud nos noui deferat̄. vagat̄ apud nos / varia ac multi
plex fama / neſcio q̄bus auctorib⁹ / diſſeminata. q̄ ſpero ſuo
more nō nūcia v̄i / ſȝ ficti / vaniq̄ȝ vulgatrix erit. Parui hēo
q̄d narret mēdacij ipa nid⁹ / paſſionūq̄ȝ ſeq̄x popul⁹. Qui/
q̄d nocte ſōnio haurit. vel euentuꝝ optat. h̄ iā aſſerit eueniſſe
nō facile adducor vt credā. Nā tātā / q̄ dicunt̄ / ſepe ſpēȝ hn̄t
veriſſilitudis. q̄ȝ tā cign⁹ corui geſtat effigiē. Nihil hic loci
ſcriptu dignū noui extat. nihilq̄ȝ audio. q̄ȝ īpudica mēdacia
magnis mōtib⁹ groſſiora In p̱ſpeꝝ ducat oīa de⁹. letioraq̄ȝ
faciat. q̄ȝ narrant̄. q̄ tibi dignet̄. q̄etā p̄ſtare vitam cū ſalute.
Rapti ex Pariſi⁹. octobris. xxvi. acta iā cena cadēte luie ſol

¶ Ciuis rogat curialē vt que in curia ſecreta agā
tur ei reuelare dignetur

Salueto. certū habeo int̄ p̄mates curie nr̄i principis il
luſtriſſimi. vbi ɔtinuo v̄ſaris. te plurimi fieri. vt facile intel
ligas q̄ nūc gerant̄. q̄ q̄q̄ȝ iā geſta ſūt. etiā / atq̄ȝ etiā. q̄s reꝝ
curſ⁹ ſit. q̄ſue futur⁹ exit⁹. Tu in portu oīm nouoꝝ nauigas
tā vere. tā recens ad te oīa deferunt̄. vt ea geri p̱pe videas. Te
igit̄ p̱ tua / icredibili ī me beniuolētia / meaq̄ȝ itē in te pari/

vehemtiſſime rogo. facias me oim / q̄z diligētiſſime certiorē
Lōgior eē̄m / ſed plurimū hay latoꝛ feſtinꝰ erat. ⁊ moꝛe im
patiēs. vt vix mihi ſcribēti momtū indulſit. q̄ fuit neccē ſiſtē
Vale / letus ſanus atq̄z lōgeuus

Reſponſio ad pꝛecedentem

Salutē plurimā. Nā ſum neſciꝰ / viroꝝ optīe / q̄zto la
boꝝ freno / vti deceat. facta pꝛincipū enarrātē. q̄ztiq̄z ſit ꝑicu
li in his linguā laxari indulgētiꝰ / cuiuixunq̄z / quiſq̄s fuēit
exactā ſatis cuſtodiā adhibet. ꝑ tāti ꝑiculi q̄ztitate. lucet em̄
iā mihi / velut in ſpeculo videā. effigies p̄ris. cui altiſſimꝰ ad
eē dignet. illď ſatiricū / ſꝑ dū viuēt / in oꝛe regētꝫ / digito cō
peſce labellū Noli q̄ſo. ſecretioꝛes res ex me req̄rē / q̄s pꝛudē
tioꝛes / tectiſſimas tenēt. ⁊ quas attingē nō audere. Si q̇d
inciderit. quod tua interſit certo habeas me tibi nō futuruꝫ
alienū / nec abeē te putes / me p̄nte. ſed ſenties. q̇d iuris ha
beat. intˢ nos amicicia vetꝰ. ⁊ q̄zquā pauculo tꝑe / ſtrictioꝛ
me videas. latiſſimi tū in te coꝛdis / ſꝑ / ac ſꝑ / ꝑmanebo. va
le in eo qui facit valere.

Reſponſio ad aliam ſententiam

Inter multa / que a me ſedulo petiuiſti. hoc fuit p̄cipuū
ꝙ ſepē ſcriberē / qď multis iā datis ad te litterulis / iplesſevi
deor hac tua ex ſollicitudine / plāe ꝑpendo. quē apud te ami
cicie gradū teneā. qui vreris. augeris. eſtuas. afflictarꝫ. et dū
maxie ſiles. clamat humanitas tua / vbi ſim. quid agā. quid
moliar. qď nō niſi ex amiciciaꝝ / ditiſſima vena. ꝓcedē pōt
De nouis āt quid ſcribā. nō habeo. niſi ꝙ magna ē apď nos
belloꝝ vis / neq̄z minoꝛ celeritas. quo veꝝ eſt. ꝙ coꝛpoꝛa iā /
oēs exercēt. ingenia nulli. Nos vero pauidi ſtamꝰ. futuriq̄z
neſcij Quolibet momēto / aures n̄ras inuolāt mēdaci amil
le / vanis hoim cōflata fabellis / que mox ꝑeunt. leuitate ſui
Dignet rectoꝛ ethereꝰ / nos ꝓtegē vt qui viribꝰ n̄ris ſtare n̄
poſſumꝰ / illius miſericoꝛdia cōſeruemur. Valeto. longioꝛ
fui / vt ſcribendi raritatem / ꝓlixitate compenſarem. Rurſū
vale.

Excuſat ſe amicus de rara ſcriptōe intermiſcēs pauca de habitudine ſui ſtatus

¶ Scripſiſſem frequentius cariſſime vir ad te/ de ſingu/
lis/ niſi varie occupationes/ animū meū in alia diuerſa ra
puiſſent. ⁊ ſi interdū quid ocij nactus fuerim. nō erat aſtās
nuncius. Sed nūc iſto cum opoꝛtuno gerulo/ te ſcire exop
to. me varijs inuolui miſerijs/ multiſqꝫ curis īplicaui. vt
quid acturus ſim/ que conſilia ſecuturꝰ/ incerte me res/ in
certū faciūt. Si tibi animi mei/ anxias/ curas/ quas dira
tꝑm calamitas/ peperit. ſcribere conaboꝛ. nō erit hec mea epi
ſtola/ vel modū/ vel exitū habitura. Planiꝰ/ ad ea q̄ me pū
gunt. puncta deſcenderē. niſi quoddā ſecretū obſtaret. quod
nun ꝑſtiterit ſiluiſſe. Decreui hec oīa/ in tempus reliquū ꝓ
trahenda. donec alterno ꝑfrui colloquio dabitur. Interea va
le. ſuperiſqꝫ cariſſimus eſto.

¶ Conſulit amicus amico. ne patriam redeat bel
li furoꝛe turbatam.

¶ Chariſſime frater. Neſcio quid mihi ad aurez cecidit/
q̄ ex vrbe ad nos q̄ꝫ primum deſcendere paras. Frater ſi mi/
hi credas. ⁊ te ad iter nondum accinxeris. tuū reditum ad
hyemē vſqꝫ ꝓtrahes. donec paꝝ ꝑ nacti fuerimꝰ/ tꝑis maio
rem clementiā. Nam apud nos/ vndiqꝫ multa ſurgunt ma
loꝝ inicia. ⁊ hoꝛrenda ſemina belli/ vt vix vſqꝫ ſine lapſu/
pedem figas. Et q̄ꝫtum ego hanc reꝝ ſeriem ꝑſpicio. attenti
uſqꝫ mecū ſingula voluo. habebitur meo iudicio felix/ qui
poterit inter tanta belloꝝ incendia/ abſqꝫ omni ꝑſus leſio
ne/ abiere. Caue. conſulo. qui honeſta abſentia tutiſſimꝰ es
ne ꝓ feſtino reditu/ in ꝑicula ꝓlabaris. Vale longa die/ et
voto felici. Ex Bon. Julij. vij. tarde dum leta traherent cre
puſcula noctem.

¶ Intimatio nouoꝝ ciſalpini. ſuper diritate bel/
loꝝ/ ad amicū/ in italia cōmorantem

Plurimas (iocūdo coꝛde) ſalutes. Frater chariſſime. no
ſtra patria/ bellis ſe granibus attenuat. Quaſſatur motibꝰ
inteſtins/ ⁊ ardet iam ꝓpꝛiis flammis/ que diu trepidauit
tanqꝫ dubia videretur. in quā ꝑtem eſſet caſura. iam ſupina
iacet. nec video qūo ſe erigere poſſet. Que ⁊ ſi foꝛſan aliqū/
in cubitū erecta. ſpē in ſurgentis ꝓferre videatur. mox non/
niſi ſuoꝝ manibꝰ impulſa/ relabitur. Nec video quid reſtat

niſi que magna gloria floruit. miſera ſeruitute ſeneſcat Nul
q̄ʒ viatoribus tutus eſt tranſitus. Tota regio obſeſſa eſt la/
trunculis. Fac igitur conſulo. quod immunda animalia ſo
lent. ſordes timentia/que vbi cauernulis egreſſa. locū/ce/
no obſitum/vident. pedem retrahūt. ⁊ intra latibulū ſuum
ſe rurſus receptant. Mane igitur vbi es. eo felicior/quo re
motior/vbi gaudeas. vbi nullo turbāte quieſcas Uale in
eo/qui mare/qui terras/qui ſidera fecit.

¶Reſponſio amici in italia commorantis. ad ci ſalpinum

¶Salutes. feliciū votoꝝ datrices. Si omnes calamita/
tes/quas vndiqʒ in italia vidi. ſcribere pergo. citius carebo
verbis/q̄ʒ rebus/priuſqʒ tp̄e/q̄ʒ animo. Caſtra vndiqʒ eq̄
tes vomunt. ſtrepunt arma/concrepāt tube. Et(vt Augu/
ſtini verbum eſt) ferree tunice viroꝝ fortiū membra cōſtrin
gunt Intenſus geritur arcus/nudus enſis/⁊ haſta leuata
ſacra ſpoliant. polluunt. ⁊ pphanant. Maleficioꝝ eñ licē
tia/cadunt vniuerſa in predam. Nihil miſeris relinquitur
agricolis/quo vitā trahere terram colere. coniuges/aut li/
beros educare poſſint. Jam video. quid noceat belloꝝ timi
tus/⁊ agitans diſcordia ciuium Si ſortē patriaꝝ/luct⁹/
et ſqualorē cerneres. vaſtitates ⁊ clades/quibus premitur
paup popellus/iam lucem odires. mortem optares. clama
reſqʒ illud poeticū. Jam ſatis eſt ſuperi/veſtro ꝙ numine vi
xi. Parcito queſo. iuuat de tp̄is iactura conqueri. et cordis
anguſtias denudare. Succurrat ille/qui nouit planare ſub
limia/⁊ alti⁹ eleuare pſtrata. Uale in eo q̄ dat eſcā oī carni

¶Rurſus ciſalpinus. reſcribit ad amicum itali**ū**

mala/malis comparādo

¶Amiciciā (ſupra q̄ʒ ſcribi poteſt) p ſalute. Ubi italie cru/
delia bella narraſti. que multis maloꝝ aculeis opp̄ſſa/iacʒ
vbi tuo tranſitu/flammiferas vndiqʒ faces volitare vidiſti
vt multa iam opida/in cinerē ⁊ fauillā redacta ſunt. Mio
ra tn̄ omnia ſunt. ſi ea ad patriā nr̄am acerbis cladib⁹/ple/
nam cōparabis/que iam ita deperijt. vt ne domūcula ſalua
pmanſit. cuiusſi incenſas villas cerneres. caſtra diruta/ſā
guinem p riuos fluere. cadauera ceſoꝝ in campis cōſtrata. ſe

nec vox voci/cōgrue iūcta. Mirꝝ quo fuerit tūc illud cādi/
dū ingeniū/vel aīe tectū vbi tūc (vt tuis litteris vtar) cōcep
tus velox/vbi memoria ſeruās. Priuſqꝫ ab hac/dies ade/
rit ſeptim⁹/pn̄s tibi fuero de eo aliter diſpoſitur⁹ fauēte opi
fice ſūmo/que te digneꝛ feliciſſimū cōſeruare. Ex. II. mane/
dū iā ceſſarūt ꝑfecto ſole tenebre

Reſponſio in idē tendens.

Beniuolū obſeqū/loco ſalutis. Scias me (aīce ad cor vſqꝫ
dilecte) epiſtola tua ꝑlecta. riſuꝫ cohibere nequiſſe. noui ei fi
lij mei ingeniū. ſuūqꝫ cerebellū bonis artib⁹ ꝓrſus ineptuꝫ/
cui nihil inculcari pōt. quē vbi diſertū magnis ſudorib⁹ de
ſcripſiſti. Nil aliud mihi dicere videbaris. ac ſuem nitidā teſtu
dinē velocē/ꝛ coruū cādidū apellaſſes. Veri ad me litteras
dedit tā ineptas/vt eas nemo/vel ignotus abſqꝫ alto ca/
chino legere poſſet. q̄rꝫ inſpectō (vt verꝫ fatear) mihi doloreꝫ
peperit ꝛ furorē/nec mihi aīm⁹ min⁹ indoluit. q̄ꝫ exarſit. Po
tuiſſet tuci⁹ ſi/ſapuiſſet/ſilencio ſuam ignorācīā velauiſſe.
quo ſibiypſi min⁹ vicij/ꝛ mihi doloris min⁹ cōflauiſſꝫ. q̄ cū
docere cōtēdit. nil aliud agit/q̄ꝫ ceco colores/ꝛ ſurdo ſonos
ingerat. Vale ꝓpteqꝫ diē me exſpecta. interea q̄ qꝫ me infra tu/
uꝫ cor firmare digneris

Epiſtola reſponſiua idem ſonās

Salutes/ad aſtra vſqꝫ ferētes. Dū mihi oblatas litteras tu
as (aīce colēdiſſime) intercenādū ꝑlegerē. mult⁹ mihi ſbort⁹
ē riſus/quē vix manib⁹ mappaqꝫ reprimerē. Nō ſec⁹ cōſiliuꝫ
tuū/aures mea ꝑſonuit. q̄ꝫ diceres. emas molam i plumas/vt
volitet.. Quid queſo legibus incūberet. qui nondum pueri/
les illas regulas primis vel labijs/deguſtaſſe videatur. qui
vix nomē a verbo ſecerneret. credo vix noſcat. quot digitos
manibus habeat. quibus pocius velim caudam aratri du/
cat. q̄ꝫ legum volumina voluat. que voluendo. terendoqꝫ pri
us omnes deleuerit leges. q̄ꝫ vnicā intellexerit. Vale valen
ci⁹ q̄ꝫ qui feliciſſime

Epiſtola excuſatiua priorum reſpōſionum de nō imputādo magiſtro ꝙ filius male didicerit.

Felicitatem/ſine cariturā/loco ſalutis. Ignoſce queſo (ve

nerāde magiſter) ſi hactenus me ſcribēdi caloꝛ euexit. Scio
in docēdo puero / vt in ſerēdo agro / tria requiri. Ut terra ſit
fertilis / apta ſemina / perit⁹ agricola. Coptū habeo ꝙ ex ige
niȷ̄ vicio nō magiſtri / non doctrine / indoct⁹ remāſit. Nō ⁊
ſi male me habeat. qꝛ tn̄ nō ē a tergo cōſiliū / nihil ſupē. qꝫ ꝙ
rudū meū (vt aiūt) ꝓ ioco teneā ꝓſpectur⁹ / vt remiſſio pte
riti / intēſione futuri ꝯpēſet. Uolo igit rediſcat q̄ didicit ꝑ⁹
malā ſegetē etiā ſerēdū ē. Sepe ꝙ vni⁹ āni ſterilitas abſtulit
alteri⁹ āni vbertas donauit. Magis vellē / ſi poſſem / filios
meos ſcie / qꝫ diuitiaꝝ / locupletes relinq̄re. ad qd̄ mecū eni/
tere. Et bene vale

Intimat pater magiſtro ne filiuꝫ ſtudio leguꝫ icō bere ꝑmittat

Salutes eq̄ntes maris arenas Uolo (ſince
re preceptoꝛ) ꝙ adhuc legibus / fili⁹ me⁹ incūbat. donec ex fō/
tib⁹ artiū / q̇b⁹ laborē / ingeniū accomodat. qd̄ ſatis erit. hau
ſerit. in q̇b⁹ dū ſa tis ꝓfecerit. tūc ceteris ſtudyȷ̄s operā dabit
Nō mihi deſūt. q̇ cōſulāt. ꝙ artes cōtinuādo / etiā ad latus
q̄nqꝫ inſtituta videat. ꝓut q̇dā ſui ſodales faciūt. Cui cōſilio
nō poſſū cōdeſcēdere / ne filio eminat. qd̄ euenire ſolꝫ In au
guſto / multa ſerētib⁹ / vt impediāt ſe ſata cōcurſu. Licet em̄
ſui eq̄les plurib⁹ ſciēcyȷ̄s / vno tp̄e inſudēt. nō tn̄ illis inferi/
oꝛ erit. ſi vnā bn̄ didicerit. Nō vno agmine / oīa diſcēda ſūt
Laudat pluuia / q̄ ſenſī deſcēdit ī terrā. Uale ſan⁹ / eāt qꝫ ti
bi felicibus oīa fatis

Reſponſio ad idē cū prioꝛibus.

Salute ꝑmiſſa / quā tibi adeē largiter opto. Eas q̄s ad me
litteras fili⁹ me⁹ ṗdie miſit (aīce cariſſime) ſui ſtudyȷ̄ / ſuiqꝫ in
geniȷ̄ / fideles teſtes / tibi trāſmitto. vbi nō ſillabā videbis er
roꝛe carētē. Hic hic videbis eruditū iuuenē vix dū ṗmis ele/
mētis imbutū. Uidebis q̄ qꝫ illā p̄clari ingenyȷ̄ lucē / quā ꝓ
pe diuinā tuis litteris extuliſti. vbi tu varios nature ſplēdo/
res ſibi ad eē arbitraris. q̄s ꝓpter / ſic laudibus eū leuare vi
deris. q̄i rediret exuſcitat⁹ ſocrates / ac ꝓdiret in aciē nouus
achilles / oīb⁹ ṗoꝛib⁹ / oēꝫ ſplēdoꝛē / nois / ⁊ fame direptu/
r⁹. Ego ex aduerſo eū excuſo / q̇ vere famā ſuam / Uirgilio nō
eripiet. veꝝ in eū hec nomina iuſtiſſime cadere ſcio. aſin⁹ / ſti
pes trunc⁹ / molaris Nō tā ouis lupū / qꝫ ipſe libꝛū aut odit

aut metuit. Nūq̄ꝫ cōtēpti libri / nō vnq̄ꝫ ſprete littere / fru
cū ſpernentibꝰ cōtulerāt. Nō aūt leges ſtudere deſiderat. nō
vtiq̄ꝫ leges. ſed libertates ⁊ ocia q̄rit. cui nō ꝓfectus / ſed dcli
nādi laboris / ꝓcipua cura ē. breui reuocabitur / ad opꝰ me/
chanicū diſponēdus. Nō ſecus vale q̄ꝫ tibi amiciſſimꝰ optat
Has litteras nemo poſt te q̄ꝫ ignis videat. omninoq̄ꝫ careant
lectore ſecūdo

Ad idē ſub alio mō tēdēs.

Animū / ad placita paratū / ꝓ ſalute Neſcio (vir optīe) q̄nā
rōis morbo laboras. q̄ tuis litteris vſq̄ꝫ adeo filij mei. euehiſ
ingeniū / q̄i magni cuiuſdā viri futuri ſpecimē miraret. qđ
pociꝰ (meo iudicio) ꝓſefert durū / ⁊ rudē aſellū. In grāmati/
ce em̄ ꝓncipijs / atq̄ꝫ puerilibꝰ radicibus / tenuiter nimiū eſt
inſtructus. volo illū in grāmatica manere ⁊ cū etate cōcoqui
ac matureſcere. ne añ tēpꝰ exeat. pomoꝝ more / que immatu/
ra / ramis decerpūtur. aſperior euaſerit. nō volādo / ſed aſcen
dēdo diſcitur. nihil me mouet q̄ ſui ſocij iā legibus ſtudēt. ñ
volo filij mei ſtillā / illoꝝ flumini / nec eius vmbrā / illorū
lumini / cōparare. q̄ nō alioꝝ eſt ingenijs / ſed ſuis viribus
eſtimādus. Vale letus / ⁊ fauſtus optatoq̄ꝫ voto fruare

Scribit aīcus aīco in curia principis morāti ne taxilloꝝ ludis incūbat

Plurime ſalutis largū affluxum Nō expreſſero facile (cariſſi/
me frater) q̄ꝫta me ceperit admiratio / q̄ tāto tp̄is fluxu litte/
rarum ad me dederis nihil. Sed audio te (qđ triſti calamo
ſcribo) taxilloꝝ q̄ttidie ludis implicari. ⁊ q̄ hinc tua ſcribē/
di venerit intermiſſio. q̄ nō minus miratus ſū ac dolui Nā i
aleaꝝ ludo (qui pocius furor q̄ꝫ ludꝰ ē) nūq̄ꝫ ꝟtus fuit. nunq̄ꝫ
decor moꝝ māſit. nec verbi modeſtia nec in eo quicq̄ꝫ preter
ludencium vultus humanū eſt. nec mihi acceptum ē / ſi dixe
ris te maiores imitari. ⁊ ſeniores. nā oē tūc viciū peiꝰ ē cui au
ctoꝝ pōdꝰ l' annoꝝ ānectiẜ. nō errorē altitudo peccanciū cul
pā minuit. ſꝫ adauget. Ceſſab igiẜ ſi ſapis / l' ꝟtutis amore / l'
cura pudoris. Nā oē lucꝝ dāni exordiū ē diripiēt mille qđ
lucrarī. ſed qđ ꝑdis reſtituet nemo. Taxillꝰ nūq̄ꝫ tibi applau
det. niſi vt doloſiꝰ fallat. ⁊ certe q̄ magꝭ alludit atq̄ꝫ blāditur
eo tādē nocebit acerbius. Scis q̄ multi te colunt ⁊ faciunt

plurimi/ſed quo magis apđ illos vales. auctoritate/⁊ grã
eo magis tibi cauẽdũ/ne q̇d mali inuidia tibi pareat. ſcis etꝫ
ex adūſo/ꝙ ñ oẽs tibi fauẽt q̃s curia nutrit. ⁊ ſatis noſcis q̄ꝫ
mũdas man⁹ geſtare dꝫ. q̇ hñt adūſarios. Dino igit̃ his lu
dis abſtinẽdũ ẽ (cariſſime frat̃) ſi ſtatui tuo velis ſalubriter eſ
ſe ꝯſultũ. ne inimicis paueris q̃ gaudeãt/amicis q̃ doleant.
Parcito tñ/ſi forte ꝟboſus nimis ⁊ audax fueri. nã vis amo
rꝫ me coegit. vt hec ardẽci⁹ ſcriberẽ. Sꝫ hec q̄ dixi oĩa ꝓ tua
ſingulari prudẽcia/i bonã ꝑtẽ accipies Ceteꝝ ⁊ hec ⁊ alia ꝑle
raqꝫ oĩa, ꝑpꝫ diẽ laci⁹ vna ꝯmutabimur. iterea me vt tuo vtere.
Et bene vale

Reſpõſio ad p̄cedentez·

Letenas ſalutes millcies reſũptas Lrãs ſꝑ tuas (amẽtiſſie
frat̃) video libẽt. lego libẽci⁹ q̄mihi ſꝑ ĝtiſſie fuerũt. ⁊ iã q̄ꝫ ñ
gratiores nã p̄ ſe ferũt ꝑſpicuũ argumẽtũ/ſingularꝫ beniuo
lẽcie erga me tue. Quib⁹ nõ fraterne mi ⁹/eloquẽt cõtẽdis
nebulaꝝ q̄ddã infamã meã caſuꝝ eẽ/niſi a me abiecero ludi
cõſuetudinẽ. Facile frater tuis monitis acq̇eſcã. q̇ nõdũ mo/
nit⁹/iã oẽꝫ ludũ deuoueri. Leuaui igit̃ te atqꝫ q̇eui. ne lon
go dolore torq̄ris. ⁊ vt oĩs tibi in futuꝝ timor abſit. ꝟa fide
polliceor me nũq̄ꝫ fore taxillis vſurũ. neqꝫ ill̃ vnq̄ꝫ plus tri/
buerim q̄ꝫ virtuti. Fidas mihi/dũ fi dẽ meã vadẽ cõſtituo
nũq̄ꝫ ſplẽdori tãti nõis iniurias egero Docuit me cicero fidẽ
ex eo dictã/q̄m fiat qđ dr̄. Finẽ do. ignoſcas rogo breuitati.
nã nũciꝫ velox abicio/ñ ẽ paſſa. vt tecũ lõgior eẽꝫ. ꝑſuadeqꝫ
tibi nihil me mai⁹ velle q̄ꝫ tibi meſt⁹ obſeq̄ntiſſimũ eẽ Fauſt⁹
et let⁹ viuas ſicqꝫ i xp̄o valeas. vt q̄ ſibi placeãt ſolũ cupias

Studẽs ſtudẽti vt libros ei accõmodet /faciaſqꝫ

Plurimũ forte miraberis venerabilis dñe/quo fiducie ty
tulo fret⁹/te p̄cib⁹ meis aggredi ꝑ ſupſeri Cũ nihil placiti ꝑ
me tibi impẽſũ memoror. q̇ merito poſſẽ/mutue a te beniuo
lẽcie viciſſitudinẽ repoſcere. Hãc plane cõfidẽ. iã/de te mihi
mãſueti tui mores p̄ſtãt. tuaqꝫ ſepe audita p̄ſtat benignitas
ad vltimũ q̄qꝫ regionis/orieniſqꝫ cõmunio. Multa ꝑfecto
dũ oculos aperio amiciciaꝝ/inter nos incitamenta perſpi/
cio. vt que nobiſcum creſcant ⁊ robora ſumant firmiora. te
intime rogo, ne dedigneris precibus tuis meritis me tib

aſtrictum reddere.qui prius oneri eſſe cogor.q̄ꝫ ſeruicio po/
tuerim. Tu tua bonitate huic ordini ꝓces.quo ad te prius
rogās/q̄ꝫ meritis acceſſero.nec tibi permittas fore moleſtuꝫ
q̄ meritis/⁊ virtutibus antecedas.quo nihil fore pulchriꝯ
ſeneca putat. Habes Macrobiū in ſaturnalibus.habes eti
am(vt audio) donatū ſuper therēcio quos libros/ſi mihi ꝯ
cedere non recuſaueris.magno me fauore perſtrinxeris. Ex
memoria donec viuā nō caſuro.eoſq̄ꝫ añ trijneſtere reſtitue/
re/fide bona polliceor.⁊ quidem illeſos/rupturis/⁊ macu
lis/nō labefactos. Uale.⁊ ſi q̇d ex me velis.precipe.q̇ mox ꝺ
ſiderijs tuis daturus fuero manus/pectus ⁊ aures.

Reſponſio ad precedentes

Incredibili quodam affectus ſum gaudio/colēde p̄ceptor/
dū tuas dulciſſimas litteras/harꝝ gerulus p̄ſentaſſet. Op/
to felicibus auſpicijs/noſtrꝝ amorē inchoari/addi/⁊ trahi
in dies q̄ꝫ longiſſimos. Nihil igitur moratus/inſpectis tuis
litteris/petitos tibi libros eodē tuo cū nūcio mitto maiora
facturus dū exposces.nā conceſſionē librorꝝ nihilipēdo quā
bono viro nūq̄ꝫ/vel incognito abnegaui.q̄ꝫ p̄mū hac via li/
bros ceperim poſſidere.vt illos abditos/cōcluſoſq̄ꝫ teneam
velim lacerent vt pereant.edax q̄ꝫ ignis/eos incineres ver/
tat. Odi illū(quiſquis eſt) tanq̄ꝫ vltime fecis virꝝ.q̇ libros
couſq̄ꝫ/vel celat/vel abnegat.vt ſoliſibi eos ad oſtentatōeꝫ
⁊ gloriā ſeruat.cū dāno/⁊ librorꝝ ⁊ poſtulātis/⁊ cū ḡui ip
ſius poſteritatis ⁊ auctorꝝ iniuria.qui luculentiſſimos ſuos
libros/multo labore editos/tranſmiſerūt in poſteros. Qui
ſi libero greſſu/in publicū nō occultati ambulaſſent. conſta
rent adhuc infiniti in tenebris plapſi libri/q̄rꝝ iā/ moni/
menta(niſi celū intereat) perire nō poſſēt. Uale felix teq̄ꝫ in
eum ſeruare dignetur.creator aſtrorꝝ

Deplangitur fratris matrimoniū

Maximas intenſas/plurimaſq̄ꝫ ſalutes. Cogor ergo tam
tibi/cordialis aīce/quiddā qđ me angit/⁊ vrit deuelare
amauit miſere/ꝑdite/afflictiq̄ꝫ frater meꝯ/natu ſenior pau
perculā puellā/forma fulgentē/nō ſic moribꝯ ⁊ aīmo q̇ tan
dē(vt carnis ardorē expleret.cū id aliť nō potuit) ſuā illi fi
dē/ſeſeq̄ꝫ cōiugē dedit. Qui caro/heu nimium caro/emit

parari momentuli voluptatē. eandē iā multis doloribus re/
cōpēſans. Cui iā oīs vita ſuppliciū ē onoroſū. Tanto ei iaꝫ
miſerabilius ſimul viuere incipiūt. q̄nto abinuicē min⁹ lice
at ſeperari. Quid em̄ triſtius ē / q̄ꝫ hos ſp̄ iungi debere / qui
āio ꝯuenire nō pn̄t. Quid q̄ꝫ durius / q̄ꝫ nūq̄ꝫ diſcordem ſo
cium / vel rectius hoſtē dixero. habere ſeparatuꝫ Erat ꝑfecto
frater me⁹ ad alia nat⁹ / quē natura dn̄ eū in lucē ꝓduxit. lon
ge ad p̄clariora cogitauit. q̄ꝫ ꝙ ſeſe in fauſtiſ nupcijs / tā miſe/
re innecteret. ⁊ ſeipm̄ (vt aiūt) tā ꝑdite vltra ſepē ꝓijceret cui
vxor (vt clare q̄ſi in ſpeculo video) nil bōi / nilq̄ꝫ placiti factu
ra ē. niſi cū ipa morief. Uale deus ſcit q̄ꝫ triſte / q̄ꝫ q̄q̄ꝫ raptiꝫ
hec ſcripſi. q̄ te cōſeruet

Reſponſio cōſolatoria ad precedētē

Salutes ſup̄ q̄ꝫ ſcribi p̄t letiores. Rogo / atq̄ꝫ obteſtor aīce
cariſſime / ꝙ e⁹ rei dolorē exuas. q̄ iā emēdari nō pōt. Nā ſu/
peri oēs (⁊ ſi oīa cōſilia ſua in vnū ꝯgeſſerit) nō efficiēt. iā fa
ctū ſit infectū. Nihil in iuuētute cadit. ipo amore deliri⁹ / ni
hil ceci⁹ / nihil periculo pleni⁹. Errat oīs amās / atq̄ꝫ nil rec
te operatur. ⁊ ſe / ⁊ oīa neſcit: Eris forte mēte ſedacior / ſi alio
rū caſus inſpexeris. Multos ꝑdidit amor / varijſq̄ꝫ angori
b⁹ afflixit. Pluries deplāgo. ꝙ frat tuus (vir maioriſ ingenij
q̄ꝫ fortūe) vxorē ꝑuerſe cōſuetudinis. q̄ꝫ ꝙ pauperē nact⁹ ſit.
facile ſua induſtria facultates adauxerit. ſed certe facili⁹ mil/
le pulicū legiones / in ſole iacētes. ne ſe moueāt. refrenaret. q̄ꝫ
vxorē vnicā / ſi mala ſit / a cōſuetudīe deflecteret cū nl'la fer/
tes adeo ꝑua ſit. q̄ nō mala vxor cū marito mox litē mouerit
aut bellū. ſed dolorē q̄ſo. nō ſpē deieceris. Sepe viſa ſūt du/
ra inicia / in molles ⁊ gratos exitus prodijſſe. Letuſq̄ꝫ viuas
et firma valitudine potiare

Scolaris ſcribit ad patrē vt ꝓ determinantijs ei denarios mittat.

Subiectionē hūilimā loco ſalutiſ. Om
nes mei ſocij. metuēdiſſie pat / vnico pene me relicto / deter/
mininācia ꝝ gradū adepti ſūt. l' iā breui adepturi. Ne igitur
a vob̄ rebus i meis iudicer q̄ꝫ par ſit negligēcior / l' ꝑri me eē n̄
vſq̄ꝫ ſatis fidere. ſed videar more aſelli paleſtrā i ſcolaſtico ꝯ
flictu diffugere. ⁊ forte vereri. ne honorifice tādē gradū magi
ſterij / cū ſocijs meis aſſeq̄ poſſē. Ad vrāꝫ benignitatē cōfu/

Ist palestra [illegible] sicut argument[illegible]

gere decreui . humilima prece rogando/vt pro h̅ gradu mihi veſtꝝ aſſenſu3/ ⁊ denarios pie dignemini elargiri/ne ſocijs meis.quos plurimos etate puenio.ordine fiam poſterior at ꝙ poſt eoꝝ ter ga relinquar . Id bona fide/polliceor datuꝝ me operam/ne plus annis ꝙ ſciencijs creſcam.quodꝙ pe/ cuniā labore redimā.⁊ tēpꝰ diligēcia. Ualet e i eo q̇ oīa v3

Reſponſio patris ſup filij petitione.

Fili/ꝙ ad gradū/tanto deſiderio aſpicas.gaudeo. Argumē tum id mihi eē videtur animi volentis/atꝙ fidentis/ſatiſ ꝙ ſibi de ſeipſo concij.ad quoꝙ ho neſtā laudē erecti. Ac q̇e ſcēs igitur tibi altiora conanti.honeſta petenti.pecuniā pro determinancijs requiſitam/mitto idem expecta in ceteriſ/ q̄ ex me iuſta honeſtaꝙ prece poſtulabis .eo tamē pacto ſi in terim parce/ virtuoſe laboroſeꝙ vixeris.ſed ſecus ſi feceris ſecus habebis Uale illius ſemper ſydonij memor/quē virtꝰ extollit.habet quod p̄ferat auro

Scribit ſcolaris ad ſuū p̄orē magiſtrū vt patrem inducat.ꝙ eū determinare pmittat

Humilitatē/ſubiectionē/ſeruiciumꝙ debitū/pro ſalute. Longo iā tpis curſu/cōpertū habui(magiſter mi) p̄cunct3 mortalibus honorāde/veſtꝝ cōſiliū in meorū parentū au/ res/perdulciter cadere.quos vel in his que directionē mea3 reſpiciūt. poterit etiā tenuiſſima admonitio veſtra efficaciter inclinare. Diu etiam noui affectionē in me veſtrā/longa con ſtancia confirmatā Hinc mihi fiducia ſurgit vt ad ſinū beni uolencie veſtre cōuolem.in ipſumꝙ ſupplices preces effun/ dam. Inſtant iam Pariſius determinanciaꝝ tempora. qui/ bus multi lectōis mee cōſodales/ꝓ gradum in artibꝰ q̇dā ꝓ hemio determinātes fiūt Parētes mei hꝰ rei/nec ritꝰ nec for mas/nec q̇d ꝓſit.ſatis ꝯgnoſcūt Rogo igit vos magiſter op time/dignemini pentes meos cariſſimos vt ad gdū i artibꝰ me ſbleuēt/inducē.eiſꝙ eoꝝ ocul' corā ponēdo.q̇d his hab tꝰ pderit.⁊ q̇d noceret forte neglectꝰ.ꝙꝙ tpa iā aſſūt/ q̄ nun/ ꝙ huic rei apta redeūt.⁊ qđ rariſſime in h̅ caſu fit qđ in curſu et ydoneo tpe nō fit Hic induſtria veſtra parentibus occur reodum eſt.qui protractionibus gaudent.omniaꝙ ad cra/ ſtina ducunt. Nō equis oculis aſpicere potero.ſocios meos

antecedere me/premijs ⁊ honoribus/quos indefeſſa dili/
gencia/nitor ſciencijs p̄uenire. Nā donec viuā turpe duxero
cedere pari/pulchrū / viciſſe maiores. Vos igitur magiſter
colēdiſſime ad ſuperſtructionē/erectionēqꝫ meam intendite
qui in me fideliſſimo niſu/p̄ma litterarum conieciſtis fūda/
mēta. vt virtus que a vobis incepit. cepta non decidat. ſed
quod per vos ortū eſt. per vos ſumat incremētū. Habebitis
me/donec viuam/pro veſtra ſalute/ad eū q omnipotēs eſt
deuotiſſimū oratorē. qui vobis tribuere dignetur/quod vo
bis noſcit ſalutare

Reſponſio magiſtri ſuper epiſtola priori.

Quia tua peticio (ſtudioſiſſime adoleſcens) honore fuit. rō/
neqꝫ plena/mox illi volens parui. nec egui monitore. ſecun/
do/facturus pro te plura/ſi pari iuſticia poſcas. Patri tuo
ordine longo/conſilia dedi. nō tuis votis diſſona. que cum
nō mō tetigerunt in corde/ſed oſſa penetrarunt. inſidētqꝫ me
dulliſ/quibus facile/quod poſtulas/aſſequaris. Verb̄ eq̄/
re nō valeo. q̄ꝫ gaudeat pater te gradū ardēter expetere. tuos
q̄ꝫ ſocios/generoſo quodam conatu/velle ſciencijs ⁊ gradi
bus ſuperare. quod ſibi ſtatuit (vt aiunt) vrbem in corde. Ad
magiſtrum tuum/pater litteras mittit. ſui animi teſtes. Tu
ergo cū ſocijs tuis progredere. ac ſemper enitere tuis ſcriptis
tua ſtudia cōformare. ne q̄ ſcripſiſti in calamo nata videant
et nō ex corde emanaſſe. Gradus em̄ nil aliud eſt/q̄ꝫ ſignū
foris exhibitū. quod quidem mendax eſt/niſi intus ſuū re/
ſpondeat fūdamētū. Nō em̄ magiſter. ſed pocius ydolū/ et
ſtatua eſt. qui ſciencia carēs /vano honore/inaniqꝫ noīe/
gloriatur. Vale. ⁊ tuam naturā/tuamqꝫ promiſſionē ſeque
re. in p̄clara te vocātes

Pater filium pariſius mittens ſcribit regenti.

Egregie vir/filiū meum ex pluribus vnū/ad te mitto ſcien
cijs ⁊ moribus educādū. quē in cōi portōe collocatū iri veli
cupiens em̄ ſciencijs locupletari ⁊ moribus/nō ita menſa l
epulis. Sicqꝫ in camera magiſtri/qui ē tā morib⁹ / q̄ꝫ elo/
quēcia p̄ſtās. q̇ dicere ſimul/ ⁊ facere doceat. In q̄ non nimia
emineat auſteritas. nimiaqꝫ comitas. ne inde odiū/huic con
temptus oriatur. qui neqꝫ vicia habeat. neqꝫ ferat. quem fili⁹

libẽter audiat. dictꝭ credat ⁊ ſe ſimilẽ illi fieri ↄcupiſcat cui
ꝓ ſuo labore me ſatiſfactuꝝ ſpōſoꝛ/adeſto: Valetoqꝫ phy/
/lariter.

Reſpōdet regens collegiȷ̈ patri.

Filius tuus/digniſſime vir/ quẽ ad domū meā educādū
deſtinaſti. dū ſecū ſuo introitu de grāmatice rudimẽtis diſce
ptarẽ viſus eſt mihi de numero eoꝝ/qui ſuos annos ante/
ceſſerūt. Cui magiſtrū dedi/ingenȷ̈ ſui ducẽ. qui operā da
turus ẽ. vt doctū efficiat doctiſſimꝰ ipſe/cui ſumma cura erit
in eo vicia/virtuteſqꝫ diſtĩguere. itaqꝫ frenis eū cohibere. ne
in illicita ꝓruat. ne quoqꝫ ꝑus vicȷ̈s inſueſcat. qꝫ ſciat vicia
eſſe. Ex q̄ nihil nō ꝓfuturū audiet. nihilqꝫ diſcet. quod/vel
dediſcere/vel neſciȷ̈ſſe/rectiꝰ eſſet. Qui diurni eiꝰ laboris/
veſperi/ſemꝑ rōem ꝓ eiꝰ captu exiget. ꝓ cuiꝰ labore nobilia
duo pollicitus ſuꝫ/vt eo detꝰ intẽtioꝛ. ⁊ vt ſpe pmȷ̈. laboꝛ ei
dulcioꝛ fiat Vale (vt apd̄ plautū eſt) vſqꝫ dū regnū optinet

Scribit filio ſtudẽti vt diligẽter ſtudeat.

Iupiter.
Fili ſis ſaluus. Id/naꝫ pmuꝫ ẽ/qđ opto. ꝓximū illi vt to/
to conatu. pma tue iuuẽtutis face. literis ita incūbas. vt tan
deꝫ ex lr̄aruꝫ ſemīe tu ſenioꝛ dulces fructꝰ colligas. Sciaſqꝫ
in te cunctoꝝ tui generꝭ oculos eẽ conuerſos. omneſqꝫ ad tue
vite ſpectaculū eẽ attẽtos. Caue/ne eoꝝ animi in te offendā
tur. ne q̄qꝫ minꝰ in te inueniāt/qꝫ requirant maxie cuꝫ non
iubẽtiuꝫ querat cōmoduꝫ. ſed vtilitas obſeqūtis. Valde lō
gioꝛ eſſeꝫ. ſed ad quietẽ ſopoꝛ me inuocat.

Reſponſio ſtudẽtis ad predicta.

Dici nō pōt (celeberrime vir) quāta ſuauitate/littere animū
ꝑfuderit meū/ad monitōne dulci abunde/q̄ eo mihi grati/
oꝛ eẽ debꝫ/q̄magis mihi ꝓfecturā video. Iamiaꝫ mentẽ me
am/vehemẽs doloꝛ occupat. Naꝫ cū neglecti tpis recolo. q̄
ſi poſt tergū (ductis oculꝭ) ſuſpiro. q̇ ſero/heus nimiū ſero/
ad vniuerſitatẽ applicui. tempuſqꝫ/qđ natura cuiqꝫ taꝫ par
ca manu largitꝰ. taꝫ ꝓdigo iactu effudi. Cuiꝰ nō tantaꝫ mihi
portiunculā relictā video. vt facet animō/nimiā partẽ ꝑde
re. Curaboqꝫ/ne a veſtrꝭ conſilȷ̈s animū deflexero. ſtudȷ̈s/
litteriſqꝫ intentū. nō opus verb̄ eſt. ſurgit fides e factꝭ Inten
tio em̄ mentꝭ/glorioſius re/qꝫ verb̄ expmitꝰ Valete. mihiqꝫ
precipite. nihil mihi dulcius erit. vr̄is votis paruiſſe.

Scribit ſtudens ad priorem magiſtrū.
vt patrē informet. ꝙ ei denarios ꝓ ſtudorio mittat.

Felicitatis conſtātiam/cariſſime magiſter. pater meꝰ ſumme
mihi metuēdus/in collegio me locauit. ⁊ quidem in camera
magiſtri q̄ vitā meam diligēter obſeruat. ſtudia mea circūſpi
cit. continue interrogat. inſtruit/dirigit/nec boni guberna/
toris officiū negligit Habeo tum lectiōis/tū camere ſocios/
ingenio ⁊ diligētia ſingulari. Nihil mihi deeſſz. ſi ſtudorium
haberem/q̄ res meas ⁊ collocarē tutius. ⁊ ſtuderē ſecretius.
Hoc habz optima rō/nō ita poſſe colligi animū/ingeniūqꝫ
vires in vnū ꝯtrahi/in freqn̄tia ſcolarū/⁊ ſtrepitu ſocioꝝ.
ſicut in loco ſilēti ⁊ q̄eto/ab omni fremitu ſeꝑato. Uos igit
magiſter optime/humillime ad pedes vſqꝫ ſupplico. apud
patrē pro hac re mihi mediator adeſte. q̄ habz vobis ꝓpe mo
dum. nō modo huiꝰ. ſed aliaꝝ rerū oīm pleniſſimā fide/vīa
virtute ꝓmerēte. Ualete in eo/ſine q̄ valor eſſe nō pōt.

Reſponſio magiſtri ſuper ſtudentis petitiōe.
Delectarūt me (inſignis adoleſcens) littere tue vehemēter/
tui ingenij pulcerrime imagines. quarū verba dum ad ſentē
tias ꝯfero. q̄d cui anteponā. ignoro. alterū/alterius venuſta
te ꝯſplendet. At ne longius vager deſiderijs tuis honeſtis/
et iuſtis. nō modo paratū/ſed cupidiſſimū patrē tuū reddi
di. q̄ gratulat ꝓpoſito. ⁊ fidit ꝑſeuerātie. tuū erit ſuā fidutiā
cōfirmare. ne ego ſuadēdo/tu petēdo/pater credēdo. vel fal
lamus/vl' fallamur Tu vale in eo/q̄ neqꝫ fallit/neqꝫ fallit

Intimatur atqꝫ deplangitur peſtis.
Salutes tibi offerrē/gratioſiſſime p̄ceptor iocunde/hilari
ter atqꝫ gaudēter/niſi hec adūbia multo iā tempe ꝑdidiſſem
ſed q̄ ꝑdidi. tu inueneris ꝓ ſalute. Non fieri p̄t. qui cum mul
tum te diligā. tibi abſenti. q̄ſi p̄ñti. noſtros animi tempis/
lociqꝫ angores. nō aperiā. Irripuit apō nos/ꝑ hos eſtiuos
calores/dire peſtis calamitas. ⁊ quidē adeo inclemēter adeo
qꝫ funeſta/vt horreſcat calamus luem hmōi depingere que
plurimos iuuenes ſtrauit/innumeroſqꝫ ciues extinxit. vt
oīs pene ciuitas extincta iaceat. nec aliō videmus q̄ꝫ ml'tos
timore/pauoreqꝫ tabeſcere. Iam peſtifer annus nob incubu
it/mortiqꝫ fauit denſiſſimꝰ aer Mlt̄ꝫ vndiqꝫ dolor/ml'tiqꝫ

lugubres eiulat⁹ Quid mlᷝta dicā. En lacrimis defluim⁹. in errore cōficimur. dolore vexamur acerbo. Det deus meliora pijs/ horrorē hostib⁹ illū. q̇ vos tñ iterea ſua faciat grā letū

Reſpōſio ꝯſolatoria ſup̄ predictā.

ſp atqꝫ felicē Pulcra illa aduerbia. quoꝝ epiſtola meminiſti. ne ꝑieceris/ cariſſime frater/ pro ſalute. Non animuꝫ deſeras. ſed letuꝫ te teneas. Nil prodeſt dolor/ nil proſunt lacrime/ nec poſſunt fata moueri. Scio ꝙ natura lacrimis/ ſtimulos dedit. ſed moduꝫ virtuti rationiqꝫ reliq̇t. Quid mirādum/ ꝙ nūc frōdes/ nunc fruct⁹ defluūt arboribus. paria ſunt hec/ que fatales hominū caſus reſpiciūt. Quotidie mala incremētuꝫ capiunt. Quis eñ eſt annus/ ꝑore nō deterior. que lux ſeqn̄s/ que precedēti aliq̇d incōmodi nō adiecerit. Veruꝫ plus dixero quis noſtrū/ tam letū mane/ bene viderit. vt nō ante crepuſculū cura/ meroꝛqꝫ ſur repſerit. Noli igitur animū tuuꝫ exulcerare fletibus/ ⁊ nō taꝫ lecrimis/ q̄ꝫ ad tempus loci abſentie fidas. Et felix valeas corpore ſano.

Remittitur ad patrem in artibus graduatus.

Salutes/ omni gaudio letiores. Filiū tuum/ celeberrime vir/ ad dominatiōes tuas/ ſanuꝫ ⁊ ſaluuꝫ/ auctumqꝫ ſcientia/ ⁊ grau remitto. Qui abc edēs/ laudeꝫ memoriāqꝫ honeſtaꝫ. Pariſius ſue fame reliq̇t. Ideoqꝫ grate recipies. atqꝫ benigne operā meam in euꝫ coniectā/ quaꝫ ceteris votis tuis. in omnibus pataꝫ ſemp habebis. Te quoqꝫ rogo/ per veterem noſtrū (qui rumpi neq̇t) amorem. vel ſic potius velᷝ/ conſulo. ꝙ filiuꝫ tuū ad litteras natū a ſcolis nō diſtrahas. ſed rurſus ad vniūſitatē pariſiēſis, vel aliā quāpiā mittas/ neqꝫ ſinas adoleſcētie ſue florem in ꝑdiciōem decidere Nam doctrinari q̇ ſiſtit. negligit. reirocedit. qui non ꝑgredit̄. Non fructuꝫ arbor dabit. q̇ in flore deficit. nec dij dabūt. meſſem agruꝫ nō ſerētibus. Valeto. tuūꝫ filiuꝫ valere facito.

Intimat frater fratri patris obitū. cum doloroſo

Cariſſime frater. Dū dies auguſti. vij. ſuā aurorā ꝑlāctu ꝯtuliſſꝫ/ genitor nr̄ extinguit̄. ⁊ (vt neceſſe erat) nature conceſſit. eiqꝫ ſoluit qđ debuit. adeoqꝫ deuota vita defungitur. vt poti⁹ de taꝫ ſalubri dulciqꝫ exitu/ gaudēdū. q̄ꝫ lacrimādū eſſꝫ. niſi natura ſtimulᷝ nos ſuis impelleret. Qui oēs domi/

dura iā ſorte pſtrīgimur. Mater nr̄a/ q̄ nos peperit. in lucez
qꝫ duxit. terciā iā noctē inſomnem egit. mēte carēs non lacri
mis/ q̄ tempa iā trahis. multiſ fletib⁹ atꝫ lamētis. Cui ſpero
tuā ꝑ pn̄tiaz/ multū doloris abrūpere poſſes. Ad nos igit̄
mox venito. id etiſ tua res expoſtulat. idut⁹ veſtes lugubres/
huicqꝫ ſorti ꝯgruas. Intereaqꝫ patrē noſtrū eternā requiez
aſſeq̄ dep̄cemur. h̄ vnicū illi ꝓdeſſe poterit. h̄ agam⁹. Libellos
atqꝫ cercinolas tuas. N. dimittas. illuc qꝫ primū reditur⁹/
ſtudiū tuū ꝓcecuturas eo feruenti⁹/ q̄ pater nr̄/ id moriens
exoptauit inſtātius/ eiuſqꝫ volūtatē vltimaz in h̄ impletu/
rus. q̄ ſibi tā vehemēs ꝑmanſit. vt ne vicina quidē morte lē
teſceret. Perſuade tibi ꝙ me fratrē ſꝑ eē inueneris. ſi ꝙ iniciū
eſt oīs ꝑſtantie lr̄is diligēter incūbas. ⁊ cū virtute gradiariſ.
Vale. atꝫ ſic ſtudeas. vt ſemꝑ magis valeas.

Amicus librū repetit quē timet venditū eſſe.

Salutē/ fideiqꝫ ſeruantiā/ amice cariſſime· inflauit aurib⁹
meis/ fama omni curſore velocior/ ꝙ libruz illū meū. quez
acomodato poſſideres. alteri vendideriſ. ſepe rogaui vt eun/
dez mihi remitteres. q̄ neqꝫ librū/ neqꝫ rn̄ſuz ſuz aſſecutus.
Noſti amice/ ꝙ ſola fides ſuat amiciciā. Scis etiā qꝫ libera/ le
taqꝫ frōte/ oībus deſiderijs tuis/ me ſꝑ paratiſſimū habui/
ſti. q̄ ſꝑ cupiui ſtricto amore tibi ꝯnecti. Rurſus igit̄ ad pre
ces ꝯuolo. attēta mēte rogitās/ ne me diuti⁹ ꝓtractione ꝯdu
cas. q̄ cogar iuriſ remeduz q̄rere. tibi nec vtile/ nec honeſtuz
Et ſumme vide ne cult⁹ ſpernas. ⁊ amat⁹ odias. Et vale ī eo
qui cunctorū corda cernit ab alto.

Remittit̄ liber cuz excuſatōne honeſta.

Salutez/ amoriſqꝫ ꝯſtantiā. ſollidiſſimū ac p̄cipuū vē ami
cicie fundamētū/ amice colēde. vt de amico nunqꝫ aliq̄d du
bitet̄. Naz vbi dubitatio irrepſerit/ mox deſicerit nomē ami
ci neceſſe ē. Graui ego dolore ꝯſternor/ vidēs ꝙ me exiſtias
ꝓmiſſionū largiorē. qꝫ fidei. Scio ꝙ nil turpi⁹ ſol videt. fide
frago. Librū tuū multa cū gratiarū actiōe remitto. ne nr̄am
amicitiā turbet dilatio. Semꝑ naz ego id animo fixū tenui.
me tui animi ꝑncipaliſſimaz ſedem occupare. Caue ampli⁹
rogo. ne labia maliuola/ apđ tuū iuſtiſſimū pect⁹/ lumē ve
ritatis extinguāt vbi nunqꝫ defuero. vel fide vel ſeruicio qui

mihi ſalus es precipuū decꝰ/atqꝫ leuamē. Uale felix/teqꝫ
cōſtruet regnator olimpi.

Scribit ſenex ſe ꝑicula climaterici anni trāſiuiſſe.

Largas habūdo fluxu ſalutes. Ago iaꝫ annū ſexagiſimū ter
ciuꝫ / preſt antiſſime vir/quē caldei climatericū ⁊ ſtalariū
atqꝫ fatalē vocāt. Quē pictagorici/aut ꝓpter latentē vim
ſeptenarij nūeri/atꝫ binarij in ſeſe ſepties multiplicati. Aut
forte ꝓpter q̄ſi vltimū/ꝯmunis etatis hominū flexuꝫ. Aut
ob occulti fati q̄ꝫpiā aliā latētiā / ꝑiculoſum eſſe putarunt.
Qui annus ſuo prio aggreſſu/ ſubrigidulꝰ mihi viſus eſt.
in q̄ ſenectutis incōmoda grauius ſolito in oculis /⁊ tibijs
ſuꝫ ꝑpeſſus. atqꝫ adeo/vt cū Uirgiliano euādro/ceperi ſuſ
pirio multo exclamare. O mihi preteritos referat ſi iupiter
annos. Atqꝫ illud maximiani. O q̄ꝫ dura p̄mit miſeros cō
ditio vite Nec mors hūano ſibiacet arbitrio Nō ſū qđ fuerā
ꝑijt ꝑs maxima nr̄i. Sꝫ poſt paruule ꝑtis anni fluxū/re/
dijt ꝑſtinus mihi vigor in mēbris / ea certe integritate. vt
caldaicꝰ ille annus in me nihil egiſſe videať. niſi forte ꝙ ī mľ
tis ī me etiā ceciderit. id ſcꝫ ꝙ illi mors ſepe vicinior ē. cui vi
deť abſentior/cui tñ natura incertū finē ſtatuit. vt ꝓpior ſꝑ
crederet. Sꝫ vale. hora em̄ iā tarda ē. letiſſima mihi/letꝭ cū
ſocijs / cena fuit. q̄ pariter req̄tatu feſſi/ex Brugꝭ gandauū
tarde applicuimꝰ Suadet igiť ſomnos (vt inq̄t naſo) Tem
pus/motuſqꝫ/merumqꝫ. /uerſeť.

¶ Rogat pater ne filius ſuus cū q̄daꝫ diſcolo con

Letiſſimas cū felicitate ſalutes. Neſcio q̄d audio/veneran
de magiſter/tuo in collegio/quēdaꝫ curati noſtri nepotulū
eſſe receptū. quē a filio meo tuā ꝑ prudētiaꝫ ita arceri deſide
ro. vt nulla prorſus inter eos ꝯmunio cadat. naꝫ ſi is tua in
domo bñ ſe rexerit. inter ꝓdigia meminerī/didicit. iā ille cel
lulas meretricū adire. vecteſqꝫ eaꝝ in foribꝰ/ſubita vi ꝯfrī/
gere. liguā hꝫ cui ſilentiū pena eſt. naꝫ que ſcit ⁊ q̄ neſcit pari
audacia loq̄tur. nihilqꝫ petit. niſi qđ venter/ſoporqꝫ ſuaſe
rit. atqꝫ libido. ſi quē ſe ꝑiorē videat. paratū ſꝑ digitū habꝫ
quo illi oculū eruat. ex q̄ nil aliđ q̄ꝫ tediū expecta. cuꝫ q̄ ſi fili
us meus verſareť. nō illeſus euaderet Plurimū mihi placiti
feceris. ſi a filio ſocietatē hanc malā/ deqꝫ ſimilē ſeꝑaueris

Qđqꝫ ꝑfecto ſi feceris. radicē mali ſuccideris. ſil'lqꝫ errorez

Reſpō regētis ſup̄ ꝯtent̄ in p̄rece. ep̄l'a ꝑpuler ꝫ

Salutes plurimas oī ſalute letiores. Uera oīa reperi. que
mihi / celeberrime dn̄e / tuas ꝑ lr̄as / iuuene de q̄daꝫ / intia /
ſti. q̄ me p̄mis dieb⁹ / mentita ꝓbitate deluſit Sꝫ dū paulo
ꝓpius aſpicerē. mox ꝑpēdi. qꝛ multū ſtulticie ſuccū ꝑhibe /
rat Habꝫ ingeniū ꝑtinax / ad p̄ua promptū / honeſti inſciū
afflixū ꝫ errorib⁹. itaqꝫ viuere incipit vt nihil inter eū / pecu
dēqꝫ diſtare putares. pulcrū ducit. in domib⁹ meretricū (ho
ſtīj s vulcis ecardie) oīa ꝑuertē. vbi denarios patrꝫ (q̄s largi
ter habuit) q̄ſi ad vaſtādū ꝯduct⁹ / nō tm̄ deuorauit. ſꝫ veri
us ſperſit. qđ iū venit qꝛ p̄ eū miſere / afflictiꝫ / ꝑdite / dili
git. Multū (vt ſcribis) loq̄culus ē. qđ mihi diſplicꝫ. Nā ca
dit perraꝝ / dec⁹ in loq̄ces Dabo opā ne cū filio verſeẗ. ne q̄ꝫ
ꝯtagio ledat. Tu valeto ꝑualēter / ꝛ viuito mēte q̄eta.

Mittiẗ fili⁹ ad amicum ut euꝫ in collegio ponat.
quē pater q̄lificat. vt ei cauti⁹ ꝓſpiciaẗ.

Multaꝝ ſalutū / pleniſſimū ſinū. Percolēde dn̄e / vbi ſede
raꝫ ſb ramis arboꝝ / vmbraꝫ q̄rens / caloris ꝓpulſandi gr̄a
aduenit is nūcius / has q̄ ꝑfert. quē mox rogatū feci: parūꝑ
vt ſiſteret. donec eas ꝑpingerē. Ecce / optīe vir / qꝛ filiū me
uꝫ ad capiēduꝫ ingenīj cultū / pariſi⁹ mittere ꝓpoſui. Et q̄a
mihi ꝑſpect⁹ / ſꝑ fuit. tue ī me fidei nitor ſingl'aris. hinc te p̄
cibus meis aggredior. vt ei de pedagogo ꝓſpicias. marie q̄
linguam ei⁹ vt par erit / inſtituat. ne ꝟbis lapſantib⁹ defluat.
eāꝫ neqꝫ liberā / neqꝫ vagā dimittat. ſꝫ rōis. pudoriſqꝫ vin
cul' gubernatā Nā ex ſui natura / tā garrul⁹ / tāꝫ cupid⁹ ſmo
nis ē. vt ſi denarios hēat mox ꝯducat q̄ aſcultēt. Loq̄ẗqꝫ ꝟ
ba m'lta incōpta / ſtupētia graculoꝝ ſil'ia / ex q̄b⁹ ſenſ⁹ null⁹
excupeẗ. nō magꝭ q̄ꝫ ſanguis e ſaxo. Jd gen⁹ i uuenū / veteres
appellarūt blaterōes / atꝫ līguares Blaterare ei is optim⁹ ē
ſꝫ loq̄ ineptiſſim⁹ / ꝛ (qđ deteri⁹ ē) ad tacēdū penit⁹ impos.
Scis q̄d veli. facito vt ſoles. ſꝫ ad me ſcribe q̄ꝫ ſoles freq̄n̄ti⁹

Amicus meritoꝝ amici mēinit ſui ꝑpeti ſeruicij

Salutes pl'es / q̄ꝫ voleat is calam⁹ depīgere ꝛ oblatōne
Quāqꝫ tibi / colēđ p̄ceptor / gr̄a a me referri tāta nō pōt. q̄n
ta debeẗ. habēda tn̄ ē tāta / q̄ntā maximā / anim⁹ me⁹ poterit

ꝯcipe nunq̄ videbit. q̇ vid et oīa pheb⁹/ q̄ merita illa ī m̄e tua. vlla fuerit obliuiōis nube ꝯtecta. Me certe totū/ nihil mei retinēs/ tibi deuoueo. Plura in hac re dicerē. niſi nos ā bos agnoſcerē. Scio illū te eſſe q̇ blādicias reijcis. neqꝫ petē ſoles inanes applauſus. Neqꝫ ego quidē ille ſum. q̇ adulari ſoleā. vł inſufflare veſicas. nec talithure gaudes. nec ego tali ſacrificio. Sꝫ amiciciā ſp̄ nutrire conabor. reb⁹ ꝛ aīo. Fineꝫ do. verit⁹/ ne tibi ꝓlixitas/ tedia daret. Valeto felix/ eſtoqꝫ fauſt⁹ in euū. Ex. N. volāte manu. leuiſſima pēna/ iunij ſole

Petit̄ cōſiliū ꝛ auxiliū. ꝛ nuncij credētia, tercio

Ineffabiles/ ſpe m̄lta/ ſalutes Ad te venirē/ colēde p̄ceptor niſi iā aſperū gelu eēt. terreretqꝫ auſter eūtes. ꝓ pedib⁹ igit̄ calamo vtar. Impiū mihi (care p̄ceptor) ſid⁹ illuxit. ceciditqꝫ i me illd/ ad autēticū tulij ꝟbū. meror me q̄ttidian⁹ lacerat. ꝛ ꝯficit. Itaqꝫ ſum aīo ꝑculſo/ atqꝫ obiecto/ ꝙ vix me/ miſere qꝫ ſuſtēto. Mittit̄ igit̄ ad te famul⁹ me⁹/ dare ſingła narratur⁹. a te ꝯſiliū/ auxiliū/ ſpē/ ſalutē/ expetēs. aſſūpſi te ꝓtecto rē meū/ tuoqꝫ ſcuto tect⁹. nihil ego ꝑtimeſcā. Vale ex piſiis februarij luce tertia/ eo calami curſu q̄ lepus ſegnior eſſꝫ.

Ad ideꝫ pro celere iuuamine

Ingētes/ cumulo ꝓfundo/ ſalutes. meridianas hodie lr̄as ad te dedi. caſ⁹ iā cogit. ꝙ veſꝑtinas adiūgā. Sedeo iā/ cariſſiē vir/ in ꝯpedib⁹/ ꝛ captiuitate detēt⁹ Proin̄/ ſi nūci⁹ me⁹ te ſedēteꝫ inueniat. mox ſurge. ſi ſtātē vade. ſi vadētē. curre. ſi currētē. aduola. Opus ē ſūma acceleracōe. grauitas rī m̄ltas preces expoſtulat. ſꝫ nr̄a amicitia pauciores. Vale ex Lauanio/ tā rapido curſu digitoꝝ/ vt vix oculi ſeq̄rient̄.

Reſpōſio ad lr̄as binas precedētes.

Plurimas/ abūdo fauore/ ſalutes Nō viuit q̇s/ vſpiā loci cui⁹ amiciciā tāti feceri. quin tuā lōge p̄tuleri. Qd̄ igit̄ mun⁹ habeo. maximū memetipꝫ tibi totū offero. atqꝫ mille miliū lr̄aꝝ/ ꝟborūꝫ loco/ hec ſola ſit ſūma/ me tibi/ votiſqꝫ tuis deditiſſimū eē. In re igit̄ tua/ tātū mihi ꝯcedē dignet̄ oipotēs/ vt poſſiꝫ. nā (vt veli) virt⁹/ meritaqꝫ tua/ diu q̇dēqꝫ ipa rūt p̄currit ad te nūti⁹ tu⁹ quē ꝑcelerit̄ ſeq̄r a tergo. ecce mox

Lr̄e cōmēdaticie q̇b⁹ amic⁹ cōmēdat̄ amico iā dexro

Ad te ꝓficiſcit̄. multa ſua ſpe/ ꝛ me ꝯſiłe. has q̇ ꝑfert adole

ſcēs. quē iō/vt filiū amo. ꝙ ſꝑ eiꝰ fruitiū/in me extiterit ſin
gulare; Uerꝰ illa amicitia nr̄a/tā fortibꝰ nodis ꝯſuta: vt nul
la etate nullaqꝫ vi diſſui poſſit. ſpē mihi ꝯtulit. ꝙ ad te per
cōfidēter ſcribere. eūdēqꝫ tibi ꝯmēdarē. Amor diffidē neſcit
aſpirat is quidā ꝓmocōis/qđ in pēdēti ē aſſeq̄. ad quā rē/
auctior ſibi ſpes adeſſz. ſi te habz ꝯfautorē. Nunc ḡ tibi mag
nopere ꝯmēdo. ⁊ plane rogo. atꝫ ita/vt maiore ſtudio/iuſti
ore de cā/magis ex aīo rogare nihil poſſuz. vt eū tuo more/
hūaniſſiē recipias. pie audies. ſuiſqꝫ dictꝭ fidē p̄ſtes. ſentiat
qꝫ nō rebꝰ mō/ſꝫ verb̄/vultu ⁊ oclis. tuā beniuolā opā ſibi
nequaꝗ̄ defuturā. Quo mihi ꝗ̄ maxias/ꝗ̄ primū/ꝗ̄ ſepiſ
ſime gratias agat. Uale ex lauonio/adeo curſiꝫ/vt viſus ē
calamus/ventos ſuperare fugaces.

Reſponſio ad epiſtolam predictā.

Adoleſcenti illi (quē mihi ꝑ tuas litteras ꝯmendaſti) me/⁊
mea obtuli. Eritqꝫ ſibi poſthac/opera mea/p̄ſto. ea ſi vti vo
let. Sic me tua p̄ſtina merita/tua virtus/tueqꝫ ſuꝑfuſe pre
ces inclinarūt videro q̄qꝫ/ne vel te negligēter ſcripſiſſe; vel
me obaudiuiſſe/putabit. p̄termittāꝫ nihil/qđ opis mee fue
rit. ⁊ illiꝰ interſit. Si q̄d alterū ex me poſtulas. p̄ci pe. nunꝗ̄
tibi/vel tuis defuero. p̄us deficerent aſtra celo/⁊ calor igni.
Uale. ex. N. māe. Octobris vltīa/dū vix depulerāt aurore

Deteſtacio tarde ⁊ rare ſcripcōis

/lūina noctē

Salutes innūeras/votaqꝫ aſſeq̄/⁊ ſanitatē. Nunꝗ̄ tā gra
ta fuerit ruricul̄/dulciſſima pluuia/tp̄e lōge ſiccitatis. neqꝫ
ſol poſt longas nebulas/ꝗ̄ eēnt mihi lr̄e tue/longuꝫ poſt ſi
lentiū. Non igit̄ ꝑmittas q̄ſo/fidentiſſime vir/longiori ta
citurnitate/amicitiā nr̄am obliuiōis nube fuſcari. Surri
pe rogo tp̄is aliq̄d/qđ amicitie tribuas. Accuſarē ego te ve
hementiꝰ negligētie multe/ſi putarē te hmōi verba magnifi
care. Sed noui ingeniū tuū/qui nō minus ſurdꝰ es/ꝗ̄ mu
tus/cuꝫ id tibi ꝯducere putas. ſꝫ certe more hoīm venit. vt
ditiores effecti pauperiores negligāt. Eſt mihi certe grata il
la taciturnitas/ex tā vtili cā ſuborta. Placentiꝰ eēm eſt mihi
te locupletē eſſe tacendo. ꝗ̄ ſcribēdo inopē. Sed obſecro/ne
tibi diutius attramētum balſamus ſit. ne calamus biſſinꝰ/
neue habiturꝰ aurea. que cuncta diſſipare formides. vel haz

ſi rerū apud te tāta caritas ſit. ſcribe q̄ſo more vetuſtó / in ta bellis cereis / vel arboꝝ corticibus. Uale. tibiq̧ pſuade / ni hil eſſe qđ magis velim. q̧ tibi obſequētiſſimū eſſe.

Admonitio fidei ſeruande ſuper beneficij per mutatione.

Sanus ꝛ ſaluus eſto. Quod cū alio / q̧ mecū / nunq̧ tuū beneficiū ꝑmutaſſes / venerabilis dn̄e / aſſertōne multa cre bro mihi pollicitus es. Sz neſcio q̄d iā audio. ꝙ eadē ſuper re / cū alio quodā plurimū verbi habuiſſes. tu videris q̄ſo. ſi id facere ſatis tibi ſit integrū. Nihil duco honorabilius / nihilq̧ antiq̄us fide. Scis em̄ q̧ clariſſimi luīs / ip̄a fides lāpas eſt. Habz nāq̧ (Tullio teſte) hoc nomē / fides / ſilla bas duas / vnā a dicto. alterā a facto. q̄ſi tunc vera fides ſit. ſi fiat qđ dꝛ. Fac igit̄ / optīe frater / qđ dixiſti. ſic ei fides ſta bit. q̄ vtiq̧ caſura ē. niſi factū dicto cohereat. Facito / rogo. in hac re / ne mihi / neq̧ fidei deſis. cū vitā ꝓ tua ſalute / tuz opes om̄es ꝓfunderē. Parcito q̄ſo. ſi me audētius loqui. q̧ par eſt ꝑſpexeris. calamꝰ meus garrulus ē. ꝛ plurimi fluxus neſcitq̧ debito puncto ſiſtere. potēs eſt vetꝰ amoꝛ nr̄ / oīa in rectū flectere. Uale / atq̧ fauſta feliciq̧ ſoſpitate fruaris.

Habentur gratie amico. et deſideratᷣ eꝰ aduētꝰ

Salutes amiciſſimas. Cū litteras tuas / exculiſſimo inge nio ſcriptas accipere ornatiſſime vir / vix dici q̄at. q̄ta ſim leticia / gaudioq̧ cōfectus. cū ꝑ eas me feceras certioꝛē / deſi derio meo ſatis datuz eſſe. q̄ mea opa accuratiſſime expleſti om̄ia / q̄ tue fidei cōmendarā. nec video ſane q̄cq̧ a te p̄ter / miſſuz / qđ mea intereſſe arbitrari potuiſſes. tū etiā maxime ꝙ ꝓpe diē (vt ſcribis) te ad nos vſq̧ recipies. qđ q̧ꝓrimū fo re vehemēter / etiā atq̧ etiā opto. Sat noſti. q̧ ſint om̄ia de ſiderāti tardioꝛa. Tunc em̄ inter nos q̄ ſunt archana (ſemo tis arbitris) libere cōmentabimur. Et ſi interea q̄cq̧ eſt. qđ a me fieri poſtulabis. id totū / in tua foꝛe poteſtate confide. Nā ego ꝑfecto tā tuus ſuz. q̧ qui oīm maxime. Tuo igitur me arbitratu vtere. Et bn̄ vale. Ex Ualencenis / marcij pꝛi ma. Tarde / dū nigre cōtraxerāt latitātia ſidera nubes.

Littere deprecatorie ad pꝛimā miſſam.

Inmenſas / innumeraſq̧ ſalutes. Parentū ꝛ amicoꝝ conſi

ũo/vrgente q̃q; me deuotõis ſpũ/ad ſacerdotiũ me cõtuli.
primã miſſaz (fauẽte dei clemẽtia) celebraturꝰ. ſeptẽbris de/
cima/q̄ dies vt cõuentu aicoꝝ meoꝝ ſolẽniſſima fiat. vehe
mẽter expopto. q̃s dũ mẽte recolere cepi. ipe int̃ prios occurri
ſtis. rogo igit̃ vos/amãtiſſime vir/vt q̇ prius ſp beniuolẽtia
me cõpleti/fauoreq; ꝓſequi ↄſueuiſtis. hãc diẽ (q̄ oẽm expe
ctatõez/diuturni deſiderij mei/expletura ẽ) vr̃a pñtia/ve/
ſtriſq; fauoribꝰ coornetis. Dabo vices/dũ vires erũt ⁊ repo
ſcetis. Me eñ vobis deuoueo. meq; totũ polliceor. ⁊ offero
Valete in xp̃o/cuiꝰ veſtris aſpiret gratia votis.

Ad amicuz vt frater ex carcere liberet.

Ingẽtes/fauẽtiſſimo corde/ſalutes. Si huãniſſimi/mo
deſtiſſimiq; mores tui/amice cariſſime/ab ineũte ꝑpe ado/
leſcẽtia/nõ mihi ꝑlucide cogniti eẽnt. nõ auderẽ ꝓfecto tan
ta cõfidūcia/id ad te poſtulare. q mihi ḡtiſſimũ ſis facturꝰ
Solẽt nõnulli (q̇ ſplendidiorẽ fortunã ſunt aſſecuti) reddi
ſuis amicꝭ tardiores. At neſcire nõ poſſum/q̄ȝ benigna ſem
ꝑ vrbanitate. q̄ȝ ꝓmpto/facili/liberaliq; aimo/mihi ſp in
vſuz acceſſeris. q̃tiens mihi opꝰ erat tuo ꝑfrui adiumẽto. nec
vlla fortune traheris temeritate. ſȝ rõe ſp/cõſilioq; ↄducerꝭ
Sȝ ne videar difficilimũ q̇cq̄ȝ a te petiturꝰ/rẽ accipe breuit̃
Fratrẽ hẽo. q̇ gandaui poſtea q̄ȝ corã ſcabinis cãȝ ſuã inſtitu
erat. cõiectus ẽ in carcerẽ/q̇ me reddit de caſu/nõ de ſuo erra
to/certiorẽ. niſi cõi/vſitatoq; plãctu. vt ſolẽt oẽs qui iudi/
cio plectũt̃. q multũ iniuſte ſit detẽtus. Te plurimũ rogo. eũ
dem viſita. ⁊ q̃ ad poteris eꝰ liberatõi intẽde. Subeger a me
abijt. ⁊ oĩa aduerſa/ꝓfunde recipit. Feſtina igit̃ ne mors ꝑ/
ueniat. q̄ alterã carceris clauẽ hȝ. poteris ei magis v̓bis/q̄ȝ
alij factis ꝓdeſſe. Et ſi q̇d ex me petieris. me tibi/oĩaq; mea
offero. oblatõe fraterna. Et vale gaudentiſſime.

Littere deprecatorie ad nuptias.

Ex intimo cordis oblatas/mille ſalutes. Maioꝝ meoꝝ ↄ
ſuaſu/amicoꝝq; ductu (q̇bus nõ cõgruit obluctari) in vxo
rẽ delegi mihi/in dei honorẽ/vicini mei optimi viri/filiã/
parũ generis/⁊ dotis. ſȝ moꝝ ⁊ formẽ (oculo meo iudice) ꝑ
diuitẽ. Que ſua diligẽtia/cõiugaliq; fide/curas domeſti
cas gerat. ↄponat. ⁊ inſtruat. alterq; mihi vxorio more/i ſpẽ

ꝓcreādarū pliū/q̇bus ꝛ generis nomē ꝛ (ſi q̄ mihi ſupſint
bona relinquā. Cōſtitut⁹ eſt nuptiaꝝ dies / octobꝛis penul
tima/quā rogo mihi tua optata pn̄tia/tuiſq̄ȝ fauoꝛib⁹/di
gneris honeſtioꝛē/iocūdioꝛēq̄ȝ efficē. Interea vale. Ex. N.
ſancti Luce ꝓfeſto tarde iā terris luce dimota.

Petit̄ ꝓuiſio de fructibus quadrageſimalibus.

Comēdatōes /atq̄ȝ ſalutes p̄tereo. q̄s niſi imēſas meo tibi
ſnoīe is nūcius obtulerit. veli eñ exiſtimes mee cōmiſſionis
neq̄ȝ ꝓmiſſioīs neglectoꝛē. Poſſis optare/cariſſime frater
q̄ a te diſtātioꝛ eſſeȝ. vñ tibi ex me amoꝛis tantūdē. ſȝ mole
ſtie min⁹ eēt. tacuiſſeȝ iā ego/ſola verecūdia tēt⁹/ſi nō eam
ꝯfidētia ſupaſſet. Eo nāq̄ȝ fidētius rogo. q̄ meis p̄cib⁹ ſepe
volēti⁹ ānuiſti. Fert̄ dactilos/fic⁹/racemos/ceteraq̄ȝ q̄dra
geſime alimēta/bꝛug̃/multa copia aduētaſſe. de q̇b⁹ (vt ſo
les) adhuc mihi ꝓſpicias rogo. Ita tñ vt q̄ melius fieri poſ
ſit. ꝛ rerū electōi ꝯſulat̄. ꝛ nūmoꝝ parcitati. Si q̇d ex me ve
lis. is ſuȝ q̇ ne velim admoneri. ſi em̄ ſcirē q̇d ex me cupes.
ꝓfecto citi⁹/q̄ȝ vncitatus adeſſeȝ. Vale frater ꝛ felix eſto. Ex
louanio februarij. v. Tarde dū nox aderat. creſcētib⁹ aſtris.

Reſponſio ad litteras p̄cedētes

Nō ſol eſtiu⁹/tot ꝓducit radios/q̄t mihi ſalutes is tu⁹ nū
cius tuo noīe dixit. n̄ igr̄ ē. q̄ eū appelles. tui ꝯmiſſi oblitoꝛē
tu ex adūſo ſalutes ex me totidē habe. l' fieri ſi poſſit duplica
tas. Fruct⁹ q̄s ꝓ te ꝯpari petiuiſti (vir ꝓcollēde) ī naui ſunt
ī magno dolio clauſi/ne l' naute inſcicia cābiāt̄. l' manib⁹ a/
ſtantiū minuāt̄. hmōi em̄ minuta eſculēta/ocul' maībuſq̄ȝ
patētia/percaro creſcere ꝯſueuerūt. ſi fides ſit ocul'/reȝ hēs
electiſſimā ꝛ certe ſuo p̄cio dignā. nūci⁹ rē agi vidit. ipē mer
ces/ꝛ p̄ciū/ꝛ oīa nouit. Si q̇d āplius ex me velis. āplius
māda. ꝛ optime vale. Ex bꝛugis ꝓceleri t octobꝛis luce. x.

Inq̇rit̄ cōditio ꝛ qualificatio cuiuſdā domicelle.

Dū nūdinaꝝ tpe/diſertiſſime vir/te antwerpie diu q̄ſitū.
nō inueniſſeȝ. gādauū ꝓgo tecū loquēdi gr̄a. illic dū venerā
tu ātwerpiā v̄ſus inieras. dū rurſus ātwerpiā peto. tu gāda
uū remigauēas. Defuitq̄ȝ mihi ſid⁹ benignū q̄ te ī via/l' ī ter
minis/l' interea vſpiā loci cōueniſſeȝ. ꝓcupid⁹ erā tecū loq̄
ſb fide ſecretiſſima ī re nō ꝓui pōderſ. q̄ dū diuti⁹ ꝓtrahi ne

quit.cogoꝛ ꝑ lingua/calamo vti. Fuit tibi vicin⁹ (dū viue
ret mercatoꝛ venet⁹) inter mercatoēs nō obſcuri noīs/is te
liquit viduā/cuius ꝯditōes.foꝛtunas ⁊ ſtatū q̄ſo. mihi te
ctiſſime pādas. Res em̄ hmōi agit̄.in q̄ facile poſſit.ſi feceriſ
mea vtilitas.vel ſi neglexeris/magna iactura cōſiſtere. Hū
collo qui dabitur omia noſces. Uale.ex louanio Februarij
vltima/digitoꝝ motu nō ſegni.

¶ Reſponſio ad precedentē epiſtolam

Aucto/vir oꝛnatiſſime. Mulieri illi/ꝑ q̄ petis/coꝛdialis
amice.etas iā ingraueſcens eſt.hꝫ tū adhuc infractā valitu
dinē/q̄ numeroſe ſobolis multitudinē/ex ſe ꝓgenitā videt
Filios/filioꝝqꝫ filios/atqꝫ nepotes/foriſ ⁊ domi/ſumme
autoꝛitatis ē. Itaqꝫ abſqꝫ viro mercantiā exercet. ⁊ ſingula
regit.vt nemo cōſiliū prudētiāqꝫ viri deeſſe ſentiat. integer
rimā nomē gerit.preſtātiſſime mulieris (⁊ addo) foꝛtunatiſ
ſime. Hic dicere cogit gen⁹/foꝛma/liberi/⁊ ſua poſſeſſio.q̄
bus non deſunt.prudētia/ꝟtus/⁊ ꝓbitas. Uitā em̄ hmōi
ducit.ſub multo ſue fame ſplendoꝛe/vt mihi multiplex pa
teat cāpus/virtutes vt narrē/vt vicia nullus. Uale ex gā
dauo/clamitante nūcio/tarde poſt cenā/poſt vina/ palpe
bris ſic vigilia feſſis/vt ſingula ꝓſpecta bina mihi videren
tur.ꝓcito igit̄ ſi vix legas.q̄ vix ſcpſi.calamo ſine lege currēte

¶ Rogat patern⁹ ꝓ leuatōe prolis ex ſacro fonte.

Noctis huius circiter mediū/peperit mihi vxoꝛ (dono dei)
laboꝛe benigno/filiū quē dū a matroīs audiui. illi⁹ roboriſ
eē.vt ī ꝑuula baptiſmi/ꝓtractōe ꝑiculū viderēt nullū.mox
ego dū hodierna luce/declināte iā nocte cepat parū ꝑ albe/
ſcere celū/has ad te ſcribo ꝓfeſtine/ad coꝛ vſqꝫ rogitās/vt
ad horā p⁹ prādij q̄rtaꝫ/louanij adſis.in ſctiqꝫ petri baſili/
ca/ad ſacrū fontē.filio meo manū accomodes.teqꝫ mihi cō
patrē/⁊ nato patrinū ꝓbeas.vt tibi multis aīcitiaꝝ nodis
cōnectimur.ſcīm illō ꝯpr̄nitatis vinculū/nob etiā atqꝫ etiā
ſit adiunctū. Cupioqꝫ filiū meū tuo noīe appellari. q̄ min⁹
a te diſſideat.cui ī moꝛib⁹/⁊ vita ſimillimuꝫ fieri exopto.q̄
ſecū aliq̄d tui ſꝑ deferat.rōeꝫqꝫ habeat ſibi ꝯiūctā/eo tibi pa
rēdi alacrius/te imitādi ⁊ obſeruādi/vt alterū parētē/vt vi
te cēſoꝛeꝫ. Uale.q̄ꝫ queas optare felicius.

ni dicte. Quod ſi feceris exaduerſo ita te litterarum falci/
bus obruam. vt mox rogare incipies q̄ rarius ſcribā breui
uſq;. Non em̄ tenebo te pluribus. ponā in calce (quod omi
um caput eſt) me tantū eſſe amicū/ q̄ qui maxime. Naz tu
q̄dē me⁹ es. aut (quod ioco dixeri) tu perbelle ſimulas. Uale
ex Louanio celeriter oculi trepidātis in ictu.

Intimatur aduentus amici ad amicū

Litteras plurimum gratioſas/ ex te multe amicitie teſtes.
Quā nec locorū tractus/ nec temporis curſus/ eluere q̄uit
ad me dedit dies marcij tercius. Sed venit nuncius veſpi
vt non niſi noctu ſcribere potui. Qui ex thoro ſurgēs/ et ve/
ſtibus multa celeritate reſumptis/ has velut in ictu tripi/
dantis oculi conſcripſi. Uelim firme teneas. quod ante pa
ſcha me videbis. Ita dico. niſi vel tibi citius / vel fortune
placuerit tardius. Hoc intimare volui. ne ab alio prius au
dias. quo deſidiā meam culpas. Intereaq; fuero. velis. no/
lis. ſummus amicus. Hec pauca ſcripſi. longioris epiſtole
me confitens/ primo cuz nuncio debitorē. Uale ſorte felici
et tēpore longo/ excortraco tarde/ cū ſomnus omnia inna/
ſerat ⁊ pecudes/ armēta/ viros/ gen⁹ omne ferarū.

Excuſatio rare ſcriptionis ex qualitate nun/ cioꝝ et rerum.

Salutes/ felicibus votis ornatas. Duz tuas litteras/ ca
riſſime fautor/ miro lepore circūligatas/ maximis ornati
bus expolitas. Sed q̄ optarī breuiores accepiſſem. Mox
curis ſepoſitis incaluit animus reſpondendi auidus/ ſcri/
bam aperte. vt amicitia poſtulat. non ꝑmittaz locoruz/ tem
poruq; interualla/ vt corpus/ ſic animos ſe iungere. Si ta
men rarius q̄ exſpectabis ſcripſero. id erit cauſe/ q̄ nō eius
generis littere mee erunt. vt eas audeam temere cōmittere.
Sed cū mihi certoruz nunciorū poteſtas fuerit. quibus re
cte dem. non ꝑtermittaz ſcribere. Interea videro vt tue volū
tati/ meiſq; moribus ſeruiero. neq; mihi/ om̄i in vita res
tam erit vlla propoſita/ q̄ vt quotidie vehemētius/ me op
time in te meritū eſſe leteris. Uale. teq; ille cuſtodiat in cu/
ius manus nos ⁊ noſtra conſiſtunt.

Increpatio filij non bene viuentis

Fili tua vita me tibi odioſiſſi^m facit. cui fecerat nat̃a cariſſi^m
Ad aures em̄ meas vſq; dilatū ē. te i ꝑditiſſimos mores ꝓla
bi. teq; mgr̃oꝝ tuoꝝ p̄ceptꝭ abſordeſcē. Tu miſe tua tp̄a te/
rēdo denarios m̃ltos breui tp̄e diſſipaſti. ꝯtinuoq; ſcrib ꝛ pe
tis nec ſatꝭ ꝑpēdis / q̄ꝫ multis ſim ꝓlib⁹ onerat⁹. Te mea fa
cultas ꝑdidit. ſꝫ inātea videro / ne te amādo ꝑdidiſſe vidar
nec valo i te v^m ꝓfundē. q̄ꝫ eq̄ rō trahit i multos. Mox do/
mū redi. mihi datur⁹ vite tue rōꝫ. Interea emēdatius viue

Alie littere ad idem cum prioribus.

Fili / ſiue hꝫ p̄hetonico ſpū ſciueri / ſiue (vt aiūt) i pollice vi/
deri / ſiue patulo ore / more ſturgioīs ſurſuꝫ erecto hauſerim
ex ethere. Id ſaltē ꝯpertū habeo. ꝙ minime vacas ſtudio. Noc
te dieq; ꝑ adulteria / ꝑfugis. cōfringis oſtia / hūc pulſas. il/
li cōtumelioſus es. ꝛ multas hmōi turbatōes exerces. q̄s ne
patiētiſſim⁹ q̇dēꝫ equo poſſit aīo ferre. Male ꝑpēdis / quod
multis ſperata nox / inſperato fuit vltia. Quotiēs audiuiſti
multis nimio heus nimio cōſtare. ſuas laſciuias ꝛ impudi
cos āplexus / vulneribus reſolutos / qđ oīes eo calle gra/
dientes / terruiſſe potuit. Sꝫ bene adhuc ſe res habet / ꝙ for
tuna in te mitior / q̄ꝫ tu tibi / fuit.

Ad idem cū penarum cōminationibus.

Audio fili. ꝙ vilē mulierē / vēto leuiorē / bellicoſi viri cōiu
gē / ꝓſeq̄ris. qđ amicitie velo tegere ſtudes. ꝛ pulcherrio no
mine / turpiſſimū ſcelus obumbrare. Non times miſer ābi
guā ſortē / indignā maculā / ꝛ irrecupabile damnū ꝛ indeli
bilem / eternāq; diffamiā. Times ne ꝙ irato marito / re ſibi
cognita / tu tandē veneris victima fias. vbi i te nō flendam
mortē (que oībus equa ē) nō gladios / q̄s multi ſepe magna
gloria ꝑtulerūt. ſꝫ errorē tuū improbū flendū cēſerē. in quē
relicto planiſſimo calle (ſpretis ꝯſilijs) ꝓruiſſes. Reuertere
miſelle / reuertere. fugito illā adulterā / tui erroris fomitē. ti
bi q̄q; ꝓſpice / ne diutius pedes tui / duces oculos āncedāt
Que ꝑti vehemēter timeo. certū nō habeo. ꝙ meis conſilijs
ſenſus tui / moreſq; repugnāt. Vereor q̄q; ꝙ nō facile vicia
expurgabis. q̄ inherēt oſſibus. Si ineuitabiliter ꝑeundū ē
nobiliori morbo ꝑijſſe iuuaret. (ꝛ vt vulgi ꝓūbiū eſt) ſi mer
gi iuuat. hoc non in ſceno / ſed in aqua limpida fiat. ſꝫ vale

vale ita q̄q3 vicia hec a te ꝓijce. ne ā pli⁹ odor vllus narib⁹ me
is occurrat. Nō em̄ tute ē ꝓpe ſerpētē ꝯſari vir⁹ hn̄tem

Reſpōſio filij excuſationē cōtinēs

Filiali obediēcia / humillime p̄miſſa loco ſalutis. Quāt⁹ iā
dolor / veſtris mihi ex litteris partus / aimū meum occupet
(metuendiſſime pater) non eſt qui exprimē poſſit. nō ꝙ erro
ris conſcius ſū. ſed ꝙ paternū animū veſtrū verſus me inq̄
etū ſentio. malis linguis ꝓuocatū / retroiecta veritate. Sa
tis conijcio. ſi nō augurio fallor. qui huius fame ſunt aucto
res / quos potius liuor / q̄3 veritas concitare cōſueuit. quoꝝ
ne vlla temporātia labioꝝ eſt. qui ne ſileāt. ne quoq3 linguaz
a malo deflectant gratis que loquunt̄ ex digitis ſugūt. a qui
bus (pater optime) rogo. non ꝑmitt'te oculos veſtros ſalſo
velo obſcurari. veſtraſq3 aures falſa fabula ꝑforari. Si ma
lis moribus inſueſco. ſi bona veſtra / ꝛ tpa ꝑdo. ſi vr̄is man
datis obſurdeſco. nihil eſt ꝙ me expurgē. mḡros meos int/
ragate. ſtudij mei / viteq3 mee certiſſimos teſtes. Si delato/
res illi apud vos / patulas aures / non inuenirēt. vos ſuis
mendacijs nec mouerēt. nec turbarēt. quid de me p̄dicare li/
beret. non vnius aſſis eſtimarē. potius velim. hi me arguant
moreſq3 meos ꝛ vitā dānent. cū quibus minime velim. de vi
ta. ꝛ morib⁹ ꝑmutare. quib us omni conatu ſꝑ ſtudui. ſtude
boq3 ſꝑ diſſimillim⁹ eē. Docuit me Seneca. nō minus tur
pe eē. a turpib⁹ / q̄3 ob turpia cōmēdari. Has lr̄as (optime
pater) feſtino curſu ꝑueniſſem. niſi inflatio pedis mihi adeēt
et quidē tāta. vt viſus mihi eſſet. molaris pedi a ppēſus. nec
mouere me potui. etiā adiutus baculo. Parti tn̄ tumor abce
dere incipit. mox adero me ꝑlucide purgatur . Sic dāte deo
q̄ vos tueri dignet̄. nec minus felicit̄ q̄3 lōgeue.

Excuſato alia filij ſup ſtudij tepiditate.

Si paꝝ his annis ꝓfeci (metuēdiſſime pater) ſatis ꝑpēn
det prudētia veſtra / nō oēs eodē eē ingenio / nec eadē habe/
re ad diſcendū adiuuamēta. Nō oim eſt / altos montes con
ſcendere. ſumma iuga. ſummoſq3 vertices attingē. Si tn̄ ſo
cioꝝ meoꝝ ſplēdores ingenij / equare nō poſſuz. ꝓhemia tn̄
etatis mee honeſtis curis deſtinabo. Si quoq3 quid tpis ex̄
libros q̄n̄q3 expendero. id totū ꝑditum indicabo. Si ex nu/

mero equaliū meoꝝ/vobis inferioꝛ videat. bōna ſede' polli
ceoꝛ/ꝺ ita oēm morā corrigā. vt nō modo ſequi. ſed eos p̄/
currē iudicabꝺꝛ. datoq; operā/vt me talem efficiā. cui inimi
ci mei inuideāt. ⁊ amici gratulent̄. Si tn̄ interea/aliqui ob
ctretatores inuidie facibus agitati. aliqua aduerſū me ficta
diſſemināt. veſtre erit grauitatis/illis nec aurē prebere. nec
quid fidei commodare. Ualete pater optime/in eo cui nul
lus prefuit auctoꝛ

¶ Rogatur amicus. vt ſecrete perquirat male fa

Lete viuere p ſalute. Spem mihi plu .me ſuggeſtorē
rimā/fidentiſſime vir/tua fides qua facile velis. tuaq; in/
duſtria qua facile poſſis. impreſſerūt. vt plene cōfidam pau
cis me obtenturū. quod rogatur⁹ accedo. Sūt qui ſola pru
rigine lingue concitati/patri meo de me mala multa ſuggeſ
ſerūt/quo ventū eſt. quod multas in me patre dignas cōce
perat iras. multa audiuit. peioꝛa veret̄. vn̄ graui doloꝛe affe
ctus ſum. qui nunq; triſticias potui perferre parentū/quas
eo grauioꝛes eſſe ppendo. quo/que pater meus de plibus au
dit. in animū altiſſime cadunt. herentq; tenacit̄/ſic ſu⁹ mos
eſt. ſic ſua natura. Alioquin parui eſtimarē mendoſā famā/
non rebus/ſed ventoſo flatu conſtructā. quā mox caſuram
certiſſime ſcio. more exuberantis flāme/que mox emoꝛitur.
ſi cōgruis careat nutrimentis. Quo igitur facias/te ad coꝛ
vſq; depcoꝛ. p̄rem. ſ. digneris/quo melius poteris/mitigaē
ſtudeaſq; ſcrutari hincinde ſecretiſſime/ſbpalpādo qui ſint
illi/qui mihi ſuas tam faciles linguas/in mea ſcādala ac/
comodarūt. In aliquos me vehemens ſuſpitō trahit. quoꝝ
noībus adhuc p̄ſtiterit. pepciſſe. donec me feceris certioꝛem.
Eſt em̄ creberrime ſuſpicio fallax. quos dū tuā p inqueſtam
cognouero. mox corā effecero. eos cū ruboꝛe negatos. qđ poſt
tergū impudent̄ aſtruūt. Parcito rogo. lōgus ſum. tacē ne
ſcio: Plen⁹ em̄ mihi eſt anim⁹. quē ſi ſcriptis explē conarer
breuitas ipa in imenſū euaderet. ſcedula in mēbranā cōſue
gēt. epl'aq; mea trāſiret in libꝝ. Ua. curſim. ex Lo. ea die/ea
q; etiā hora diei/dū int̄ oēs minimas ſol pereat vmbras.

¶ Reſponſio amici ad precedentem

Hoc erat (chariſſime vir) tue foꝛtūe p̄ſidio. q̄ mihi tue lr̄e exhi

bite ſūt. cōuenientiſſimo tpe/ dū ſcꝫ cenādi grā/ ad domū
patris tui proficiſcebar. Inter cenāduꝫ/ de te multus ſermo
ſbortus ē/ ſtudui attenuare patris ꝟba/ irā multaꝫ ſonātia
ſꝫ qꝫ pri⁹/ fame auctorē/ ex eo cognouiſſē ita illū/ vt ab vn
gue tenero/ nouerā: ſic cū deſcripſi. vt nil aliud lucri fecerit.
qꝫ ſolēt q̇ int̄ malleū ꝛ īcudeꝫ/ ianuā ꝛ limē/ digitos tēdere
cōſueuerūt. Feciqꝫ illū mēdoſū/ loq̄culū. h⁹ fame ꝯfictorem
rurſū ad patrē me pn̄te vocitari. Ubi cōpertis mēdacijs ſu/
is. eū ꝯcudi duriſſis ꝟbis. mutūqꝫ reddidi. atqꝫ elīguē ſil'eꝫ
ſaxo. Oſtēdi pri tuo. ꝙ tot⁹ ex mēdacijs pēdꝫ. ex ficticijs cō
fectus ē. n̄ em̄ tot puluerꝫ minuta corpuſcula aerē ꝑuolitant
ꝙ mēdacia ꝯtinuo ex ore ſuo decidūt. q̄l' em̄ ſit frōtis habit⁹
et ꝟba teſtāt̄. ſed ne tuū animū ſuſpēſū reliquā qui multum
anhelat. ipſum noſcere cōflatorem. Studet louanij fili⁹ vi/
due ad dexteram domus mee cōmorātis. ille ē. cui⁹ nomē de
induſtria preterea. ne hāc cedulā defedaret. Hec cariſſime vir
tanto curſu ſcripſi vt manus cōceptū precurreret. Hoc ideo
dico. vt ſi ingenio parcere nō dignaberis ignoſcas vel tem
pori. Uale in eo qui ventis ocia mandat. altumqꝫ ponthuꝫ
littore claudit.

¶ Alia reſponſio ſub alio modo

Legi lrās tuas. cariſſime vir. Cure mihi erit tua peti⁹. iuſta
q̄dem et iuſti plena doloris. Eſt certe nō ſecus ac ſcribis. ne/
ſcio cui⁹ pr̄ tu⁹. ſꝫ profecto maledici oris flatib⁹ accēſ⁹ animo
ſimul ꝛ frōte ꝑmot⁹. cui⁹ modeſtiā. vis doloris exuꝑat. Sꝫ
qđ melius caderet vidi nihil nūdū lrē tue maibus ī meis ca
luerāt. dū ecce pat̄ mihi fit obuius. famā illā de te. aurib⁹ ſu/
is ſ̄ceptā. lōgo ordīe narrās oīaqꝫ alto principio repetēs Ita
qꝫ procul cepto. vt merito q̇uis de eo oraciano poſſit ſale lu/
dere. et gemino belluꝫ Troianū orditur ab ouo ꝙ ſcꝫ nō ita
natus. nō ita aparētibus eruditus: nec tuā progeniē fuiſſes
imitat⁹. multaqꝫ alia verba protulit lōgiſſima dictu. Tādē
ego ꝯtra. ſpernēda eſſe mēdacia dixi. atqꝫ vanā famā ſine ca/
pite ſine auctore volātē. vel quā maliuolētia texuerat q̇b⁹ ꝟ/
bis. ex pris aurib⁹ tādē noui q̇ſnā ille ꝯflator mēdaciorꝫ fue
rat. quē tigride peiorē diu agnoui qui īgenio vtit̄ malicioſe
et perperā. nec pōt vſqꝫ ſatis fama ꝛ hominū ſanguine ſatu/

rari. Qđ dum patris tui plenius in aures cõcuſſerã. ſedati
oꝛ animo abiuit. Scias ergo multa ſupeſſe. que ſperes. nec
deſinã. donec recederit patris omnis impetus / videroqꝫ ſp
(vt apud plautũ eſt) ne fidem fluxam geſſero. Tu interea / le
tioꝛ vale.

Epiſtola diffidatoria

Salutatõem quã dare ſolet. ſuo preſſoꝛi ſcoꝛpio. Cõptũ
habeo. bone vir / te gratis ad aures patris mei / mendacia de
me plurima conflauiſſe. tuãqꝫ nũc diu tectã inuidiã euomu
iſſe. quã niſi reſoꝛbeas. ⁊ veritate mox reuoces. cõdigneqꝫ re/
peries. qđ mẽdacio peccaſti. atqꝫ etiã dederis tempus in reli
quũ. frena maxillis. nõ leui effugies irã meam / cui facile pa
reo. hanc iniuriã ꝓpulſantẽ. Valeto. valeto. quod verbũ dũ
(ad contraria trahit̃) ſi adhuc inuidia preſtas. velim in ma
lam ſignificatõem accipias

Reſponſio ad precedentem

Reddite ſunt mihi lr̃e tue / verbis breues / non ita ſentẽ
tijs / que cõminatõnes redolere vident̃. ab amãte durioꝛes
Arguis me (ꝙ liuoꝛe cõmotus) ad patris aures / linguã me
am in tuã infamiã influxiſſe. nihil errabis. ſi diligẽtius veri
tatẽ ꝑquiras: que facile ſeipaꝫ palã efferet tuas lr̃as / tuo pu
doꝛe dãpnaturã. Nec plus (cũ ſepe excuſatõne ſuſpicio cre/
ſcat) ꝑ nũ dicturus fuero. niſi ꝙ facilius blãdicijs / qꝫ com
minatõibus vincoꝛ. Vale. ⁊ ſi potes me ama. ſin minus / ſal
tẽ nõ odi. ſin adhuc minus / fac vt libet

Rurſus alia diffidatoria

Salutes quas inter vngulas milui / aſſeqnit̃ pullꝰ. Mi
roꝛ bone deus bone vir / quo titulo iuſti eo vſqꝫ in aĩo tuo ſe
dem liuoꝛ inuenit. q̇ melli venenũ inſeris / ⁊ me blanda ſub
imagine ꝑdis. q̇ poſt tergũ linguã aſpidis / os ſcoꝛpionis /
et flatũ geris baſiliſci. tu moꝛẽ aranee aſſũpſiſti. q̃ etſi mel ſu
git id mox ꝯtit in venenũ. nec diſſilis api es / mel in oꝛe ge
rẽti / in cauda aculeũ. ẽ tibi coꝛã hoĩe / lingua dulcis / ⁊ mi
tis / ſꝫ a tergo aſꝑioꝛ tribul' / ⁊ calcato / immitioꝛ ydro. Tu
rides in facie / mulces in aure / necas in cauda / ſardanino
veneno ꝑſilis / qđ quos ꝑimit. riſu ꝑire facit. Tu mihi faciẽ
blãdã poꝛrigis. nõ aliter qꝫ ſcoꝛpio ſolet. q̇ priꝰ lingit. qꝫ pũ/
git. ⁊ tandẽ ꝓijcis ignẽ / ⁊ flãmã moꝛe ſerpẽtis. Vale ſcis

q̄ꝫ paratã vindicte vngulã/habeo. Tu) ſi viuã doceberis) q̄ more ſãguiſuge alieno ſãguini inſultas quõ ſãguiſuga quo auidius ſugit. eo ſe plenꝰ interimit. eodẽ em̄ loco/ſp̄ duxi vitã/⁊ famã ꝑdere. nullũ diſcrimẽ faciẽs/inter hoſtẽ. vite et fame. Tu dẽte/⁊ vngue/in famã meã nõ ceſſas irruẽ. quã malo ſuſurro p̄mis. ⁊ vt mordax erugo voras. vt tinea ſulcas. faciã. vt poſt h̄ nemĩnẽ tua voce laceſſes. vetus ꝓuerbiũ ẽ. maliciã/ꝑtem ſp̄ maximã ſui veneni bibere. Uale. vale. vt me valẽ exoptas (⁊ vt planiſſimo verbo loquar) iacebis niſi caueas. Ebulit mihi ſanguis/noli furori fidere

¶ Reſponſio ad p̄cedentẽ cũ duritia verbi

Salutes ille/quas mihi optas. in te redeant ꝓ ſalute Scripſiſti ad me lr̄as/colẽa plenas/tui ſimillimas/tueqꝫ demẽtie ⁊ exhauſti cerebri teſtes/q̇bus gaudes (ſmonẽ vti apud plautũ ẽ) ore temerario/effrenato/ꝓdigo/petulãte vite tue/parẽ effũdẽ. Cõtingit. patrẽ filiũ ſepe diſſimilẽ generare. oro ãt diſp̄ moribus/vix vnq̄ꝫ p̄t repiri. q̄ ſp̄ eſt animi certiſſima ꝓles. Certũ tñ habeto. ꝙ nõ facile me ſermone terrebis. q̄ de te dixi. nõ q2 dixi. ſed quia vera doleas Tu verba fudiſti. puncto cuſpidis magis acuta/cõtumelioſa/minacia digna/ꝙ a te. ſed nõ ꝙ mihi dicerent. q̄ potiꝰ tenẽda q̄ꝫ refellenda iudico. Caput igit̃ ego quatiẽs. verba tua ita abiycio. vt nihil hereãt. rapiẽt ea vẽti/⁊ tuũ auguriũ ſpgãt ꝓcelle. Si q̄d viride te delectet. domi ſũ. nec foribꝰ obdã peſſulũ. Sz ſi ſapis ex aĩo tuo/rancorẽ deponito. turgidũqꝫ pectus ſedato. Qd̄ niſi feceris. ex aduerſo ita pectus opponaz. vt q̄ꝫtũ vires mee p̄ualeãt ſera penitẽtia noſces. ⁊ niſi furor ipius tuꝰ/limitẽ accepit. ſz libuerit ſp̄ (vt ſoles) dentiꝰ maliuolẽtia liuoreqꝫ tabeſcẽ. nũq̄ꝫ ꝓceſſeris libere/licent̃/ipune. Tu vt facis me minꝰ ſp̄. Ualeto vt meris. q̇ ſi ſolita ſp̄ tua maliuolẽtia ꝑſtiteris. ea bñdictiõe fruaris. quã oues a luporũ dentibus accipere ſolent

¶ Alia epiſtola diffidatoria et durior.

Salutẽ quã crethẽſes/ſuis hoſtibꝰ optauẽ. mala. ſ. ↄſuetudine delectari. Tu (bone vir) iã cordis tui archana/longa ſimulatiõe cõtecta. euomuiſti. tui maliuoli animi feces/cala

mus tuus expuit. Tu cani rabido ꝑſilis/ꝙ mordet manus porrigẽtis/eoqꝫ tñ deterior/quo canis linguã medicinalez gerit. tu venenoſã. ꝙ oẽm ſmonẽ inq̇nas. maledictiſqꝫ cõſu/mis. Dic cerebrũ plũbeũ quid furis. q̇d deſpumas. qui dente tuo canino in rabiẽ verſo. me clã incrſas. oculis cares. ⁊ luſcꝫ inuides. buliẽteqꝫ pectore/famã meã conaris cõfũdere. Sꝫ ne lõgior fiam. cerebellũqꝫ tuũ mole verboꝝ opprimã. ꝑge/ꝑge quo te inuidia ducet. nec deſine oĩm hoĩm aures/⁊ ora implẽ. fuero qñqꝫ (ſi me deus ſupſtitẽ ſinat) dignã tãta beniuolẽtia tua grã relaturus. calamũ ſiſto. Piget em̃/⁊ pudet tecũ diuti⁹ occupar. ꝙ nõ lr̃is dign⁹ es. ſed nudo ferro viſitari. q̄ꝫ te valere velim breui ſenties.

¶ Frater ad fratrẽ. vt a vindicta auocet

Pridi eq̄ꝫ has ſcriberẽ. aurib⁹ inſonuerat meis (chariſſime frater) te in miſellũ, quẽdã vſqꝫ adeo motũ/vt capitalem in irã ſanguinis auidi ꝓſiliſſes. In quẽ nulle prſus fortune/vel animi. dotes cõfluxẽ. Noui q̇s ẽ. ⁊ q̄ꝫ facile ꝯtẽnẽd'/ꝙ linguã gerit odioꝝ/tã ſemiatricẽ/ vt muſcas/⁊ pulices ad bella mouẽt. alteri⁹ laudẽ in ſui iniuriã reputat. ⁊ ꝙ miſerim⁹ ẽ oĩb⁹ inuidet/nẽo ſibi. Te ꝑ ꝟtutꝫ amore chariſſime fr̃ obſecro: ꝑqꝫ prudẽtiã/ꝙ nulli cedis/ꝑ pacẽ ⁊ charitatẽ/ꝙ cũctos exuꝑas. poſtremo ꝑ q̇nqꝫ criſti vulnera/q̇b⁹ innocẽtiſſim⁹ ſanguis effluxit. tua ſine man⁹ in hũc miſellũ cõmacules. Nec cures q̇d aduerſũ te moliat̃. ꝙ tuo ſpretu/nõ q̇dẽ odio tuo/dign⁹ ẽ. ipeqꝫ ꝯ̄tulaberꝫ. ꝙ ſibi materiã inuidie ñ ꝯtempt⁹ ꝓbuiſti. nõ q̇d ille mẽat̃. ſꝫ q̇d te decꝫ/aſpice. Nõ in d⁹ elephas culicẽ curat. ad quẽpiã aliũ migret vltorẽ. Nõ ei tãdẽ caſtigator ſibi defuerit. ꝙ ſuũ errorẽ/furorẽqꝫ ꝯfregẽit Uale. ſꝫ q̇d tibi in abdito dixi in abdito ſerua

¶ Alia epiſtola ad idẽ cum ꝑcedente

Salutẽ. rogo te fr̃/exue beluinos mores/⁊ fedos affect⁹ Ulciſci em̃ efferũ ẽ ⁊ viro indignũ. beluaꝝ ꝓpriũ/nec q̇dẽ oĩm ſꝫ ꝑmordaciũ/atꝫ ꝑferociũ. ñ curab̃/ſi ſapis q̇d mali de te ꝓferãt. ꝙ ñ iudicio/ſꝫ morbo laborãt. nil ei clemẽtia hũani⁹ eſt hõeſtauit clemẽtia mltos. vltõ nullũ Si dicas ꝙ tibi iuriã itulit. cũ Se. peto q̇d q̄ſo r̃fert. an ꝑm⁹ ꝑees ł vlti⁹. mors fore quã ꝑas. hoſti ei ad ẽuicẽ ſñ vllo tui diſcĩmie ꝑcdꝫ q̄ꝫ forte

⁊ſi valde velis. nulla poteſtate poſſes euellere. Quid igitur rogo iuuat factum fato repellere. ⁊ morituri ſanguine morituras manus inficere. Quid ad te ſi maliuolorū lingue loquātur. et oblatrēt modo qđ ſolent. nō quidē qđ meruiſti. Linque inuidis / inuidiā. neqꝫ illis alterū cupias tortorē. Satis ipſi ſe torquent. q̄ alienis anguntur. Si velis a linguis malis tutus eſſe. bene viue. nil virtute ſecurius. Et bene vale.

¶ Adhuc alia epiſtola idem ſuadens. alijs medijs.

Pacē / ⁊ſi quid pace rerū optabilius. Obſtupui. fluctuatuſqꝫ ſum vehementer (optime frater) audiēs / mentēqꝫ reuoluēs. quid id negocij eſſet. ꝙ tanto tpe ad vindictā exarſiſti. Caueb. rogo cariſſime frater / ꝑ q̄ me ita cogit amorē in te meum / ne manū tuā ſanguine defedaueris. Ne opes / q̄s oīs vita tua cōgeſſit. breuis hora eripiat. ⁊ tui nōis celebritatē diluat. quo tibi ꝑiculū amicis triſtitia nō deeſſet. ꝯſule tuo facto / cōpeſce hanc ire violentiā. ꝑmitte. te mitigē. ⁊ in hūaniorē vertaꝫ ſententiā. Nulla maledicētis oro te ledere pt. quippe vera neceſſe eſt / bona ꝑdicet. falſam vitā / moreſqꝫ tui ſuperant. Floccipēdis ſi ſapias. qđ ille mendatiorū decoctor / ſuis bubalinis mugitibus / in te obganniat. Quis enī poterit cū dicaci rabula / verbis ꝯtendē. cuius verba potius tanqꝫ inſulſi aſelli rugitus eſtimab. Contemneſqꝫ (ſi ſapis alto aīo) illū imbecillē trunculū / viliſſimū fungū ex terre putredie natū / oīmqꝫ hoīm fecē. q̄ (vt ait. Flaccus) alterius rebus marceſcit opimis. Velꝫ igitur illā partē luti viliſſimā / illā vltime fecis ſorditiē deſpicias. tanqꝫ illū lepuſculū / quē canes alexis nō inuaſerūt. Nec tibi ſit cure / q̄ ... inſulſiſſimus ille ꝯuiciator tuus / nulla virtute redēptus / dicat. agat. vel moliatur. Nō eſt viri ranarū ꝯuicijs / aut muſcarū murmure deterreri. Inimicus ſolū volūtate ē / nō poteſtate ledēdi. Paruihabeb prorſus illius miſeri pediculi morſum / quē facile poteris (ſi voles) inter vngues ꝯfringē. Noli ſua ventoſitatis tuba moueri. de cuius gladio nō paueres. q̄ vix tibi calcetenus ſe erigit. q̄ nō tam morſu / qꝫ ſibulo potēs eſt. Clamaui clamo. ſpqꝫ clamabo. nullii pendas q̄d tremule cicade murmurāt. Spernit leo pampilones. Valeto. nō minus qꝫ qui omniū maxime.

¶ Reſponſio fratris in propoſito ſuo conſtātis

Frater fratri felicitatem dicit. Eſt ⁊ fuit. ſemꝑqꝫ erit (optime
frater) facilius ɔſulere. q̄ꝫ obſeq̄ conſilijs. Permanet ille (de q̄
ſcribis) ſua in maliuolentia ſemꝑ / vt ſulphurea vena calēs
et fumans / omniū qui viuunt deterrimus. Qui non deſinit
me indefeſſe / nouis ɔuicijs infeſtari. quē ſi patiar. tua conſi
lia ɔſecutꝰ / cornua dedero viciatori. videborqꝫ tacens / que
de me p̄dicat ɔceſſiſſe. ⁊ lucē fugere ac latitare. tenebriſqꝫ cela
re pudorē. Frontē illi oppomere ſtatui. ſua fronte duriorē /
vt qui bene loqui neſcit. diſcat bene conticere. fiatqꝫ doctior
ferroe magiſtro / ne latiꝰ in ꝑiora diffluat. om̄i terrore depul
ſo. Tam magnus eſt mihi animi eſtꝰ vt meip̄m mihi abeē ſen
tiam. tantuſqꝫ paſſionū impetus / tuum ſanctū ɔſilium ſuꝑatu
rus inuaſit. vt ſi illi obuius fiam. nō manus potero ɔtinere. q̄
non eo tendāt. quo eas ducat impetꝰ. Neſcio q̇s vſpiā ſibi ſa
tis ɔſtet. qui eq̄ aīo omnia ferat / qui vbiqꝫ ⁊ ſemꝑ ſibiypſi /
par idemqꝫ ꝑmaneat. Fortune oīa mādo vincatqꝫ ille / quē
vincere mauult. Vale. ⁊ te diligētem dilige.

Reſponſio alia fratris. conſilijs fraternis obedi
Mille item / ⁊ mille millieſqꝫ mille ſalutes. Nō entis.
ſatis penes me eram. dum tue littere fraterno ⁊ ſancto cōſilio
plene / mihi ſūt exhibite / quibꝰ ego ſic redij ad me / vt iami
am nihil magis exopto. q̄ꝫ inter illum (de quo ſcribus) ⁊ me /
murus ſemꝑ interſit / qui vtriuſqꝫ ſaluti ɔſulat. Crede mihi
magno animo eum ɔtemno. ac ipſum ſic eſtimo. vt neminem
minus. Tanta em̄ racōe ɔfulget tuū conſiliū / vt nemo (niſi
mentis inops) illi nō obtemperat. [illegible]atqꝫ igitur ſuis ſpacijs
ſuis vtatur moribus / tandem ſe in [illegible] ſue malicie ſubmer
ſurus. Vale. has apertas linq̊. non em̄ tempus erat. nec fuit
opus firmare ſigillo.

Alia reſponſio in optimā patrē. adiunctꝭ rōibus
Salutes / nūero mltas / mole magnas / pōdereqꝫ onuſtas
Accepi lr̄as tuas / frater (vſqꝫ ad cor) dilecte / ſani ɔſilij ple
nas / patiētiā ſuadētes / oī vindicta ſemota. Sed vt aperto
tibi corde loq̄r. vt ſoleo. facilius q̄res q̄ꝫ inuenies. que om̄ia
eq̄nimiter patiat̄. vir vſqꝫ reꝑit̄. qui nō interdū paſſiōe vin /
cat̄. licet multi (cum valēt) recta ɔſilia egrotꝭ prebēt. At ipſi (
vt pace tua dixeri) ſi doleāt mēte excidūt. Nō poſſum (fateor (

obliuiſci vulnez/que nouis ictibus ꝯtinuo incrudeſcūt. non
digne ferre poſſum nouo ſemꝑ obprobrio/nouoqꝫ ludibrio
leſum/ac luſuꝫ iri. ⁊ vbi in mediū ꝑpulere ducis. poeticū hꝫ/
ꝙ culicē elephas minime curat. facile ex aduerſo/poeticū ſ eq
vulgatū reddidero. elephātes ſcꝫ/porcina voce deterreri Nec
eſſe facile iuxta viperā/ſecurū ſōnū agere. Perſtat ille veſan⁹
cōuiciator meus/in ſuo ſibulatu ſerpertino/oiuꝫ q̄ viuūt
truculentiſſimus/q̄ ſemꝑ frendet vt lupus/ſpumat vt aper
nec deſinit in me acuere dētes ⁊ vngues/cui niſi reſtiſtero/iaꝫ
virtus vitio victa putabitur. Videbor qꝫ tacēdo cōceſſiſſe. q̄
pocius liuori/q̄ꝫ veritati accomodat. cui⁹ malicia vſqꝫ adeo
iā exarſit. vt nūc ei⁹ flāma cōtemni nō pōt/fecit lōga pacien/
cia mea/ꝙ errores ſuos ſecuros exiſtimat. hinc in oēꝫ malici
am deluxit. omni timore depulſo. Immūde ligue eſt illori
ſermonis/c⁹ roſtꝫ/longa multaqꝫ dicacitate/crebras vndi
qꝫ lites exagitat vſqꝫ adeo impetuoſi periculoſiqꝫ flatus eſt vt
etiam ſaxa cogeret irruere ſaxis. Dabit (ſi vixero) ſue malicie
penas calet mihi aīmus/quē velim pocius re q̄ꝫ vbis oñdere
nō ē quo ſecus eius furori/quoue aliter ſuis inſolencijs/te/
merarijſqꝫ conatib⁹ occurrat. Statui ego hoc in caſu ꝑprio
ſenſui credere. fortu ne oīa mādās ſed reliq̄s ī oibus tibi ob
tēꝑabo. nō minus q̄ꝫ haſta militi/⁊ folia ventis Vale opti/
me frater. neqꝫ ſemper aīo geſta

Iteruꝫ alia reſpōſio ad idē in aliā ſentēciā

Letiſſimaꝫ ſalutū immēſaꝫ abūdāciā. Accepi litteras tuas
cariſſime frater/multa rōe cōtextas/quas ſi cōtēnerē nulli⁹
rationis guſtū haberē [illegible] ſū/ſi mihi obuius eēt. an
ardorem ratio. vel rationē ipe ardor ſuperaret. ꝙ tū poci⁹ tua
conſilia amplectar. ſpē iā habeo. nūdum fiduciam paulatim
iā ad me redeo. q̄ mihi ipſi abſens fui Spero ꝙ tua ego aucto
ritate ꝑpulſus cauebo. nec temerariam/incautāqꝫ manū/in
miſellū illum extendero. Nā clare perpendo. ſuperuacuū eſſe
ab hoīe tēptari. qđ vindex ethere⁹ eſt facturus. Eſt eñ mihi
magno pōderi cōſilium tuū/qui te mihi alteꝫ ſemper Sci/
pionē/alterūqꝫ Piladē ſū expertus. ī quo rectā mihi viuendi
normam ſemper conabor elicere. ciciuſqꝫ illū amore tui odiſ/
ſe deſinam. q̄ꝫ illi⁹ odio/q̄cq̄ꝫ de noſtra beniuolencia detrahā

Scio em̄ ſapiētū ēē dilico ſuo . nō alioꝝ iniuria / cōmoue/ri. Licꝫ aī ſua inuidia male mihi placuerit . inuidie tñ cā nū q̄ꝫ diſplicuit. Jō ei mihi moleſtior ē. q̄ eū pſſi⁹ intueor. Inci pio oīa ſua pꝑihabere . grās ago immortali deo . q̄ſ me e⁹ diſſi milē fecit id mihi magne ſpei argumētū fuerit ſi eidē valde di ſpliceā . q̄ oīs honoris / oīſqꝫ pudoris excluſit officiū. Intera poterit ꝯ murū / ꝟgis certare . atqꝫ inuidia / acerboqꝫ odio in/ſanire . tādēqꝫ ſi ārna inuidit ſue . in ſolū fumū reſoluetur. Ex q̄ magis ei oculi crepēt dolore . ſp̄ ſtudebo mihi ꝟtuoſior me ſiqꝫ officioſior ēē. Sic ſatis quo angatur habitur⁹ ē . nos āt q̄ rideam⁹. Uale in eo q̄ oīa valꝫ. Ex. N. tarde iij . die marcij luce cadēte i volāte noctua . nūcia noctis

Auiſatur aīcus ſuper emuloꝝ machinatōe.

Feliciſſimas aceruo magno ſalutes. Habes (cariſſime vir) curia regis . vbi fidenter verſaris . vehementes tui nōis ini micos . q̄ niſi tibi caute ꝓſpexeris . tue fame mox maculā imp/gent . atꝫ eoꝝ maliciā tādē ſenſies / lati⁹ in tuū malū ꝫ erũptuꝛ rā . ſi nō tam prudenter q̄ꝫ violanter occurras . Tacere nō po/tui amoris incēdio cōcitatus. Sed nō loquar apertius tibi (ſiq̄ reꝝ tuarū ꝑſpicas es) quo ex his paucis . facile cūcta colli ges. Oia nāqꝫ narrare ꝓlixa eēt . lōgiori tp̄e / debita multo a/tramēto digna . lōgaqꝫ papiro. Care vir . ſis bona valitudine firmus. Et ſi q̄d ſex me velis māda fidenter . nūq̄ꝫ fuerit mihi laboris genus vllū durū q̄d mihi gracie tue precium ponat. Ex pictauis iulij . tercia / ſolē cadēte / cena peracta ocius q̄ꝫ ſo le ſua lumina ſpargit

Reſponſio ad precedēte

Plurimas amore ſincero ſalutes. Sūt mihi ſp̄ littere tue (ſi diſſime vir.) validiſſimū pign⁹ amoris . q̄ tñ (vt veꝝ fatear) intulerūt nūc nūc cordi meo pūcturā acutā . iniecerūtqꝫ auri/b⁹ meis (vt aiūt) pulicē q̄ noctes plures / motu ſuo / atꝫ ſu/ſurro . mihi oēꝫ q̄etē ademit. Cōtra q̄d ſola fuerit medela alia ep̄la tua . q̄ q̄d recti⁹ explicaueras ſignificātius ꝓmas. Tu igiť cura vt oīa pleniſſīa nori . ſꝫ magꝫ vt valeas . ꝛ plurimū rogo ſcribēdi inepcie ꝑcas . nā q̄ magis in caractere . in q̄qꝫ ſtilo de fectū ē . eo magis aīmū meū in te heſiſſe putab . aīcā fidē / nō picturā in nō ꝟba q̄rentē.

Alia reſponſio ad idē in aliam ſentenciam

Integerrimas bona mēte ſalutes. Lrās tuas. ornatiſſiē vir
nō quas optauerā. ſʒ q̄lis eſſe ſinūt. fata mea tādeʒ accepi In
q̄b⁹. etſi nō ceteris. h̄ vno tū oblectat⁹ ſū. ꝙ ꝑpēſum. integrū
qʒ amorē. in me tuū perſpicio. Pro quo. ſi grās tibi ſatis dig
nas. ſatis plenas. ſatiſqʒ maximas nō valeā repēdere. dyʒ bn̄/
ficio tū meōres. multa tibi cumulata mercede repēdāt. Sa
tis ꝯiūcio ſi nō augurio fallor q̄s tua v̄ba r̄ſpctant. ſi figā iue/
la ꝯſtātes oculos. īueniētqʒ me eis colobrū eſſe. ſi mihi ſeſe p̄
beāt ſcorpiōes. Uale. valeātqʒ noſtri amatores ſʒ oſores va
leāt. vt me valere cupiūt. Interea quoqʒ ſi ſic libeat. clament
oblatrent. ſuoqʒ latratu illa ru mpant

Rogatur amicus vt libros nouo caractiſandi ſtilo impreſſos emat pro amico

Letiſſimas hilariſſimo corde ſalutes. mitto hūc nūciū ant/
verpiā. honorāde preceptor. pro libris de hac noua impreſ/
ſura cutrēte cōparandis. Sʒ q̄m nō ē ipſe eius rei certus. ſatis
cognitor ſcribo ad te vt illi in hac re p̄ſtes īduſtriā tuā. vide
licet v̄t caracteres. attramentū pelles emēdacōʒ. ⁊ cūcta aſpi
cias. p̄ciūqʒ ponas iudicio tuo qd̄ mihi. vt in ceteris oībus
ita hoc in negotio erit ꝑoteſſimū. Pecuniā ꝑatā habet. tātū
ſupeſt. vt te adiutorē hui⁹ acti falli nō metuat. Curā igitur
ſuſcipies hui⁹ cauſa mea. ſimulqʒ mihi mādabis. vt tibi ꝑa
tiſſimo. qd̄ ꝑ me fieri voles. Si petis. qʒ valeam ꝑfecto leti⁹
dono dei qʒ piſcis iocundis opto ſic etiā valeas ⁊ q̄dē feliciter diutui⁹

Reſponſio ad precedentem epiſtolam.

Deſiderys tuis. ꝑmpto cū aīo famulatū. Nihil mihi. amice
ꝑcare iocūdius ē qʒ amicoꝝ parere deſiderys. maximeqʒ tuis
qui me ſꝑ plenis affectib⁹ dixiſti. atqʒ oīa amicicie iura icuſ
ſa ſolidaqʒ ſꝑ ꝯſuaſti. Quaq̄ v̄ſum em flector fauoris in m/
tul ſplēdores m̄ltos video nihil mihi igit̄ iocūdi⁹. qʒ tibi ſ/
uicio ⁊ vt ſui eē. Curabo libros. qʒti equū erit emē. ſec⁹ ū dele/
ctaret emiſſe. nā m̄la emptio ſꝑ igrata eſt. eo maxīe ꝙ exꝑbare
ſtulticiā emētis videt̄. Multi tibi hac ī re ſuirent lōge cauti⁹
ſʒ cōtendē auſim. qʒ neq̄ libenti⁹ faciā que potero tam dili/
genter qʒ volēter. nec fidelitas aberit. ſi forte induſtria deſit.
Etſi quid reliquū ex me velis tibi ꝑſuadē ꝙ non. (hercle) tam

tua ſunt. que tua ſunt/q̄z q̄ mea. inter que ego d̄rn̄az nullam ſtatuo. niſi ꝙ illo differāt ꝙ intencius me tua q̄z mea excipi/unt. quo tuoꝝ denarioꝝ q̄z meoꝝ/in emptionibus parcioꝛ eſ/ſem. Vale in eo/qui terre floꝛes ſpſit ꝛ ſidera polo

¶ Petuntur littere ab aīco

Salutē nō deſinā (optime frater) te aīo ſequi ꝛ litteris/donec te videro redeūtē. Interea tn̄ etiā atq̄z etiam tuas litteras, peto. nr̄e aīcicie claues/ꝛ anchoꝛas/q̇b⁹ amoꝛ nr̄ apt⁹ ſp̱ reluceat. m̄āe atq̄z ꝯfix⁹. Et ſi q̇d ex mevis p̄cipito. nl'lū mihi pō d⁹ g̃ue erit. qđ meis h̄neris adieceris Vale ſan⁹/viue q̇etus

¶ Alia epiſtola idē petēs cū p̄cedēte

Salutē cū felicitate perhēni. Abſencia tua plurimum mihi moleſta ē (fidētiſſime frater) que cogitatōes meas ī girū ro/tat. ꝛ moꝛe pile/huc illucq̄z iactat. Ferre eñ nō valeo me nl'las lr̄as memoꝛie teſtes/ex te recipere. q̇ tn̄ nūq̄z tā abſēs eſ q̄n mecū q̄q̄ uerſū flectoꝛ viuas. habites. colloq̄ris. Aperto nā (vt aiūt) pectoꝛe nō ficta frōte/te dulci amoꝛe ꝯplectoꝛ teq̄z in amiciciaꝝ tabellis adamātis vn̄ nō facile delearis inſculptū teneo. ſp̄q̄z tenebo. qui abſens tibi/animo tn̄ p̄ſens. ꝛ longinquus fuero ſane ꝓpinquus. Expecto tuas lr̄as. vel quod potius velim te redeunte. qui certe veniens/tātū mihi gaudij tecum adduces: q̄ztum mihi doloꝛis abcedens ipſe reli/quiſti. His valens ꝛ viuito letus/parcitoq̄z inepcie. dedit nā feſtinācia calcaꝛ calamo/digitꝫ q̄q̄z pēnas

¶ Reſponſio ad p̄dictas

Salutes plurimas ex centro [illegible]dis egreſſas. Nō conſueui (optime frater) amicis vt floꝛibus vti/tādiu caris q̄zdiu re/cētibus. Sed vt puriſſimo auro cuius vetuſtas in p̄ciū ad/dit. nec ſic alta obliuia tetheo ex flumine bibi. vt nō veterꝫ noſtre aīcicie/tuiq̄z in me fauoꝛis/plene meminerim. Pia eī merita in me tua/multas ſplendoꝛis ſui in me oñdit ymagines/cremētū nouū qualibet die capiūt. q̄ſi vnūquodq̄z gradus eſſet in alteꝝ. Velim ergo tibi perſuadeas. me tui verum ac fidū aīcū eē. q̇ p̱ me ſemper cepi. ipſaꝫ aīciciā aīo ꝛ reb⁹ eſſe fouendā. quā nūq̄z curā ad calculū trahere. eāq̄z buccinari verbis/vel pingere loquacibus pennis. His valens ꝛ felix/ꝛ

annis viuito multis.

Rogat̃ amic⁹ vt certo in loco cuꝫ amico cõuẽiat

¶ Plurimas/affectu immẽſo ſalutes. Dñ reficiẽdi mei grã
(vir ꝓdilecte) heſternã poſt cenã/in deãbulatõe me ↄtuliſſẽ
aduenit mihi nũcius tuus/ſuauiſſimas l̃ras deferẽs. In q̃/
bus viſus ſum/mihi animi tui vultũ/tanq̃ꝫ in ſpeculo cõ/
tẽplari. quẽ nunciũ letiſſimo more vultu/bipatẽtib⁹ vlnis
excepi. Eiqꝫ has pñtes multa celeritate cõſcriptas/ad vos
rurſus ferẽdas cõmiſi. Quib⁹ vos cciorẽ efficerẽ. mihi eodẽ
momẽto/inopina q̃dã noua aduenisse. q̃ me Antwerpiã ire
cõpellũt. Et q̃ꝛ ſꝑ tua amicicia delectat⁹ ſũ. atqꝫ conuicti. Te
rogo (ꝑ dulce illud amicicie nomẽ/ꝑqꝫ reliqua oĩa q̃ in ami
cicia dulcia noꝛis) illic mihi feria quarta obui⁹ fias. vbi ſi te
nõ inuenero. lux mihi tenebꝛe/ꝛ cãdida nigra fient. cũctaqꝫ
mihi triſtia erũt. nec panis edẽti/nec ſapiẽt vina bibẽti. Ubi
tñ ex adũſo ſi fueris pñs/amara dulcia videbũt. ꝛ aq̃ vini
vigoꝛẽ habebit. illic iã oĩa coꝛã agem⁹. libereqꝫ cõferem⁹. atꝫ
vuaꝝ liq̃ꝛes iocũde bibem⁹. Interea eſto valitudine pſꝑ. Ex
Lo. adeo feſtine/vt calam⁹ ſuo curſu lepuſculũ equet

Petit̃ cõſiliũ ꝛ iuuamẽ in ꝑmutatõe beneficij.

¶ Accepi celeberrime (vir chariſſime) ꝑ alienas linguas/a
lienoſqꝫ calamos/tui noĩs dulces ſalutes. Poti⁹ tñ optarẽ
l̃ras tuis digitis ſcriptas/ſꝫ lõge poti⁹ tuos vult⁹/ꝛ ſpirã/
tia oꝛa intueri. q̃ mihi alto in pectoꝛe ſculpſit amoꝛ. ꝛ fixa eꝫ
illa. q̃ l̃ris ↄmiſiſſẽ alio ꝓperãte/haꝝ latoꝛ mee mẽtis fid⁹ ia
nitoꝛ reſerabit. petitur⁹ a te opẽ ꝛ ↄſiliũ de ꝑmutãdo bñficio
cũ tuo vicino/cũ quo mihi clara ẽ amicicia/ꝛ familiaritas
ingẽs breui exoꝛta/ꝛ letis ↄuiuijs ↄfirmata. Cupida diu
mẽte deſideraui. ad locũ natalẽ vñ puer exceſſi redirẽ. illiqꝫ ter
re/q̃ me pauit infãtẽ/vite reliq̃as/dedicare/ꝛ mori. vbi oꝛ
t⁹ ſũ. ꝛ vbi reputaui ſepe iri. Sꝫ va. putabã calamũ frenare

¶ Ep̃la credentie cũ petitõe rñſi

¶ ſed rapioꝛ

Salutes pſꝑas/atqꝫ felices. L̃ras tuas recipiẽs (vir ca
riſſime) videoꝛ mihi videre. hũana q̃dã oꝛa coꝛdis tui/q̃ mi
hi tãtũ gaudij attulerũt. q̃ꝫtũ mag⁹ habẽ poſſum⁹ q̃ꝫ dicẽ. nõ
tã miles eq̃s gaudet. nõ tã piſcatoꝛ aq̃s. nõ tã marte pugil/
les/metriſqꝫ poete/q̃ꝫtũ ego tuis l̃ris exulto. in q̃s apollo/

ſuũ ingeniũ fudiſſe videẗ. Rogo igiẗ ꝑ haꝝ latorẽ (quẽ affe/
ctꝰ mei arbitrũ teneo. ⁊ mẽtis mee interꝑtẽ) ad me iudiciũ
tuũ ſcribito. ſuꝑ his q̃ tibi is lator reuelabit. qui mei pectorꝫ
clauẽ gerit. Uale in ſũmo ioue / q̇ tibi adaugeat vices ⁊ ãnos

Reſponſio ad p̃cedentes epiſtolas

Uarijs occupor. amice ad cordis cẽtꝝ vſqꜫ dilecte. Nec
ociũ fuit (ꝑ amãde p̃ceptor) vt latiꝰ ſcribã. nec hora ſuſtinet
Tu igiẗ lraꝝ meaꝝ ineptie ꝑcas. quã feſtinãtia ſtruxit. Hec
duo adũbia nõ coeũt. cito / ⁊ bñ. Tacẽ tñ nõ potui. tui amo
re deuictꝰ. Errat ille (vt auctor ẽ Seneca) q̇ amicũ in atrio q̃
rit. ⁊ ꝓbat in cõuiuio. multũ inteẽſt q̇bꝰ auſpicijs amicicia in
choaẗ. facile abcedũt vaſe exhauſto / q̇ ſolã vini dulcedinẽ
q̃rũt. apꝺ eñ tales / raro de paſtu ouiũ. ſꝫ de lana q̃ſtio ẽ. Ue
ꝛ eñ / vicinꝰ meꝰ ſeipm ſpectet. ⁊ vtilitatꝫ ſue cã te attrahat
Hec amicicia ſi ita gemiata ſit vt incepit. ita deſinet. ⁊ q̃ deſi/
nit ꝟa nũqꜫ fuit. Necẽ ẽ eñ in amicicijs / inicia intẽ ſe / ⁊ exitꝰ
ꝯgruẽ: ſꝫ de h̔ latiꝰ nũciꝰ q̇ dẽ ſecretũ cordi tuo inculcabit. cꝰ
clauẽ poſſidẽ ſcripſiſti. Nũqꜫ ſiti ꝯfectꝰ tã gauiſꝰ ẽ lapſu cla
riſſimi fõtꝫ / qꜫ fuerim ego amẽiſſimo tuaꝝ lraꝝ ſono / q̇ tuã
ad origis patriã te redituꝝ / dulci augurio nũciabãt. Ubi
nẽo (donec viuã) me tuo a latẽ / tuoqꜫ amore ſemouerit. nec
tãqꜫ pilã (vt Tuliꝰ inq̇t) retorſerit. Amice me mihi carior /
ſi valeas gaudeo. ſi gaudes ego triũpho.

Arguitur amicus domi ſꝑ ꝑmanens.

Fortũas ſꝑatas cũ ſalute Scrib̃ crebro (amice luce mihi
carior) ꝙ qꜫ ꝓmũ me viſitaturꝰ es. Sꝫ hmõi qꜫ ꝓmũ nõdũ
vſqꜫ apꝑuit. Sꝫ h̔ ẽ idqꜫ ipꝫ ſꝑ fuit ⁊ erit. qꝺ leuiori fluxu ex
calãꝺ ꝟba. qꜫ hoies e domo ꝓſiliãt. Si ſcribẽ ⁊ facẽ ex eq̊ eſ/
ſent. iã lõgo me retracto tꝑe viſitaſſes. Nolito / rogo / te diu
tiꝰ lucifugã facẽ. nocticoraci ſilẽm / luĩs hoſtẽ. Quid eñ ſi
bi h̔ vult ꝙ ſꝑ domi ꝑmães. eaqꜫ vterꝫ vt ſepulcro. in q̃ teipꝫ
totũ infodis. ac tibi ꝑpetua mãſio eẽt. q̇ viderꝫ nulla re alia /
qꜫ ſoliꝰ q̇etꝫ ꝯgnoie. ſoliꝰ qꜫ ocij gl̕ari. Proijce q̃ſo plũbũ e pe
de / indue potiꝰ plũas ⁊ alas / ⁊ noli in latibul̕ in furniſqꜫ di
liteſcẽ. ⁊ te more talpaꝝ in caũnis abſcõdẽ. Qꝺ niſi fecẽis
cecũ Iuucãli ignauiſſimi gñis dixẽo. q̃ſi tecto gaudẽs. ⁊ vm
bra. Sꝫ va. feliciẗ / mei ſꝑ mẽor ⁊ amãs. Ex Lo. ianuarij vij
noctis ꝓfũdo / dũ ⁊ ara iã lũia ſtelle fuderũt

Epa amici pſentāt amico ad vrbē romā migrō

Si vales (optīe vir) pmultū gaudeo. nihil iā ē qđ magꝰ exopto. Aures aduſqꝫ meas puenit te ad nos nō rediturū ſꝫ fore te romanā ꝓfectuꝝ/ad vrbē/bn̄ficioꝝ īpetrandaꝝ grā fuit mihi gtiſſima ſp tua pſentia/quo mihi iā moleſtior ē tuus abceſſus. Cōpertum diu habui. qꝫ lōgo retro tpe atꝫ qꝫ alte aīo tuo amorem mei inſculpſeris. hoc tibi ſp in vſū fuit te amātes amore puenire. ⁊ ſuperare Rogo creberrime ad me ſcribas. obiectamine em̄ lraꝝ tuaꝝ vix mentē valeo ſaturaē interea pandat deus iter eunti. ⁊ ſi q̇d huc loci curarri ſolitariqꝫ velis pcipue volēti. manda parato/ſarcinis em̄ tuis delector/adeo q̄qꝫ. vt mihi dulciſſimū duxero/ſub faſte tua ſuccūbere. Tu vale felicit̄ frater optime/atqꝫ equus te amet iupiter/teqꝫ ſanū ⁊ fauſtū cōducat atqꝫ reducat

Reſponſio amici ad precedentem

Salutes plurimas cordiali amore cōnexas Accepi lr̄as tuas (amice pamabilis) fauorꝭ pleniſſimas. qꝫtū mihi ꝓdeſſe potes nō ſum ignarus/⁊ qꝫtū velis ſepe exptus/cū vtilitas mea/cordis ſp tui vltima tāgat. ſcribe nūc (q̄ſo) q̄ tibi in vrbe auxilio ꝓſim. qui etiā ſi tacueris. dabō tn̄ opam vt filio tuo de bn̄ficio aliq̄. aplica grā ꝓuideaẗ. Tu interia curabis ne p incuriā/nimiāqꝫ mollicie obſopire eꝰ ingeniū ſinas. neqꝫ eū familiaritate inicio pdas. Peruigili em̄ ingenio/mēoriaqꝫ tenaciſſima. viget. Que audit mox ꝯcipit. itaqꝫ ad manū recitat. vt nullo vnqꝫ vbo eū mēoria ſoleat decipe. Cōſulo ne eū a ſtudio detrahas. q̇ ad lr̄as natꝰ ē. nec vereāris expenſas. oīs em̄ adoleſcēs/ingenio/indole/bōaqꝫ pollēs voluntate/ſilis ē agris fertilibꝰ/q̇ lōge plus reddūt qꝫ acceperūt. Quid em̄ tibi dulciꝰ ingenioſo filio. q̇d ē cariꝰ tuo. q̇d amabiliꝰ vnigenito. q̇ ſuauiꝰ eo. quē ſup ſuo merito/coactꝰ es diligē. Fine do. pcito mihi. nō plura ſcribēti/q̇ hac hora meipſū. mihimetipi furatus ſū. ex magno occupatonū meaꝝ acuo/q̇ dū plura volui. vix iſta potui. Uale

Cōm̄dat cāꝫ matris aduocato lr̄is recordatitijs

Salutes innūas roſis/⁊ violis/amenīores Si q̇d robori apđ te meis in pcibꝰ ſitū ē (optīe vir) ad te etꝫ doctiſſie exintio cordis affcū pcor. ſpiꝰ qꝫ ſupplico. vt matꝛ mee q̄ ad tep

ficiſcit) adiutor ſis atq̧ pꝛon⁹/cui adiũxi comitẽ bñ inſtru/
ctũ rex̄ ⁊ cãe/quã cãm cupio in iudicio claritate tui ꝟbi il/
luſtrari. vt poterit⁹ in animũ iudicis cadat. vt ſua inſtructa
et luce oꝛõis ornata. eẽm ego ſcribẽdo ꝓlixi⁹/⁊ onẽ pcũ val
de moleſt⁹/niſi vſq̧ eo mihi de tua bõitate pſuaſiſſẽ. vt ñ taꝫ
neccãriũ putẽ tibi mei animi eſt⁹/deſideriaq̧ mea lõgis verb
ꝯmẽdari. q̄ ĩnt tuas ãpliſſimas occupatões ꝯmẽoꝛari. itaq̧
recoꝛdatitias magꝭ nũc q̄ ꝯmẽdatias lr̃as ſcribo. Satꝭ ẽ ſi
ſcias. nõ op⁹ ẽ te moueri vt facias. q̄ ad mea vota/ in aĩo ſp
tuo calcaria geri . videro. ex adũſo ego/ꝙ tibi ſp ꝑatus vti
liſq̧ fuero. ſi paſſeris aliq̄d officiũ ad aq̄lã ſit. De nouis pau
cũ certi ſcribẽ poſſũ. niſi ꝙ multa apud nos ſurgãt belloꝝ to
nitrua/⁊ choꝛuſcatões. vtinã plumã nõ grãdinẽ haberem⁹
De conamie regis nr̃i. q̄d/q̄ /q̄/ignoꝛam⁹ oẽs. In ꝑiculo
res nr̃e ſũt. q̄ in hac area ꝟſamur. vbi hmõi palea terit̃. Cla.
et q̄dẽ valẽti⁹. q̄ in ſiccis ſtipulis ignis. ⁊ me ex̄ mẽoꝛie tue
ſinũ nõ ꝑmittas decidẽ. q̄tuluſcũq̧ ei ſũ. ſp ego tu⁹ ſũ. h̄ ẽti⁹
oꝛacul' vatũ hẽto. nũq̧ mihi ad tua vota cõatũ defutuꝝ/ſi
foꝛte potẽtia deſit. ex Bo. celeri⁹/q̄ ſuos ſꝑgat radios phẽb⁹

Intimatõ pecuniaꝝ leuataꝝ cum deſꝑatione recuperationis.

Salutes plurimas/ameno ſplendoꝛe fecundas. Lr̃as
quas heſterno veſꝑi a te accepi (amice fidentiſſime) greſſu/
vt aiunt teſtitudineo frete ſunt. que maij decima a te ꝑfecte/
vix eius vltima tandẽ foꝛes meas pulſauẽ. dec deus reliq̄s/
quas ad me daturus fueris. vel lepoꝛinos pedes. aut plu/
mas. aut alas. vt celerioꝛes aduenient. Quod hoꝛtatus
es. multa diligentia implere curaui. Sed quod omnium
minime velim. id ſignificare ꝯpelloꝛ. nihil tibi eſſe ſperãdũ
de nũmis recuꝑandis/quos dño P. ꝑ te leuãdos credidiſti
Pugnauit em cũ inopia diu/⁊ ꝓſtrat⁹ cecidit. Qui q̄min⁹
ſoluẽ p̄t. eo ꝟboꝝ pl⁹ hꝫ. Pollicet̃ ꝑpulcra ⁊ pluria/⁊ termi
nis q̄ breuiſſimis Vtit̃. tam dulci quadã ſuaui loquẽtia/
q̄ duriſſimos lapides demoliri poſſe videt̃. Sꝫ ex eo/ ꝑter
ꝟba/nil expecta. Nã q̄ antea rex̄ ⁊ merciũ/iã ſoloꝝ ꝟboꝝ mer
catoꝛ exiſtit. Fidẽ mltã habẽ in ꝟbis/vẽdẽtiũ ꝟba/ñ expedit
abſẽs tibi ee. d̄buit tua prudẽtia/dũ illi pecũias tuas leuã

dos cõmitteres. Ubi nihil ſec⁹ viſus es facere. q̃ſi famelico
catto. piſces cuſtodire iuberes. Sꝫ eãt hec ꝛ letus eſto. arras
ſoluiſti que te faciãt cautiorẽ. Rurſus clamarẽ/optĩe vir vt
in calce lrãꝝ oĩm clamo. ꝙ creberrime ad me lrãs dares in q̃
b⁹ mihi nũq̃ ſacietas vlla fuit. niſi vererer /vt iocari ſoles/
ꝙ me cuculũ appellares. vnice ſp cãtilene cãtatorẽ. Quo eĩm
diuci⁹ deſidero lrãs tuas/eo magis magiſq̃ eaꝝ apd̃ me deſi
deriũ augeſcit. Gratiſſimũ mihi feceris ſi huic mee /tãter tã
ſuauiſſime ſiti/aliq̃n potũ afferas. atq̃ etiã ꝑpẽdas ꝙ ſiciẽti
tãtalo/nõ ſufficit guttula roris. Ualeto. locũq̃ meũ tuo i pe
ctore ſaluũ teneto: Nã in meo habitas. a q̃ nunq̃ tꝑis /te q̃
vis euulſcerit. ex. N. maij die vltima ꝛ vltima hora. gallus
eĩm pco tpm/mediũ iã noctis incinit

Petũtur frequẽciores littere amici ꝛ ſua pñcia

Immẽſas/fauẽtiſſimo corde ſalutes etate fili/ caritate frat
dignitate iã pr̃ ꝛ p̃ceptor amãtiſſime. Licet tuo noĩe/tuaq̃
fama plen⁹ ſũ/impleri tñ poci⁹ tua pñcia exopto. Crebriori
b⁹ te laceſſo. q̃ par ẽ litterulis trãſgreſſor fio. niſi tua huãitas
mihi pateat: meq̃ apd̃ ſe in amoris dulcedĩe nõ ſe põat. Ce/
teꝝ niſi vererer in trãſgreſſionẽ addere. ſũme de crebrioribus
mittẽdis litteris infeſtarẽ p̃ceptor cariſſime /opto te diu ꝛ be
ne valere. cui ſp fil⁹ fuero q̃tũlibet abſens. Si ãt ipe petaſ q̃
valeã. ita ꝑfecto vt nl' mihi filio tuo. pt̃ tuã pñciã abeẽ videt

Reſponſio ad p̃cedẽtẽ

Salutẽ plurimã/amoriſq̃ ꝯſtãciã Miror vir pſtãtiſſime
q̃s tibi mei ymaginẽ adeo impſſerit. ꝙ tu p̃ceptor me⁹ ꝛ dñs
me patrẽ/me p̃ceptorẽ/atq̃ te filiũ appellares. niſi h̃ effece/
rit magn⁹ ĩ me amor tu⁹/q̃ me fingis q̃lẽ me optaſ. Conaris
q̃q̃ me extollere. ꝛ vbi neq̃s ipe deſcẽdis. vt me tibi l' p̃feraſ
l' cõmodi⁹ eq̃s. q̃ /me illudi atꝫ rideri crederẽ. niſi tue vtutis
ꝛ notiſſĩe fidei cãdor obſtaret Sꝫ mihi crede ſic me exiſtimãſ
terrebis ẽptores. Diſcute igit̃ nõ mei oris. ſꝫ tui erroꝛ ima/
ginẽ noli. ſic hitũ mee mẽtis induere/ quẽ coact⁹ exuas dñ ꝑ
pi⁹ aſpexeris nec lati⁹ rogo q̃ ẽ de me dicito. ſed certe minuſ
ſi q̃d minimo min⁹ eſt. Judiciũ oẽ cecũ ẽ. vbi amor ĩpat. nec
poci⁹ amatori credẽdũ q̃ oſori In iuditõ pares ſũt. errãt am
bo /ſed alt̃ honeſti⁹. Breui ad te vẽtur⁹ ſũ. q̃ aĩm⁹ me⁹ / qui

ſcriptu plane oſtendi neqt. ꝟbis appareat. Interea vale.

Rogatur amic⁹ vt fratrē inducat cauci⁹ mercari.

Salutes plurimas. ſine atq̃ mēſura carētes. Nō ego ſū neſci⁹
fidiſſime vir / q̄nt⁹ ſit amor in me tu⁹. q̄ fides / q̄ obſeruancia
Noui etiā modeſtiā tuā / egrelatur⁹ fueris. ſi pluribus ꝟbis
abſte petā. qđ tua ſpōte ſis facturus. Soror mea moriēs fi/
liū reliqt. q̄ ſepe ad loca tua nauigio ꝓficiſcit̃ magna aggredi
tur formidat nihil. ꝛ alea conatur. nimis āt vētis fidit. ꝛ pe/
lago / nimiſq̃ fortūe c⁹ ars ē metū demere vt licēci⁹ feriat. Ne
ſcio q̄ aſtro naſ⁹. oia appetit ſup̄ vires. Rogo ꝟb dulcib⁹ / e⁹
cōpeſcas impetū. ne ſua pdat. ſeſeq̃ p̄cipite dedat. pb ē mori
b⁹ / ꝛ ingenio claro. ſed q̇ddā hz. neſcio q̇d lōge ſe alti⁹. teneſ
q̇d velim. Cupio ſcire q̇d agas. q̃ valeas. ꝛ q̄ in ſtatu res tu/
as collocaueris. Vale oī validitate proſperius. Ex y pris
Septēbris ſole decio / rapti⁹ caſu corulci luminis.

Cōmēdatur cā vicini aico.

Salutes ptim tibi nū· i⁹ meo noīe dabit. q̄ tū / ſi oēs q̄s ti/
be adeē veli / pgat deꝓmere. citi⁹ lunā manib⁹ captauerit. vl
vltimā attigerit eq̄ris guttā. Hz rē vicinū meū tāgētē. tibi ex
ponere. quā ſi duxeris foueris. adiuueris. nō me videbis fauo
ris immemorē. totū ei id mihi factū accipiā q̄dcūq̃ in eū ꝯ
geſſeris. Omitto rē narrare ſerie / ꝛ circūſtācijs lōgiorem. q̃
paucis dici q̄at. quā ei⁹ q̇ has defert organo. cōmodi⁹ audi/
es. nō tū dedignaberis rogo. ſi l' tue dignitati / vl' mee volū
tati / ſermo eius nō vſq̃ ſatis cōgruat. c⁹ ſimplicitatē facile
fueris tua induſtria ſuppletur⁹. quē nec Pallas docuit. nec
nec inſtruxit cicero / tenuis ei ſapiēcia ē. ꝛ minor eloq̄ncia. ſz
q̃to prudēcia deficit. ꝛ facūdia. tāto fide p̄ſtat. ꝛ ꝟitate. Sic
Sic alt̃ alter̃ purgat vt q̄d orſū pdit. aliorſū affluat. Tu fe
lix vale tp̄e lōgo. Volati ex Brugis / iulij q̇nta. rapida; velo
cius aura. Tuo q̄ſo. genitori me cōmēdatū. facito q̄ q̄ciēs ai/
cos memoria voluo. mox ſemp inter p̄mos emergit.

Excuſatur ſcribēdi inepcia cū credēti a latoris·

Salutes. ꝛ gaudij altū aceruū. Nō tā gaudet culmis aureis
cereſ. nec maturo plaite bach⁹. q̄nto gaudeo tuis lr̄is ſū affec/
t⁹. ſuauiſſimis q̇dē miro artificio ſbtiliſſimoq̃ filo cōtextis

q̄bus vix auſiꝫ rn̄dere/ne videar eloquētiaꝫ violare. ꝑūcio
igiť pauidū calamū/nō potentē qđ par ē. vľ te dignū effun
dere. Lraꝝ igiť vices lator ſuppletur⁹ ē. q̇ (te teſte) fid⁹ ⁊ ve
rax eſt. Nihil aliud reſtat/q̄ꝫ aſſit ei meōꝛia tenax. Parcito
ineptie ſtili/deformiqꝫ caracteri. Fecit feſtināntia q̄ nō tā lit
teras/q̄ꝫ muſcaꝝ lituras depinxiſſe videoꝛ. Si q̇d reliq̇ ex
me veľ. mihi fidēter precipito. q̇ plus oblectamēti/tuis ſp ī
ſeruicijs ſumptur⁹ ſuꝫ. q̄ꝫ ī melle muſce. vel ī neputa cattus.
Vale iocūdiſſime. Ex colonia iulij vltima/eo mane dū ad
huc nōduꝫ fulgoꝛ phebi/vmbras noctꝭ abſterſerat.

¶ Conqueſtio fit de ſocij immatura morte

Dū famulus tuus ſeſe mihi obuiū daret. cōtinere neq̇ui. q̄
nō immaturā cōſodalis mei mortē/ī tuo ſinu deflewiſſeꝫ. q̇
raptus ſatis. ſeptēbꝛis pꝛīa. ī matura morte mergiť veſtem
moꝛtalē exutus. Quis nō doleat tāte indoľ iuuenē pꝛio iu
uētutis floꝛe extīctū/ſumma cōſecuturū/ſi e⁹ virtutes ma
turuiſſent. q̇ ſi lacrimis redemi poſſet. oēs ſui cōſodales ī la
crimas liq̇ſcerēt. Mirū dictu ē q̄ꝫ dulciter vita defungitur
ita eīn ꝓpinq̇re videbať ad exitū/ vt ſi ī poꝛtu nauigās pau
lati vela deponeret. Vale. Hꝫ ſcripſi noctu ieiun⁹/q̇ die peracta
ne adhuc panis micellā guſtaſſem. vel liquoꝛis guttulā. ſic
lacrime/ſic gemitus/ſic doloꝛ ipē imparet. Longioꝛ eēm/
ſed triſtis eſt animus/triſtis calam⁹/triſte ſigillū.

Reſponſio conſolatoꝛia ſup epiſtola p̄cedente.

Plurimas (depulſo doloꝛe) S. Lrās tuas legi (ſingularis
amice) q̇bus lacrimaꝝ guttulas imbibitas vidi. q̇ cari ſo/
cij tui interruptā inter pꝛīa incremēta indolē/⁊ tuū doloꝛē
nunciarūt. ſed conſulo cariſſime frater d ſine diutius doloꝛi
intabeſcere. modūqꝫ ſerues. q̇ nec impietatē patiať/neqꝫ in
ſaniā. Dis modus ī medio ē. ſcio nihil difficili⁹. q̄ magno
doloꝛi impia dare. ſꝫ nihil muliebꝛi⁹ q̄ꝫ ꝯſumēdū ſe doloꝛi
cōmittē. Lacrīe ſunt arma mulieꝝ. q̇d ei miꝝ iuuenē moꝛi.
cū nihil aliō vita nr̄a q̄ꝫ ad moꝛtē iter ē. q̇ q̇qꝫ turia ꝓ eo tā
tope dolē q̇ nunq̄ꝫ dolitur⁹ eſt. nō reliq̇t ille te ſꝫ āteceſſit. q̇ ex
moꝛtali carcere emiſſus. hec mūdana ex alto iā deſpicit. ⁊ de
um ꝓpius intueť. fruiť nunc apto ⁊ libero celo/lucē nō ꝑdi
dit/ſꝫ maioꝛē nact⁹ ē. ſcias ei nihil ꝓfutuꝝ q̄ doleas. ⁊ ocu

los tuis fletibus exhaurias. facilius eñ te dolor tuus ei ad
ducet qȝ eū ad te reduxerit. Uale. nō latius ſcribo. ꝑuentus
noctis ab vmbra.

¶Reſponſio ad idem ſub alia forma

Ingētes ſalutes. cū ſincere dilectōis affectu. qȝ ꝓmū (cariſſi
me vir) cōſodalis mei/ ꝑcordialiſqȝ aīci obitū ſciſſem. ad ꝓ
mā rei famā corrui miſer ⁊ velut repētino fulmīs fragore di
rigui. atqȝ mox mihi mortalia cūcta viluert̄. In eo tqȝ ī ſpe
culo video q̄ȝta reruȝ noſtraꝝ firmitas/ ⁊ q̇d mihi nūc ſpei
ſupſit admoneor. Id nobis anim⁹ erat. vna etas/ vna fides
vnaqȝ volūtas/ ſumma q̄qȝ ſtudioꝝ paritas. Uno eñ cal
le gradiebamur vnū terminū ꝑtebam⁹. vn⁹ labor. vna erat
intētio. vn⁹ vtinā finis eēt. idē qȝ ſepulcꝝ. ⁊ quā qȝ ſcio (op
time frater) viri eſſe primū q̇dē dolorē ꝓpellere. primū ex
tinguere. tercīū moderari. vltimū abſcōdere. me tn̄ dolor vſ
qȝ adeo euexit. vt q̇d agā neſcio. Moriar. niſi dolorē in fle
tū/ lamētaqȝ ꝓfudero. Forte dabit ꝓtractio tpis/ qđ ratio
nō potuit. Oculi madēt lacrimis/ ſaliunt mihi ꝑcordia/
trement manus. diſſilit e digitis calamus/ vix valēs/ vale
depingere. ſed vale tamē.

¶Alia adhuc reſponſio ad idem ſub alia forma

Plarimaꝝ ſalutū/ feliciſſima incremēta. Dū diei ſeptēbrꝭ
q̄nte/ veſp adeſſet (cariſſime frater) oblate ſunt mihi lr̄e tue
tui doloris (q̄ duriter affligeres) teſtes/ q̇b⁹ ſociū tuū deplā
gis prio (vt ſic dixerī) etatis ī vere ꝑreptū. Maxie vellez ꝙ
lacrimas ſpōte fluētes/ racōis freno ſubſtringeres. Nō mol
liter fēas. ⁊ effemiate qđ mutari nō pt id illi accidit. qđ oēs
añ ſe paſſi ſunt. oēſqȝ paſſuri. Quicq̇d naȝ cepi deſinet. nēo
ad vitā edit. q̇ nō ad mortē deſtinat. Neſcio cur e⁹ mortez ī
maturā appellaſti. atqȝ tāto ꝑe doleas. ſociū tuū primis an
nis q̄ſi ante tps ereptū/ cū nemini ſit ꝑfinitū tēpus ſine termi
no. oēs debitores ſum⁹. ſic de celeritate ꝯq̄ri nō poſſum⁹. q̄ſi
ante diē repetat qđ ſtati dū accepim⁹ debuiſſem⁹. q̇s non vi
det ante oculos/ q̄tidie iuuenū deferri funera. nō eñ ꝑmatu
rū dici debet. qđ tota vita denūciat futurū/ nec valet. ſi dixe
ris poterat lōgius viuere. poterat etiā ⁊ citius mori/ poterat
et aliter ⁊ durius mori. aliū nā citius/ aliūqȝ tardius fata

nos/q̄ꝫ q̇ ab vbere ad ſepulchrū rapiť.qn̄ q̇dē ⁊ vtriuſq̄ꝫ ſis
ad ē tractu aliq̇d exitu nl'interē. Nō ſic accipias veli q̄i aicis
moriētibꝰ/eos amiſimꝰ.ſed in patriā p̄miſimꝰ q̇ ⁊ ſi ad nos
nō ſint illi reuerſuri/nos tn̄ ad illos oportet ſatis celeriter ꝓ
ficiſſi. Uale letiſſime/ſiccatis oculis/dolore ſeiecto

Ragātur gracie ei q̇ aico burſā munere dedit.

Immenſas plēa bucca ſalutes.q̄ꝫ gratū mihi munꝰ tuū fue/
rit(dilectiſſime frater)nec poterit os/nec calamꝰ vſq̄ꝫ ſatiſ ex
plicare.. Eſt ei p̄cioſū pociꝰ mittēte/q̄ꝫ recipiēte dignum. tu
more vteris alexādri magni.q̇ ſp̄ ex ſe /dona metiri cōſueuit
Faxit deus vt bn̄ ſit ꝑpulcre illi virgini nepti tue p̄nobili/ q̄
hꝰ mūeris artifex'eſt.q̄ aregnā ſuperat.⁊ paladē eq̄t eueniat il
li vir dignꝰ tāta v̄tute/q̇ ſobolē generet ſue matris imitatri/
cē. Ceterꝝ te maiori deſidero vidire cupio.q̄ꝫ nūc paſcalē adeſ
ſe diē/q̇ piſcibus atq̄ꝫ olenbꝰ/oleoq̄ꝫ ſemotis veſci caribus
poſſim. Scriberē aicis meis/niſi mihi tēpꝰ parcū.⁊ nūciꝰ ꝑ
feſtinus eēt. Sꝫ te rogo.mea nūc ſis epula/diceſq̄ꝫ oibꝰ.ſalu
tes plurimas/mihi q̄ꝫ bn̄ eē.⁊ ſoſpitē me ducere vitā. Uale
dignitate parēs/etate frater/dilectiōeq̄ꝫ ſodalis.⁊ me(vt fa
cis)ama.ſed m g̃ſq̄ꝫ facis vtere Nūq̄ꝫ ex me q̇d fruſtra petes ſi
mō qd̄ pecieris in mea fuerit poteſtate. Ex colonia die q̄ pal
marū rami eccleſias ornant

Excuſatio ſuper nō reſpōſione ad litteras miſſas

Promptū ſeruiēdi affectū.loco ſalutis Nō ſatꝫ inttelligo(ca
riſſime vir) cur vel ioco(vt ſoles)vel ferio(vt vereor) ſuꝑbie
me accuſas ꝙ tibi reſpōdeā nihil q̄i ea ſic̄ tp̄a q̇bꝰ cuiq̄ꝫ liceat
loq̇ qd̄ ſentit. itaq̄ꝫ magis eligo abſ te ſuꝑbie accuſari.q̄ꝫ dā/
nari ſtulticie. Te igiť rogo equo aio paciare ſilēciū meū. me
quoq̄ꝫ tanti ſinas habere ſalutis mee rōꝫ.donec aliū de letior
dies illuxerit.cū eīm liberius ſcribere licuerit obtūdā te mul
titudine ⁊ plixitate v̄boꝝ. Nō eēt h̄ tp̄e leue mihi emergere.ſi
vltro me incauto v̄bo /fluctibꝰ imerſeri. Satis ſcis q̇d dice
re velim.hec nō attigo ꝓfūdius. In rebꝰ aliJs oibꝰ /me tuo
vtere arbitratu. Patri tuo/ſalutes plurimas meo noīe dicaſ
atq̄ꝫ eū in mei cordis centro ſedē habere. Faxitq̄ꝫ deus vt lō/
giſſimo neſtoriſq̄ꝫ euo fruatur. Uale ſit q̄ꝫ tibi ſanitas multa
et vita cornicis.

Epiſtole

Cõſulit aı̃cus aı̃co ꝙ bononiã veniet lecturꝰ pöe
Honores plurimos ꝑ ſalute. Si bononiã ve ticas arteſ
nire velis. lecturꝰ poeticas artes / ſcio ꝙ nũq̃ʒ tã letus bercu
lem ſuſcepit enãder. aut acheſtes anchiſẽ. q̃ʒ te ſint ſtudentes
oẽs recepturi. id tibi ꝑutile cẽſeo. qꝛ frugifer illic cãpꝰ ẽ. ⁊ pau
ci meſſores. ⁊ licet plures eeñt. tibi tñ. (ſic tua ſũt merita (ꝓo/
res ꝑtes ðebẽꝶ. hõꝛ tibi plurimꝰ eẽt. (⁊ qð foꝛe libẽciꝰ audieſ
bono lucro comitatꝰ. nã is hõꝛ iocũdiſſimꝰ eſt cui lucra cõ
nectũꝶ. caduca nã res hõꝛ ẽ. ſi nõ pecunia ſuſtẽtetur. Uale cõ
fideqꝫ me nõ tm̃ mei / q̃ʒ tui boni cupidũ. ðabis veniã ꝯſilijs
meis / tã ꝓfũde mihi in coꝛde locaris. vt rebꝰ ðe tuis nõ poſ
ſũ / nõ eẽ ſollicitus. Uellẽ vno eſſemꝰ atqꝫ eodẽ loco / q̃ alter
altero frui aſſidue poſſet. Reſcribe q̇d ðecreueris: nã tã ðiu
pẽdebo / q̃ʒ ðiu tardauerit r̃n̄ſio. Dicit ſe bꝛeui reditur̃ nun
ciꝰ q̇ ꝓmiſſu leuiuſculus ẽ. ſed frequẽter factu moꝛoſus. Rur
ſus vale. Ex louanio. feſtiaqꝫ leui arũdie. marcij ſole tercio

Reſponſio ad ep̃laʒ ꝓcedẽtẽ

Salutes in cõſtãciã multas. Tm̃ mihi honoꝛis / ⁊ beniuo
lencie q̃ttidie tribuis aı̃ce meis ı̃ ocul' carioꝛ / vt me pudeat
tãti cultꝰ. Na iuſta ſtatera minꝰ ı̃ me p õderꝫ inuenerit. q̃ʒta
conaris adijcere Itaqꝫ tibi cauẽdũ ẽ ne aut te. aı̃e / aut vtrũq̃ʒ
nr̃m fallas. ⁊ ne q̃nqꝫ vanꝰ laudatoꝛ inueı̃arꝫ. ſi q̇s me caſus
ad tuũ locũ appulerit. vbi mea p̃ñcia nom̃ obũbꝛet. Nõ ei is
ſũ q̇ m cijpiꝰ ſñ neſciꝰ De me rogo loq̃rꝫ ptiꝰ. ne (q̇ grauiſſimꝰ
et ſis ⁊ habearꝫ) mı̃oris iudicij eſtı̃eris. Sʒ tñ mõſtras aı̃mi
benignitatẽ. q̃ eo oẽs ſil'es tui iudicas. q̃s in aı̃ciciã admiſiſti
Qð ãt in tã floꝛẽti ſtudio poeſim legã q̃ nũq̃ʒ ſuos me cho/
ros intrare ꝑmiſit. tã cõſultũ mihi ẽ facere. q̃ʒ nom̃ ⁊ famã ꝑ
ðere. Neqꝫ in reliquũ tẽpus multũ his muſis inſiſtere curo.
Stultũ eſt id velle ſeq̇. qð ab oı̃bus ðeſeritur miſere. iã muſe
gemũt extictus oꝛpheꝰ ẽ. extinctꝰ virgilius. / atʒ hõerꝰ. ieiu/
nus cãtat. lucanꝰ in oꝛtꝫ. Nõ video ꝙ ſic nũq̃ʒ muſe reſurgẽt
vt ſertis oꝛnate / leta carmia canãt. Etiã eſto ꝙ aptioꝛ eſſeʒ. ñ
video me facile louaniũ aſſecuturꝫ / q̃ʒtũ ðomi ſ negligerẽ Uis
ergo vt coꝛdis mei nudeũ pãdã. Plꝰ mihi placet hodiernuʒ
ouũ q̃ʒ gallina craſtina. plane loq̃r. Amicicia ei claudi nõ wlt
ſed gaudet aptis. Uale oı̃ valoꝛe valẽciꝰ Si q̇d vis ꝑcipito.

paratus ſemper fuero. ſi velim eſſe qui debeo. Ex morino iu/
niȷ ſeptima/ irn̄dineo volatu raptius.·

Hec epiſtola replicat contra precedentis epiſto/
le reſponſionem.·

Salutem in eo/a quo omnis ſalus eſt. Te ſanum audiens
plurimum letor (amice per care) tanq̄ꝫ ille/ qui tibi vera ſim
dilectione connexus/ nec ſecus intelligo q̄ꝫ ꝙ omnia que te
tangant me pari nexuo contingant Sed (vt tibi tua pace. pa
tuloqꝫ quod laudas ore) loquar qui vbi es manere decreui/
ſti. plus captum laudans paſſerem/ q̄ꝫ volantem aquilam/
nihil mihi videtur tua opinione delirius. Cum louaniȷ plu
ris valeat aeris vncia/ q̄ꝫ vbi es pleniſſima libra/ vix quoqꝫ
ſunt (vbi moram geris) riuuli qui vni ſicienti/ poſſint extin
guere ſitim. Procedes (ſi ſapis) ad aquas latas. ⁊ altas. vbi
erit tibi natandi atqꝫ piſcandi ampla facultas. Quid tā pō
deras id paruum quod habes. timens ne minora ſuccedant
Pone hunc metum. Sub fortūa viuimus omnes. infelix ſē
per manet. qui nunq̄ꝫ alta temtauit. ſemper iacet cuncta for/
midans Nam (vt antiquum prouerbium eſt.) magni piſces
capiuntur in alto. Non agam nunc tecum pluribus/ ſi hec n̄
mouerint iocans dico. vale valenter/ ⁊ ſi ſic libet tua prudē
cia ſubmergaris

Scribit ſecretarius opidi Bernen. ad regentez pe
dagogiū in Louanio/ vt de rectore ſcolariū opido ꝓuideat

Salutem ⁊ ſi quid ſalute iocundius. poterit exoptari. Ha/
buimus venerande magiſter ⁊ domine/ prouidum magiſtꝝ
ſcolarium beneficio longe etatis expertum/ pulcherrimis vi
uendi modeſtiȷs ornatum. qui velut ſanctiſſimus cenſor ſtu
dia iuuenum incitauit. Eloquencia quoqꝫ/ ſciencia ⁊ mori/
bus preſtantiſſimus ipſe ad phenicis homerici exemplum/
puerilem teneritatem ita cōpoſuit. vt ſimul dicere. ſcire. face/
reqꝫ doceret. Qui iam plenus dierum tanti laboris impaci/
ciens. dictas ſcolas in manus opidi reſignauit. ad te igit iuſ
ſu opidi ſcribo. vt ei nūc aſſis adiumēto/ q̇ ſucceſſor habeat
q̇ p̄ ſe indicia bōi rectoris ferre videat q̇ etate. lr̄is ⁊ vita tal
ſit ꝙ v̄tutis bonoꝝqꝫ moꝝ curā a lr̄aꝝ ſtudiȷs nō ſe iūgat. ſꝫ
ſil ſcolares inſtituat tā ad bn̄ agēdi q̄ꝫ bn̄ ſentiēdi rationem

Quo pariter virtuti vacent. ꝛ litteris ꝛ bone mēti. Uale in eo qui preſidet omni creato. Ex bononia ea feſtinancia. qua calamus ſua celeritate volucrē/ac pēdētē in aere leporem/ p̄uerteret.

¶ Rn̄t regens in louanio petitōni ſecretarij bernen

Amiciciā nunq̄ ruiturā loco ſalutis. Uenit ad te (colende vir./me q̇dē conſule) magiſter hic. qui has ꝓfert tecū loquē di grā. ac ſeſe ſtatuendi certiorē de loco veſtro/ de ſcolarum on cre. de aere. de lucro/ ꝛ alijs que hanc rem reſpectant. ꝛ q̄ cercior fias quid legiſlatorib⁹ opidi tui cōſulas. Teſtor ego opima fide/me noſſe nemimē/qui huic rei p̄fici vellet. cui p̄ ter diuicias pauciora q̄ huic deſint. grāmatice atq̄ poetice valde peritus eſt. ꝛ in cantu firmus et ꝓmptus eſt. Nemo quoq̄ vel vni tam gratus q̄ hic oībus/nec quiſq̄ eſt q̄ cum non parum laudat. quod non tam etatis maturitate/q̄ vi/ te meretur. De quo mihi benedicendi cicius tempus q̄ cau ſa deficeret. priuſq̄ verba/q̄ animus. ſic ſua merente boni/ tate. Hunc igitur tibi trado de manu (vt aiunt) in manum/ eūq̄ in tua amiciciaꝝ pharetra. vt electam ſagittam abſcōde Pro cōperto habeo. ſcolis per eū vberius q̄ ſibi per ſcolas fore proſpectu. Nam magiſter iſte talis erit. qualis achillis pedagogus phenix erat (cuius epiſtola tua meminiſti) quem idcirco peleus (vt eſt apud Humeꝝ) achilis cure preficiſſe d̄r vt dicendi pariter atq̄ faciendi ductor foret atq̄ magiſter Uale optata valitudine. prolixius ſcriberē niſi fames ꝛ ho ra cibū expoſcerent. ſi aūt mea opera aliq̄n egueris. paciorem me inueneris: q̄ tuos tuis proribus vngues

¶ Commendatur filius ſuo magiſtro per patrem fi lium ſuum paterno. quodam errore laudātem

Salutes amiciſſimas. Juuenis hic (venerabilis magiſter/ et dn̄e) cuius e manib⁹ has accipies/ingenij diues ſemꝑ fuit cuius ſi non pater eſſem. latius nobilis indolis. generoſum ſpecimē cōmendarem. Qui (ſi non fallor) aut nimea ſpe lu/ dor. facile indoctum virum euaſerit. Ex cuius ingenio ꝛ tibi ſolacium/ ꝛ illi p̄ſidium ſpero futurum Nam ſi ingeniū cū annis cōferas. mox annos videbis. ipſo ingenio ſuperatos. Hec ſūma ē tuus eſſe incipit tarde deſiturus inter dilectiſſi

mos eum ꝯnumera atq̃ q̄ ꝓp ius pōteris tui ſimilē effice. ꝙ
eo facilius ſpero futurū. quo ſoleat in fertili fundo ex paucis
ſeminibꝰ/valida meſſis exurgere. Dabiſq̃ ſibi ſocios inge/
nio acres/quibꝰ inuideat. qui ingeniū eius irritēt. quorum
laudibꝰ torq̄atur. quibꝰ ita excitet/vt viciſſe ſe gaudeat ⁊ vi
ctuz eē doleat. Uale in eo q̄ numerat ſeculoꝝ dies/⁊ horas

Reſponſio magiſtri prudētius iudicātis.

Ingentes ad vota ſalutes. Patiaris vir optime/id q̄qz nō
feras indigne ſi forte plus dixero. q̃z audire cōcupiſces. q̄ fili
uz ꝓpriū/vt ſymea gnatū/caripēdis. laudas. atqz attētius
admiraris. ꝙ ingeniū claꝝ/altū mltiplex hēat. qđ tñ valde
remiſſuz inuenio. ymmo tepidū/frigidoqz ꝓximū/ꝙ tandē
ꝯgelabit niſi virgaꝝ calore foueat. vſq̃ adeo triſtē aggreſtez
incultā hz indolē/vt eū ioculares facetie vix in riſum cōmo
ueāt. multū ego vereor ne eū docēdo ſemina madent arene.
Scis q̃z raro germiat qđ in arido iactū eſt. Solet tñ (vt fi/
cta me diligētia fallat) ornare libros/lineare papiꝝ/ligare
ſexternos/ſilꝰis ilt qui ſp ſpeculū poliūt. ſz ſpeculari negligūt
Q.đ ex ſe agit. aut nihil ē. aut nihilo ꝓximū. Conabor tñ (q̄
ad dederit vires) in eū lraꝝ opē trāſſundē. vtinā tāto ꝓfectu
quāto conatu. Uale longos dies in largitore dierum ex Lo
uanio maij ſexta/eo mane q̄ ſol necdū ſe dederat orbi.

Rogatur amicus vt ſuuz ſtatū pondat amico

Innūeras iocūdo corde ſalutes Scio vir optīe tibi tpa nō
adeo/vt mibi libera fluere Satis habebor nil req̄rā ampli
us. ſi (dū ociū dabit) me certiorē efficias. tui ſtatꝰ/tueq̃ vali
tudinis/q̄ nihil mihi iocūdius/nihilqz facere potes opta
tius. Si igit vtcūq̃ tibi p̄cio ſim. nec te amātem ſpreueris.
Rogo interdū ſuauiſſimis lrīs tue me viſites. reficias. or/
nes. Nunq̃ eīn quiſq̃ ad me venit nomē tuū in ore gerēs/
quin nō mox ſentiā titilare mihi pectora mea/amore quodā
mirifico tui. Hinc hinc ē ꝙ creberrime ſcribo. lrāſqz tuas fre/
quēter exposco. hinc amiciciaꝝ tuaꝝ fores tociēs pulſo. q̄s ſi
aperueris me crebro habebis hoſpitē. Uale (vt aiūt) carpa
ſanior/ſpōſo quidē letior/adamāteq̃ diuturnior. Ex. N.
manu currēte leuiſſima penna/orīete iā ſole iulij trahēte de/
cimā

Reſponſio ad precedētez.

Epiſtole

Salutes feliciſſimas. Amice mihi ꝑcordialiter care. Non
ad manū hēo qđ ſolidi ſatis tibi rn̄dero. de ſtatu meo ſollici
to. Nā ſi ſtat⁹/a ſtādo dr̄. nullus mihi ſtat⁹ ē ſ3 lapſus poti
us atqꝫ ruina ſic etas/ſic labor imparāt. Nullā mihi ꝑmit
tet cura q̇etē/q̄ vires aī adeo ſꝑgit. corpuſqꝫ cōterit. vt vix
torpentia membra trahere valeo. fioqꝫ ſenex añ tēpus algore
ſolut⁹. Qui igit̄ ſtatū meū noſcere cupis. nō irūdinem celo
volantē/nō leporē cāpis currentē/nō ceruū in mōtib⁹ ſali
entē. ſ3 reptā tā cū labore teſtitudinē cogitabis. Vale breuē
forte epl'a3 dānabis. ſ3 melior breuis ꝙ̄ nulla ē. Ex pariſius
tarde dū (vt verbū virgilij ē) nox erat. ⁊ terras aīalia feſſa ꝑ
oēs altum pecudūqꝫ genus/ſopor altus habebat

Ad pictorē vt iuuenē pingere doceat

Sincerū affectū ꝓ ſalute. Scis ꝙ̄to tpe ⁊ ꝙ̄optīa fide (ca
riſſime vir) mihi ſeruierit genitor hui⁹ q̇ has ꝑfert litteras.
Cogit itaqꝫ me nō mīn⁹ huānitatis cōpaſſio/ꝙ̄ iuſticie ne
ceſſitudo. vt hūc gerulū tue caritati cōmendatū efficiā Ro
go igit̄ ꝙ eūdē pie ſuſcipias. ī tuoqꝫ pingēdi artificio inſtru
as. q̇ adhuc q̄ſi in plumis auicula/ī ſuo nido cōfouendus
eēt. niſi ob egentiā patris añ tps euolare cogeret̄. Si q̇d de
nariorꝫ ꝑmis annis/aliorꝫ more poſtulaueri. me ꝓ iuſta ra
cione ſponſorē habeto. tuu3 erit curare. ne hec noua plātatio
tua/aliq̄ immiti turbine moueat̄. Vices reddā dū vires/⁊
tēpora dabūt. ꝙ̄ꝙ̄ em̄ locorꝫ interuallū nos ħ tpe ſeiunxerit
nulla tñ diſtātia loci/nulluſqꝫ tēporis fluxus/tui memo
riā ex meo pectore poterit expingere. Nec facile erueris q̇ mi
hi ꝓfundus a lōgo inuiſcerat⁹ es. Vale feliciter/omnibuſ
qꝫ tuis in rebus me tuo arbitrio vtere.

Reſponſio ad dictā epiſtolam

Nō minus ꝑmptā/ꝙ̄ debitā oblatōe3 ſeruitutis. Nō tam
fumus oculis moleſtus eſt. nec ta3 acetū dentib⁹/ꝙ̄ tua me
angit abſentia/ꝑceptor colēdiſſime. Delectarūt tñ me litte
re tue/temetipm̄ preſentātes. nō ſolū dilectiſſime. ſ3 cariſſi
me teſtes/amoris mirifici erga me tui. Quid aūt aliud ad
te nūc ſcribā nō hēo. ꝙ̄ vnū illud. qđ ⁊ libēter apud oēs ⁊ in
deſinēter ꝑdico. me tibi debere plurimū Nulla em̄ maior ad
amicitiā tractio ē. ꝙ̄ meritis ꝑueniſſe amicū. Aggreſtis cer

te mihi anim⁹ esset. si q̄ impendere debuerā repēdere nollē. ita
q̃z velim tibi (certo) ꝑsuadeas. me vnū esse ꝑꝑetuoq̃z futurū
q̄ nihil recusatur⁹ sim tua cā. Quare abs te pcto integro aio
vt oībus in reb⁹ meipō / opaq̃z mea / nō vtaris solū ſz etiaz
ſi rei tue cōducat (vt ita dixerim) abutaris. Amor āt erga te
meus q̄ztus ſit. in h̄ iuuene / ī arte mea pictoria instruēdo.
nō minus te q̄z opinione cognosces. nihil mihi gratius erit
q̄z me totū seruicijs ī tuis effundere. emori em̄ malim q̄z in
gratus inueniri. Uale om̄i iocūdo iocūdius.

Dant gracie ei qui desideria amici impleuit.

Salutes tātas (o pēna) nunq̄z depinxeris / quātas (iacobe)
me⁹ tibi exoptat anim⁹. ſz vbi desint vires / ſit ꝑ affectu vo/
lūtas. Uidi lr̄as tuas ornate ⁊ celeriter / eo loco / eoq̃z tpe
scriptas / vt p̄repta tibi poti⁹ esset / ꝑut relatu didici latoris
q̄z ↄcessa scribēdi potestas. Que lr̄e icertū me liquūt. an sen
tetia magis ornature / an celeritate ſint mirāde / q̄ magnum
p̄ſeferūt pignus amoris. Quo video. q̄ mutari nescit inue/
teratus amor / ⁊ q̄ nihil ī amicitia / vetustate dulci⁹ ē. Ala
reqz ꝑspicio. q̄ sic amicos amas. q̄ſi nō liceat desinere. Sed
eā t hec / nā amātis est. amatū nō onerare laudib⁹ / nec ē aici
tia beneficiorꝝ ↄputatrix / q̄ nō numerꝝ vel q̄litatē / ſz affec
tū pōderat. Q̄d āt desideria mea adimplesti. innuēras tibi
grās hēo. q̄ ſp magna cōstantia / tuis votꝭ postremis. ⁊ pri
mus adero. Amplectorq̃z ſp te suaui aīcitia / nō q̇dez min⁹
q̄z qui omniū maxime. Nec propiori tue vesti / quā camisi
am vocāt cessero / q̄z te dulciter amplectentē primā omniū
induis. ⁊ nisi postremā exuis te tū non relicturā nisi eaz ab
ieceris. Uale in eū qui celū pinxit sidere multo.

Magister ad magistrū rure morantē

Nihil nobis ambobus (amice cari. negligentius esse arbi/
tror. me scilicet / q̄ te parisius non attraham. te quoq̃z qui
huc tua sponte non aduolas. Miror q̄ ibi esse non malis.
vbi aliquo numero ſis. q̄z istic in rure / vbi vel solus es /
vel solus sapere videare. ⁊ vbi nihil auditur q̄z strepitus / fre
mitus / tonitruum / rusticorum clamor / ⁊ rudentum sibu/
lus. Sūmope spero vbi has videris. ſi q̇d imago veterꝭ nr̄i

amoris/ſi q̄d reliq̄e/gratieq̄ȝ valebūt. ad Bononiā te diuer
res. vbi quātuȝ hoim grā valuero/tibi valebo. Ex. N. maij
quīta. tā rapido calamo/q̄ſi iunctas hēret dedali pennas

Reſponſio.

Gratiſſima mihi eſt/⁊ memoria tua/⁊ eius etiā augēdi vo
luntas. Ab obtio em̄ aio/ac mihi dediſſimo/tuas lrās pſi/
lijſſime ppendo. quibꝰ nihil audiuerūt aures mee dultius/
poſtq̄ȝ te audire deſierunt/q̄s hylari corde legi. rurſuſq̄ȝ legi
veneracōe magna/⁊ oſcul̄ multis. memor amoris in me tui
qui me in fratrē recepiſti. ſolacio fouiſti. ſumptibuſq̄ȝ iuui/
ſti. vt nūq̄ȝ cuȝ hoie cōiunctius vixerī. neq̄ȝ mihi hunc in di
eȝ/te fidior/aut amicitior quiſq̄ȝ eſt. itaq̄ȝ velī me tibi talē
exiſtimes q̄ pro te nō vllū periculū effufiat/ſȝ an etate decur
ſa ad ſtudiū rurſus redeā. dū referbuit iaȝ ingeniū. vbi libri
mihi ſolatio eeñt/vt cecis pictura/⁊ aſino lira/nō dū decre
tuȝ habeo. Si tñ ꝯſilio nō acq̄euero tuo/mihi prudētiaȝ/
nō fidē abeſſe putab. Uale amice/memor amici

Frater fratri ſcribit Louanij cōmorāti. de propo ſito ſenioris fratris ad religionem.

Frater nr̄ ſolitudīs auidꝰ/clauſtro ſe dedicauit. ſibi victurꝰ/
qui multa die patrie vixit/⁊ amicis. cui dū ſuaderē ꝙ ſe ma
trimonio daret progemē noſtrā/pulcris plibus ad acturꝰ.
mox ait ridiculō eſſe/⁊ ioci genus ſpōſuȝ ſeneȝ/tanq̄ȝ aptā
fore ſenectā nuptijs/q̄ȝ pruinā meſſibus. Addidit q̄ q̄ȝ tem
pus eē in hac ſemirupta etate/vt fluxis/caducīſq̄ȝ rebꝰ poſt
habitis tandē ſecurius anchorā figat. ne nox dep̄hēdat eun
teȝ. vtq̄ȝ aīe ſue curas illas impendat/q̄s corpori preſtitit/
atq̄ȝ fortune. Satis iā doctus/q̄d opes/q̄d honor/quid
inanis gloria pſit. Tu frater otiꝰ ad me perſcribe. tui hac ſu/
per re animi motū/an pbas/an doleas/an ſuo pposito gra
tuleris. Uale ſaluus/ſanuſq̄ȝ maneto. Ex Burgis pfeſtinan
ter/vna tibia ſtante/altera ferēte papirū Ea hora qua dies
qua martius. qua ianua domu s cū epiſtola clauderet.

Alia epiſtola ad idem in eandē ſentenciā.

Sit tibi frater optime/leta dies/⁊ vita perhennis. Frater
noſter euo grādior/illuſtriſſimi domini ducis. Secretariꝰ
ſe religiōi cōtulit. In immēſuȝ epiſtolā extēdaȝ. ſi temptem

pſcribere quo ingenio/q̇buſue medijs vſus ſim. vt eundem
a b hac mente deflexiſſem. vt nobis oibus mãſiſſet in ſeculo
adiumento/ ⁊ ornamẽto Nec foret leui quadã incõſtãtia
honores ⁊ lucra pſecutur⁹. clauſtraq̃ relinq̃ret. viris ad p/
ui natis. qui maiora nõ poſſunt. Ad que frater ſubridẽs/
his verbis interluſit. Nõ viciũ auro (frater) eſt. atq̃ argen
to/ ſi ea iumenta nõ appciant. qui neſciũt eſtimare/ niſi fe/
nũ ⁊ ſtipulã. nõ viuit vl piã. qui mihi pſuaſerit. vt aranee ſi
mul diuti⁹ pmaneã. q̃ texendo ſe euiſcerat/ vt vilẽ muſcam
capiat. Quo audito neſci⁹ quid digne rñderem/ mox obti
cui. ex pondere verbi. Velint ſupi q̄ fratri cedat in ſalutẽ/ q̄
tãto conatu affectat. vt quod felicit incepit. valeat felicius
adimplẽ. Vale/ ⁊ q̃ in his archana ſũt. ea ne efferas/ pco.

Reſponſio ad predictam

Lr̃as tuas (chariſſime frater) indolui legẽs/ rex fratris
nouitate cõmotus. Lachrymis gene maduerũt. nec deſino
adhuc has dũ ſcribo/ oculos terẽ. lachrymaſq̃ labellis ex/
orbere. ſupplex deũ oro. vt eũtez comitet. Gratulor certe fra
tris mei tã ſanctis deſiderijs. vtinã te haberẽ a tergo ſeqñtẽ
nõ me careres comite. Nã optie frater. quid multa volum⁹
q̇d magna petim⁹/ quid alta conamur Pallida cũ mors/
cõtinuo pulſu vndiq̃ nos/ atris circũuolat alis/ nec q̇d/
q̃ ẽ vita nr̃a q̃ fum⁹/ ⁊ vmbra. ſi hodie viuim⁹/ q̇s ſpõſor ẽ
craſtini. q̇d pdeſt diuicias/ celerẽ finẽ habituras. ſine fine
q̃rere. eſt oĩs voluptas/ oĩs honor/ oĩs mũdi glĩa/ vt ſtipe
flamula/ q̃ creſcens mox videt nõ fuiſſe. pauca ſepe diſtãtia
inter gaudiũ ⁊ luctũ ẽ. nox eſt vicina diei. Quid pſunt lon
ga ſtudia/ ſi memoriã ſupmi tpis nõ ingerat. q̇d pdeſt oĩa
noſſe/ ſi noſipos ignorem⁹. q̇d pdeſt q̄ cõgrue loqmur/ ſi
incõgruã vitã agim⁹. vel quid ornate dicẽ/ ſi nos fede viui
m⁹. vel q̇d in ſcolis ſancta vita/ pulcris verbis deceptaẽ/ ſi
negligam⁹ vba in actũ deflectẽ. Sʒ pce vboſo calão/ cauda
manu ducto/ quẽ calor in lõgiorẽ curſũ euexit. Vale ſp in
tent⁹/ q̃ labilis ipe mũdus ſit/ tibiq̃ q̃ſop ſpice. ne cũ labẽ
ti inheas/ cũ labẽti pruas. ſat ſit dictũ ſapienti

Alia reſponſio ſuper eadem. in qua man dat ſe frater ſecuturum.

¶ Feliciter viuē ꝑ ſalute. Affecerūt me (fr̄ chariſſime) ingē/ti gaudio lr̄e tue / annūciātes fr̄e̅ meū / nullis ꝑcib⁹ vinci poſſe. nec vllis blādicijs ſupari. quin ſevltro velit religioni dedicare. qd̄ mecū dū voluo / ſollicito pectore lōga ſuſpiria traho. in eāqꝫ ſententiā cado / ꝙ in comitat⁹ nō ꝑdibit. qui ſuū animū cū meo miſcē ſp̄ ſtuduit. Cōtraqꝫ ego meū cū ſuo ita ꝯmiſcui. vtꝫ pene ex duob⁹ vn⁹ efficeret. Indignū cēſeo hos aīos in re tā ſalubri diſiungi. in reliq̄s tāto glutinine copulatos. Nec diu deliberādū exiſtimo factū exigit natura ꝑiculi. Quid (optīe frater) nobis ꝓderit / ꝙ maris ſpaciū / celi / terreqꝫ altiſſimos aſtroꝝ curſus / herbaꝝ vires / ꝛ lapidū / ꝛ reliq̄ nature ſecreta didicim⁹. ſi nobiſipis nos incogniti maneam⁹. Noli. noli (chariſſime fr̄) chariſſimū fratrē a cepto ꝓpoſito deflectē. Tuū erit eūdē in tā ſalubri ſemita cōfirmare. vt greſſu īpauido (q̄ locut ē) exeq̄t. ꝛ manu ori acōmodet. Sꝫ pce lōgitudini. Sētio me animi calore lōgius q̄ꝫ deſtinauerā ꝓceſſiſſe. Fac. vales. meqꝫ mutuo diligas.

¶ Cōſilium fraternū ſup eodem

Sa. in deo ſalutari nr̄o. Fac frater optīe ꝓpria ſp̄ diſcretōe / veharis. ne fruſtra extēdaris in alia / te neglecto. Sunt anni more fluctis aque. Noueis lꝫ oīa / ꝛ lata terre / alta celi / mariſqꝫ ꝓfunda / ſi te neſcierꝭ edificāti ſine fundamēto / ſilis eris / ruinā nō ſtructurā ꝓducēti. Eritqꝫ vita tua īſtar ꝯgeſti puluerꝭ / vēto valido agitati. Opto h̄ dicē multa / ſꝫ breuiloqu⁹ eē ꝯpellor. Dū em̄ has ſcribo. vix punctū aſpiratōnis ꝯceſſū ē. ſic erāt occupamia. Uale. deſideriūqꝫ tuū mihi notū efficito. quod q̄ꝫ primū agnoueri / nō tā meatu / q̄ꝫ curſu implebo

¶ Reſponſio fratris nō aſſentiētis cōſilio fr̄is.

Cū inť nos ſp̄ (frater optime) ſte / ſed ſuadet dilatōterit tenax vnio volūtatū / nec vnq̄ꝫ facē deſieris. qd̄ me optaſſe cognouiſti. Hinc ego vidēs ꝙ ad religionē / quadā animi incōſitātia rapiaris. mox decreui meā ſententiā tibi apto verbo deuelare. vt aut te in eandē traxero. aut certe teſtatū apup te reliq̄ro q̄d ſenſerī. vt ſi qn̄ qd̄ nolim diſplicē tibi tuum ꝯſiliū cepit. poſſit meū recordari. Subtimui ſepe ꝙ tuū ingeniū ad lr̄as natū / ad alia ꝯuertēs. qd̄ ne feceris vt frēꝫ

frño corde moneo. nec velis tuo ſenſui fidē / nec te incōſtan
tie inuoluē. q̄ vel ſemel admiſſa ſerpit lōgi⁹ / q̄ tñ̄ error ma/
gis q̄ȝ culpa ē. ꝛ ꝓfecto in iuuenes facile irrepit. Qđ āt ego
tuis ſuaſionib⁹ / ſtatū iā meū etate mutata / cōmutē ac me
retexā. nō faciā. quas tñ̄ ſuaſiones ſcio ex ditiſſima amoris
vena ꝓceſſiſſe. Viſiem amor in me tu⁹ ex oībus ꝑtib⁹ ſe ofi
dit. Sȝ vt eo redeā vñ̄ digreſſ⁹ ſuȝ tu (ſi ſapis) nil facies le
uit. in oi ſtatu multa videbis q̄ nolles. Hoc tñ̄ verbū quaȝ
vim hȝ. te pōderare malum. q̄ȝ api⁹ ſcribere. Finē do. Habes
epl'am ꝓ̄lixiorē forte q̄ȝ velles. Qđ tibi ita videri putabo. ni
ſi lōgiorē remiſeris. Uale. tibiq̄ȝ ꝑſuade. ꝙ me totū tibi de/
do. nihil mei mihi relinquēs.

Aſſentit conſilio frīs ꝛ dilatōni. donec mutuo

Salutē tibi fr̄ dt. ꝑhēnēq̄ȝ leticiā. His iā colloquant
lr̄is tuis / q̄ſi oculis corā ꝑſpexi (optie fr̄) fidē in me tuā ꝛ be
niuolentiē. Dices forte q̄d antea / ſꝑ quidē / ſȝ nunq̄ȝ illu/
ſtri⁹. H⁹ certo habe. nihil me noui ſtat⁹ aggreſſuꝝ / donec mi
hi ptās p̄ñtis tui fuerit. cui⁹ ꝯſilio dū nō parē cepo. mei fiā
diſſilis. Sciaſq̄ȝ me tui aduēt⁹ expectatōe ſuſpēſū / quē vigi
lās / dormiēs / aīo ꝓ̄ſo. erūtq̄ȝ mihi oīa (ſi veneri) hilaria. Sȝ
ne diuti⁹ trahā. vale. ſol ad occuſū ꝓꝑerat. clamatq̄ȝ nūcius
īpatiēs more / ac aſꝑos t̄bulos. vt prunas calidas calcaſſet

Rogat amicus. vt vinū emat ꝑ amico.

Amicicias firmo glutinīe iūctas. Rogo te (vir optime)
ꝑ amiciciā mutuā nr̄aȝ. q̄ ab ineūte etate incepit. nec niſi fu
nē deſiturā / q̄tin⁹ vini patrie duo plauſtra electa minori / q̄
fieri q̄at ēpta mihi q̄ breui⁹ cōmodiuſq̄ȝ valeas trāſmitti ꝓ
cures. atȝ des opam / vt ꝛ tuto ꝛ q̄ȝ facillie / ꝛ q̄ȝ ꝓmū ad me
vehāt. Et ſi publice fidei lr̄is op⁹ ſit. de ill' rogo vectori ꝓſpe
ctū iri facias. Aurib⁹ meis ingeſtū ē via patrie h̄ āno creuiſ
ſe. amica nate / ac guſtui ḡtiſſima. ſolitoq̄ȝ lōgi⁹ tuabilia ve
ctōniſq̄ȝ tollerātia. De nouis iā pauca calam⁹ dabit. mlta ei
ābigua nob ad capita pēdēt. Fluctuam⁹ in medio potēt pn
cipū q̄ ꝯtrīs ducūt affectib⁹ / q̄ dubij ſum⁹. cui littor ꝑupi
cuiq̄ȝ ditōt applicem⁹. multi curi torq̄mur ꝛ āgimur / trudi
murq̄ȝ n̄ tā ꝯſilio q̄ȝ fortūa. imergimur ei malo / lōga vetuſta
te firmato q̄ ſꝑ hēm⁹ a t̄go qđ doleam⁹. ꝛ an̄ oculos qđ ter/

reat. Scis (amice chariſſime) q̄d dicere velim. non em̄ au/
ſim ſpēalius deſcendere / cum nondū ſatis tpi fidā aut nun/
cijs / aut itineri. Si quid ex me optas poſtula. intereaqꝫ ſp
vales / et letus eſto.

Reſponſio.

Salutes plures. q̄ꝫ hꝫ meſſis ariſtas. Et ſi varijs in cu
ris / aſpiſqꝫ verſoꝛ in laboꝛibꝰ / tātaqꝫ mihi quottidie occu
patō ingeraꝶ / vt vix liberꝫ oculū in aera leuē. Uicit tn̄ meꝰ
in te affectꝰ. quē iā ſpōte ſurgentē / lectō epl'e tue multo ar/
dentius excitauit. cōpulitqꝫ me vt vim facerē occupatōnibꝰ
meis / atqꝫ res meas tuis negocijs poſthaberē. Ecce (vir op
time) tuis ego deſiderijs parēdo effeci. qͦd tuis lr̄is ꝑ me fie
ri poſtulaſti. Aduehunꝶ ad te duo vinoꝝ plauſtra / integri
oꝛi qua potui diligētia electa. ⁊ minoꝛꝫ quo fieri potuit em
pta. quoꝝ odoꝛ / ſapoꝛ / ⁊ coloꝛ indicāt eminētiā / ⁊ veriſſi
milē bōne duratōnis cōſtantiā. Si q̄d aliud efficē poſſim.
qͦd tibi gratū ſit / cōfidenꝶ impara. velim nō mō vtaris me /
ſed vſu frāgas ⁊ cōteras. Latius ſcriberē. ſed tempꝰ (non co
piā) deeſt. dū plꝰ erit ocij / plenioꝛe epl'a vtar. Uale vt opto
ego quoqꝫ valeo. ſi valē ſit ꝯtinuis opꝑmi curis / ⁊ laboꝛi/
bus. iſqꝫ inuolui vſqꝫ ad aures. Sꝫ tn̄ (dono dei) ſanꝰ ſuꝫ. ⁊
nihil mihi (p̄ter ociū) deeſt. De nouis aūt tuis. ⁊ vallatōne
foꝛtune / noli ſpē ꝑijcē. minꝰ foꝛmidāda eſt foꝛtuna minax /
q̄ꝫ blāda. Sepeqꝫ plus pauoꝛꝫ eſt. vibi ꝑiculi minꝰ eſt. Ue
ra virtꝰ / minas foꝛtune deſpicit. Nec quicq̄ꝫ foꝛtuna poteſt
cui nō poſſit virtꝰ obſiſtē. Rurſus vale. ex Pariſiꝰ alato ca/
lamo. ꝑēnatis digitis celeri motu volantibꝰ.

Repetitur liber accōmodato creditus

Salutes (omni optabili) gratioꝛes. Cū lōgo iā tpe (ve/
nerabis dn̄e) valeriū domi tue habuiſti. quē librū aliūnde
ad conſtitutū tempꝰ (tua cā) mutuatꝰ ſum. Atqꝫ dederim ꝑ
eius reditu ad te lrās plurimas / quas nondū ſenſij meru/
iſſe rn̄ſum. nō minus mirari incipio. q̄ꝫ ſi molarē / pennis ⁊
alis volare viderem. Apparet em̄ mutuo te potius hunc li
brū q̄ꝫ cōmodato ſuſcepiſſe. itaqꝫ eum in vſum tuū vertiſſe
vt apud dn̄m ſuū / ius nullū relictum videatur. Neſcio an
ea conditione / mutuo libꝛos accipis. vt reſtituas nunq̄ꝫ.

Facis mihi(vt tua dixerim pace)nō mediocrem iniuriā.qui
tua cauſa ludere videoꝛ·viꝝ optimū mihi amiciſſimum / c⁹
fide ⁊ beniuolencia/habeo exploracius nihil. Id igitur qđ
non partim ſolum/ſed oꝛaui ⁊ obſecraui vice plurima/ rur/
ſus oꝛo ⁊ obſecro pꝛofundiſſima pꝛece/vt dictū librum(qui
pꝛope iam annum tecū fuit)pꝛope diem ad me des.vt eūdeȝ
tandem remittam ad dn̄m. Nō adduci poſſum vt facile cre/
dā hūc libꝝ ita coniectuȝ eternas in tenebꝛas vt nequeat vn
q̄ȝ in luce reſurgere. Facfac mox domū redeat ne domini obli
tus ſit.ꝙ ſi tardarit extrude.redeatqȝ celerius quo exiuit tar/
dius. Neqȝ moꝛa ſit vlla/quin mox aſſit vel inuitus. Vale
in eo valencius/quo mutuū amoꝛē noſtrum foꝛcioꝛi nexu cō
ſtrixeris.ex pariſius februarij ſeptima raptius q̄ȝ man⁹ vlla
abſtrahitur igni

Conqueſtum eſt quod plus diuicijs q̄ȝ amicicie tribuatur.cuȝ credēcia,⁊ petiōe iuuamis

Salutes iocundiſſimas/eaſqȝ q̄ȝ plurimas. Neſcio quid au
dio(amice dilecte)te ad rem nummariam factum paulo aui/
diuſculum/q̄ȝ ſoleas.quo vereri incipio.te querende pecūie
magis/q̄ȝ colende amicicie factum eſſe ſtudioſum Hincqȝ tu
um exoꝛtum eſſe ſilencium qui dum vi nummoꝛum obꝛuerꝭ
amicicie noſtre videaris oblitus. Sed hec miſſa facio. Venit
ad te meo nomine vicinus meus/has qui perfert.vir q̇dem
optimus/idemqȝ doctiſſimus. Quecūqȝ igitur verbis me/
is tibi expoſiturus eſt.ea(velim) non ſecus accipias.q̄ȝ ſi ex
oꝛe/pꝛeſentis mei/emiſſa audieris Quia ergo non pecuniā
ſed tuaȝ operam peto.nihil eſt ꝙ de tua ſingulari in me benig
nitate ſubdubitem.qui ſemper in me animo beniuolo fuiſti.
et perbenigno. Niſi foꝛſan aduocatoꝝ moꝛe/operam quoqȝ
venalem pꝛoponas. Sed amicia/virtus non queſtus eſt/q
nō pecunia ꝯparatur.ſed gracia. Sed ſ omiſſio ioco/hic dili
gencia opus eſt fide ⁊ taciturnitate.omnia pꝛo tua pꝛudēcia
pꝛeſtabis qui es vnus omnium diligentiſſimus/ pꝛeſertim
his in rebus que amicoꝛum interſunt. Vale feliciter.⁊ ſi q̇d
in meeē animadūteris quod vſui tibi aliquando futuruȝ pu
tes.id omne tibi debitum deditumqȝ intellige. Scriptū le/
uis arundinis/leuiſſimo curſu/marcij luce vltia

¶Rogatur amicus, vt saluum conductum impetret alio migrandi

Salutes plurimas / quas non equabit numerus. Quia integram ſemper geſſerim. de tuo in me fauore fiduciam / q̄ votis ſemper meis libenter intendis. Hinc te plurimū rogo (q̄ apud principem noſtrum ⁊ autoritate vales ⁊ fide ⁊ gracia) ꝙ mihi publice fidei litteras / quas (voce wlgari) ſaluum cō ductum dicimus. bona in forma cōcedi. procures Abſqꝫ his enim a loco (vbi ſim) abſcedere non audeo Quod ſi facile nequiueris. non deſiſtam litteris meis obtundere / omnes qui principi aſſiſtunt. donec liberaꝫ abytionē impetrauero Ubicunqꝫ em̄ gencium hoc tempore malim eſſe. q̄ꝫ vbi ſum. Ubi abſqꝫ magno periculo propter ciuiles ſeditiones (que multe inſurgunt) viuere ſecurus non valeo. Habet em̄ hec ciuitas tot voluntates / quot homines. Non minus vtile eſſet (iudicio meo) vnionem in ciuitate tueri. q̄ꝫ hoſtes procul pellere / Quid em̄ prodeſt qui extra ſunt arceri / ſi ab his qui intus ſunt laceremur. Ego (mi frater) in ſirtibus nauigio. vbi nec tuto me teneo. nec valeo ſecurus abire. neqꝫ hic eſſe ſine periculo neqꝫ alio permittitur. itaqꝫ lupum (vt aiūt) auribus teneo. quem non minus dimittere q̄ꝫ tenere formido. Si quid igitur conſilij habes (qui in portu nauigas) adiuua me tua prudencia / ne his fluctibus obruar. qui adeouſqꝫ ſum animo ambiguo (ne perturbato dixerim) in hac temporum dira procella / vt vix ſciam. qua corporis parte caput mihi collocetur Scriberem latius idqꝫ apercius / ſed neſcio q̄ꝫ recte hec litteris commiſſa ſint. Sed muto locutus ſum. Interea autem / iniurias quas quottidie patior. ſi propulſare non potero aut contemnam. aut perferam. fietqꝫ virtus neceſſitas. Tu optime amice vale. in eo qui amicos virtute connectit. aīciciaꝝ qꝫ vires / ⁊ nomina fecit.

¶Amicus in ius vocatus conſiliū petit

Tractus ſum in ius / coram vniuerſitatis pariſienſis conſeruatore (cariſſime fautor) in cauſa tanti ponderis / vt pars ſtatuꝫ mei periculo eſſet ſi perderem. Uidebis cauſaꝫ in hac cedulula / his incluſa. Certum habeo ꝙ cauſa mea iuſticia non

egeat. ſed iurium bene conflatu quodam vt ſplendeat. Aduer ſarius enim meus quo aſtutus eſt ⁊ litium auidus. hoc eniꝫ ſibi ab vberibus influxum habet vt ſolas ad lites natus ipe videatur. Multa inuoluit multa obnubilat. Rogo igitur cū iurium doctoribus conſilium captes prouideaſqꝫ mihi ď ad uocato in quo perſpicias amici fidem. ſapientis hominis cō ſilium. impigri vigilantiſqꝫ ſolerciam propediem adero exci taturus vt fieri ſolet eorum diligenciam fauente altiſſimo. q̃ tibi aſſit autor protector adiutor

Reſponſio

Si ea que in tua cauſa facta ſunt ſatis vt ſcribis teſtibus fir maueris. Non vident iuriſperiti ꝙ in iure cadere poſſis. ſed quia vſqꝫ adeo cautum habes aduerſarium. vt cum lacte nu tricis lites ſuxiſſe videatur. Tuis ego precibus prouocatus ad tuam cauſam contuendaꝫ. aſſumpſi aduocatum ⁊ procura torem viros quidem fidos. acutos vigiles. qui cauſe tue vt ſplendeſcat ita iurium faces ⁊ lumina dabunt vt ſi in ea vni us aſſis iuſticia latuerit vnius libre mox apparenciam aſtru ent. Nihil plus. feſſus eſt calamus cadunt palpebre. profū dum noctis agitur ⁊ petunt oculi dulcem poſt vina ſoporeꝫ Vale

Iteꝝ amicus amico

Longo iam retro tempore ex te nihil litterarum habui. quo ſcias me iudicaturum ꝙ prorſus ex memoria tibi ceciderim niſi tuis litteris te mei memorem mox oſtendas. Non pigeat rogo calamum non dico remiſſum ſtimulare ſed omnino ia centem excitare. Caueas queſo qui mei ſemper amantiſſimuſ extitiſti ne diutius in hac ſcribendi raritatem prolabaris. q̃ tuam memoriam caducam arguam ⁊ rimis plenam ⁊ vete ris amicicie neglectricem eſto felix parqꝫ beatus

Ad idem

Non poſſum vſqꝫ ſatis mirari collende vir quid ſibi velit hec tua litterarum raritas. ſi amor friguiſſe non demonſtret Vix video quo freno me contineam qui non Virgilianum illud in te contorſero ⁊ quonā noſtri tibi cura receſſit Niſi curaueris tuā ſcribēdi raritatē abūdēciori copia ⁊ mlto fenore ꝯpēſare

Quod vt facias ſūmopere rogo Nā nihil duco qđ potēciuſ
ipi amicicie vires ⁊ robora preſtet. quā frequēs mutuaqꝫ lrā
rū deſtinatio. Hec em̄ vero amori alimēta miniſtrat. Vale
aſſitqꝫ tibi iupiter habitator olīpi

Reſponſio

Non ille ſuꝫ cariſſime vir. q̄ in pforata memaria amicos ſole
am quo facile decidant collocare. Falleris em̄ ſi ex lrāꝝ rari
tate amiciciam iā tepuiſſe iudicabis. Is em̄ ſum qui curaue
rim vſqꝫ nūqꝫ amiciciam vel verbis vel litteris cōnutrire ſꝫ
rebus ⁊ fauoribus: Et ſi mihi loco diſtas animo tñ meo nū
qꝫ fuiſti nō coiunctus. Inuenieſqꝫ ſemꝑ in me rediens qđ ab
ſcedēs reliqſti quē ſemel dilexi nō dediligo qđ poteris. dum
libuerit experiri. Si igiẜ quid optas detegas illi. qui ſi vo/
luntatē tacētis aſpiceret occurreret vltro Et tuā peticionē ve
lociſſimo curſu largitione pueniret. Vale de me quoqꝫ vt ce/
ſareo verbo vtar te iubeo bñ ſperare.

Alia reſponſio

Salutem plurimā. Nō vſpiam viuit cui cōcedam ꝙ gaudē
cius me amicoꝝ lrāſ accipere poſſit Sꝫ ex adūſo noſco neieꝫ
q̄ magis me calomo et litteris aduerſetur ac magis reſcribere
reformidet Periñ duco lrās ſcribere ac ſaccos vel lapides ge
rere collo. Cupiui ſemꝑ fenorator in litteris eſſe pluraqꝫ repe/
tere q̄ꝫ dare. Deſine ergo ex litterarūꝫ raritate amorē intermiſ
ſum iudicare. ſed velis affectum meū nō verbis. ſed opibus
cōmetiri ne aliud ꝑ alio cenſeas. neue amicū nō rite cōdem
nes. Vale ex Louaio Marcij decia rapti⁹ q̄ꝫ fulgura cadūt

Ad idē ſub alia ſentencia

Salutem ſcio inter nos multiplices amoris cās ſupeē ⁊ ſin
gulas certe pōdus hñtes atꝫ me tibi debere q̄ntum ꝑſoluere
difficile eſt. Nec ignoro ꝙ frequēti lrāꝝ miſſione verus amor
ſūmope creſcat. ſed ꝙ ad te lrāꝝ aliqđ rari⁹ miſi nō me amo/
ris remiſſio ſed verecūdia cōpulit. vix auſim tuis lrīs reſpō/
dere ea q̄ppe facūdia ſcriptis vt ex ore cicerōis ꝓfluxiſſe videā
tur q̄ꝝ ad ſplēdorē q̄ciēs me ꝯūto ſtupeo ⁊ obruor. indignū
me ſēciēs q̄ tibi ſcelerē. cui nō niſi magna q̄dā ⁊ ꝑclara ⁊ dig
na tua grauitate autoritateqꝫ cōueniret. Vale ſitqꝫ tibi leta
nec minus honeſta ſacr ſeenectus

¶ Rogat pedagogij magiſtrū pater. vt eius fi/
liū/ſub alio magiſtro/in aliā camerā collocet.
Salutē in eo a q̄ veriſſima ſalus. Nihil eſt (fidiſſime vir)
qđ indignius fero. q̄ȝ qđ magiſter ille cui filius meus/ꝛ cō
miſſus/ꝛ cōcamerarius erat. erroꝝ igni ſulphura cōtulerit
eundēqȝ corruperit/quē corripe debuiſſe. viciaqȝ ſua nō re/
preſſerit/ſȝ expreſſit immo eundē ipſemet in errorē illexit.
et q̄deȝ ꝑdidit/q̄ ſaluare debuiſſet. Mirus ille medicus eſt
morbi amātior/q̄ȝ ſalutis. Multa mihi pulcra pollicitus
eſt. loquebať vt par erat. ſi autē feciſſet vt par fuit/id opere
preciū eſſet. Vaus/ampliſſima ꝓmiſſio tenuiſſima fides.
iā infidelis animi latebras/malaſqȝ ſui pectoris cauernas/
tarde nimiſqȝ tarde agnoſco. Neſcio q̄d mihi iaȝ conſilij re
ſtet. q̄ȝ peſſulari ſtabulū equo ſub equo/vel decoqui pultem
eſuro ſepulto. Rogo filiū meū ab illo ſeiungas. nec v olo ꝙ
ei quicq̄ȝ impēdat ſatis ꝓderit/ſi nocere deſinat. cū nih il ſci
at q̄ȝ nocere. Aliūqȝ pedagogū tribuas. a quo ꝑ virgā mol/
liatur. qui vicijs induit. Plura ſcriberē. ſed paſſio ꝓijcit ca
lamū. nil dicā amplius q̄ȝ ꝙ is vnicus es. in q̄ mee ſpei fir/
mā anchorā collocaui. Ex Sandauo raptim leuiori pēna/
q̄ȝ animo. Vale in eo/q̄ recte vadētibus defuit nunq̄ȝ.

¶ Amicus amico ꝓ famulo habendo.

Et ſi hora tardiſſima ſit. ꝛ ſim adeo vigilijs laceſſitꝰ/vt po
tiꝰ dormire q̄ȝ ſcribē p̄ſtet. Res tū feſtia me vrget. ꝓ tractōȝ
ñ admittēs. Famulū meū ꝓmoui i pinguioriqȝ paſcua col
locaui. ſic erant ſua merita. Plures inſtant vt eius locū ſub
intrent. inter q̄s non eſt tepidus ꝓſecutor/qui p̄terito an/
no tibi famulatus ē. cuiꝰ pſone graculta s (ſi cetera ſtarent)
ſatis mihi accepta foret. Sed ſuus a te abſceſſus (cui ſerui
re pfacile eſt) facit me de ſuis moribus dubitare. Te ꝑ vlti/
mā amicitie noſtre ſcintillulā rogo ꝛ requiro. ne pigeat eius
cōditionis mihi ſub ſecretiſſima fide deuelare. q̄s tacebo/ſi
ita ſtatuas/eaſqȝ mihi vni ſciturus fuero Libēter aſſequer
et inter plures magis electū/non parū mea intereſt (qui re
rum mearū incurius ſuȝ) vel hunc. vel illū recipe. Quero ſi
delē/ſecretū/verū/ꝛ vigilē. Nō multū laboro/ſi cetera de
ſint modo hec aſſint. Nō facile aderit. ex oī ꝑte pfectꝰ. Vale.

oculis mei ſomno graues/ꝓlixitatē reſpuūt.

¶ Reſponſio

Occupatio mihi pluria erat/dū mihi due littere redderēt.
q̄ ꝓrſus retroiecta/mox ad calamū aduolo.oībus curis me
is tua negotia p̄ferēs Conditōes famuli dudū mei/tranſcri
bi tibi poſtulas. Qđ dū tibi negare nō poſſuꝫ/ante omīa te
adiuro ꝑ q̇cquid nobis amoris ē.ꝙ plectū hoc breue/vł la
ceres.vel vulcano dedices. Ne dū ꝓdeſſe veli.aliȷ̄ viderint.
et obſim illis. Ad aurē tibi dico titulo ſecreti/ꝛ baſſo ſermo
ne/hūc tibi inutilē ſeruū fore quē ſi currere vetes/lepꝰ erit.
ſi currere mādes lenta ſibi viuacitas erit.ꝛ ſibi accreſcet na/
tura limacis. Volet oīa que tu nolis.nō loquaciorē vnq̄ꝫ
vidiſti garrulā anū.eſſe tn̄ poteſt ꝙ aliq̄n verū dicat ſi fortu
na fauerit.nā q̄ꝫtuꝫ ex ſe inter veꝝ ꝛ falſum/inter tuū ꝛ ſuuꝫ
differētiā paucā ſtatuet. Jā habes q̇d acturꝰ ſis.q̇ famuluꝫ
nō vis infidū/mendoſuꝫ dromonē/garrulū. Ex pariſius
marciȷ̄ octaua/dū potior pars acta diei ē/ea q̇deꝫ feſtinan
tia vt calamus ſagittā celerē ſupaſſet.

¶ Alia epiſtola interrogās hītudinē alteriꝰ famuli.

Hoc natura mihi inſitū habeo.h̄ traxi ex cunabulis/ꝙ mo
leſtiſſimus ſuꝫ aīcis. Vbi cepi nō deſino.ſꝫ pueroꝝ more ad
caudā benefaciētis ſꝑ ꝛ ſꝑ hereo ex primis meritis ſpē mihi
ſuadēs de futuris.qđ ego mei iudex ī meipō nō poſſuꝫ nō de
teſtari.ſi nō ꝑte ex altera pleno corde exoptareꝫ.ad ſilīa/vel
maiora amicoꝝ iuſſibus excitari.q̇ mihi occupatōeꝫ/ꝛ ſi de
derit moleſti tn̄ eē nō pn̄t. Tu largo fauore/ſecretaq̄ꝫ fide/
famulū illū quē ſcis noto deſcripſiſti.q̇ maculas hꝫ nullo li
xiuio/ſaponeq̄ꝫ nullo abſtergēdas.ſꝫ hēs vicinū piſtorē quē
dā ad dexterā tibi ꝓximū/filiū is hꝫ q̇ mihi vt ſeruiat.etiaꝫ
ac etiā plurimū inſtat.cꝰ mores pariformiter mihi ꝑto inti
mari.ꝛ ſi q̄ tuis ī lr̄is celāda duxerī.tibi do fidē qđ nemini q̄ꝫ
igni cōicabo. Tua ſꝛtꝰ te volentē faciat.q̄ me fecit ꝯfidentē.
Vale vir care/ꝛ viuito letꝰ. Ex.N.nō telo tardiꝰ/tenues

¶ Reſponſio. /qđ ꝑuolat auras.

Filius ille piſtoris (vt ſuo ī vicinio nō pauca fama circūuo
lat) moderati ſꝛbi ē.nihil qđ ſilētio debet ī publicū ducit.ni/
hiliq̄ꝫ dicē qđ diſſidet ſꝛo.ferturq̄ꝫ qđ nihil ſit eo veriꝰ/ſecre

tius/viuaciꝰ/fideliꝰ. Nec (ſi recte memĩni) reqͥris ĩ famulo/ pui hñs ſi deſint reliq̃ hec ſi aſſint. ſ; ſupeſt q̇ddaȝ qḋ me ab eꝰ ſeruitio pualde retraheret. qḋ ſi ſubticerẽ vererer ab inſti/tuta obſeruãtia nr̃a/declinaſſe. Veli ḡ ſub ſecreti tegmĩe ſci as. hũc bibere vt arida tellꝰ. Nõ ꝯſueuit ipẽ vino/nec vinũ ſibi pcere. ꝑdie ĩ ꝯuiuio q̇daȝ ebrius factꝰ ẽ: aduſqꝫ ludibria fediſſima viſu. vbi incertũ eſt plꝰ an biberit. vomuerit. l' effuderit ⁊ q̇tiens p̄t ꝯuiuijs ſe ingerit. vbi primũ poſt hauſtũ/mox rixas mouet. ⁊ ſuſcitat iras. nec manet ſocratica lingua. tũc q̇qꝫ animũ eſtuantẽ ⁊ vindicẽ hȝ. ⁊ manuȝ facilẽ illi aĩo ſeruitricẽ. Has cõditões pubeſcẽtibꝰ annis exortas/diluit rariſſime ſubſequẽs etas. Quid tibi fieri ꝯducat tua prudẽtia te docebit. Vale ſitqꝫ tibi longus/ſalubris q̇qꝫ terminꝰ eui. Ex. N. maij. xx. tarde dũ nox atra/celũ ſubtexerat. volãte manu/volãteqꝫ calamo liq̇do/velut ethere nubes.

Ad idem

Habeo tibi gr̃as/⁊ certe ꝙplurias de his q̄ mihi in ſecreto tuis lr̃is deuelaſti. Forẽ ego (cariſſime frater) mira dementia captus/ſi illi rerũ meaꝝ curã cõmitterẽ. q̇ ex fundo ciphi ita fedas moꝝ labes didicit haurire. vt poſt potũ nõ reliq̇e ꝑſti ne frontis appareãt. In tali em̃ vita/future miſerie facies depingit. Fuit q̇daȝ diebꝰ paucul' mecũ alter/q̇ iniuſſus mihi exeq̇tur. ſ; ſingulari q̄daȝ demẽtia/lõgis ĩ roſtris calceorũ/ſcacatis collarij: longiſqꝫ capillis/videt plurimũ gl'ari. Tota die q̇d ſibi deeſt ad ſpeculũ q̄rit. leuatas cõportat ĩ ſcapulis alas/q̄ an ſatis in altũ leuet. an mutuo diſſidẽt. ocul' ſuis metiri nõ deſinit. Iã quoqꝫ vnã/iã alterã ad latꝰ extenſam tibiã reſpicit. bacillũ albũ porcoꝝ inſpectoꝝ inſtar maĩbus geſtãs/q̄ puluerẽ pilleo ſuo excutiat/vel faciat calopodioꝝ calceorũqꝫ roſtrũ roſtro reſpõdere. cꝰ ferendã eximiaȝ fatuitatẽ nõ diutius cẽſui. Quẽ dũ ſui erroris arguere cepi vſqꝫ adeo tulit indigne/vt cõtra clamãdo pene rauciſceret. Videntur mihi ſeruitores boni/eſſe fenice rariores. Si tñ vt cũqꝫ mihi ĩ hac pte ad cõmoduȝ ꝓſpicere poſſes. faceres mihi rem gratiſſimã omniqꝫ lucro gratiorẽ. Vale ſponſo letior/regiqꝫ felicior.

Reſponſio.

Deſiderijs tuis vt ſatis eēm (cariſſime fautor) longā operā
cōtuli. ⁊ circūſpexi/vndiqȝ loci vt tibi de famulo te digno ꝓ
uiderē. Repperi tādē adoleſcentē/q̄ ad tuū ſeruiciū/ multū
aſpirat. cui florida etas adeſt laboribus apta. quē pauptas
ocia contēnere docuit. q̄ liguā ſic ferẗ inſtituiſſe vt tacere ſci
at. ⁊ mentiri neſciat. In q̄ nondū vidi aliq̄ libidinū ꝑemia
vel impudice mētis indicia. mireqȝ mihi placet illius mitiſ
ſim⁹ anim⁹/illiuſqȝ modeſtia/quā vultu geſtu ſil' ⁊ morib⁹
ꝓfiteẗ (niſi fallor) digni eſtis alterutro. nec facile dixeri vter
felicior/vel tu q̄ tibi is famulus/vel ipē q̄ ſibi tu dominus
obtigeris. quē dū paulalū habueris. fore puto q̄ nō lelius
affricano gratior erat/nec palinur⁹ enee. Uale felix tpe lōgo

Inuitaẗ ſocius vt ſequaẗ ſociū louanij ꝑgentē

Maximas/infractaſqȝ amicitias. Inter plurima q̄ prius
q̄ȝ abirē (fidentiſſime ſocie) dū millies item ⁊ millies dulci
ocio cōfabularemur. ſꝑ nob hec vnica ſentētia fuit. q̄ q̄ȝ pri/
mū Louaniū ꝑgere vellemus ꝓficiēdi gratia paternis fini
bus nō cōtenti/pollicebariſqȝ mihi abeūti/te me ad calcē
de primo ſequuturū/qđ qȝ nondū adimpleſti. cōtinere nō
poſſuȝ q̄ nō cū harū latore has ad te lr̄as ſcribere/te ex cor/
de rogitādo/q̄ oī dilatōe ſemota/mox ope preſtes. qđ libe
ralibus verb ꝓmiſiſti. Iamiā (cariſſime ſocie) oculis coraȝ
video meis/q̄ȝ vtile ꝯſiliū cepim⁹. ſi nō poſtea obſprcuiſſes
Timeo ne hec dilatio te ad deſidiā/ne q̄qȝ hec lōga mora te
traxerit ad inertiā. anim⁹ certe meus nō q̄eſcet donec vel te
videro/vel ꝑ lr̄as accepero te ꝑ breue aduenturū. Qui duȝ
veneris. eo fuero tuo ī aduētu letior. q̄ fuiſti in ſequēdo tar/
dior. Ita eīn ſe habet res/habebitqȝ ſꝑ/q̄ cui⁹ maximo pn̄/
tiam amam⁹. nō poſſumus eius abſentia nō torq̄ri. Finem
do. te his paucis excitaſſe aut refricuiſſe ſuffecerit. Uale to
ſaluus ⁊ letus/prudenterqȝ proſpicito. ne defueris tuis ꝓ/
fectui/honori/et fidei.

Ad idem.

Firmā amoris cōſtantiā ꝑ ſalute. Speraui ego (cariſſime ſo
cie) q̄ me louaniū ꝑgentē ſtudendi gratia q̄ȝ primū impra/
cte fuiſſes ſecutus/q̄ mihi id firmiter voueras abeunti/vt
cōiunctōi animoꝝ/cōiunctio loci reſponderet. ⁊ quanto id

magis ſperaui futuꝝ/tanto acrius doleo. ſpe ꝑrepta. Si tñ ſcires/ꝗ̃ta ſit Louanij mgr̃oꝝ vigilãtia/ſcolariũ diligentia/ꝗ̃tus lr̃aꝝ ardor/ꝗ̃tus moꝝ decor/ꝗ̃tiq3 ſtudij vndiq3 feruor/nunq̃3 ꝗeſceres donec Louanij mecũ eſſes. Cepi ego (tuis verbis cõfiſus) ꝓ nobis camerã vnã in pedagogio lilij. paruã tñ/ſed duob9 vnũ animũ hñtibus/nullus loc9 eſt anguſt9. Dixi mgr̃is te ꝑbreue affutuꝝ. Eo iã res ꝑducta eſt. vt neq3 tu (honore tuo ſaluo) tuũ differre poſſis aduentum/neq3 ego illeſa fide/tuã morã nõ accuſare. Hec iõ dico (chariſſime ſocie) vt vel hoc efficiat pudor/qđ rõ pri9 debuiſſet. Uale. ⁊ cura ne diuti9/ſanũ cõſiliũ mora corrũpat

Petit̃ feſtin9 aduent9 amici. vt aſtet amico

Salutes ſtellis in ũoſiores Nũc potiſſimũ op9 eſt amice ꝑcare. vt amotis calcarib9. mox equũ aſcendas. imꝓtracteq3 ad me venias. lateriq3 meo adiutor aſſis. ego ſũmopere in te ſpero (iubente virtute/quã in te ſitã ſp agnoui) ꝙ ſi mihi vt fortis certator aſtabis. ſpero fore ꝙ breui voti mei compos exiſtam. nã in te mihi exundans ſpes eſt/exundanſq3 fiducia/niſi em̃ tua opera adiutus fuero/nullius alterius auxilium quero/nuncius has ꝑferens tibi mei dicet cordis archana/que ꝓ noſtra veteri ſumma amicicia/ita tractabis vt in rem meã cõductura putabis. ꝙ nullũ vnq̃3 ꝑtermiſiſti officium amoris ſũmi erga me tui/quod ſi feceris/ꝑclaras ego virtutes tuas cordi meo ſeruabo tenaciter. eaſq3 quaſi ꝑpetuus aliquis buccinator/loci vndiq3 ꝑdicabo. Occupatões mee/iã longiorẽ me tecũ eſſe non ſinunt/inter amicos etiã ꝓhibita eſt verboſitas/qui nõ verbis cõnectunt̃. ſ3 animis. amor em̃ rebus ⁊ aĩo/non ſermone queritur. Uale as igit̃/tibiq3 ꝑſuades me vnũ oĩm eſſe. qui tanto te amore cõplector/vt alium magi s neminẽ. Itaq3 ſi quid apud me eſt. qđ tibi iocundũ eſſe poſſit. id ita eſſe tuũ putato. vt meũ magis eſſe non poſſit.

Intimat̃ aduentus amici. amico

Salutes. ſupra q̃3 pẽna exprimẽ poſſit. Tãdem iã tandẽ vnas ex te (fidiſſime amice) lr̃as recepi. quas magni muneris loco teneo. tametſi paꝝ ſit. vna epiſtola pluriũ annoꝝ cõpẽſare ſilentiũ. Hec tibi obinde ſcribo. vt me viuẽ ſcias/⁊ ſo

pitem/ex tuiſq; lr̃is me eſſe gauiſũ/ ⁊ tam maxime ne ſcribe rem nihil. Hic ſiſto calamũ. hac ebdomada ſpero videre te/ ꝙ bene ſcilicet valeas. quid rerū agas. quidue fortunarū ⁊ ſoſpitatis habeas. ſtatuiq; tantiſper apud te eſſe. quē amo vnice veneror q; vt nō viator veniſſe videar. ſed ⁊ familiaris ⁊ tu⁹ quē vix a collo depuleris. quo tandē vt abeā. ⁊ ſperare incipies/ ⁊ optare. Uale igitur. Raptim ex Leodio. decembris quinta. digitis frigētibus/ ⁊ quidē flatu anhelitus/ in cui⁹ libet verbi depictōe calefactis. Apud nos em̄ hac die/ ꝑgelidus aer/ horridum frigus ſic vndiq; miſcet. vt etiā animaliū ſāguini timeri poteſt/ ne vertat in glaciem. Dum iam ex baſilica redirem. tam ſcindens fuit acumine ventus/ quaſi minuta quedā cultorū lamina ꝑ aera volitaſſet. Sed ignē ſtruit famulus/ hec expulſurū frigora. Māſurus ſum ante focum/ donec frigus erit calida camera incluſus/ vt inter plumas cuculus

Frater amico vt reducatur nepos ꝓfugus

Habet frater meus chariſſime vir vnicū (vt noſti) ꝑter formā pauci momēti filium. qui ludorū mulierūq; cupidine tractus ſic in errorē ꝓlabitur. vt nec pr̄nis mādatis pareat. nec rectis cōſilijs credat. Multi ꝓbiſſimi viri/ plurimis verbis eū a vicijs trahē conati ſunt. Sed ſp hz aures ſuas ſic ꝑpice clauſas/ vt ſurdo narrent fabulam/ tandē bonis illis cōminatōnibus feſſus/ clam patre abijt ꝓfugus. conſortijs ſe miſcens/ periculo plenis. Quē pater (⁊ ſi malu eſſe agnoſcat) nō poteſt non diligere alterius ſucceſſoris inopia: Dolet hinc pater ꝙ maxime/ adeoq; eum abiſſe luget. ſuſpirijs crebris atq; lamentis. vt Therētianus ille menedem⁹ ex eo renaſci videatur. quē ita conatus ſū. q: eius me miſeret conſolari. vt ſi me audias cremente audiuiſſe credas. Te ergo ꝑ cupide rogo. ſi caſu aliquo in aures tuas ceciderit vbi nā loci fuerit. id mox cures intimare. ⁊ vt reducatur coniuuare. vt tua virtus/ tuaq; induſtria dabūt. Pater em̄ (vt ꝑſpicatur ē) multū veretur dolendū exitū/ qui quaſi debit⁹ nō cōſueuit. ſic viuētib⁹ nō euenire. Uale in eo q̇ ſūmi regit culmina celi

Reſponſio

Triſticiā fr̄is tui (ſinceriſſime vir) ſiccis genis. ferre nō

potui. quē dū habebā oculis meis cariorē/eꝰ etiā filiū n̄ amare nō poſſū. Nō oſor ē rami. q̇ diligit truncū. Spē mihi nō puā cōflauerā q̇ ex illo iuuene q̇ddā p̄clarū exſurgeret. aliq̄n vū gauiſus iā doleo ſpē p̄repta. Sed tn̄ q̄ adeo pulcer filiꝰ ē et leta iuuētute/floridaqꝫ venuſtate conſpicuꝰ/ quē niſi q̇s noſcēt. ex iouis ſinu delapſū putaēt. Nō facile inducarut credā illi ſpēi/ piā deeſſe indolē/ ꝛ claꝝ ingeniū nō r̄ndere. naꝫ ſolēt corporis liniamēta/ animi imaginē indicare. Ecce nō p̄t iudicio meo. q̄n alioꝝ vicijs cōcitet. cui trqꝫ tractus/nūq̄ꝫ tā vilit ſua ſpōte ꝓlapſurꝰ. Neſcio ſi me amor decepit/ ceeꝰ vtiqꝫ iudex. Habuit ex dono nature pulcerrima ample ꝓmotiōis/ cremētiqꝫ iudicia/ ſi iuuētutis curſū turpi labe nō defedaſſet. Flebit etate puectior. qđ ꝯmittit ipubes/ niſi mox retrahat ex lubrico pedē. grāmqꝫ ꝓmēri ſtudeat. ꝛ ꝓmeritā ꝯſuare. Qđ vt faciat opaꝫ dabo. deſideriūqꝫ tuū nec fruſtrabor. nec morabor. Ua. q̄ꝫ ſcribi/q̄ꝫ dici/ ꝯcipiqꝫ p̄t valētiꝰ

Alia reſpōſio ad idē. ſed alia ſententia

Fri tuo ex ſuo merito iā dudū oīa debeo. q̇ tātā in me congeſſit beniuolētiā/vt ſp felicē me tali amico iudicarē. Sed q̄ ꝓ ſuo filio/tāto dolore nō ſua prudētia digno angit. vehement doleo. Sꝫ nemo ſibi tā ꝯpos ē q̇ nō aliq̄n efferat ab ip̄etu/ ꝛ a paſſione ſuperet Spero q̇ fluxꝰ tpis (vt fieri ſolet) triſticiā adimet. cū nihil ſit (ſi credamꝰ Ciceroni) qđ citius areſcat lachryma. Bū tn̄ me hꝫ q̇ tibi ſuū dolorē reuelauit Nā dolor ſpēm ignis gerit. q̇ dū plꝰ tegit plꝰ igneſcit. Arbitror ego filio ſuo fore ꝓutile/ q̇ ſine lege/ ſine metu viuē parat. vt quidaꝫ guſtet paup̄tatis/quo expertior ꝛ caſtigatior tandem ad ſe reuertatur. Multos docuit exp̄ientia/quos ſcola docere nō potuit. ſepe ſurda/plumbeaqꝫ capita/hauriunt oculis. quod auribus non valebant. ſpnet ꝓfecto eos aliq̄n/ ex quoꝝ nunc inſanijs pendet. hic punctū facio. Dū adhuc in verbo/pendet. penna penderet. O chariſſime vir conuenit me nuncius dicens/ vbi nam loci fratris tui filius eſt. Uale igitur. Mox pede non moto/ad eum lr̄as ſcribo. nuncium mitto. quo labore/quoue ingenio. vſus fuero poſtea noſces. Tempus em̄ agendi/non narrandi iam congruit. Nō em̄ quieſcam donec eū. viderim. ex his erroribus

enataſſe. Incertū tn̄ eſt quid exinde ſit euētuꝝ: creberrime h̄
accidit. vbi rebus adhuc in crudo ſtātibus vicioꝝ radices
conamur ſuccidere. nihil aliud facimus q̄ꝫ ventis incendia
ꝓuocare. Iteꝝ vale

Interrogat̄ conditō cuiuſdā notarij. an expe/
diret eū in ſecretariū epiſcopi aſſumi

Salutē omni ſalute p̄ſtantiorē. Parces mihi (amice per
care) ſi ꝑcum tēpus ꝑcas l̄ras dabit. Lati⁹ ſcribere non ſeg
nities. ſed occupatō vetat. Varijs em̄ inuoluor oneribꝰ / vſ
q̄ꝫ ad aures. Lator haꝝ vir ſcia virtuteq̄ꝫ ſingularis. q̇ddā
eſt petiturus ex te / qui ſine vl̄lis p̄cibus meis. que vera ſunt
minime reticeſſeres. verū etiā mea cauſa / vt ea quē p̄ſpicue
noſti de capituli tui notario referas. te plurimū rogo. Nihil
a te peto. qđ alienū a virtute ſenſeas. Quid em̄ virtuoſius
q̄ꝫ dicere qđ veꝝ eſt. Qđ potius hac de re ad te q̄ꝫ ad quēpi
am aliū ſcribo. id cauſe eſt. qđ nō veſtit̄ aura / nec tegit̄ celo.
cui vt tibi fidē habeā. cui⁹ lingua nunq̄ꝫ a vero diſcedit. Va
le felix / ⁊ lōgos viuas in annos

Reſponſio dicens notariū illuꝫ adulatorē eē.

Expoſuit mihi nūcius tuus (reuerendū in xp̄o patrē do/
minū nr̄m epiſcopū) petere fiduꝫ ſecretariū. inſtācius ex me
poſtulas tui noīe / quid ſentiā de nr̄i capituli notario. Ecce
(vir chariſſime) loquar. vt tibi vni ſemotꝭ arbitris in ſini/
ſtrā aurē ſuſurrē. ſi hūc notariū pleni⁹ velis cognoſcē gnati
onē apud Comicū cogitabis. qui impetrauit ſibimetipſi oīa
aſſentari. Laudat em̄ ſmonē indocti / faciē deformis ami/
ci. Si riſeris / maiori cachinno cōcutiet̄. Flet ſi lachrymas
cōſpexerit amici. Frigebit ſi frigeas. Si dixeris eſtuo ſu/
dat. Quē ſi admiſeris tuas ſꝑ aures multa nube vanitatis
īplebit. tuiſq̄ꝫ opibus oībus adulant̄ applaudet. quicq̇d in
eo eſt. id totā adulatio vendicat. Nihilq̄ꝫ veritati relinquit̄
aut virtuti. Nihil em̄ hoc hoīm genere ꝑnicioſi⁹ inuenit̄. q̇
venena ppināt melle circūlita / quo citi⁹ noceāt / ⁊ quo no
ſcant̄ tardius. Felicē illū exiſtimo. qui adulatoꝝ rethia p̄t
effugē. Nam ſerpit hec adulandi eluuies feda / ⁊ moribꝰ cā
ceroſis in omnes / vt nullus aut rarus ſit quē hec labes nō
attingat. Tanta em̄ eſt huius erroris area / q̄ꝫtus ⁊ orbis.

erroris area/q̃tus ꝛ orbis eoq̃ latior/q̃to pauciores ſūt
qui adulatoꝝ laqueos euadere pn̄t/vel qui ita molliciē au
riū eruerint. vt nullis ꝓrſus adulatōnibꝰ delectent. cū eas
alius non videat. alius etiā ꝑuiſas neſciat declinare. Cauen
dū (optime vir) ſūmopere de talibꝰ. Nō eīm pt vnq̃ fides eē
incolumis/vbi aliud agit aliud ſimulat. Per hoc tibi ſatꝭ
reſponſū putato. Et bene valeto. eoq̃ felicius. quo a tali ho
minū genere diſtantius

Reſponſio alia in aliam ſententiā. dicens eum

Salutes plurimas (aduerſitatis) neſcias dem ebrioſū
Pre oībus id vnū ſūmopere peto (colende ꝑceptor) quod a
mor ille qui me ad loquendū cōcitat/te cogat ad ſilentium
Quo qđ tibi dixero nulli videar deuelaſſe Is de quo queris
totus ſeſe in crapulā/potatiōeſq̃ diſſoluit. qui raro manū
habet niſi amphore vel cipho coiunctā. Cui ſp tantꝰ eſt hau
ſtus/q̃tus eſt ciphus/quē neq̃ vacuū patit. neq̃ plenum
Qui maiore ſitim/q̃ ventrē habere videt. Sup eīm capa/
citate ſui ventris/inſtar vaſis extenſi cū dolio certat. Om/
niq̃ cōuiuio ſupſtes eſt. primus venit. vltimꝰ abit. cui ani
mus in poteſtate nō manet ebrietate deuictus. Nec ſibi ver
bi vlla modeſtia eſt. neq̃ vllus in opere pudor Itaq̃ mox vi
no illudit. vt nihil in eo (ꝑter hoīs figurā) hoī ſimile relinq̄
tur. q̄ ſi nō cōſtaret iā a viliſſimo porco ſordibꝰ amico cōſue
toq̃ viuere luto/diſtare nihilo videret. Pēm illū eminēti
orē exiſtimat. qui vini capacior. vel ꝓfuſior eſt. quē raro vi/
debis. niſi (vt Virgilij verbū eſt) ſomno/vinoq̃ ſepultū. va
le. ſi quid eſt aliud. qđ a me/tua cauſa fieri velis. id ſi ſcrip/
ſeris. nō ſcripſeris fruſtra. Nō eīm apud me optandū quic
quid eſt. qđ ſperare nō liceat. ſi aūt nō defuerit intelligētia q̄
videā/nō defuerit fauor quo ſeruiā

Cōmendat amicꝰ amico. vt ei ſit adiutor

Virtus latoris me cōmonuit. vt ad te ꝑdiligent ſcriberē ſ3
virtus tua ꝙ cōfident atq̃ eundē tibi q̃ accuratiſſime cōmē
datē. Rogo igit te maiorē in modū q̃tum poteris. tua dig
nitate ſeruata/eū tuo cōſilio adornes. ꝛ auxilio. eundē quo
q̃ q̃ liberaliſſime tractes. quo intelligat hāc ꝯmendatōem

meā ſibi magnopere/fuiſſe adiumento. vt hoc etiā teſte an geat noſtre amicicie fides. Quo mihi feceris rez gratiſſimā memoria ſeruandā ſempiterna Js nāq amiciſſim⁹ eſt. ⁊ ma ximeverus in rogādo minime moleſt⁹/⁊ tua amicicia q̄ȝ op time dign⁹. Iter̄. atqȝ iter̄. ⁊ repetēs iter̄/rogo hui⁹ viri/ rebus/⁊ cāe/quas tibi ore narratur⁹ eſt/acomodes manū et aures. Ex Pariſius Julij prima. vides q̄ȝ raptim/ſatis hoc ...ōſtrant ineptia ⁊ caracteres

Ad idem

Multas (larga pfuſione) ſalutes. Quamq̄ȝ vſqȝ adeo tē pora mihi nūc artiſſima ſint. nec reb⁹ pprijs ſuffectura/vt vix reſpirandi ſpaciū pſtent. Quia tn̄ har̄ exhibitor (mihi cariſſim⁹) plurimū ſibi cōmodi allatur̄/id arbitrar/ſi lr̄is meis. tibi declarē. qua ſim/⁊ qua diu fuerim. erga eū volū tate. Hinc te ſcire velim (chariſſime fautor) me totiēs hui⁹ beniuolentiā exptum eſſe. ⁊ fidē/vt hoīem neminē plurifaci am. Ut igit eū in tuā fidē ſuſcipias. habeaſqȝ in numero tu or̄. ⁊ vbi ſine moleſtia. poteris/eū adiuues. te vehementer etiā/atqȝ etiā rogo. Plura de eo ſcribere. ſuiſqȝ in me meritꝫ res exigit. certe temp⁹ pauciora. Felix vale/⁊ viuito let⁹.

Increpat fili⁹ a p̄re frequēt pecuniā poſtulās

Gratā rem mihi faceres fili/ꝙ ad me ſepe ſcriberes. ſi nō aſſidue pecuniā ipſe poſtulares. quo te videt/nō tam filialis amor q̄ȝ denarior̄ cupiditas puocare. ꝙ aūt ſic inceſſant pe tis/⁊ repetis. facit me plurimū tua de vita dubitare. Scio pauca eſſe/que bono ſcolari ad neccitatem ſuppetunt. Miſi tibi iā varijs vicib⁹ pecuniar̄ porciūculas multas/nec ite rū atqȝ iter̄/de nouo petere deſtitiſti. Quod mihi argumen to eſt. teipm nō tam virtuti ⁊ lr̄is/q̄ȝ voluptati/maliſqȝ o cijs cōtuliſſe. ppria diſſipare/⁊ bn̄ pficere raro coeunt. Ca ueto fili/ne id quod mihi iam dubio eſt. veritas ipſa con teſtetur. niſi me velis tibi patrē abnegare. qui tibi deſinaȝ fa cere bene/q̄ȝ primū deſines pmereri. pmēberis aūt ſp/donec mgr̄is obediuerꝭ tuis/laborauerꝭ/ſtuduerꝭ/pfecerꝭ. nec te reb⁹ imiſcueris malis/vanis/aut ipudicis:

Ad idē alijs verbis et ſententia

¶ Non ſatis cōſideras fili/ꝗtos labores ego matre cū tua die noctuqꝫ expēdim⁹/vt denarios ad nr̄m victū/ ⁊ tuū iu/uamē/honeſte/ſancteqꝫ aſſequamur. Quos tam incaute ⁊ inutiliter effundis ⁊ diſſipas. ꝙ aūt totiēs donem⁹ quotiēs poſtulas. nō nobis facultas vlla eſt. Moneo te/ꝙ q̇ paupes. humiliqꝫ genit⁹ ex parēte/teipm̄ agnoſcas. ⁊ pn̄is egeſtijs ꝑcere diſcas. Interea abſtineas velim a ſupbia/ ⁊ maxime ab inobediētia/eius ſupbie peſſima ꝓle. Sitqꝫ tibi eo alacrior ſtudendi cura/quo ob inopiā citius redeundū erit Nulla tibi ſpes in reꝝ copijs ē. vel tui generis potētia. Supeſt ſolū/vt tibi ſcias/virtuteſqꝫ ꝯcumules. ſic ſꝑ quocūqꝫ ieris cōiunctas tibi inueneris chariſſimas/q̇bus falli non poteris. ad altiora ꝓmotrices Uale. tibiqꝫ ꝓſpice. ne malis te cōſortijs miſceas. ⁊ ne cū vanis/vanit agas

¶ Ad idem rurſus. ſed alio mō

Fili videris mihi ꝑ denarijs furere. cōſequēs eſt/ꝙ ꝑtepi de ſtudeas. Caue. ne nimis abſentie fidas. vt lati⁹ audeas/ quo longius diſtas. et ꝓcul abſis. Des opam ne reꝝ tuaꝝ ꝓfuſor fias. ne quoqꝫ vicijs malis cōſꝑgaris. Nunqꝫ ꝓficit malis vicijs inquinat⁹. Sic diſcas. ſic cōuerſeris. vt deo/ ⁊ hoībus gratus eſſe mēaris. qđ ſi feceris/ me patrē ſꝑ inueneris/pn̄o officio nō carentē. ſed ſecus ſi feceris/ſecus habebis Et qđ lucraberis facile (vt aiunt) in cote nodabis. nec interea tut⁹ fueris/qui nō aſꝑrimas virgas tibi ſenſeris inimicas. Uale vt mereberis

¶ Reſponſio filij.

¶ Affectuoſiſſimas (humillima veneratōe) ſalutes. Metuendiſſime pr̄ teſtor illā chariſſimā fidē/ꝑclaꝝqꝫ amorē illū/quos in vos geſſi incōfracte/me nihil pecunie ad voluptatē/ſed nudā ad neccitatē poſtulaſſe Neqꝫ audiuiſtꝭ (ſpero) tpis vnqꝫ/dū vobis domi eēm. ꝙ mea ſtulte deiecerim/ꝗꝫ malis incubuerī ocijs/vel ludis etati nō cōgeneis/ ⁊ bono ſcolari vetitis. An aūt tūc abſens/denarios meos ꝓdigo ictu expēderim. an remiſſi⁹ debito laborarī/ꝑfecerīqꝫ. magiſter me⁹ teſtis erit. qui q̇cquid me reſpicit/optīe nouit. ⁊ qui interrogat⁹/nihil (ꝑter veꝝ) dicet. Uerīſſim⁹ ip̄e/ ex c⁹ ore ſe ꝑ auditū ē. me magis freno/qꝫ calcarib⁹ in ſtudio eguiſſe. nā

quia tarde ceperā lr̄as colere. curaui feſtino curſu meā corri/
gere tarditatē/eoq̃ ſtudere fortius/quo incepi tardiꝰ. Co/
natuſq̃ ſū ꝑualde ſocios meos diſcendo ſuperare. turpe du/
cens credere pati/pulcrūq̃ viciſſe maiores. Itaq̃ in diſcen
do vigilē operā dedi/vt ſic diſcerē. ne diu diſcendꝰ ꝑmanerē
Deūq̃ do teſtē/ꝙ nunq̃ ab inſtitutis ſtudijs/me vanitatū
ardor retraxit. neq̃ deflexit cura ludoꝝ. Pro vr̄a igit̄ p̄ſtan
ti prudentia/facile intelligitis/nihil tā bene fieri poſſe. qđ
non poterit linguis malis deprauari. Quibꝰ ſpero virtus p̄
clari animi veſtri non aures dabit credulas. Sic enī veſtra
ſcripta in eā partē interp̄tari conatus ſū. vt huiuſcemōi cri
mina/non quia facta/ſed ne fierēt arguiſtis. quaſi fierē ex
veſtris his ſcriptis preſcius eius quid eſſem. ſi ſimilia face
auditurus. Uale in criſto

Nepos ex italijs rediens. ſuo nepoti iuniori

Abundas (largo corde) ſalutes. Pa Louanij ſtudēti
ter tuꝰ (fidiſſime vir) in hac dura hyemis cauda domū ſuā
me ſuſcepit ex italijs cū ſarcinulis redeuntē. vbi primis il
lic ſalutis verbis ⁊ leti aduentꝰ vix ſatis exp̄ſſis. Mox ꝑ te
vbinā loci vel gentiū eſſes/ꝑcupide peto. dr̄ mihi/te nec/
dū Louanij reliquiſſe. ibiq̃ gradū in artibus ſuſcepiſſe. et
phiam iā ꝓ alijs legere. ꝓ te quoq̃ iuribꝰ incūbere. Qđ cū
audiſſem/magnus mihi multe leticie ſubortus eſt cumulꝰ
cū non vanā fuiſſe illā ſpē rediens inuenitā. quā exeminētia
tui ingenij/tueq̃ nature mihi abſcedens cōſtruxerā. Intel
ligo iā oīa ſplēdida eſſe. que mores/q̄ vitā/que ſtudiū tu/
um/⁊ conatū/reſpiciunt. Cū certo habeā ad Areſtotelicas
lectōes in pedagogijs Pariſius aſſumi neminē. qui nō ꝯpo
ſitis moribꝰ/honeſta vita/ingenio/ſciaq̃ floreat. ⁊ facun
dia. Gratulor igit̄ īſtitute vite tue/⁊ plurimū gaudeo/il/
lud oratianū exclamans. y bone quo virtus tua vocat. id ē
pede fauſto. Velim tñ me certiorē efficias/in quo pedago/
gio cōmoreris. quid valitudinis habeas. an tp̄is aliqū hūa
nitatis ſtudijs incūbas. ⁊ ſi quid fuerit alterꝝ quod te reſpi
cit/quod mihi cognitū iri deſideras. id intimare nō obmit
tas. Et vale ꝑfeliciter

Reſponſio ad predictam

Nō rex Midas letior erat. dū vidit q̄dcūq̄ tāgeret v̄ti ī au
ꝝ. Nec pigmaleon / dū dilectā v̄ginē / eboꝛe ſculptā / habe/
re ſenſerat ſpiraīa h⁹ vite. q̄ fuerā ego (cariſſime nepos) dum
tu⁹ nūci⁹ mihi tuas lrās p̄ſentauit / magni tui amoꝛis ī me
nō futiles veſtes. Vehemētrr gaudeo q̄ ex Italijs cū ſarcinu
lis rediſti. magis q̄ ſan⁹. maxie q̄ doct⁹. litteris ei tuis. Tul
liū ꝑpe rep̄ſentas. q̄ me tua ſic terꝛes eloq̄ncia / vt nō auſim
lōgi⁹ extēdere litteras. Nūci⁹ iſte ex me multa / itē ꝛ multa ſu
is aurib⁹ hauſit. c⁹ iā līgua ꝑ calamo vtar. in q̄ aīm⁹ me⁹ tu/
tius cōqeſcerē ſi vt fidū ꝛ veꝝ ſic eū memoꝛē deſcripſiſſes. vbi
āt interꝛogas in q̄ pedagogio moꝛā ducā. ſcias me in lilio ſp
moꝛā habuiſſe, in q̄ ipē moꝛari cōſueſti. Sūt teſtes plurium
cameraꝝ parietes multi / in q̄bus tuū ptz vndiq̄ nomē. In
camera em̄ canūceruoꝝ ꝛ foꝛcipū vix paries tuo noīe vacat.
Ubi āt te reddi cerciorē mei ſtudij poſtulaſti ſi ſtudiū rite a
Tullio vehemēs aīmi applicatō deſcribatur nihil eſt q̄d ſtu
deo. deſideria em̄ vea vehemēciā nō admittit Jocūdiſſime va
le. Ex louanio maij ſexta. tarde dū ſol abierat. ꝛ nox celū iaz
ſparſerat aſtris

Iteꝝ nepos nepoti.

Si ociū / hariīq̄z latoꝛ. ꝛ tēpora ferrēt. ſcriberē de nūcio mul
ta que ad te miſeram. cui te adeo carum tua beniuola tracta/
tione ſtatuiſti. vt ſibi nō tā paſca / q̄ tuū nomē celebꝛe ē. Mł
ta ex te mihi longo oꝛdīe dixit. ſed plurima de te qui ſi tā di/
cax tuaꝝ laudum permaneat ſua labia / ſuamq̄z līguam cōte/
ret. ſed male me habet / q̄ nec ex eo / nec tuis ex litteris colige
re poſſū. q̄ in pedagogio lilij hoc tpe regunt. Jā agitur ānus
viceſimus / ab eo tpe quo ibi ſcolaris fui. vbi tunc erant regē
tes duo / pares animis / non ita diebus. quoꝝ vnū bꝛabā/
cia / altera flandria genuit. Peruālde cupio ſcire. an ijdē ſup
ſtites ſint. an incolumes / an alter vel neuter. vł pariter regāt
vbi litteris autē ex tuis perſpexi. q̄ in lilio vix paries meo no
mine vacat / mox ego memini magiſtroꝝ meoꝛum / q̄ parie/
tes pergamenū fatuoꝝ appellare conſueuerūt. quibus aſſen/
cioꝛ. Magnū em̄ ſunt parietū atq̄z muroꝛum flagellum pꝛu
rientes digiti fatuoꝛum. qui nitoꝛem atq̄z planicies macula
re nō ceſſāt. Pūt paruo flabello cohiberi aranee. ceſſāt ī frigo

re muſce. Fatuoꝝ digiti frenū non habent duri parietes / ⁊ ꝑpetui inimici nl'lo flagello dimouēdi. Plurimū rogo. abſtergas hec oīa. ⁊ que fatue pinxi / prudēter expingas. Et p̄cipue in camera dudū mea / quā nō nominaſti. que leonū camera appellari cōſueuit. que ſupra aulā ē. ad ianuam coquine gradus extendens / ſuum capiens lumen ab orto. quam precec/teris me fedius maculaſſe timeo. Valeto ſemper ⁊ prope ti/bi iupiter aſſit

Reſponſio ad precedentes

Colende p̄ceptor (cariſſime nepos) applicuit nūcius tu⁹ ad veſperā / ingēti pluuia / ſed multo maiore verboꝝ copia / q̇ amoriſ in te ⁊ fidei plenus tui eſt nominis. tuaꝝ qꝫ reꝝ opti/ma tuba amor frenū nō cognouit. In referendis etiā nouis nō paꝝ liberalis eſt. ⁊ plurimū a ſpōgea diſtās. vbi nihil exit niſi p̄matur. Iſte aūt rimis nō caret. vbi omne qđ hauſit gratis ⁊ ⁊ vltro effluit. Sꝫ hec hactenus. Magiſtri mei (ꝑ quibus ardēter interrogas) q̇ tpe tuo rexerūt in lilio / adhuc do/no dei viuūt / ſaniqꝫ ſupſunt. ⁊ pariter regūt. adiūcto regēte iam tercio. quē etiam flandria duxit in lucem / non minus ipſi ſunt tui memores / q̄ꝫ dies heſterna te iam primū ab eis reuocaſſet. quia te omni mora depulſa optant ſūmopere viſitari. quod ſperant te poſthabitis omnibus mox facturꝫ / ſi n̄ vetat neceſſitas / qua fueris alio tractus / eriſqꝫ eis deſidera/tus / ⁊ certe letiſſimus hoſpes. Vale nec minus ſane q̄ꝫ iocū/de. Raptim Pariſius feſtinancia cum maxima. que calamo contulit alas.

Ep'la cōmendatiua

Salutes fauſtas / atꝫ felices Adoleſcēs q̇ has ꝑfert a cunabilis me obſeruauit ſpqꝫ dilexit. quē habeo (vt ciceroīs ad germanū ꝟbo vtar) ſuauitate fratrē / ſpe eq̄lē / obſeq̇o filiū / cōſilio parentem. qui multis dignitatib⁹ ⁊ gradibus. nō an̄ me/ritū / ſed an̄ tēpus ornatus eſt. Quem nunc tibi nō ſuo hortatu / ſed ꝓprio impulſu cōmendo. illudqꝫ laboro vt nō mi/nimū hac cōmendatione mea ſe cōſecutū arbitretur. Egebit is tuo conſilio / deſiderium meum tibi patefacio non onerabo te p̄cibus / ne me diffidere putes. Tu ſi quid ex me cupis redde mihi fiducie vicē / ⁊ in me iure tuo vtere. Ego em̄ vt vides

)iure meo vtor in te in quo omnis ſpes mea requieſcit. Vi-
nito let⁹ (ut inq̇t Oraci⁹) dum lꝫ ⁊ wltum ſeruet fortūa be-
nignum

Alia ep̄l'a cōmendatia ad idem

Felicem proſperitatē vice ſalutis. Qui me ardencius amat
hoc adoleſcente (preter te) habeo neminē. q̇ totus a meo pẽdet
arbitrio. nec mihi q̇cq̄ꝫ ē eo gratius / eūqꝫ iudico dignū q̇ a te
diligatur quem nunqꝫ dilexeris. nō dilect⁹ Aſpirat is totis
viribus tuā graciā ꝓmereri. quā ſi aſſeq̇ poterit. ſe celū iouiſ
tenere arbitrabitur. Tu igitur meas ob p̄ces fauorem tuum
illi acomoda. q̄ꝫtū tibi equū ⁊ rectū videbitur. g̃tiſſimūqꝫ mi
hi feceris. ſi huic cōmendatōi mee tātū tribueris q̄ꝫ cui tribu
iſti plurimum. Nam putat me a te plurimi fieri. ſperatqꝫ lit-
teras ad te meas ſibi fore vtiles. Fac igitur vt quod opinat̃
ſciat. quod ſperat inueniat. qḋ petit accipiat. ⁊ quo indiget ꝑ
fruatur. Idqꝫ ꝑ noſtrā amiciciā (que nobiſcū cū annis creuit
et que nō eget teſtibus) ſummopere etiam atqꝫ etiam rogo. q̄
me pro eo diligenter ſcripſiſſe putet. ⁊ te diligencius paruiſ-
ſe. Vale

Alia epiſtola ſigulariorē ꝯmendacionē ꝯtinens

Proſperrimas ad vota ſalutes. qꝫuis de h̄ adoleſcēte tecū pri
dē diligēter ſim locut⁹ / ⁊ ſcripſeri ad te accurate. vicib⁹ mltꝭ
qr tū putat icēē ſua me ad te q̄ꝫ ſepiſſie ſcribē Iterꝫ atꝫ iterꝫ hūc
adoleſcētē / ſanguīe nobilē. ſꝫ ꝟtute nobiliorē / quē inclita ꝟ
tus in celebrē laudē euexit. tibi cōmēdo vt faciles adit⁹ ad te
habeat. vt q̄ꝫ ſuā cauſam ꝓ ſua dignitate cōficias. Tu ꝓdem
omnia te facturꝫ liberaliſſime promiſiſti meminiſſe te id ſpe
ro ſcio ei ſolere. Inueniat igit̃ (q̄ſo) apḋ te patulas aures. pa
tulū aīmū. ⁊ man⁹ extēſas iuuamini ꝓmptas / quo tua ꝟtute
et meo gaudeat interuentu. Carior ipe mihi eſt. q̄ꝫ calam⁹ pin
gere p̄t. Tu multa beneficia in multos cōtuliſti. Auſus ſuꝫ
cōtendere. te melius nullū vel eque bn̄ collocaſſe

Reſponſio ad p̄dicta

Salutes multiplici plauſu cordis oblatas. Lr̄as tuas or-
natas eaſdē amore pleās (accepi aīce fidiſſie) Que ⁊ ſi credē-
ciā dabāt. nūdū tū q̇d petēt lator expreſſit. pro q̄ facturus

ſum q̄ztū animo eniti potero. niſi aliud ſua voluntas / aliud
equitas poſtulet. Ab eq̄ ⁊ honeſto ſeiūgi nō veli. etꝫ ſi pr̄ me/
us. materq̄z (felicis memorie e ſepulcro in lucē redeāt idq̄z re/
q̄rāt. neq̄z etiā hꝫ ex me ꝓ tua ſingulari ꝟtute exigere velles. q̄
q̄z ſi dicto latori ꝑ imortalibꝰ bn̄ficijs i me tuis nō ſatꝫ fece
ro vel fortūe / l' imprudēcie aſſignab. Nūq̄z ei ſollicitꝰ eē de/
ſtitero. donec eū: eiuſq̄z cāz in tuto collocauero q̄ nūq̄z fatigari
ſoleo ſeruicio / vel amore meoꝝ: Pro nouis villicꝰ noſter q̄
moribꝰ fuit vrbanꝰ ⁊ cultis / nature cōceſſit / eiꝰ vxor i extre
mis laborat. ꝑua ſue vite ſpes ē. minor ſanitatis / exāguis eſt
ſpiritus ē nō corpꝰ videt̄ q̄ tn̄ pinguiſſima fuit in multā eſcā
reſoluta. quā ſi iā videas ꝑ vētre vētris locū cernes. pectuſq̄z
pēdere putab totāq̄z ea affecto iā corꝑe. q̄i in craticulā l' rethe
cōūlaz. Proles etiā egrote ſūt. ſuccurrat benignꝰ ille q̄ pt̄ Sꝫ
q̄d volumꝰ. in comitate nō ꝑdeūt miſerie / in multas ſe in/
cidiſſe nouerit. q̄ vnā incidit Uale matre letior. que viuo fit
obuia nato / quē audiuerat equoris in medio merſū.

Quedā reſpōſio ad litteras. hic tn̄ nō inſertas

Letiores q̄z poſſis optare ſalutes. Uenerabil' dn̄e aīceq̄z ſin
gularis / q̄ntū apd̄ me valuerint lr̄ē tue. in cōmēdatōe hꝰ ta/
bellarij cōſcripte ip̄o referete ꝯgnoſces. Fuit ꝑfecto patruꝰ ſuꝰ
pōdere ⁊ autoritate illaꝝ nō paꝝ mitigatꝰ / q̄ ꝑus fuerit ada
māte durior. Hoc ſupē vt oī cura ⁊ oꝑa ſeſe ſtudijs lr̄āꝝ im/
mergat. q̄ ꝑoꝛē deſidiā flagrātiori diligēcia vīcat. q̄ facile irā
patrui. penitꝰ ſuperabit Ceteꝝ q̄ſo cōfidas te mihi cariſſimū
nihilq̄z me optare magis. q̄z vt aio inter nos ſimus abſentes
eodē / q̄ p̄ſentes fuimꝰ. qd̄ de te ſperare. de me p̄ſtare poſſum.
Qd̄ aūt breui me viſites deſidero vehemēter. vt ſil' cōfabule
mur. rideamꝰ. bibamꝰ. cenemꝰ ⁊ ſolaīe (qd̄ lr̄ē p̄ſtare nō pn̄t)
inuicē ꝯficiamur. Interea vale. meiq̄z ſꝑ meminēs eſto. dulci
tuo more vetuſto. ſuis creditoribus.

Debitor profugus

Saluete preſtantiſſimi viri / ſaluēte gratioſiſſimi creditores
Si non voſipſos mihi dederitis ipſa fortuna mitiores. que
me duro / heus nimium dura preſſit naufragio / perij. ſpes
mihi cecidit omnis actum eſt cogarq̄z per terras incognitas.
vagus ⁊ profugus oberrare. eoq̄z pergere quo ſors perducet

euntem. nam mihi debita exoluere facultas nulla eſt. Quo/
rum tamen ſi aliquo tam mihi partem remittere dignaremi/
ni. ſolutioniſq̄ꝫ terminos in longuꝫ protrahere. quo mihi ſpa
cium reſpirandi adeſſet. ſperarē tandem ſudoribus (vobis ñ
) mihi effudentis efficere ꝙ breui vobis omnibus fecero ſatꝫ
qui plane ambulaturus neqꝫ meandros neqꝫ diuerticula que
ram. ſed tanto diligencior fuero. quo vos videro mitiores/.
Quid hac in re decreueritis. id veſtro curato dicere ne pigeat
quo interrogatus ip̄e me dare poterit cercioꝛē. Ualete ſcrip/
tū rapti ſub diuo in loco ſine noie

Reſponſio

Quod ventorum rabie/ et inclemencia maris dilectiſſime.
vir/ permulta naufragio damna pertuliſti (vt amicicia cogit
) tibi ad cor vſqꝫ condolemus. Et vt nos incitat caritas tuis
votis volentes/ libenteſqꝫ annuimus. Et q̄ꝫtum ratio ſuadꝫt
tibi cōſulimꝰ vt bono aīo feras nō culpes qđ mutari non pōt
De te/ de nobis/ de nullo deſperes Nunqꝫ deſperatio ſera fu
it nulli fortuna ꝑpetua eſt que (Seneca teſte) vitrea eſt tunc
ſplendet frāgitur Metui nā debet dū blanditur irrideri dū
tonat. cōtemniqꝫ dū fulminat. Multa ferit ſecū dies multa
remedia nō exſpectantibus ꝓuenire. Licet em̄ tuo ex genere
primi adeo ſūt inopes vt te niſi cōdolēdo cōleuare nō poſſūt
Et quāqꝫ ꝑdideris multa/ lōge tu plura reſeruaſti claraſ mul
toꝝ amicicias. integrā apđ hoēs fidē. magnūqꝫ tue fame ſplē
dorē/ q̇bus ingenio adiutus ⁊ induſtria facile oēꝫ fortūe du
riciē ſuꝑab. Uale in eo ſine cꝰ ope nō viuitur

Cōgratulatio aīci ſuper dignitate adepta

Salutes omni voluptate dulciores. Ego ꝓ his q̄ de nouel
la ꝓmocione tue adepte dignitatis audio (colende p̄ceptor)
ſūmā capio voluptatē. Primū/ cā tui q̇ ſūma ſp mereri nō
deſtitiſti. Deiñ mei grā/ q̇ me ſp amicoꝝ creſcēcia feliciorem
indicaui. Perſuade tibi q̄ſo me tuū fidū aīcū eſſe. te nūqꝫ tē/
poris deſituꝝ. Nā ex aduerſo firme teneo. ꝙ ꝑ te nūqꝫ enoda/
bitur veteris amicicie dulce ligamē q̇ nō mō meos labores
ſed vel vitā meā tuo tibi iure vendicaſti. Uale in eo/ celeri q̇
polū cardie verſat

Reſponſio

Salutes multas lõgo tpe duraturas.q̃s ad me lrãs dediſti
aice collẽde/legi'cũ ſũma aimi voluptate.q̃ amoris aicicieq̃z
vim abũde pſeferũt.Et (vt de calce tuaꝝ caput meaꝝ efficiaꝫ
)nũq̃z deſinã quo ad vixero tibi ſeruicio vt vſui eſſe. Manẽt
eñi.ſpq̃z manebunt aico meo inſcripti labores.q̃s ꝑ me cepi/
ſti indefeſſe.Nõ ei tã gaudet platanꝰ riuo.nec iñcus ĩ vnda/
q̃z ego tuis fruicijs delectabor ſi me admiſeris ſeruitorẽ.Nec
ꝑ mocõ dignitatꝫ (quã imeritꝰ ſũ adeptꝰ)me ſegniorẽ faciet.
Qđ ãt mee ꝑmotõi gtularꝫ.grãs habeo.ꝛ tibi gtulor gtulãti
Quiddã adhuc aliđ reſtat.qđ ad te ſcripſiſſe veli qđ ob vari
as occupacões meas.i aliud tẽpꝰ remitto.Uale in eo.q̇ impe
rat terris ꝛ aſtris.

Noua epiſtola reſponſioni rñdẽs.

Salutes plurimas/mille ꝛ ſucara dulciores.Qđ tuis ĩ lit
teris meminiſti cariſſime frater.me plũes ꝑ te cepiſſe labores
nõ mihi molliter in aimũ cadit.q̇cũq̃z ei diligit nõ laborat.
vera aicicia nullo faſce curabit.Profecto h̃ nomẽ labor nũ/
q̃z cecidit in amãte Fuit mihi ſp ſeruicij tui ſuauiſſimꝰ gu/
ſtꝰ/cꝰ nũq̃z ſat extiti.nec poſſet igit mihi ex ſacietate creſcere
faſtidiũ/qđ noſcit dñs.q̇ te ſaluũ velit atq̃z felicẽ.Parcito/
breuitati/nã eã ob rẽ breuiſſime ſcribo.ne q̇ lrãꝝ multitudi
ne tibi oneri ſũ.etiã ac etiã vexẽ lõgitudie

Epiſtola increpatia aici ꝙ ſecreta crediderit mu/

Leticias plurimas loco ſalutꝫ.Quãuis hꝰ diei (ca /lieri
re vir) labor ſũnũ ſuaderet atq̃z q̇etẽ.eget tñ tui amor vt gues
oculos defeſſoſq̃z digitos ad hec ſcribẽda cõpellerẽ.Expoſuit
mihi (ſecretiſſime noſtre rei quã agimꝰ lõgã ſeriẽ ãcilla tua/
iudicio meo magis loq̃cula.q̃z ſecreti natura expoſceret.Et vt
pace tua dixero.q̇d hac in re fieri potuiſſet.delirius nõ video
q̃z ꝙ muliebri garrulitati adeo celãda cõmitteres.q̇ id ſoluꝫ
tacere pt qđ neſcit.q̇ int pericula nõ diſtiguit.nec ſcit q̇d iu/
re timeat.Doleo certe (vt ad huc liberius loq̃r) creſcẽtibꝰ an/
nis decreſcere prudẽciã Simulaui ego nihil oim me intelli/
gere q̇ diceret.ſit ãbigua.attonitaq̃z reddit.Uale tarde ex Pa
riſius occulos iuuãte lumẽq̃z ſupplẽte candela

Intiat filꝰ patri ſe veſtes ꝑdidiſſe veniã dꝑcans

ſb tutis clauſuris recōdere cures. nec fueris ſegnis/van⁹ qꝫ
auditoꝛ hui⁹ Ouidiani. Nō minoꝛ eſt virtus qꝫ querere ꝑ
tueri. Uale ſanus/longūqꝫ ſupſtes. Ex Colonia volant ca
lamo equante ſagittam

Ad idem ſuper eodem.

Salutes (fido obſeq̄o) comitatas. In heſterna cena (cha
riſſime frater) quā nr̄ pr̄ cū amiciſſimis habuit. millies tuū
nomē verſabat. aſſeruit frequēter pr̄ ſtatuiſſe ſe/ne modicaꝫ
in te ꝑtem/reꝝ ſuaꝝ collocare. ſi tu votis ſuis (vt filiū decu
it) paruiſſes. Dixit nāqꝫ te noctē vino/ꝛ diem ſomno cōte
rere. q̇ leōnes nunqꝫ viſitas nō coactus/ꝛ ꝙ tibi oīs incuria
fluxit in amoꝛē. Uereoꝛ ꝙ in te ſeuiret. ſi ei ecs obui⁹. Cepe
rā verba in tuā excuſatōem inflecté. ſed mox ego legēs invul
tu animū pr̄is/quē genaꝝ ſuboꝛt⁹ ruboꝛ accuſauit. Suppſ
ſi labia/linguāqꝫ cohibui. timēs ne (ſi loquerer) vehemēti⁹
moueret. Sꝫ cōſulo/ꝙ ad pr̄em denuo ſcribas. ſi eius iram
mitigaé velis. velle aūt debes/ſi ſapis. Neqꝫ pſentabis te pa
tri/donec vult⁹ prioꝛes induerit. pcaberis abſens audētioꝛ.
Epl̄a em̄ nec timet/nec erubeſcit Interea ſūmopere conaboꝛ
eius animū (ſecūdo ſpirāte vento) mollioꝛē efficē. Daboqꝫ te
de ſingulis celāda ſub fide certiorē. Qꝫ latius nō ſcribo dab
veniā/attrito calamo. ignoſceſqꝫ aīo occupato. ꝛ ꝑces feſſis
digitis. Optime frater felix/fauſtuſqꝫ valeto.

Frater fratri reſpondet

Collegi tuis ex lr̄is (optime frater) pr̄eꝫ nr̄m ex veſtiū me
aꝝ ꝑditōe/necdū eē quieto aīo. Cōſulis denuo patri ſcribā
nec ceſſem veniā poſtulare. Tuo igit cōſilio fret⁹/quo dum
egui/nunqꝫ ſteti nō adiut⁹. tibi lr̄as mitto. pr̄i dādas/his
incluſas/quas ſibi pn̄tabis ſub ſereno ſidere. habita rōe tē
poꝛis/ꝛ ſtudeas ita patrē lenire verbis/vt prioꝛē ad moꝛē
animū figat/neqꝫ deſtiteris. donec oēm ire motū/nubeqꝫ ꝓ
puleris. Sic quoqꝫ ꝑgas/vt tua induſtria te docebit. Per
ſuaſū mihi firme habeo. opē tuā mihi mīme defuturaꝫ. Uale
frater/vt opto. Ego quoqꝫ valerē/vt ille quē ridet therētia
nus gnato cōſiliū cū re amiſiſſe. niſi te in ſpē mihi cōtuliſſes
quo fit vt obmiſſa re ſpē nō ꝑdidi. te ſeruato. Ex Pariſi⁹ ſep
tēbꝛis. xxvi./volante calamo velocib⁹ alis.

Epiſtola eiuſdem ad idem.

Salutes plurimas (beniuola pēna) depictas Studeas (rogo) ſuauiſſime frater / lr̄as meas his incluſas / pr̄i nr̄o clara ſub aura p̄ſentare. dn̄. ſcʒ eius facies / animi ſui fidelis interp̄s quidā letiorē p̄ſeferre videt̄. Et q̄cquid viribus potes / ingenio / lingua / id totū in rē meā accōmoda. Prouideris. ſi fueris ydonea tp̄a nact⁹ / ſi ydonea verba. Milies em̄ cōp̄tum eſt. ea q̄ ꝑ ſe grata fuerūt. ex incōſulta relatōne diſplicuiſſe. ⁊ dura q̄nq̄ʒ eo tp̄e / eoq̄ʒ artificio relata / q̄ mirū immodū placuerūt. Et ſi etiā p̄mis p̄cibus / eius iraʒ vincē nō poteris. nō facile deteſteris. Nā p̄ſepe videm⁹ ſimplas p̄ces deficē. ſed valuiſſe geminatas. Spero tn̄ / ſi bene p̄ſtiteris (chariſſime frater) nō fruſtra conaberis. q̄n noſtri animum patris / in me feceris molliorem. Extenua quoad poteris culpā. polliceare in reliquū temp⁹ exactā cuſtodiaʒ et (vt pauco verbo oīa cludā) p̄ris grām quā mea negligentia ꝑdidi. tua diligētia redime. Sed quorſū hoc inſtructore nō eges. nō eſt meū docē mineruā̄. tu frater tua vtere induſtria / ingeniū em̄ tuū / tibi modū ⁊ ordinē dabit. q̄ patris adit⁹ / mores ⁊ tp̄a noſti. Tu vale optime frater. ego q̄ q̄ʒ valeo. ſi valē ſit anxiū / ⁊ ſuſpēſum viuē

Rn̄det pater ſup lr̄is miſſis a filij ſui ingr̄o.

Neſcio vir optime / quis vſpiā viuit. cui⁹ verbis fidē parem / ac tuis tribuā. qui nō aliud in ore gerē. aliud mēte cōſueſti. ita accipio te firmit̄ putare. eas q̄s laudes de filio ſcribis in filiū cadē. Sed q̄ greſſib⁹ iuuenū nihil incerti⁹ ſummé exopto. vt filiū expectes extollē. p̄ſertim vt virtus ſit ⁊ maturuerit. ne flos ꝓ fructu / ꝓ arbore radix / ⁊ crudū laudet̄ ꝓ maturo. Cōſilia tn̄ amplector tua / tuis rōnib⁹ / tuiſq̄ʒ p̄cib⁹ libens ꝑeo. filiūq̄ʒ in grām ſuſcipio tuis lr̄is ꝓuocat⁹. De veſtitu / ⁊ tegmēto ſibi ꝓſpicies. vt dabit nccitas / nō voluptas. Quātū tn̄ poterit (te moderāte) p̄mis denarijs p̄cē diſcat. mult̄ cur̄ / multoq̄ʒ ſudore q̄ſit̄ Ua. curſim. Ex Bon. ſeptēbris vltia. tarde / dū nigra celū circūuoluit̄ vmbra.

Incitatō in amiciciā. ad hoīem nō oculo. ſʒ fama notū cum recitatōe nouoꝝ

Plurimas(felici affectu)ſalutes. Quia te vir optimū/
hiſq̨ hūanitatis ſtudijs inſudaſſe audio. q̇bus apprime de
lector. Hinc trahor deſiderio vehemēti tui/oculo viſcendi
meo/quē te totū tuis in ſcriptis crebèrrime vidi. Qui tan
ta elegātia ſcribere diceris. vt ocs tuū calamū eloquētie fon
te appellāt. cundēq̨ dignū. vt fulgido auro tingeret. q̇ paſ/
ſim oēs amore quodā tui nois capiunt. teq̨ nō min᷒/q̨z vi
uā quandā Ciceronis imaginē/venerant. Scripta em̄ tua
quot lectores inueniūt. tot hn̄t ſui ſplēdoris admiratores
Eſt em̄ ſtilus tu᷒ ſplēdēs/ꝛ reſonās/miro artificio ſbtiliſ/
ſimoq̨ filio concin᷒/magni ꝛ feliciſſimi ingenij monimētū
Opto igit int nos amorē optimū inchoari. ceptūq̨ ſp au/
geri oi tp ſecluſo/at nō incōtinue fluxit Homer᷒ mineruā
(q̄ iouis e cerebro fluxit) doctos hoies colligare cathena au/
rea/q̨uis inuicē diſtēt et ꝑcul abſint. Tu(ſi me dignū tui a
moris cēſeas) me int tuos ɔnūa. ꝛ bn̄ vale. Si noua petis.
creſcūt apud nos crudelia bella/mult᷒ ſanguis effundit. vr
bes delent/ſacre edes incēſe ſūt. agri vaſtati/diſꝑſi coloni.
q̇ſquis em̄ fortior/is ē ferocior/miſero ſp patiēte popello/
null᷒ dies nob̄ ſecur᷒/nullaq̨ nox q̇eta ē/in vtrāq̨ aurē dor
mit nemo. Dis hec res ferro gerit. ꝛ calibe/oia miſcet ipe᷒
ardorq̨ pugnantiū. Pluraq̨ ſcribere dolor ꝓhibet. ꝛ ſingu/
la rumpit verba ſingult᷒/tremor ineſt digitis/vt ſemitet᷒
ſemiq̨ lapſus/calamus vix(rurſus vale) depingit. Sed q̨
tam longus fui. amor ille(queſo) te flectat in veniā/ qui ad
multiloquiū me coegit

¶Reſponſio ad predictam

Salutes multe virtuti cōnexas. Lr̄as tuas(vir colēde)
gr̄e/ꝛ ꝩtutis plenas. dū ꝑlegerā. leticia repēte ꝑfuſus ſū. at
q̨ vltro ꝑ̄ſentatū mihi beniuolētie tue officiū libenter accepi
ab offerēte/qd̄ rogare ſtatuerā etiā a negante. Uiſa ꝑfecto
mihi eſt lr̄as tuas legēti/reſonare in aures meas ꝑclara illa
Ciceronis ſentētia/q nihil min᷒ eſſe hois arbitrat. q̨ illi
in amore nō rn̄dere. a quo vltro ꝓuoceris. Prom̄ vir optie
mutuū amorē libens reddo. gaudēſq̨ recipio. ꝛ quē recipio
adhuc repeto. ꝛ quē reddo adhuc debeo. vltroq̨ ſp in limine
ſtabo. in amiciciarū portas/te hilariſſime recepimus. non

prius excluſur⁹/q̄ꝫ mihi aiam mors excludet. vbi aūt ſcrib
qꝫ apud te oīs dependeat ab armis ſuſpirāda tell⁹/flāma fa/
me/ferro durit afflicta/q̄ quondā hoſtes victrice calce cal/
cauit/hoſtiūqꝫ riſit incurſus/nullo timore cōfuſa/vehem
ter doleo. Sed eſto bono aīo/hyēs iā breui aderit imenſos
ardores p̄mens/q̄ iras domabit. cogetqꝫ algeſcē flāmas Va
le. Ex Padua calido calamo/ꝛ veloci⁹ euro/octobris. vi.

Ep̄l'a cōmendatiua amici ad amicum

Oblatōem (obſequij) q̄ꝫplurimā ꝓ ſalute. Exijt a me pn̄
tiū lator amice chariſſime/l̄ras ad te cōmendatiuas/quas
(vt verꝫ fatear) eo trepidi⁹ dedi. quo tuā charitatē/ego vel pa
rū de te merit⁹ frequēti⁹ moleſtaui. Sꝫ dū animū ſubit tua
millies mihi cōſpecta humanitas/qua ꝓdeſſe plurib⁹ ſoles
deeē nemini/auſim ſuggeſſit ꝑ hoc viro ſcribere. cui rogo in
rem eē digneris. Qd̄ ſic intellectū veli ſi cōmode potes. pa
rebit tibi ꝑuitas mea dū expoſces Vale. Ex Ryelāt raptius
curſu leporis/dū ſancti Laurētij dies feſt⁹ illuxerat

Reſponſio deſcriptiua inconſtantie eius. pro quo rogatum eſt:

Salutes (dulci amore) ſpirātes Ubi prima facies tuarꝫ
l̄rarꝫ (venerāde p̄ceptor) ſe in oculos cōgeſſerat meos/gratu
labar amori. ſed errori cōpaciebar. quo intimi⁹ a te dilectū
q̄ꝫ cognitū cōmēdaſti. ꝛ quidē virꝫ ad oīa recta cōſilia cōtu/
macē. In quo nulla virt⁹ eſt/nullus reſpect⁹ honeſti/nulla
dictorꝫ fides/factorꝫqꝫ cōſtātia/cui⁹ anim⁹ ad lunā mutat̄
atqꝫ cū oī vēto (caduce frōdis moē) circūuoluit̄. inſtarqꝫ ven
tilogij ad oēm flatū vertit̄. itaqꝫ rotat̄/vt in quā ꝑtem ſit ca
ſurus/ſciri nequeat. in quē aptiſſime cadit illō petrarche/
qꝫ difficile ſit cani lectū ſternē. qui ambulatur⁹ huc atqꝫ illuc
in girꝫ vertit̄. vt neſcias vbi puluinar colloces. Superſe vi/
deo. vt te tandē cōſilij/ꝛ me penitebit obſequij. nā q̄cquid ei
fauoris p̄ſtiteris. ocius ex eo memoria/q̄ꝫ anguilla ex manu
cōpreſſa elabet̄. Multa habet ſigna incōſtātis animi nō hn̄
tis tenorē ſui/nullis cōſilijs acq̄eſcit. ſua ſꝑ temeritate mer
git̄. ꝛ diffluit. nō mollius audit amicos. q̄ꝫ (vt ſtadij verbuꝫ
eſt) Tenues curant vaga flumina nimbos. Si igitur fame

tue beneco̅ſultu̅ iri velis. illud p̱neccāriu̅ eſt; videte. qua ro̅
ne hu̅c ho̅iem / quo nemo magis ſuo imp̱etu abuti ſoleat a
te amari. defendiq̱ couẽniat. Male em̅ ego obediẽdo ami/
co paꝝ prudẽs videri. q̄ꝫ p̱ co̅tumaciā de prudẽtia gl'ari. ſu
eq̱ cāe ſuccurrā. an recte feceri a te ratō exigat. me excuſabit
obſequiu̅. tua em̅ autoritas / mihi p̱ rōe ſufficit. Uale. ſp̱q̱
p̄cipe / tuꝰ ſp̱ fuero. ſi tempꝰ poſtulat aut res

Frater fratri intimat ſeniore̅ fr̅em milite̅ crea/tum / et in capitaneu̅ electu̅.

Su̅mas ſummo vigore ſalutes. Fr̅ nr̅ ſenior (amantiſſi
me frater) in capitaneu̅ delectꝰ eſt / no̅ tā iudicio q̄ꝫ errore /
que res ſue nature male rn̄det. Nā ſp̱ ab adoleſcentia / ſola
hoſtis inſp̱ctiōe mox expalluit / co̅tremuit / obriguit / ⁊ ſa
lute̅ p̱du̅ celeritate queſiuit. Qui non modo terret. ſi gladi
um micante̅ in hoſtiu̅ manu co̅ſp̱xerit. ſed ſono ⁊ vmbris /
et nudo noīe belli. Cuiꝰ arma no̅ tā ei tutamini ſu̅t. q̄ꝫ oneri
Qui poſt vmbrā caloris ipatiens ⁊ pulueris / ſole̅ ferre no̅
poteſt. nec poſt ſudore̅ galeā. Nā ſtatim du̅ p̱caluit / vel le/
uiſſimo motu agitatꝰ eſt. in ſudorem. ſicut nix ſole reſoluit.
Miles tn̄ creatꝰ eſt. ſed infra famā vocabuli māſit. Elegās
quoq̱ p̱ſona eſt. formā certe dignā hn̄s / cui virilior animꝰ
rn̄diſſet. Juniori āt fratri nr̄o milicia foret maiori decori /
cui marciꝰ labor iocundꝰ eſt. q̄ no̅ tā ferru̅ ſplẽdidu̅ amat q̄ꝫ
cruẽtu̅. tātiq̱ agilitatis ē. vt nec curſu / nec ſaltu / nec enſe /
nec arcu ſuperetur. ſed vt magnꝰ belli artifex indrn̄s eſt vl' eq̄s
vel p̱dibꝰ terra / vl' mari dimicare. que̅ oēs imitari conant
nulli aut pauciſſimi pn̄t. Uale. ⁊ longu̅ viue ſup̱ſtes. Ex
montibꝰ / raptiſſime. Junij quinta

Ad amicum co̅mendatio iocoſa: cuiuſdā glo/rioſi / et electiſſimi hominis

Salutes plurimas leto riſu co̅mixtas. Dum calamu̅ ad
has ſcribẽdas. attramẽto illicuꝫ papiro co̅necto (vir amice)
ſeruicio mihi ſuboriri titiliatōes in riſum / que̅ vix comp̱e/
ſcui / cām facile agnoueris / du̅ haꝝ latoris comite̅ paꝝ p̱r
audiuerꝫ. que̅ (queſo) videas / exercites / colas / mercurijq̱
vanno co̅uoluas / audies elatā beluā / vẽtoſo inflatā tumore̅
qui ſeipum adeo leuat. ac Celi filius eſſet. vel alijs ex celicu

lis natus/oẽſq̀ʒ celi cardines pambulaſſet. qui ſeipm̄ ī pſo
Apolline plenum exiſtimat·putãs meꝝ ſalem eſſe quodcun
q̀ʒ loquat᷑. quaſi ex deorū regiſtro/ſecretis oculis inſpecto/
oīa colligēt. Septē illos (quos grecia tulit) ſapiētes. lōge
poſt ſe facit. quo tñ nō viuit ebetōri ingenio/aut tardiori/
aut magis ignauo. Uſq̀ʒ adeo ſe ſapientē p̄dicat. quaſi ex eo
in lucē ꝓducto/tercius e celo ceciderit Catho/⁊ quaſi totā
mineruā iā ebiberit liquefactā/vel incluſū habeat totū in cē
bro iouē· Satiſq̀ʒ demens eſt vt ſibi decerni ſtatuā poſtula/
ret/vixq̀ʒ dignaret᷑ habere p̄conem ſue laudis. Homeꝝ. nec
quēpiā dignū reputat qui veſtiū ſuaꝝ fimbrias cōtingeret
ſed dignū ſeſe qui iouis/aureū thronū/ſolis radiātē domū
deoꝝq̀ʒ atria/ſupeꝝq̀ʒ tēpla cōſcenderet Sed vale. vale. hec
ſcribēs riſu diſſoluor. Sed hūc hoīem ita tibi cōmendo vt
illi aſſis/videas/audias/⁊ tecū habites

Epiſtola conquerēs de incendio armigeroꝝ ad creditores/vt terminos ſolutōnis extendant

Salutes multas/ſctō tandē fine recluſas· Ad vos oēs
nūc ſcribo (amiciſſimi viri) vnis quidē nō diuerſis lr̄is/pu
tans hos epiſtolis non debere diuidi. quos vnꝰ amor/vna
q̀ʒ cā cōnectit. Parcatis (queſo) ſtili ineptie. dolor eñ orna
tū nō habet. neq̀ʒ egra eſſe pt/aut triſtis eloquētia. Uxor et
ꝓles vna mecū oīa ꝑdidimꝰ. p̄ter manū ⁊ animū/quibꝰ ner
uoſo conatu decreuimꝰ vti ad q̄ſtū/donec grauamina alieni
eris a collo ꝓpulerimꝰ. Dia nr̄a igni ſeuiſſimo cōcremarūt
armigeri. ſed facilius dolorē linirē meū/ſi nō vobis debitor
eēm. Sed iā (ſi aīos vr̄os in me benignos nō habeā/⁊ ſolu
tōes in largā diē ꝓtrahere nō libeat) nihil ſpei ſupeſt/quin
nō fagus fiam ⁊ ꝓfugꝰ/⁊ quocūq̀ʒ ſors me duxerit. Deferat
hoſpes. Sed magna ego ſpe ad vr̄as pietates me cōuerto. q̄
bus initꝰ exſurgē ſpero. ſi cōpati libuerit mihi/⁊ ſolutōnis
terminos gratioſiꝰ extendē. qd̄ vt benigniter facere dignemi
ni/p̄cibus multis imploro/⁊ obſecro. qd̄ ſi feceritis me nū
q̀ʒ omiſſuꝝ accipite. quod vtilitatibus veſtris cōducē ꝓſpe/
pero. Ualete colēdiſſimi viri. fidēq̀ʒ in me ſincerā habetote.
omni timore dimoto. Scriptū ſb blauio celo/luna ſupplē
te diem/in loco quē p̄ſtiterit ſiluiſſe

Reſponſio ad epiſtolã pſcriptam

Salutes ſtabiles/fine carentes. Quantũ nobis dolorĩ acceſſerit ex infortunio tuo/vir chariſſime/facile poteris ex nr̃o ſingulari in te amore iudicare. Pupugit ẽte corda nr̃a/ epiſtola tua/que lachrymas nr̃is ex oculis non paucas ex/ cuſſiſſet. ſi (mulierꝝ more) in fletibꝰ ꝯſolatõez habere putaſſe mus. Certũ habeto animũ erga te nr̃m immutari non poſſe. Ficta enĩ heus nimiũ ficta eſt illa amicicia/ que cum fortu na/nõ cum virtute decurrit. Cũ enĩ intelligimꝰ. q̄ꝫ forti aio ſis. maiorẽ leticiã ex tui animi cõſtantia ꝑcepimus. q̄ꝫ ex in/ iuria fortune dolorẽ. nõ es habiturꝰ nos/tuis votis defutu ros. Liberꝝ igiꝶ aditum ad nos/liberꝝqꝫ abceſſuꝫ/his nr̃is lr̃is/ſigillo firmatis pollicemur daturi opam/nõ mõ debi ti noſtri dilatõne/ſꝫ omni adiumento quoad nr̃a facultas/ erit. vt ꝓiactatꝰ ⁊ cõculcatꝰ exſurgas. multi ceciderũt. vt alti us reſurgerent. nihil fortuna cepit/qđ nõ dedit. rurſus mľ/ to cũ fenore reddẽ pt. Solent vehemẽtes fortune pulſus/ breues eſſe. qꝛ patiens es. fortuna laſſabiꝶ nõ minus voluũ tur aduerſa q̄ꝫ grata. oĩm equa vertigo eſt. Tu igiꝶ poſtha/ bitis oĩbus/omni dolore deiecto/ad nos redeas. ⁊ quideꝫ fidẽter (vt debes) lete (vt ſoles) feliciter (vt ſperamꝰ) Uale in eo/qui fortunã donet ⁊ aufert.

Excuſatõ nõ ſcriptionis ꝓpter qualitatẽ tp̄m

Salutes ſtabiles/omni firmo cõſtantiores. Scio fra/ ter chariſſime noſtra plurimũ intereſſe/vt ꝑſepe alter alteri ꝑſcribamus. Si tñ hanc facultatẽ mihi quis caſus eripiat mea tñ ĩ te officia cõſtabũt. nõ ſecꝰ ac ſepe ſcriberẽ. Et cto ti/ bi dico vt certius nunq̄ꝫ/niſi tua in me fides maxime poſſꝫ vix has ad te ꝑferendas lr̃as hac tẽpeſtate dediſſem. Scis enĩ q̄ꝫ varie ſint hoim ſuſpitões/⁊ q̄ꝫ ꝓmptiſſime lingue/q̄ꝫ ta vis hoim/⁊ tp̄is/⁊ q̄ꝫ incerti oĩm reꝝ exitus/q̄ꝫ flexibi/ les voluntates oĩm. quid vndiqꝫ inſidiaꝝ interuoluat/que partim aſſunt/partim impendunt. Si qñ tñ reſederit bello rum impetus/vt aliqua tot luctibus alia cogitatio inſeri poſſit. non litteris modo/ſed voluminibus te fatigabo Ua le/ſub leto ſidere/vt tuus honor/tua virtus/tuaqꝫ meri/ ta poſcunt.

¶ Aliud exẽplum excuſans nõ ſcriptõem ꝑpter mendacia populi / ⁊ nunciorꝝ

¶ Amicicias puriſſimas multa ſalute fecũdas. Et ſi freq̃nter. ex me noua ſcribi poſtulas (honorãde ꝑceptor) nõ auliꝫ hoc tp̃m turbine / aliquid calamo cõmitté. Nã que diffundit rumor. q̃ fama diſpgit. tantũ ſepe abſũt a veritate q̃tum lumẽ diſtat ab vmbra / ⁊ que creditu difficiliora ſũt q̃ ille diẽ ſine ſole dixeris. Nõ em̃ vulgꝰ nũciat in aures meas / nullo põdé cadit. cũ nõ ex rebꝰ (que dicat) trahere didicit. ſꝫ eo tendit quo ducat paſſionũ imperꝰ. Inter labia ad nutuꝫ ſermo naſcit̃. ſibi re nulla r̃ndente (figulorꝝ more) q̇bus (vt grecorꝝ verbũ eſt) ollis anſas cõcedit ꝓ libito apponé. Sp hos habui riſu dignos / qui dãt aures ſibulo vulgi. paruiq̄ꝫ duco quid loquat̃ garrulꝰ populꝰ / ꝑ ciconiarꝝ inſtar roſtris in humeros ductis / vanũ ſonũ mittit in auras. q̇ ſi ad miſerã aliquã vel mꝛonulã ꝑpit / mox ꝓuincias pẽtrat. Quis igit̃ niſi ſenſus inops fidẽ dederit ceco rumori. qui tam tremulo nitit̃ fundamẽto. Sed de his finẽ facio / ne dũ loq̇ ꝓpono. videar oblocutꝰ. Va. ⁊ a me te amari cõſtãtiſſime tene. Cur aũt iã te viſitare nõ poſſũ. foret cã ſcriptu lõgior / q̃ꝫ feſſis iã digitꝫ / tritoq̄ꝫ calamo pingi poſſit. Ex Brugis mane Marcij. x. ꝑuſq̄ꝫ totas aurora tenebras dimouiſſet.

¶ Cõmendatur amicus amico.

Chariſſime fautor / letiſſimꝰ tibi aſſit animꝰ / ⁊ plurima ſalus. Nõ ad te ſcriberẽ. qui tibi totiẽs ꝑcibꝰ meis oneri fui ſi te amicũ vincẽ paro. me viciſſet. Iã vulgatꝰ eſt em̃ tuꝰ in me amor in auribꝰ hoim / vt q̇ſquis tua aſſiſtẽtia egeat. ſeſe primo exiſtimet meo egẽ interuẽtu. Rogatꝰ igit̃ rogo nõ eo more / quo nõ rogatꝰ ſiluiſſẽ. verꝝ nõ admonitꝰ rogaturꝰ ſi rogãtis animũ nimio flatu ꝑuouiſſẽ / vt hũc amicũ meũ integre ꝯditõnis / ⁊ mẽtis hoiem / meo noie in his q̃ tibi d̃uelabit. habeas ſũmopere ꝯmendatũ / quo intelligã / has meas tantũ. q̃tũ rogãs ſꝑauit. ⁊ ego ſcribens ꝯfidebã apud te pondus habuiſſe. Vale. ⁊ me illũ ſp expecta. qui tibi indies ex caro faciat cariorem.

Reſponſio.

Añ oīa fautoꝛ optīe ſalue. Cōmēdaſti mihi (vir amiciſſime) tui nepotꝫ optimi viri filiū/in geſtu.⁊ facie patri vſqꝫ adeo ſimilē. vt in vno coꝛpoꝛe vtrūqꝫ ꝯgnoſcas. cꝰ res ī turbido po ſite ſint. v t curē aīcoꝝ celeri occurſu exigāt. alioq̄n ꝑiculū ſibi ture cui aīo indefeſſo aſſiſtere nō tardabo. tua aīcicia tractꝰ/ quā ais in frōte ep̄l'e tue. multis teſtibꝰ cōfirmatā tū ꝓpter ī numera. ⁊ in me cōgeſta merita patris. que nūc taceo. Ea naꝫ ſi ꝑmere ꝑgo vereoꝛ. ne aut oīa recēſendo nullū ſcribēdi faciā finē. aut pauca attingēdo oblitoꝛ videat reliquoꝝ. Valeto fe liciter. meqꝫ ſuo patri cōmēdatū reddito

Reſponſio alio ſenſu.

Salueto illum quem mihi (colende vir) tantopere cōmēdā ſti. eo quippe maioꝛi ſtudio quo minoꝛi/iudicio/tempoꝛe longiſſimo noui virum eſſe amicicia frigida/tenui fide. ⁊ ꝑ ca virtute. non dignū in quem beniuolenciam tuam figas. et merita conferas. Dicax em̄ eſt. plurima pollicetur pauciſſi ma p̄ſtat. Nō em̄ eſt facile dictu qꝫ ſit in agendis ambiguus q̄ꝫ cōtrariꝫs deſiderijs affici videatur q̄ꝫ parūqꝫ ſibi cōſtare. q̄ arundinea quadā leuitate/facili vento. nūc huc nūc illuc im pellitur. Nā quotq̄t adit cōſules adit certe plurimos. tot ac cipit ſentēcias. q̇ tādem tū conſilio nihil. ſed cuncta temerita te ac veſania ꝓſeq̄tur. Pudet me hoīs leuitatem referre. que facilius accuſari. qꝫ emendari poteſt. Tu tamen cum has le geris/lacererato vt etiam eo cautius nūc ſue fame conſolamꝰ nō tamen quid ille mereatur. intuebar. ſed quid ꝑ me fieri de cebat a te mei amantiſſimo ꝓuocatū. Sibi igitur aditū faci limum dedi. ꝑmiſiqꝫ operam ob tuum interuentū ſibi nulla tenus deſituram. Si quid velis reliquū cōfidenter impara fueritqꝫ mihi ſemper cure/ne q̇s tuis in ſeruicijs me ſuperet vel in amicicia p̄feratur. Vale viueqꝫ dies pꝛoſperos. et ſi ne ſuſpirio noctes

Scribit auūculo vt reuocet nepotē amoꝛe raptū ne ſe inconſulte. miſero matrimonio dedat.

Salutes plurimas aīco fauoꝛe fecūdas. Nepos tuꝰ (niſi moꝛ obicē pones. cariſſime dn̄e) ſe dabit matrimonio. Amat em̄ pauꝑis viri filiā. ſaxūqꝫ voluit cꝰ pater opes ſic obliguriuit ſuas. vt nō habeat quo tegmine velet iure tegēda neqꝫ teſtaꝫ

qua poſtulet ignē. Sꝫ cinctꝰ ē odijs multis nudꝰ hoīs. ꝛ nu
dꝰ aīcis. Ardet his nepos tuus. ſeuiſſimo illo veneris igne
quē nō facile extinxerit. niſi aliq̄ induſtria tua eūdē in alia lo
ca remiſſeris. Tāte ei pulcritudīs puella ē vt nō ea aſtroꝝ ig
nis neqꝫ lucidꝰ ether pulcrioꝛ ſit. ꝑcero ē coꝛpe facieqꝫ venu/
ſta. Mirū dictu q̇s coꝛpis cādoꝛ. q̇s oculoꝝ decoꝛ. q̄ genaꝝ
grā. Os ei/humeroſqꝫ dijs dignos hꝫ ſua frōte potēs ſerena
re ſidera. vt videat᷑ aut dea. aut phebi ſoroꝛ. aut nymphaꝝ ſā
guinis vna. Quā ſi optimꝰ ille formaꝝ electoꝛ iupiter p̊ſti/
nis tēpōꝛibꝰ vidiſſet. ſpreuiſſet oꝛadiane. nec ledā cigno/nec
auro dianā fefelliſſet. nec aliā nube. nec aliā thauro. ſed hanc
ſolā adamaſſet. oēſqꝫ alias in hac vna ꝯſpexiſſet tulliꝰ exur/
geret. Nouit miro artificio iuuenū aīos blādis ocul'. blādo
qꝫ ſermōe excitere. geſtꝰ hꝫ ficta facecia plenos quā ſi videres
nō poſſes ḡtiā moꝝ ſuoꝝ (quā foꝛtis effert) vſqꝫ ſatꝭ admira
ri. q̄ magꝭ atꝫ magꝭ nepoti metuēdū ē. ne q̇d ſbito temere ege
rit. ꝙ eū ꝑpetuo affligerit Sꝫ vale ageqꝫ qđ expedit. timoꝛ pe
riculi feſtinācīā poſtulat Ex toꝛnaco ſeptēbꝛis xxvij. nocte fe
re media ſōnū ſuadētibꝰ aſtris

Reſpōſio ad p̄cedētē.

Obſeq̇a ꝑmita ꝓ ſalute. Dū gallꝰ p̄co diei lucē voce ꝑuigili
nūciaſſet. honorāde vir. atꝫ auroꝛa aliq̇d luīs afferre ceperat
inſultat luminibꝰ meis famulꝰ tuo ſceno aſꝑſus. circūlitꝰ ſu/
doꝛe. lrās tuas ſuauiſſimas offerēs. q̇bꝰ vix ſatꝭ ꝑlectꝭ vaga q̇
dē mihi ꝛ dubie mētꝭ mox aſſūt auguria. q̄ dubiꝰ reddoꝛ q̇d
agā. moꝛe ceci palpātis. q̄vl' q̄ ſit via q̄rētis cꝰ oculus baculꝰ ē
et dux foꝛtūa. Loco igit᷑ baculi fratri meo lrās ſcribo ꝯceptui
tuo cōſonas foꝛtūe cetera mādas Tenoꝛ litteraꝝ ē ꝙ mox ij ſ
dē inſpectis. oī re alia poſthabita. ad me nō tā curratqꝫ aduo
lat nccītate magna cogēte. Qui ſi frigidioꝛ fuerit tue ꝟtutis
erit auribꝰ ſuis caloꝛē inflare. ſi illi laqueo inciderit iā magis
ꝑditꝰ ē. q̄ꝫ ſtuppa in ethna. Noſco matrē q̄ viꝝ habuit turpē
cꝰ vultꝰ vix hūanꝰ videbatur. ſi nō bipes. ſi nō erecto in celuꝫ
capite āmbulaſſet. mox viſū iudicaſſet. quo mulieri viſū ē viꝝ
indignū. cui tā pulcra ſpecies cōdoꝛmiret. dignū tū quē ipa
deciperet. Quē āt iā viꝝ habeat inſcꝰ ſū. Id tū vnū ſcio. di
ctā matrē ingeniū habuiſſe validū. oīs feminei doli capaciſ/

ſimū. Ita ei oīm mulieꝶ tegnas. doloſaqꝫ illa amoꝶ rethla
tēdē ꝯpedes ſtrigē. ⁊ (vt aiūt) caput ligare ꝑnouit. vt ad mi/
raculū vſqꝫ ſua altucia ꝑtēderet. Sorores habuit tres. q̇bus
nō helenā pulcriorē ꝑtuleris. ita tñ luxui ⁊ gule deditas qua
ſi eſſent in hircū ⁊ ſuem transformate. Rogo me cerciorē fa/
cito quid agant qualiter viuant quid quoqꝫ fortunaꝝ habe
ant. Et vale imperatore felicior.

Reſpō. ad id quod ī calce p̄cedētꝪ epl'e petebatur

Cupidū obſeq̄ū loco ſalutis. Tibi in ſecreto ⁊ (vt aiūt) ſub
pollice dico ꝑdulcꝭ aīce. eaſ ſororēs de q̇bꝰ ī calce lrāꝝ tuaꝝ me
minīſti. oēꝫ pudiciciā oēmqꝫ verecūdiā vino abluere q̄ n̄ ad
ſolē. ſed ad faces ⁊ cereos viuūt. que raro añ educant oculos
heſterna ḡues crapula. noctꝭ qꝫ vigiliaqꝫ rurſꝰ apparē noxcepit
vt in eas illud virgilianū cadat. Illis ſera rubens. accendit.
lumina veſꝑ. Ubi tñ eas aliqñ baſilicas viſitare cōtigerit vel
theatꝝ. ita ſe ornant. vt q̄s deformes añputaſſes. qꝫ libꝫ iam
cultā. ipſā venerē arbitreris. q̄ ⁊ ſi multos ānos poſterga reli/
q̄nt. adhuc tñ ſentire videt̄ ſb eaꝝ vetuſtis pellibꝰ adoleſcen
cie eſtꝰ ⁊ ꝑoris etatꝭ prurigines. q̄ nec veneris flāmas (vt ouī/
dy v̄bū ē) nec ſuos effugiūt ignes. nō ꝑus terminū luxurie qꝫ
vite habiture tot amāt q̄t vidēt iuuenes forma coruſcaſ. nec
pudorē miſcēt amori. Norūt incedēti morū mira arte cōpo
nere. id qꝫ nolle qđ velit. ⁊ velle qđ nolit ſimulare ⁊ lacrimaſ
(ſi opꝰ ſit) ḡtis ꝑfundere. Nihil cōcupiſci pt qđ nolunt. nihil
volunt quin audeāt. nihil audēt qđ nō ꝑficiāt. Nō facile ea/
rū ingenium. artes. dolos laqueo expreſſero. Ita docte ſunt
adoleſcentolos vncis ⁊ tendiculis trahere ſuiſqꝫ catheis ſtrī
gere. quas nec euadere nec vllo impetu cōfrigere pñt. Senior
omnium ſciuit mirabili dolo (dū ſibi flos etatis adeſſet) fur
ta tegere. oculoſqꝫ velare mariti. Coegit em̄ artificeo lingue
maritum ſuum dū viueret in dubiū vertere qđ viderit. ⁊ ſi
verbis non valuit excuſauit lachrimis. blandiebatur ocu/
lis / vel ſeduxit oſculis. Uale longior eſſe non poſſum / ſe
ra nocte preuentus.

Arguitur amicus ab amico ꝙ non ſeruauit polli
cita frequentis ſcriptionis. ⁊ noua petūt

Saltuē in eo ſine q̄/ſal⁹ eē nō p̄t. Pollicebaris mihi. cariſ/
ſime dn̄e/abſcedēs aſſertione multiplici ꝙ ad me ſepe ſcribe
res. q̄ me feliciorē exiſtimarē. ſi ꝑ te pollicita ſeruarēt Si igit
adhuc(vt ſemper feciſti)me inter tuos teneas. dignū deniqꝫ
me tuis lrīs cēſeas. te vehemēter etiā atꝫ etiā rogo. tuis me di
ſertiſſimis lrīs/in h̄ pelago. ⁊ adūſitatū turbie. nōnūqꝫ viſi/
tes. reficias. ornes. plane h̄ tue ꝟtuti haudq̄qꝫ decē patiare/
ꝙ a tua in oīs ſꝑ tuaꝝ epl̄aꝝ liberalitate tui cupidiſſimus
excludaṫ. Ego ei ſi te noua curare putarē ſcriberē ad te creber.
rime q̄tidianaꝝ lrāꝝ lōgos cōmētarios. q̄ in ſarcinaꝫ creſce/
rēt cameli. aut elephātꝫ. Sꝫ ſi te rite noueri intereē tua arbi
trarꝫ. hec hoīm tedia mēdoſaqꝫ deliramta ignorare. Contra
ego ad oīa noua inclinatas aures habeo. Si q̄d igiṫ de ſecre
tꝫ futuris adhuc pollice tectꝫ. adorare. ſagaci⁹ poteris ſignifi
ca ſi q̄d occulci⁹ fuerit ānotab. Valeꝫ q̄ cici⁹ potes me viſita
Clamāt domi mee. ꝑ aduētu tuo aucer pulli ⁊ gues rauca vo

Reſponſio. /ce capones

Salutarē in vota ꝓſperitatē. Freq̄nter deſidiā meā arguis
ꝑpſtās aīce. q̄ lrās ad te nō dē crebri⁹ potuerūt tn̄ loci diſtan
cia ⁊ tabellarioꝝ penuria pauliſꝑ ſegniciē meā alleuiare. Et
q̄ꝫuis me negligēcie noīe apud te ſuſpectū eē doleo. nō tn̄ tā
moleſtuꝫ fui accuſari me abſ te officiū meū q̄ꝫ iocundū req̄ri
vt ſepe ſcriberē. Eſt ei ſūmi amoris negare veniā l' ſilēcio vel
breuibus epiſtol' aīcoꝝ/q̄ꝫuis ſcias illas cōſtare rōꝫ Deſine
(q̄ſo) ex tepido calamo. aīciciā tepidā iudicare. Spero enīꝫ
noſtras aīcicias lōge firmiores. q̄ꝫ q̄ paruo ſilencio perire poſ
ſint reb⁹ ei ⁊ effectib⁹. aīciciā ſꝑ cōfouēdā exiſtimaui. nō lin/
gua. ꝟb calamo. Neqꝫ amiciciā gero inſculptā vnguib⁹ l' cu/
ti inpictā. ſed cordi ⁊ mēti ad cētꝝ vſqꝫ impreſſam. q̄ null' vē
tis defluat vel nullo ſapone. nullo lixiuio abluaṫ. Nō ſic ani
mus meo iudicio ex calamo pēdet. vt pigritāte calamo. aīm⁹
pigreſcere iudicet Lōgior eſſem. ſed clamitat nūcius. litteraſ
numerat ⁊ ſillabas. quaꝝ nulla tā breuis ē q̄ ei nō lōgiſſima
videatur. ſuſpirat. celūqꝫ ſuſpicit. ⁊ ſol fugit. Et vereor nedū
mihi obſequor. illi ſcꝫ īīcomodo. Eoqꝫ forte feſtinior ē. quo
dies valde declinat. inſtatqꝫ nox amica p̄donibus. Vale tu
facile(q̄d calamo deē)intelligēcia cōpenſabis

Excuſatur ſilenciū ⁊ petitur ſcriptio.

Amicicias/conſtancia firmas /loco ſalutis. Caritas nun/
cioꝝ /cariſſime vir/me vti ſilencio longo coegit. hoc tamen
latore aſpecto /ceſſare a ſcribendo nō potui .ne/nō ſolū tuo
ſed etiam meo deſiderio negarem. quod me videbam officio
veteris amoris debere. Velim tibi perſuadeas .animum er/
ga te meum immutare non poſſe nā neqꝫ tu cōmittis vt mu/
tari oportet .neqꝫ his ſum /qui amiciciam ſine cauſa diſſol/
uam Tenax amicorum ſum. tarde tamen in amiciciam venio
ſed recedo tardius nec ſoleo amiciciam ſemel partam dirum
pere .vel (vt proprius verba tulij attingam) nec eluere. diſſu
ere vel diſcindere. vel veterem amorem nouo amore/vt cla/
uum clauo expellere. Non facit interuallum loci / amicorū
animos diſſidere. Non ſemper cum amico preſentem eſſe li/
cet. non ſemper decet non ſemper expedit. non ſemper oportꝫ
Sed litteris inter abſentes ymago refulget preſencie/qbus
animum cū amico miſcemus. Quare rogo interludamus fre
quenter epiſtolis /quarum eiuſmodi vſus eſt. vt locis diſiū/
cti/iungātur affectu/ꝗſidēqꝫ amicicia cepta quaſi firmis an
choris continetur. Finem do vale. ſomnus em̄ inuadit ocu/
los/⁊ digitos meos pendulos reddit. ⁊ calami male tenaceſ
puluinar me vocat daturum obliuia curis

Reſponſio cū petitione ꝙ valitudini intendat

Suauiores omi dulcore ſalutes Litteris tuis popoſciſti/
ꝙ frequenter ſcriberem .id futurum polliceor. ne tibi negem
quod poſtulas ne quoqꝫ immutem quod iam diu mihi i vſū
fuit. Tam fortis em̄ mihi ſemper amicicie nexus fuit .quem
non facile vlla diſſolutione ſeiūgi poſſe concedam. Neqꝫ va/
nus fuero ciceronis auditor. qui precepit cunctis rebus ami
ciciam anteponi debere. quam e vita hominū dēmere (idem)
exiſtimat. ac ſolem e mūdo tollere. Hanc igitur velim in me
altius infuſam exiſtimes. q̄ꝫ poſſit ex abſencia euolare Inani
mis em̄ amiciciarum ſedes eſt .qui animi in vera amicicia/
etſi corpora diſtant . diſtare non poſſunt. cum ſibi ſeſe ſic mi/
ſceant vt vnus fiant. Ceterum audiui vnde non parum do
lui. te ſubegrotum eſſe. Hic hic rogare me amor impellit vt eo
amplius tue ſanitati intendas. quo plures amicos optimos

habes. quos tua bona valitudine velis reddere conſolatos inter quos me letiſſimum dabis. quia tuã optimam ſoſpitatem non minus libenter audiam. qꝫ ſenciam meam. Viuito letus veteriſqꝫ noſtri amoris / quo diſtãcior eo tenacior eſto Ex pariſius ſeptembris viceſima octaua. tarde dum ſuaſerãt cadencia ſidera ſomnos

¶ Mittuntur amico capones

Salutes tam abundans / vt ſaccos repleant. ſportas ⁊ bigas. Mitto tibi capones ſex bene caudatos / ⁊ iudicio meo perpulcros / ⁊ ſi forte hoc te magis iuuat etiã pingues Tue erit bonitatis non doni valorem / ſed mittentis affectũ põderare Quanqꝫ enĩ munuſculum paruum ſit id tamen offert leta manus / ⁊ magna voluntas. Et ſi quid ex me vis. inclino humeros / ſibi a te faſciculum imponi expectantis. Tu ſaluus viue. valeqꝫ beatus

¶ Reſponſio ad epl'aꝫ p̄dictam

Salutes multas cum dilectionis ardore. Dum feſſa mẽbra lectus / ⁊ laſſus puluinar aures confouere cepiſſet. altus quoqꝫ ſomnus me oppreſſerat Ecce pulſat ad valuas inſultat. clamitat nuncius tuus offertqꝫ / mox intromiſſus / munera tua que leto wltu duplicauit. Qui ſtatim vt venit regredi voluit. quo deſiderio meo abſtraxit. quod tuis iuſſibus addidit. Sed ea longe magis adauxit epiſtole tue dulciſſimus ſonus qui aures plus reficit meas / qꝫ ſibilantis aure nautas mollior procella delectant. Habeo tibi oblati muneris grãs multas. Sed maxime vellem q̄ munerum contractior / ſed litterarum liberalior eſſes. que mox viſe cor meum rapiunt. dulci ſermone diſerte. Vale ad lectum rurſus me vocat ſopifera nox / longe ꝓuecta cadunt palpebre. digitus elabitur pẽna. patiuntur nam oculi mira grauitate ſoporem.

¶ Scribit vniuerſitas ad ꝯſiliũ ꝓ p̄uilegiorꝫ tuitiõe

Premiſſa recommendatione decenti / ac debita Viri egregij dñi / aĩciqꝫ noſtri cariſſimi / mittimus iã nũc ad p̄ñciaꝫ dñationũ veſtraꝫ venerabilem viꝫ dilectum noſtrũ atqꝫ fidelẽ p̄ñciũ exhibitorẽ / noſtra ex parte pleniſſime informatũ / occaſione cuiuſdam edicti / autoritare ſereniſſimi noſtri p̄ncipis ſuper feudis nouiter emanati / rogantes prece validiori

qua poſſumus ⁊ valemus. q̄tenus illi in dicēdis audienciam
et fidē ꝑſtitis. ipaꝫ vniuerſitatem humilē filiā p̄fati ꝑncipiſ
noſtri. atqꝫ nos ꝓprudentiſſimas ꝓbitates veſtras ita ꝓtege
re dignemini. vt rōe p̄dicti edicti priuilegijs ſuis ⁊ indutis
atqꝫ nobis. minime derogetur. nūc aut in futuꝝ. Quo nob
placitū ſingulariſſimum facietis eoqꝫ magis nos obnixos/
ad veſtra q̄qꝫ vota cōſtituetiſ Valete viri egregij ꝓſperitate fe
lici. Datū louanij ſub ſigillo noſtro rectorie. Anno. M cccc
lxxi.. Mēſis ianuarij die ſexta.

Ep̄la vniuerſitatis ad cācellariū brabācie ꝓ eodē

Precellentiſſime vir/magnifice dn̄e/amice noſter cariſſime
Noticia illa p̄habita/qua nobis inuicem cōfauere tenemur
ſpē nobis cōtulit ⁊ auſū ⁊ fidē. Quo ad veſtrā ꝑſonā nob ca/
riſſimā/ſuper occurrentibus noſtris acceſſum haberemus ꝓ
niorē. Cūqꝫ intelleximus/vir egregie/quodā eē auctorita/
te illuſtriſſimi ꝑncipis noſtri. ſuper feudis publicatū edictū
quo plurimum ſuppoſitis noſtris derogari timemus. ſi non
bonis cōſilijs atqꝫ prudencijs ſit occurſum Pro quo nūc no
ſtros fidos mittimus atqꝫ dilectos. vt in conſilio brabācie
noſtras aperiant requeſtas. cui digniſſime cancellariatꝰ dig/
nitate p̄ſidetis. Uos igitur (quē alumnū p̄cipuum noſtrū ⁊
ſcimus ⁊ fore gaudemus) diligentiſſima prece rogamus qua
tinus rē noſtrā fauorabili ꝓmocione/aſſiſtenciaqꝫ condebi
ta dignemini ſuſcipere recōmiſſam. atqꝫ eā (vbi labi ceperit)
brachio dextero tam potenter q̄ꝫ prudenter ſtantem ⁊ rectā cō
ſeruare. vt ei parte ex omni ſecuriſſime ſit proſpectū. Valete
feliciter vt optamus.

Scribit ꝑticularis aīcus ad cancelariū ꝓ eodem.

Miſerunt nuper ad vos preſtantiſſime domine/domini d̄
putati noſtre vniuerſitatis litteras quarum votis/dū ꝑvos
parce cōceſſum iudicarent. Statuiſſentqꝫ rurſus/quidem ī
timus ad vos ſcribere. Mox a me petunt. vt ſuis litteriſ ad
vos mittendis etiam ac etiam mea adiungam. quod ideo di
ctum velim. ne exiſtimatis ꝙ fatuitas mea (que alioquin in
menſa eſt) me ad vos ſcribere in hac cauſa concitet quaſi pu/
tem ꝙ arenule concederetur. quod monti negatum eſt. Vel q̄
ſi veniam. mari aditurus guttulam vel ſolem facula adiuturꝰ

Vos tamen mihi parcite. ſi facere cogor quod negare nec poſ
ſum nec audeo. Non modum video quo euadam. Etiam ſi
me ciclopum abderem antro / quociens vniuerſitatis noſtre
littere ad vos mittantur quin vel mee ſint comites. Effecit h
bonitas in me veſtra. ꝙ quiſqꝫ putat amiciciarum veſtrarum
ditiſſimam venam mihi ſemper apertam nec precibus meis
vos temporis vnqꝫ obditurum peſſulum. Rogo igitur ſi q̇d
littere mee poſſint. vel excitando vel accuendo / taliter in hac
cauſa facile. vt qđ ſepe putatum eſt. ſcitū fiat. vel ſi ſepe ſcituz
ſit. per iamiam etiam confirmetur. Vale feliciter. Ex louanio
raptim alata manu / pennatis digitis. calamo ſine freno cur
rente

Reſpōdit cācellari⁹ ꝑuate pſōe ſuꝑ precedētibus

Plurimas larga menſura ſalutes. Nō potuit (paule) tuis lit
teris fauor in te meus augeri qui ſtetit in ſummo. Dicas vni
uerſitati quod pro eius negocio conficiendo. omnem meam
curam polliceor. ſine vlla exceptione / aut laboris aut occupa
cionis / aut temporis. Sed eius deſiderij impletionem cū
hac exceptione / quantum valeam. quantumqꝫ poſſim. Vale
paule / te ſanum tene te ſeruum iocundum

Nepos nepoti excuſans ſe ſuper poſtulato ex eo in quadam re conſilio

Plurimam commendatōis / ſalutiſqꝫ p̄ſtanciam nihil tan
topere deſidero / cariſſime nepos / qꝫ tibi per me placitum iri
qui omnium primus te vltro ſemper ad mea deſideria (ne di
cam) obtuliſti. ſed alios (ſi opus eſſet) excitaſti ita mihi deos
omnes propicios velim. nihil mihi durum fore iubebis. ad
quod etiam (preter merituz) me traheret linea parentele. Sꝫ
hoc indignum reor. ꝙ meum iudicium poſtulas. ⁊ conſilium
qui in nulla re plantam tuam adequare frondibus. quo non
aliud mihi facere videris. qꝫ leporis alto ſub equore / vel ſb
vndis ignem queras. Vnaqueqꝫ res ſuis locis / ſuiſqꝫ ſedi
bus eſt querenda. Sed in hoc tamen tuum affectum metior
non effectum. Nimis me eſtimas. nimis tribuis. nimis extol
lis. Si em̄ ab alio ſcriberetur. ludi crederem atqꝫ rideri. Sed
certum nunc habeo. ꝙ littere tue / de puriſſima quidem par
te animi tui prodeunt. nec fallunt vtinam non fallerentur /

Diu cõptiſſimū habui. te nihil me inamãti⁹ eē. ꝛ nihil cõſi
lio tuo pſtanti⁹. quo nõ auſim tuo ſplẽdori vmbrã meã ad/
ijcere Sed taceo. qm̄ ſi ego a te laudat⁹/laudare te cepo. ve
reoꝛ ne nõ tã pferre iudiciū meū q̄ʒ referre grãm meã vedear
Sʒ (vt ad rẽ redeã) nihil ẽ qđ de hac re in dexterã aurẽ fidu
cia mea dormias. quo tñ põtẽtiã/nõ volũtatẽ accuſab. Nã
nullū on⁹ (qđ viriu meaꝝ eēt) p te effugerẽ. etiã aiam ſb fal
ce datur⁹. Vale in eo. q̇ ventis ocia mãdat

Scribit auūculus ad nepotẽ. arguens eum. et
fratres. qʒ inſaciabiles ſint/q̇bus ſubuẽtõẽs negat

Amicas (amico corde) ſalutes. Dediſti ad me lr̄as mul/
tas/aliquẽ ſp defectū pferẽtes. Jam deeſt veſtis/iã arma/
iã equus. fratres tui ad aliã mihi aurẽ pđdent. oẽs clamatis
et petitis/nuſq̄ʒ mihi requies. Et (qđ indignius) fero vos
oẽs (cattoꝝ more) q̄ʒto magis dimulcemini/tanto alti⁹ cau
dam leuatis. quos niſi q̇s deus nouos recuderit. oīs fuerit
dom⁹ melioꝛ/q̇ a vobis remotioꝛ. Tu tanto faſtu inflaris
vt quaſi cõſumpt⁹ in fumū euaneſcas. Si primo verbo nõ
aſſequeris/qđ optas. mox nares cõtrahes. rugabis frontē
leuabis ceruicẽ. faciēq̄ʒ iã pallore veſties. iã rubore cõfūdes
et vocẽ oris/inſano repẽte clamore mutabis. Plano igitur
v̄bo peto. q᷑ me ammõ miſſū facias. non ſum in ſpẽ nat⁹ oīm
nec ad oīm vota coact⁹/qui vix mihi ſatiſſuʒ. tagus hiſpa
niã p̄terfluit. Pactalus aſyam/qui dua fluuij/aureas are
nas habere dicunt. huc eundẽ/tibi migrãdū. qui tanto ſp
auro eges. Nã qđ a me petis/ad te nõ ibit. Qđ potui feci
et quia id nunq̄ʒ ſufficit. quere aliūde quod ſufficit. Video
me ſatis diu te meo ſinu confouiſſe. Vale p meritis. es eñ
vnus omniū gratiſſimus

Cõmendat᷑ mgr̄o ſcolaris. ad ſui ſeruicium

Salutes leniſſimo ſole lenioꝛes. Habeo domi iuuenẽ tui
ſeruicij appetẽtiſſimū/aſpectu gratū/lr̄is eruditū/hilariſ
ſima indole claꝝ (Qđq̄ʒ ſup oīa p̄cioſū eſt) integra fide/ꝛ
ſingulari bonitate pſtantẽ Qui coꝛpus habet natura ſolidū
multa exercitatõe duratū. Qui a teneris annis virtuti in/
cubuit. Ad iram tardus/ꝛ verus in verbo. Quẽ duʒ noſſe
ceperis/ꝛ amare ſimul incipies/ꝛ mirari. valde ſeruilis eſt

obediens ⁊ humilis. Cuꝰ virtus tanta eſt. vt cū oībus q̄at
oī genere laudis cōtēdē· ꝙ ſi lapides loq̇ poſſēt in ſuā laudez
linguā ſoluerent. Quē ſi in ſeruitorē acceperis. non Philo/
getes Herculi carior erat. nec Chiron Achilli. Nā ſimilis ē
amare ſimilē/oīſqꝫ ꝓbus afficitur ꝓbis/nec virtus poteſt
non placere virtuti. Cuꝝ plus dixero. fore ſpero. ꝙ plus euz
amaueris q̄ꝫ Perítheū Theſeus/aut Oreſtē Pilades. Nā
is ore Tulius eſt. Paris in facie/Pirruſqꝫ vigore. Sꝫ ne
ſcio an oberit. ꝙ magnus iā eū diſcendi ardor inuaſit Nihil
enī/niſi libros/ſcolas/⁊ magiſtros cogitat. In hoc vnum
ſollicitos agit dies/⁊ noctes inſōnes/quē ſi te cōtingeret
in famulū admittere. tue erit bonitatis/ſuo fauore ꝓpoſito
opēqꝫ ferre tam iuſtis deſiderijs Et ſi quid inde dāni/tuo ac
cedat ſeruicio/fuerit tibi in p̄miū oīpotentis merces eterna
Quā tibi largiri digneť ille qui poteſt.

Reſponſio ad epiſtolā predictam

Salutes multa charitate fulgentes. Laudaſti (vir opti
me) quē ad me famulū miſiſti. Audiui etiā te ⁊ priores lau
daſſe. Sed potuit forte tibi/vel prudentia vt bonos face
res. vel fortuna vt inuenires p̄ſtitiſſe. Mihi fateor hactenꝰ
neutꝝ conceſſū eſt. cum vtriuſqꝫ tn̄ ſtudiū mihi ſemꝑ fuerit
Ego bonū ſeruū nunq̄ꝫ vidi. quero tn̄. qui ſi caſu aliquo ob
uius mihi fuerit. velud occurſu bicipitis hoīs obſtupeſcam
Neſcio an in te ceciderit antiquū ꝓuerbiū/plus equo lau/
dat. qui vult venales extendere merces. Ab eo tp̄e quo me/
cū fuit. tercius iā menſis agiť. qui nō tā mea p̄cepta/q̄ꝫ ſue
veſtis nitorē curauit. ne aduēticie ſordis quid rapiat. vl' im
p̄ſſas plicas colliſa remittat. Cui etiā metus ſꝑ multus ad/
eſt. ne datꝫ ordine pillꝰ effluat Ne quoqꝫ ꝯplicitos comaꝝ
globos/leuis aura confundat. ſepē capilloꝝ gerit. auribꝰ et
oculis importunā. Sꝑqꝫ pēdent ſibi lōgiſſimi ab intēſo ver
tice crines. ſtudet placere mulieꝝ oculis· Et maxime illis q̇/
bus diſplicere lucro eſſet ⁊ decori. Nunq̄ꝫ is ſpeculo incōſul
to in publicū ꝓdit. in illo ſe cōare/ſe ornare/ſe mirari. vul
tū/crineſqꝫ cōponere ſtudet. In p̄cioqꝫ habet femineos mo/
res. Cunctaqꝫ muliebria vſqꝫ adeo ſectatur. vt dū eum na/
tura in lucē ꝓduceret. viſa ſit domicellā cogitaſſe. In veſti/

bus ſumptuoſior eſt. q̄ꝫ vel mos p̄mus / vł dignitas ſuoꝝ maioꝝ / vel ſua facultas expoſtulat. qui ſuis voluptatibꝰ / nō meis vacat obſequijs. Finē do. ne ſim verboſior. ne dicar tedioſior. Remittā illud ad te / quē ſi bonū ſeruitorē affeceris tu palmā adeptꝰ / coronat incedas. ⁊ bñ valeas

¶ Scribitur ad priorem monaſterij. ne quendaꝫ indonatum admittat

¶ Salutes amiciſſimo cultu fecūdas. Aures aduſqꝫ meas dilatū eſt (religioſiſſime vir) filiū curati inſtare vehemen̄t vt in donatū monaſterij tui ſit receptus. Itaqꝫ rogatū ille fecit. ꝙ eū tibi cōmendatū efficerē. quo ſi pronus eam ad reꝫ / et opitulator adeem. Sed volēs ego veritati ſeruire / nō roganti Cōſulo. vt ab eo te (quo leuiꝰ potes) abſolue. Nā ſi eū in paucā loquelā admiſeris. nunq̄ꝫ a collo ꝓpuleris. q̇ milies retruſus / millies aggredi nō veret̄. Nunq̄ꝫ illo fictorē ypocritā vidiſti. cui dū loqueris. loquit̄ ſubmiſſus. ſe declinabit. genua flectet. inclinatoqꝫ in terrā capite. ambulans humilitatē ꝓfitet̄. Lento ſermone / tenuiqꝫ voce ad omne verbum ſuſpirat. Gaudet fictis ſanctitatis laudibꝰ p̄dicari. et neglecta veritate meriti de ſola curat opinione. Qui ſi ſe leui ſermone offenſum videat. continuo attollet ſupcilium / mentum leuabit / mox pallet / mox eſtuat / mox vultū ruborē cōfūdit. ⁊ magnā tremētibꝰ labris impatientiā pectoꝛ ſonādit. Quem vnico verbo ita mutaueris / vt exiguo momēto non agnoſcas eundē. Cui ꝓpē plura ſunt mendacia / q̄ꝫ verba. vt non videat̄ tam eſca / q̄ꝫ mendacio viuere. Nullius ſecreti tenax eſt. clauem oris dū amiſit. quē non dignū teneo vt locū tuis in ſedibus inueniret. Citius canē ab vncto coreo terrebis. q̄ꝫ eū a cipho depuleris. non eſt eo ſus imundior / non vulpes fraudulentior / nec amat aliquem / nec amatur ab vllo. Libidini ita incumbit. quaſi non de libidine. ſꝫ de gloria ſit certamen. hynnire incipit more equoꝝ ſi mulierem viderit. qui ad ingluuiem crapulatur / non doctus fabā Pythagore / nec olus Oratij edere. Latius in hac re loquerer / niſi occupatō ingens / ⁊ breue tempus adeſſent. Uale / q̄ꝫ queas optare felicius

¶ Alia epiſtola ad idem alijs medijs

Salutes tpē nō caſuras vllo. Qꝫ hūc viꝝ (de quo mecū
nūcius tuꝰ multū verbi habuit) in donatū ambigis ſuſcipe
re. nihil facis a tuis moribꝰ alienū bñ in agēdis. deliberare
ſapientū ē. quoꝝ extra nūm nemo te ponit. Sꝫ quo certioꝛ
fias habuit is manꝰ pice linitas / ꝛ ſpadūcas. vel quaſi aq̄
lotas plātaginis / eiuſdē vi ꝯtractas / ac corīū cernēs viuis
pꝛunis appoſitū. Nihil cuiqꝫ ꝓpriū exiſtimat. ſꝫ putat cōia
oībus oīa / inherēs illi poetico / medio poſuit deꝰ oīa campo
Nō eñ bonoꝝ alteriꝰ oſoꝛ eſt. Nec multū pōderat quo ven
to res cōfleñt mō ſuo cumulo accedāt. Tenes q̇d velim. Ce
teꝝ ſi noua petis. Ita nobiſcū erant res. vt nulle nobis epule
dulces ſūt. nunq̄ꝫ felix ſopoꝛ / nocteſqꝫ quiete. Sepe nos ru
moꝛ ſine auctoꝛe cōſpſus cōteret. falſaſqꝫ nobis imagines
conſtruimꝰ. in peiuſqꝫ ſingula vertimꝰ. oīs nr̄ ſermo luctibꝰ
eſt ꝛ ſuſpirijs plenꝰ / ſpqꝫ illud Virglianū añ oculos ver/
ſañ. Bella hoꝛrida bella / ꝛ tibꝛim multo ſpumātē ſanguine
cerno. Multa nobis duritas ſideꝝ atqꝫ fatoꝝ eſt. gladiꝰ ſꝑ
ceruici herē videñ. Vale. Ex Zyericzee. tarde / dum ſurgit
nox auctura timoꝛes.

Cōſulitur amico. ne ad animū trahatur oblo
Plurimā (fauētiſſimo coꝛde) ſalutē /cutō detractoꝛis.
Nuꝑ ad me venit (amice ſincere) vicinꝰ tuꝰ de quo bono iu
re cōqueri ſoles. Multa de te plena bucca ꝓferēs / q̇ meas
aures rupit ſua ſtultiloquētia / cū ſit oī pica graculoqꝫ loq̄
cioꝛ / cuꝰ moꝛes lingua pandit. vilia eñ verba / vilē animū
ꝓfitenñ. Cōſulo ne ad animū traxeris / indigneqꝫ tuleris / q̄
de te garrit. oīa nāqꝫ mala. lꝫ etiā leuia ſint ꝑ ipatientiā ing̃
ueſcūt. ſuus cuiqꝫ mos eſt. iā ei mala dicē in naturā verſū eſt
Quis cōtra naturā certabit. q̇s pelago ne fluctuet ꝓhibebit
vel igni ne caleat. Loquax inimicꝰ minꝰ offēdit. Raro moꝛ
der canis / q̇ latrat. Nocet magis ira que tegiñ Minꝰ faciūt
qui magna loquunñ. Sꝫ (vt veꝝ fatear) cepit tandē (dū me
lōgo tractu audiuerat) in bonā partē ſuā linguā inflectē Aie
bat eñ ſe cuꝑe ſeſe frēno ſub amoꝛe tuis affctibꝰ cōfoꝛmari. ꝛ
ꝙ oīa vetera foꝛēt in obliuionis campo ſepulta Reꝫ meo iu
dicio feceris tuis moꝛibꝰ / tueqꝫ virtuti nō imparē / ſi ūmo
tū ſꝑ animū tenuerꝭ. ꝓꝛſus nihil ꝑpēdo q̇d dicat agat vel moꝉ

liat. Tu fac valeas. quieteqꝫ viuas. arenaqꝫ illi vitu̅ꝑatō-
nis relinquas. ſuū ſit maledicē / tuū bn̄facē.

Reſponſio ad precedentē cum deteſtatiōe de tractoris ꝛ ſuoꝝ moꝝ

Proſperitatē optat te ſalutē. Ex calce lraꝝ tuaꝝ (fidiſſime
vir) ꝙ emulus meꝰ multa tibi pulcra dixit. quo apud te in-
nocentior / vrbaniorqꝫ videreꝛ. Itaqꝫ cauteloſe hoc efficit.
nō vt abſcindat. ſed abſcōdat vicia. q̇ tn̄ vſqꝫ adeo inuidus
ꝑmanet (qđ ſi poſſet) oculis hoibus effodēt. ne ſolē videret.
Veꝝ ſi capillū in hoīe habeat. cito excreſcē facit in trabē (mo
re muſcaꝝ) nil boni acturus / ſed ea mox fedaturꝰ ſi que bene
acta cōſpexit. Neſcio cur tātope miraris / ſi laceſſitꝰ tātis in
iurijs moueor. q̇ ſi vides lapidē teri / ignē videbis erūpere.
Quid miꝝ ſi in aiatis ego rebꝰ mollior / nō ampliꝰ ipis fer
re valeā: Noſti em̄ q̄zto conatu ille. ille (lupi que fulmine ꝑ
dant) famā meā nigrare moliꝛ. vt ſub illiꝰ vmbra poſſit infa
miā ſuā occultare. Si mihi tn̄ ad vindictā tāta volūtas ad
eſſet / q̄zta facultas / nunq̄z hec fecerit libere / licēter / impune
Veꝝ de hoc alias (dn̄ ꝑ ociū dabiꝛ) tecū pluribꝰ agam. Si
quid ex me velis ꝑcipito. tuis nā votis nō mō mea. ſed me-
ipm totū ex plenis viſceribꝰ cordis impēdo. Et bn̄ valeto

Scribit filius ꝓ veſte

Obediētiā humillimā / ex cētro cordis loco ſalutis. No
uerit vr̄a pr̄na benignitas (honorādiſſime pater) q̄z indecoꝝ
ſit int̄ honeſtiſſimos viros / q̄s inter verſari me ꝓ oꝫ / vili
abiecta laceraqꝫ veſte cōparē. Detritū id totū eſt. quicq̇d ve
ſtiū habui / vix filū filo coheret. Rogo igiꝛ humillima ꝑce
tunicā mihi fieri longā ꝛ largā. nō auaro forcipe ſciſſam / eaꝫ
qꝫ rubeā. qua veſter in me fauor ꝛ honor eluceāt magis / quo
valeā nō mō vr̄ filiꝰ / ſed vel dilectꝰ iudicari. Valete in vali
tudinis largitore. Ex Lo. adeo raptim / vt nō tā currē manꝰ
q̄z decurrē videꝛ. Octobris ij. ſub nocte ſilenti

Rn̄ſio in prima ꝑte ſerioſa. in calce deriſoria

Petis (fili) veſtē / ꝛ quidē rubeā / vbi in hoc hyemis ad-
uētu nō calorē / ſed colorē poſtulas. qui nō tā neccitati q̄z va
nitati ſubueniri requiris. Qui veſtiū cultu magis videꝛ ſin

ſiſtere q̃ȝ ſcie/vel virtuti. qui (credo puerorꝫ more) vetẽs ve
ſtes volẽter laceras/vt nouas recipias. vtiqȝ fili nõ tãtope
corporis cultũ curares. niſi neglecta tibi mẽs eẽt. incultaqȝ
virtutibꝰ. q̇d longã ⁊ latã veſtẽ queris/q̃ lutũ ⁊ puluerẽ tra
hat. ⁊ in humũ dimiſſa calcet. eãqȝ rubeã/⁊ oculis ſplendi/
dã/q̃ te nõ ornaret. ſed tuã ſtulticiã ꝓdẽt. Nã veſtis q̃ȝ par
eſt inſignior/mouere ſolet alios in riſus/atqȝ cachynnos.
Prudẽtibꝰ aũt viris/inter quos te verſari dicis/ſꝑ accep
ta eſt neglecta cura decoris. tali moderatõe. vt nec ſordeat ve
ſtis nec ſplẽdeat. Veſtias velim aĩm virtutibꝰ. hec veſtis ſo
lida eſt. ⁊ ſincera/nõ a caſu pẽdula. Pro veſte aũt corporis
tui mittã tibi griſeã veſtẽ/ne pediculi (quos abũde nutrire
cõſueſti) tuo cũ pudore ſeſe oculis hoĩm ingerãt. Aĩalia eñ
id genus griſea/facile occulit griſea veſtis. Scis eñ ꝙ ſil'is
color ſil'em tegat. ꝓdãtqȝ ſe cõtrarij. Cõmenda me mgro tuo
viro mihi ob ſuas virtutes ſũme colẽdo Ex dordraco/octo
bris ij. celeri manu/⁊ auida penna

Scribit amicus amico. nõ poſſe votis ſuis ſa/
tis/cum excuſatõe ⁊ oblatõe.

Plurimas corporis aĩeqȝ ſalutes. Nõ ſuȝ beniuolẽtie ne
ſcius (vir prudẽtiſſime) quã in me vicibꝰ mult̃/magno ac
uo cõgeſſiſti. Qui me tãtis ſꝑ meritis. atȝ fauoribꝰ affluent
et ornaſti. ⁊ ꝑueniſti. vt corꝫ p multitudine totꝰ in me abſor
ptus videaris. quo flãma mihi amoris in te ſuccreuit. cuiꝰ
exuberantiã tacẽ ſtatui/⁊ mei ad tua ſeruicia oblatiõem/ne
in me clamitet Pythagoras. Age magna nõ magna ꝓmit/
tẽs. diuites ṽbõꝝ inopes reꝝ eẽ cõſueuerũt magnis ꝓmiſſo
ribꝰ/minimũ fidei eẽ ſolet. Si q̇d igit̃ ex me velis. ſcribe/pe
te/ꝓba. dabit expientia fidẽ. Sȝ ne inani alaris ſpe/nihil
hic loci eẽ video. qđ faciat in rẽ tuã. nã ſumptꝰ hic lucra ex
uperãt Rẽ paucis tenes. aliũde tibi cõſulas. oȝ clare loquor
ſpero iã pridẽ te vel abuſqȝ Hãdauo/vbi apud te agerẽ luci
de cognouiſſe. me his moribꝰ eẽ/vt verbis paſcẽ didicerim
neminẽ. qđ ampliꝰ ſcribã. habeo nihil niſi ꝙ letus valeã.

Inuitatio partim ſeriosa partim iocoſa. vt fre

Salutes deſiderijs cõpares. In pri /quẽs ſit ſcriptõ/
mis te plurimũ rogo (chariſſime vir) id mihi ꝯcedas/ne mi

norē geras de me fidē/ q̄ꝫ qui te saluū/ ⁊ res tuas maxīe op
tant. Velimqꝫ ego intelligas te habere in me hoīem amātiſ
ſimū tui ⁊ ſine vlla exceptōe deditiſſimū tibi/ qui ⁊ ſi corpo
re tibi pn̄s eē nō poſſum. amore tñ ⁊ ſpiritu aſſum. Et tu ex
aduerſo is es/ qui nullū erga te ſterilē amorē ſinis. Nr̄a er/
go amicicia quā nec locoꝝ nec tp̄m magnitudo diuellē pt/
nos ad calamū trahat. Amo lr̄as tuas/ quas tenaci fideli/
qꝫ ſeruo memoria/ quas nunq̄ꝫ video qui nō miro quodaꝫ
calore ſcribendi ardeā. rurſus ſi taces/ maior mihi ſcribendi
cupiditas ſilētio cōcitat̄ . q̇d em̄ pulcri⁹ q̄ꝫ aicū eplis collo
qui. Ego em̄ ſic mihi ſuaſi. aut nullū eſſe bonū in vita/ aut
illud eē cū amicicia iunctū/ q̄ in inter abſentes (niſi eplis
florē nō p̄t. Sepe mihi pollicit⁹ es frequenter ſcribere. ſꝫ in
memoria tua q̇d foraminis fuit. quo p̄miſſū excidit (rogo)
id obſtruas. ne (qđ de nouo p̄cib⁹ iā meis infundo) iteꝝ atꝫ
iteꝝ decidat. Sed ſatis iocatus ſum. ſerioſa iā p̄ce poſtulo/
ſepe ac ſepe ſcribito. nec velis te amplius excuſatōne (que ne
gligētie ſp̄ ſocia eſt) expurgare. quaſi nihil habuiſſes. qđ ſcri
beres. qui ſaltē illud ſcribere potuiſti. te nihil habere qđ ſcri
beres. Si vales bene eſt. ego quoqꝫ valeo.

Epiſtola reſponſiua et excuſatiua nō frequen
tis ſcriptōnis et qualitate tp̄is.

Uotis potiri loco ſalutis. Sepe ad te ſcribere credidi (co
lende p̄ceptor) ſed alia ex alijs impedimenta cōſurgunt. ve/
teribuſqꝫ negocijs noua ſp̄ accreſcunt. nec priora p̄aguntur
Omniaqꝫ negocia mea ſe miſcent ⁊ cōfundunt. vt vel ſe pel
lant/ vt p̄cella p̄cellam/ vel ſeſe trahant/ vt cortina corti
nam. que ſp̄ mentē a cepto auertunt/ vix ad mediā horam
ſomnus mihi obrepit. ſub tanto pondere negocioꝝ. ſp̄ em̄
mihi aſſunt ſine fine labores/ q̇bus. nō ſubſiſtē poſſum. niſi
p̄ labores requiē quererē/ qui in requie/ requiē nō inuēio.
Te igit̄ exoratū velim vt raritati ignoſcas. ad quā me neci
tas nō deſidia traxit. Sꝫ in ſumma iſtud habeto/ q̄ aliqua
magna reſtant/ q̄ hoc tp̄e etiā (ſi mihi ociū eēt) p̄na non ſi/
neret effluere. Sūt em̄ p̄iculoſa. non apte frontis tempa/
adeoqꝫ turbata omnia/ vt nemo ſciat quo nauiget vēto. vl̄
quas in manus lr̄e (ſi quis ſcribat) caſure ſint. ⁊ q̄ꝫtum leſuē

ſi male ceciderint. Tacebo igit̄/ne verba forte aliqua incau
tius plata ſtatui obſint meo/quo mihi eſt puus fiat nullus
Uale. Ex Pariſius octobris prima. tarde/vt cum epiſto/
la dies ipſe clauderetur /et aſſiſtentia

¶ Petitur cōſolatio ſup cā̄ pēdēte corā̄ officiali

Salutes plurimas/ſuaui amore ſpirā̄tes. Cā̄m habeo
corā̄ officiali albienſi/venerabilis dn̄e/quā̄ potē̄tia aduer
ſarij mei hucuſqꝫ poti⁹ q̄ꝫ equitas rexit. Quā̄ ſi perdo. ſtatui
meo grauiſſimū vulnus infligit̄. qđ ne accidat in tua boni/
tate poſitū eſt. Mitto tibi in cedula his incluſa/caſum at
qꝫ pceſſum. ſup quo cōſultatōem ſcribito. Et ſi quid in pceſ
ſu p me minus puiſum ſit. tua prudē̄tia corrigat̄. Nā̄ ad te
tanq̄ꝫ ad portū quendā̄/ꝛ firmā̄ cōſilioꝝ anchorā̄ cōfugio:
qui in tuā̄ grām ꝛ prudentiā̄/oēm meā̄ curā̄/cogitatōnem
mentē̄ deniqꝫ oēm/ꝛ ſpē̄ meā̄ fixi ꝛ collocaui. Uéor em̄ (niſi
adiumenta pſtiteris) cā̄m meā̄ in piculū ee̅ lapſurā̄. nō qui
dem q̄ de iure meo dubiū ſit. an ſiniſtre de iudicū ſuſpicer eq̄
tate. ſed qꝛ aduerſarij mei tant⁹ litiū amor eſt (vt niſi cū ſua
aſtutia/tua diligentia/tuaqꝫ induſtria circū̄ſpecte certent.
non video quo facile dicta cauſa ſubſiſtē̄ poſſit. quin indefē̄
ſa tanto caliditatis ꝛ aſtutie aduerſatori cito ſuccubat. Qđ
ſi feceris expecta futurꝝ/q̄ tuis votis libē̄s eque paratuſqꝫ
pareā̄. nec em̄ tam meū cōmodū mihi eaꝝ erit (qđ ex te acce
pero) q̄ fuerit mihi relatō grāꝝ iocunda. q̄ etſi forſan nō taꝫ
digna erit. vt tua merita exigant. tū̄ ꝛ iuſta erit ꝛ debita et ſi
potero gratioſa. Uale. fortis ſemp ꝛ ſanus/ferriqꝫ coacti
robore firmior.

¶ Reſponſio continens iudicis laudem

Sa. placidiores gē̄mis ꝛ auro. Si tuo cā̄ (vir dilectiſſiē̄
iuſticia fulgeat. nihil eſt quo deſpes. Iudex em̄ vir lr̄is plen⁹
eſt/iuriſqꝫ pitiſſim⁹/q̄ a ſemita recta deflecti nō poterit. ade
oqꝫ amat qđ iuſtū eſt. vt nihil poſſit niſi equū facē̄/linceos
hꝫ oculos/videt vt arg⁹/ptiū verſutias ſua induſtria/faci
le noſcit. faciliuſqꝫ frā̄git atqꝫ retū̄dit. ꝛ q̄ cauillatōnib⁹ ſini
ſtris ptes cōfuſa efficiūt. atqꝫ turbata. mox oīa in ſedē̄ debi/
tā̄/ꝛ locū reſtituit. qui facile pſpexit. ne cāē tue equitatem
impba hoīm conſilia vincant. in ſolā̄qꝫ iuſticiā̄ lumia ſua

fixa tenet. nec p̄cce. nec auro declinat ab illa. Vale ꝛ me puta tibi ſp̄ deditiſſimū fore. qn̄ q̇dem ſic tua immēſa de me expoſcunt merita. q̇ ſi forte nō fortē aut potētē vt velim cōſtātem tn̄ tibi aīmū ſp̄ polliceor atꝫ volētē in ꝓceſſione opidi tui me tibi p̄ntē cōtuliſſem niſi maris tumor increſcēs mihi tranſi/tum denegaſſet.

Reſpōſio alia in aliam partē.

Amicicias ſolidas minutione carentes. Aduerſarius tuus vir ē verſuto oculto qꝫ ingenio. ꝛ eo plane improbus. atꝫ huꝰcemodi morum. qui nō dico alienos. ſed ne ſuos q̇dē in pace relinq̇t quos iniurijs ꝛ contumelijs q̄ttidie cōſectat̄. ſe tn̄ innocentiſſimū fingit. mō queritur. mō gemit nūc tempus ac/cuſat. nūc hoīes iuſticiam ſuam ꝓdicat. vt pallio ꝟboꝝ fallacias tegat. quo hoīe nihil ꝓduxit natura fraudulencius. Sꝫ certe interea ꝙ aduerſarius tuus dolis certat. vinces (ſi ex adverſo certaueris) nūmis. Iudex em̄ qd̄cūqꝫ faciet ſi eū munere paſcas venalē ꝯſtituit iuſticiā. ſua grā careb. ſi nō ſue auaricie tuis muneribꝰ hyatū oppleueris. animā ꝛ ſanguinē vendet ſi ēptorē habeat. Sꝫ hac in re ſilēciū moderationē habeb ne incaute q̇ ſcribo reueles. nā ꝟbū alas habere fingit hōeruſ qm̄ ꝛ volat celeriter ꝛ nō facile emiſſū reuocat̄. Que igit̄ ſub tegmīe dixi. ſb tegmine ſerua ꝛ bn̄ vale. Scriptū celerit̄ volāte calamo eq̄ fuga ſagittis

Querela aīci ad amicum q̇ ab hoſtibꝰ captus eſt

Neſcio frater optime. quid ego infelix ſiniſtro ſub ſidere natꝰ in ſuperos demerui. q̄ꝫ tantis calamitatibus concutior. Pridie eius diei q̄ꝫ ciuitas caperetur exire conatus. agmē armigeroꝝ incautus ſubintro. ꝛ p̄da bellica fio. nō potens pedū ce/leritate ſaluari. nec aliud video q̄ꝫ ꝙ retro carcere cogat putreſcere. Proch dira heus nimiū dira poña fati. Nō tn̄ hec me ſcribere arbitraberere vt aliq̇d mea in cā tuo agas detrimento ē. Nec volo meā amiciciam/tibi iacturam a ttuliſſe. Ubi tam abſqꝫ incōmodo tuo cū reliquis amicis. modū mee redēptionis adinueneris iā vitam dederis morienti. qd̄ inextimabile munus nūq̄ꝫ erit a mēte ſeiūctū. Vale datū ex loco tenebris et ſqualore pleno/ꝛ quidem palpando potius q̄ꝫ ſcribendo teſtes ſunt caracteres

Conſolatio ſuper querela amici predicta

Non eſt qui ſatis explicet fidentiſſime vir. quantuz doloris
acerū littere tue animo infunderint meo. Quāqꝫ ſꝑ ac ocul
cernerem ſubtimui tuo ſtatui. qui in ciuitate cupidius ꝙ fe/
licius ꝑmāſiſti. ſed dū iam res eo ducta eſt vt neq̇t aliter eſſe
fac aīo forti atqꝫ magno ſis te colligas virīqꝫ ꝑbeas tibi vir
tus tua plus dedit ꝙ fortuna abſtulit. Ea igitur te virtute ſu
ſtentes. Ego aūt videro. ꝙ grāz quā tibi immortalē habeo re
ipā ꝓbauero. Cui ſemper fui non fortune amicus. ſemꝑ me
nouit. mouebit (dū viuam) amicorum cura. quos virtꝰ mi/
hi meritumqꝫ conſiliant. Sed velim ita intelligas. vt q̄ ꝓ te
facturus ſum. in ſolitum non in anteceſſum accipias. Ex ca/
meraco ea feſtinancia. que digitis ſudorē expreſſit

Rogatur amicus vt medicū mittat aīco egroto.

Sis mi petre fortunatus. Eſt apud te medicus arte ⁊ experi
encia preſtans. a quo mihi per te impetrari exopto. ꝙ me vi/
ſitet ſin minus regimen ſcribat quod vt cercius poſſit. dices
me vexari immiti podogra. qui moribus menbra mea (q̄ ad
decorem inflectionis natura laxauerat) iam in tumorē ducit
iam in rigorem conſtringit dolor immaniſſimus eſt q̇ nūqꝫ
me. deſerit quin reliquias peiores relinquat rurſus ex rarita/
te mee temperature (quā medici complexionem appellāt) tā
tus mihi aliquando glacialis heret rigor precordijs. vt nul
lis poſſim oprimentis. nullo congeſto veſtium cumulo cale/
ſcere. Longior eſſem. ſed ꝓperat nox auctura dolores. Uale
dilecte vale. viueqꝫ dies longos letus ⁊ hauſtus

Reſponſio ſignificans medici miſſionē.

Petrus tibi deditiſſimas ſanitatem dicit. Dū litteras acci
pio hora iam ferme noctis vndecima exceſſerat ceperantz iā
oculi ſomno graueſcere quem ſomnum motis auribus. canū
more erectoqꝫ mento. mox excuſſi eūqꝫ diſtuli in tempora lu/
cis. Hauſit mihi lachrimas epiſtola tua. qua morborum lō
gam congeriem tibi vni incubuiſſe ſignificas. Sed nuncius
(qui has celeri curſu pertulit) me magis longeqꝫ magis pa/
ueſcere facit. ex quo tue valitudinis vix verbū vnū excuſſi. q̇
omne ad verbū meum ingemuit. longeqꝫ plura fletu ꝙ loq̄n
do ſignificauit. ſed firmo (velim) pectore perſtes. ꝙ primuz

ſuperi celum diemqꝫ reducent. aderit ille quem optas. medi/
cus ſanitatis tue fautor

¶ Rogatur prior magiſter vt patrem inducat ꝙ filius in collegio locetur.

Obedienciam condignam loco ſalutis. Pater meus magi/
ſter colendiſſime. cupiens me tenerius educari. Pariſius in
domo ciuis me collocauit. ⁊ certe electe ſatis quo ad corpor̄
alimenta. Honeſta em̄ eſt domus / honeſtior hoſpes / hone
ſtiſſima omnia. que aguntur. que tamen cū laycalia atqꝫ pro
phana ſint. parum profectui ſeruiunt meo. hoſpes em̄ nō ni
ſi mechanica ſollicitat cuius vxor / more aliarum / de lino /
gallinis / ⁊ ouis ſemper diſputat. Et quia diu ſciui patrē me
um in omnibus conſilium magnipendere veſtrum. Scio et̄
ſolaſticas omnes res vobis ꝗ̄ cognitiſſimas eſſe. atqꝫ nō la/
tere vos / ꝗ̄ vtile in collegio morari. vbi arguendo ſoluendo
replicando / continua colluctatio eſt. Ibi em̄ vigent ſtudia /
ꝓferunt ſe ingenia / ſeſeqꝫ exercitant. vbi nemo eſt qui nō vel
diſcat. vel doceat. petat. vel reſpondeat. profundat litteras
vel hauriat. Quater em̄ in die (qui collegio immorantur) di
ſputationes ⁊ reperationes habent abſentibus nobis. qui ex
tra ſumus. Nemo loquitur non latine. tantus ibi littearum
ſtrepitus. tantaqꝫ doctrinaꝝ conſonancia. vt clangore ꝗdam
videantur ⁊ muri ⁊ parietes. tecta ſimul ⁊ pauimenta ſcien/
cias ipſas reſonare. non aliter ꝗ̄ aeris particula quelibet la/
tinis foret impreſſa caracteribus quo ſcolares die nil aliud
audire videntur ꝗ̄ ſciencias. nocte ꝗ̄ earum imagines. Et li
cet in collegio vita nihil coactior eſſet omniumqꝫ agendorū
licencia minor. In hanc tamen ſentenciam ardor ſcribendi
me pertulit vt collegio nunc libenter immorarer. cuius inco
las vidi ceteros ſemper excelluiſſe. atꝫ in omnibus ꝑitiores
Supplico igitur patrē meū informate. vt paruis expenſis
magnū ꝓfectū ꝑferre dignetur. Iuuat ſepe carꝰ emere ſi mer/
ces fuerint meliores. dicit eqꝫ ſibique in rē faciūt. ſcitis quid
volo. ſcribo perito qui ex paucis multa cōcipere cōſueſtis Va
lete feliciſſime. termino ⁊ fine ſecluſis

Rogat̄ pater a filio ꝙ eū collegio faciat ꝯmēſalē.

Humilimā obedienciam cum veneratione condigna. Pat

optime votis meis votiue cũcta rñderēt. ſi dignaremini in
collegio ſumptus mihi emere. quo nihil duco gratius nihil
ꝗ fore vtilius. Neſcio mihi pariſius de neceſſariis eſus ⁊ po
tus ꝓſpicere. vbi cara ſunt omnia. atꝫ ſcolaſtica iura exſolue/
re abſqꝫ expoſitione pecunie multe. Annus enim lõgus eſt mul
tam diē cõtinēs. vix etiã adeſt hora. q̃ nõ ſecũ egẽciã nouã af
ferat. ⁊ que vicus vnus alterve. me nõ habeat tranſeũtem/ ꝑ
uſqꝫ quater in die ſcolas adeo redeoqꝫ atqꝫ loca varia ꝓ eſcu
lentis ⁊ poculentis viſito multa mihi inter digitos tēpora
diſiliũt ꝓfectu cũ modico. Nec video me terminũ ãni attin
gere poſſe q̇ nõ forē hoc mõ. vel totidē. vel amplius ꝗ in col/
legio expoſiturus. Sic vobis non proſum. meipm̃ negligo/
exteris ego curis diſtrahor. interea me ſocii mei paſſibus lon
gis añcedũt quos nõ tã ſeq̇. ꝗ ꝑcurrere conarer. ſi cũ eis i col
legio ſolis litteris deditus eſſem. vbi totũ animũ meũ in ſo/
lo ſtudio defixum haberem. ⁊ vbi ad manũ ſꝑ adeēꝫ magiſtri
meis dubiis ſatiſfacturi. ingenioꝝ duces ⁊ faces. nec minus
haberem cõiũctos mihi ſocios multos. ingenio ⁊ diligēcia
claros. q̇ pulcro auſpicio ꝑſignãt in adoleſcēcia. quales futu/
ri ſint etate prouecta cum quibus iocundiſſimuꝫ mihi ſtudiũ
eſſet omni tedio laboris ſecluſo. Nam vt aqui currendo / ſic
nos diſcendo animamur multitudine. Valete pater omni
felici felicius.

¶ Magiſter ſcribit ſcolari conatũ eius collaudans.

Salubres tua in vota ſucceſſus. Multus ſũ euectus gau/
dio. tuas litteras legens. inſignis adoleſcens. quibus petis
ꝙ fuiſſem ꝗ breuiſſime cõſulturus. q̇s enim vel mediocris inge
nii. nõ hꝰ intelligat. lõge fore vtilius cũ bonis ſtudentibus. ꝗ
cum laicis habitare. Sup hac re cũ p̃re tuo ſermonē multuꝫ
habui. qui cõſilio meo tuiſqꝫ pariter propulſatus precibus/
cõſentit tue grate peticioni. qui vltro appetis ſtrictius viuere
vt largius diſcas. nec potuit pater generoſos illos conatus
tuos hec audiens non collaudare. qui animum tuum ratõni
ſiue (vt aliter idem dicã) te tibi ſtudes ſubiicere. vt q̃nqꝫ mul
tos alios añcedas. Det tibi illius animi conſtanciã. illiqꝫ ai̅
mo lõgiſſimũ tēpus. qui dare poteſt. Demũ adiecit p̃r ꝙ me
rogauit inſerere lrĩs. vt. ſ. oēs curas tuas in id ꝯtas vt bonꝰ

ſias.atꝫ bonoꝝ magiſtoꝝ tuoꝝ (cum quibus morari cupis) beniuolencia nō indignus ⁊ ꝓpoſito tuo vigilem efficacemqꝫ operam ſꝑ impendas. Qđ ſi feceris. obligabis ꝑualde me in tui amorem ⁊ etiā patrē tuū tibi non inydoneū debitorem. Uale ⁊ certe gaudencius.qꝫ ſub ſole ardente cicada

Pater ad filium qui filij aſſentit deſiderijs

Fili/ħ hꝫ oīs iuuētꝰ. vt leuiter iudicat. ⁊ noua ſꝑ affectat.ne ſcio.ſi leuitate ducaris. vl' traharis nouitate.q̄ ſic in collegio morari deſideras.ſi te (vt ſpero) mouerit virtus. ⁊ ſciencia vt tuis litteris teſtaberis) non poſſū votis non acq̇eſcere tuis. Nec deceē poſſū boni magiſtri tui conſilijs.multo ſale miner ue cōditis. Intres igit̄ cōeꝫ porcionē.cōi more alioꝝ pollicea re magiſtro tuo ſolutōꝫ ī tp̄e has ſibi oñs .vt ſciat te ħ facere me iubēte. Uai xp̄o atꝫ tl'r vt q̄ ſibi placeāt cupiaſ faciaſqꝫ ꝑſe

Pater ad filium milicia ctum.

Quantum cariſſime fili .tua ex preſencia ſolatiū ceperim.ſe parat ͻ docet. Creſcit ſi dies amor in te meꝰ .neſcitqꝫ ꝯſiſtere eo qꝫ magis quo dñs tuus te litteris ſuis altius effert atqꝫ ꝯmē dat. Scribit nam te militia (tuis meritis) decoratū multa quoqꝫ alia que facilius ſperarim q̄ꝫ crediderī.niſi apđ me mul te eēt fidei . ⁊ niſi natura id fieret. vt facile credat q̇ſqꝫ qđ op/ tat. q̄ ſi ita ſint. ꝑſeueras ſin minus. fac vera eē incipiāt.ſi q̄ tibi tui cura.ſi q̇s amor glorie. vel ſi quis tibi ad honores cona/ tus eſt. id ex te ſūmopere req̇ro. vt qđ liberali animo abſcedēſ ꝓmiſiſti. indefeſſa cōſtancia ꝓſequaris. Multa ſūt q̄ calamū meū ad alia vocāt. Tu igitur vale.ego nā valeo q̄ꝫtū ſolent vetera e cōtrijs ꝯpacta corpuſcula.ſed quo melius valeam. operam dabis.

Ad idem

Optata ſalute p̄miſſa. Uix credas care fili. q̄ꝫtis ob tuā abſē ciā vexor āguſtijs q̄ꝫtiſqꝫ doloribꝰ crucior. Iā ꝑmū agnoſco ꝙ abſencia /amorē nō minuit. ſed accēdit. Audio te milicie munere fūctū. ⁊ in capitaneū deiectū. ⁊ ad guerras ꝓfiſcētem in his fili occupari durū.ſed lōge durius .ꝑncipis iuſſibꝰ cō/ troire. Supplex ego deū oro. vt eūtē comitetur. dij ceptiſ fa/ ueant.aſſitqꝫ tibi ſplēdēs ⁊ immobile ſidus. quo eo ducaris quo cepit animus ⁊ letus ⁊ ſaluus reuertaris

Reſponſio

Litteras veſtras paterni amoris pleniſſimas metuēdiſſime
pater/tāto accepi gaudio/q̄ztū hic calamus depingere neq̄ /
ret.etiā ſi ferreus eēt.vl' ex calibe frabricat⁹. Qđ me dn̄s me
us ſuis litteris extulit.nō id merita mea.ſed ꝟt⁹ ſcribētis effe
cit. Enitar tn̄ (q̄ztū in me fuerit) roboris atq; neruoꝝ paterna
veſtigia imitari. q̄ ī dies hec(ſic̄ ē) de me duplicet opīo' cura
boq; p̄teritā ſegniciē diligēcia vigilāciori cōpēſare nō ſōno/
nō vētri inercie vacaturus.a quo ſatis me liberat onus qđ p⁹
adeptā miliciā illuſtriſſimus dn̄s noſter dux humeris meis
ſupra vires hominis adiecit.qđ non tā p̄mere q̄z obruere me
videtur. Qđ malim ab alijs.q̄z ex me audiatis. Nūc mihi aī
mo opus eſt nūc pectore firmo. Valete pater animoq; ſemper
fixo tenete.nūq̄z poſſe mea obſequia veſtris imperijs ſuperari

Epiſtola dubitatiua ſuper milicia filij

Salutem fili.q̄ miles creatus ſis.neſcio an ne doleā vl' gratu
lator. Sepe quod incipit a gaudio.deſinit in merore.p̄ mili
ciam eīn plures ad inopiam/ad carceres/ad deniq; mortē
peruenerunt. Habes iam vnde ſemper inquietus eris.vel in
glorius. Quid(queſo) iuuat habere qđ ſeruatur vite diſcri/
mine.⁊ cuius p̄ciū ſanguis ē. Traxit te forte vanitas ad mi
liciā.q̄ vanitas fecūda folioꝝ ē ⁊ frōdiū.ſed ſp̄ fructuū ē ina
nis. Si an̄ tēpus hāc miliciā ſuſcepiſti.priuſq̄z martialib⁹
artibus ſis inbutus.pudebit aperto hoſtio viuere⁊ inter mi
lites cōparere. Fuerit eīn neceſſe per milicie titulū ignoran/
tiā tuā in apertū exire. Quē tn̄ titulū ſi digne cepiſti.gaudeo
nō q̄ habes.ſed q̄ eū meritus es.quem ſi ſapis fouebis labo
ribus.ne turpi ocio euaneſcat. Labor aera eſt ꝟtutū. Nil ſine
labore excelſū eſt. Multos labor extulit.ſopor nullū. Se
pius hoc dixi.ſepius hoc repeto.vt altius imprimam. Vale
calami celerrimo curſu

Epiſtola in eandē ſentēciā

Animū inuictū loco ſalutis. Sati⁹ forte fuiſſē.fili miliciam
humiliter verecūdeq; recuſare.q̄z gloriāt amplecti. Pullulat
iudicio meo in orbe dāno magno inutiliū tāta ſeges militū
Sz ex aduſo multos vidi.q̄s ociū fedauerat.q̄ eos ſuſcepta
milicia mox deterſit. Tu igit enitere te milicie actibus exerc/

re. Ignis nāqꝫ de ſilice colliſionibus q̇rit. Armaqꝫ fiūt cōl
fricatoibus clarioꝛa. qđ vt letiꝰ facias. ecce tibi equū mitto q̇
ad ſpē̄ꝫ eſt honeſtus. ad curſum velox. ꝛ ſb haſtis aſſuefactus
Valeꝗ ſtrēnue atꝫ valenter

Arguit pater filiū ſuū militē nō militaliter viuētē

Neſcio q̇d audio fili ꝙ vite maculas induis. quas reſtās vi/
ta nō facile poterit eruere ſic te gubernas vt ꝓtenuis tue ſpes
ſalutis ſuperſit. q̇ more traſonis tuā miliciā veneri deuouiſſe
videaris licēcius q̄ꝫ par ē vteris etatis vicio. q̇ nō plus vicio
reſiſtis q̄ꝫ aqua ſigillis. cū nemo te erroꝛibus añcedat. quē nō
facile aſſequaris. Denarios tuos effūdis ꝛ ꝓijcis. vt quāq̄ꝫ
varronis theſauros (vt apud tulliū ē) poſſideres nō illi ſūp
tui ſubſiſtere poſſes ꝓpēdere deberes ſi ſaperes. cū te elato mē
to diuitē iactes. Nullū tantum eſſe. qui nō cādem ablationi
bus conſumatur. Si tuū erroꝛem pꝛecepta mea nō poterūt
compeſcere ſed ſemper ſerpſerit ſeqꝫ latius fuderit tādem me/
mineris te tua demencia periſſe. qui meis pꝛeceptis ſaluus
eſſe potuiſſes. Vale cauciuſqꝫ tibi pꝛoſpice. ne pereūtibus re
bus fabula fias.

Epiſtola cōmēdaticia aīci ob multa merita cari.

Pꝛoſperitatis optatam affluenciam. Quod oꝛe ſperaueraꝫ
venerande pꝛeceptoꝛ. calamo cōmittere reſtringoꝛ. Velim ti
bi perſuadeas nihil me maioꝛi ſtudio a te petere. nihil te mi
hi gracius facere poſſe. q̄ꝫ (poſt habitis omnibus) harum la
toꝛi beniuolenciā tuam. cōſilium ſimul ꝛ aſſiſtenciam acco/
modes. q̇ intelligat. cōmendacionem meā vſui magno fuiſſe
Dignus em̄ ē q̇ a te diligatur ꝛ tuo ornet adiumēto. nec faci/
le inuenies in quē vſqꝫ adeo digne bñficiū collocaueris. cuꝫ
quo omnia mihi etiā intercedūt aīcicie iura. quē vt alteꝝ fra/
trē amo quo nihil mihi carius nihilqꝫ iocūdius. neqꝫ viuit
cui homini amicicie locū ꝑoꝛē faciam. excepto ꝙ in h̄ ipe pꝛi
mū locū occupaſti. ꝙ ſi opaꝫ tuā illi cōtuleris. in me collataꝫ
accipiam. Vale ꝛ ſi forte plus equo de tātoꝝ oneꝝ impoſitō
ne cōfido meā ꝑſūptionē excuſet ꝯfidēcia. nihil ē qđ nō amoꝛ
audeat. de quo vere dictū eſt. audacem faciebat amoꝛ Tu āt
ꝓmitte quod rurſus ab alio dicitur omnia vincit amoꝛ. In
vtꝛoqꝫ cadit qđ ſeq̇tur. Nos ꝗ credamus amoꝛi Rurſus vale

et quidem taliter. vt duplicationem verbi / duplicata valitudo ſequatur..

Alia cōmendaticia ſub alijs verbis et forma.

Salutes multas ꝛ longas / ꝛ ſepe reſumptas. Lator harū precatorem me pro ſua cauſa popoſcit. cu᷒ votis ſi n̄ paruero vereor ne eius in me meritis teſtimonium non ſatis expleuero. Ita eñ a me diligenter vt tibi concedam preterea nemini. Si igitur amoris quiddaꝫ in te reſidet reſidet certe plurimū id rogo omne in huius amici mei cauſa diffundas. gratiſſimum mihi feceris. ſi huic amiciſſimo meo tm̄ tribueris. q̄ꝫ tū cui temporis vnq̄ꝫ tribuiſti plurimum. quem ſi deſideras nō eſt homo alter in quem ſpecie transferat. Perſuaſuꝫ mihi habeo. nihil eſſe quod a te impetrare non potero. Pro tua igit̄ prudencia dicti latoris iuſticiam ſinceram integramq̄ꝫ ſeruabis. ꝛ bene valebis mei ſemper ꝛ memor ꝛ amās

Ep̄l'a merā credēciā cōtinēs

Plurimas iugi cremēto ſalutes. Mitto ad te famulū meuꝫ quo non fidelior. quo non ſecretior alter. Parcus ego iā temporis non poſſum latius ſcribere. neq̄ꝫ tuas litteras peto daturas moram nuncio cui redeunti. non tam equi curſu q̄ꝫ volatu opus erit. ipſeq̄ꝫ nuncius nobis calamuſ / epiſtola ligua erit ꝛ fides ꝛ fides ſua comune ſigillum Sed hic ſiſto. hic taceo. nam ſi de breuiſſimo tempore. quo has ſcribere cogebat) querelam depingo. intereamihi tempus ego breuius effecero Rogo tamen conſideres nonquid ipe ſed quid eius equ᷒ poterit. quem commutabit ſi id neceſſe iudicaueris. ne nimia feſtinatio feſtinationem tollat. Vale diu ſane. ſed ſp feliciter.

Epiſtola commendaticia amici ad amicum commendatum amicum qualificans

Id modum quod poſſum pro ſalute. Commendo tibi amiciſſime vir / hāc latorem / cu᷒ res ſ͞ibido ſic poſite ſunt vt curam amicorum exigant alioquin diſpendium ſubiture. Hic te rogo vt digneris eundem inter vlnas tui amoris amplecti. Qui me totū tenet ꝛ poſſidet miro dulcore fauoris. dign᷒ vtiq̄ꝫ tuo amore / apud quem non minus honeſtas / q̄ꝫ apd̄ alios neceſſitas valet. Fama eñ optima fruitur. ꝛ meritiſſ͞ia qui plurimū fide / plurimum virtute / plurimū intelligencia

preſtat.⁊ q̄ impēſa ſibi bn̄ficia ita interp̄tat̄. vt du̅ p̄ꝛioꝛa ac cepit.poſterioꝛa mēatur. Cui (vt adiumēto ſis) tātis p̄cib⁹ poſco.q̄ztis verba nulla ſufficiūt.eritq̄ʒ mihi tanto iocundi⁹ quo id feceris libētius/eoq̄ʒ gratius.quo citius. Sis bona valitudine/oꝑamq̄ʒ des fi…nā atq̄ʒ ſincerā/ne ille ſe a me/ ego quoq̄ʒ me a te neglectū ſuſpicer.ea tn̄ ſp ſb lege/vt citra tedia ſiſtas: Ex Bon̄.octobꝛis die quinta/⁊ quidē veſperi dum ſua iā retraxerat lumina celū.

¶Scribit pater ad mgr̄m filij.q̄ determinans fiat/ſi ſic mgr̄o videatur

¶Scripſit nuꝑ (venerāde mgr̄) filius me⁹ ad ſuū mgr̄m/ qui in eū prima grāmatice rudimēta cōiecit. lr̄as ꝟbis pulcras.⁊ ſenſu fecūdas.q̄s poti⁹ credo nō ſuis.ſed ditōꝛib⁹ venis eruptas.q̀bus ſubnixe ſupplicat.vt cū ſocijs ſuis ad gradus p̄cedat.Ego igit̄ cōſilio ſui mgr̄i/p̄noq̄ʒ officio tract⁹ eius p̄cibus acq̄eſco/determinās ſuo vt tp̄e fiat.ſi ita ſuaſeris/atq̄ʒ in eū ſtudiū ingeniūq̄ʒ ꝓſpexerit.quo tandē firmis neruis nomē magiſterij potēter defendē poſſit Nolo em̄ q̄ domū redeat vacuo vaſi ꝑſil'is/nō re/ſed noīe gloꝛibūd⁹. Reliquū nihil mihi ē qd̄ ſcribā,niſi q̄ amicoꝝ int̄ ſe cōia ſūt.atq̄ʒ in oībus lr̄is cadāt. Valeo bn̄.⁊ opto te bn̄ valē

¶Rogat ſcolaris mgr̄m ſuū prioꝛē.vt patrē inducat/q̄ graduari poſſit

¶Seruiciū tā debitū q̄ʒ ꝓmptū loco ſalutis.Ad vos humili p̄ce ꝯfugio/mgr̄ mi chariſſime. Scio ego patrē meū diu animū ſuū induxiſſe.nihil vob̄ nō credē.ſʒ maximā in vos fidē hr̄e.vel in his q̄ ſtudiū meū reſpiciūt.apud quē vobis autoꝛitas ⁊ familiaritas ingēs eſt. heretq̄ʒ ei ꝓfundiſſime/ qd̄ ex vr̄o cōſilio traxit. Nouit etiā q̄zta diligētia conat⁹ eſtis mihi pulcra lr̄aꝝ inicia infundē.vtinā tāto ꝓfecu q̄zto cōatu/fateoꝛ ſane q̄ longe e manib⁹ vr̄is aliter euadere potui.ſi mea capacitas veſtre doctrine r̄ndiſſet Raro ſemē germinat quod arido fūdo iactū eſt/nec eque ſecuris ſecabit ligni cadentis in nodū/ ac in planū ceciderit.quod nō ſecantis/ſed nodi vicio accidit. Sed (miſſis his) ſcitis venerāde mgr̄/ inſtare nunc Louanij determinantiaꝝ tp̄a/q̄ iam ſi p̄tereo (cum phiſicā audio) nō redibunt opoꝛtuna Quicq̄d de hac

re ad patrē ſcribō.conatur omnia in temp⁹ ꝓtrahē.putās qđ hodie nō fit.cras eque fieri poſſe.⁊(vt laicis eſt)nec rit⁹/nec agēdi formas vniuerſitatū.cōprehēdit.oculū in mevt pu erꝝ gerit.etatē ſolum metiens. cui eſtimat gradū nō congruē videtqꝫ ſubuerteri.ne viridi tribuat qđ maturo debitum eſt ꝶRogo igit̄ p̄ce maxima/ex corde fluēte/quatinus eundē pio veſtro cōſilio inclinare dignemini/ꝙ cū ſocijs meis ad gradū ꝓuehat.ne laboribus meis p̄miū deeſſe ꝑmittat.La/ ſurus mihi animus erit.ſi videro ex flore ſtudiorꝝ meorꝝ nl'/ lum mihi fructum reſpōſurꝝ. Qđ ſi ope veſtra ad gradus ſcā dere permiſſus ſim.ſpero labore meo id efficere vt in patrē in charos/tandem inqꝫ omnes mei amantiſſimus honor gra dus redundauerit.idqꝫ me curaturꝝ polliceor. ne vel vos cō ſilij.vel tandē patrē peniteat obſequij.Valeto in eo/qui p̄ſi det omni creato.

ꝶPater ſcribit mgr̄o ſup gradu filij.partim mē tem exprimēs/ꝑtim cōſiliū petens.

Multa ſalute/ex corde p̄miſſa. ꝶRogauit me fili⁹(vene rande mgr̄)eo intentius quo īprudētius/vt eū ſinerē ſuis cum ſocijs/ad magiſterij gradū ꝓuehi.ſed ꝙ in hac etate te nella ad tam alta ⁊ fauſta auſpicia leuari poſſit.nō ſatis ha/ beo explloratū/qđ tñ ſi facile poſſit.cōcluſū apud me iā eſt. n̄ eē deliberandū.ſꝫ ſi dubiū ſit.nō eē conandū. Filij tū mei de ſideriū ꝑuihabeo.q̇d ſibi cōducat.q̇due pulcrꝝ.q̇d quoqꝫ de/ orꝝ in vnā ꝑtem inclinatior.nō equa lance deliberat. ſꝫ certe tua autoritas(⁊ ſi ſentirē aliter)me facile ꝓuocaēt. vel ſi du bitarē/tua hortatō me facile īpulerit. vt id ſequerer/qđ tu optimū iudicares.nec aduertā ad aliorꝝ conſilia/ſi tua ſint p̄gnantia. Plurima calamo ſubtraxi.que cōmiſi nūcio. Va le diu felix/ſpqꝫ beatus.

ꝶAlia epiſtola in eadē materia.in aliā ſnīam.

Amiciciā integerrimā/atqꝫ ſalubrē ꝓ ſalute. ꝶRogo cha riſſime vir.ne filiū meū ad gradū admittas. niſi ipe gradui. et gradus ſibi decori ſit. Nequaqꝫ volo.ꝙ gradu precedat/ quos ſequitur lr̄is/ne cū doctis pudore taceat.vel impudē tius inepte loquatur.quo tandē vertatur in riſum/⁊ fabu/ la fiat. Nō volo ꝙ redeat vacua opinione tumefactus/ſolū

edoctus vētoſitatis ineptia ſupbire. Nō em̄ birretū mgr̄m
efficit. nec doctorē anul⁹. nec laurea poetā. necc̄ eſt/in eo ſit
qd̄ eū faciat gl'oſum. Nolo ꝙ foris gerat nomē ſcientis/et
intus (veſice more) nil niſi ventū continēs. vel (more vacui
vaſis) qd̄ foris tumet/intus nihil continet. Velim potius
ſimileꝝ ficui fructu/nō flore iocunde q̄ȝ ſpine. q̄ non fructu
ornaꝝ. ſed florib⁹. Nolo ꝙ mihi redeat. focoq̄ȝ meo mihi azi
nus aſſideat. coronatus/vano vento/nō rebus inflat⁹. Ri
dicula ꝑfecto ꝛ alto cachinno digna eſt noialis virtus/vbi
ipa noia rem pattētiſſime mētiunꝝ. tūc nomē ſue dignitatis
vnuſq̄q̄ȝ veraciter tȝ/qn̄ rem nois poterit potenꝝ exercē. Ego
em̄ in adoleſcētie mee ꝑmitijs ſtudijs. incubui phie. nunq̄ȝ
tn̄ gradū volui (qd̄ reuerētia fecit) nō ꝯtēptus/ad quē ꝛ ſi n̄
forte ꝑtingē. ac ſaltē aſpirare ꝑmiſſum erat. Si tn̄ colende
vir filiū cenſeas nō indignū tāto noie/placet ꝙ ſuus labor
gradus honore ꝑmieꝝ. q̄ȝuis potius ſit viciſſitudo q̄ȝ ꝑmiū
qd̄ ad ſtudioꝝ flores/graduū fructus ꝯſequaꝝ. Vale in tē
tiſſimoq̄ȝ aio enitē. ne gradū ſumat/ſi nō fuerit ſcia p̄ſtans
ne fructu omiſſo inutili. frōde glorieꝝ

Magiſter reſpondet ſcolari.

Fili. patri tuo viſum eſt. ꝙ gradū ꝑetis ad pōpam/inanē
q̄ȝ iactātiā. nō ſatis intelligēs. q̄d magiſterij gradus p̄tēdat
Si tn̄ ſatis cōptum haberet. ꝙ aliqua ſcie p̄ſtātiā ꝯſecutus
eſſes. ac inter quos ſodales (quos annis equas) ſcia p̄floru
iſſes quo gradū tuis ꝟtutib⁹ meruiſſes. vellet vtiq̄ȝ te hono
re merito decorari. Sȝ vereꝝ (vt ē mos iuuenū) ꝙ appetēti
oꝛ ſis glorie. q̄ȝ ſcie/aut virtutis. Nec certe ſatis habeo/q̄d
patri conſulā. te em̄ latē nō poteſt. q̄ȝ parua tibi erit paterni
eris porciūcula. Neſcio ſi tibi cōducat. qui inferior es fortu
na/ſuperior fias ordine. tot em̄ iam repriunꝝ Magiſtri/vt
gradus dignitas/ex indigna nūoſitate vileſcat. Multos
ex vniuerſitate tua euadere vidi. qui nihil illic ſplēdoꝛiſ ſūt
aſſecuti/p̄ter magiſterij inane vocabulū/eis pudore ſempi
terno adheſuꝝ. nō meo iudicio ille gradus eſt. ſed fumus et
ventus eſt. qui cū nuda gloria. nō cum ſcientia. nō cum vir
tute decurrit. Sȝ ſi te ſciētē p̄ſtiteris. gl'am ꝓpria ꝟtute mē
beris. nō ꝙ virtus famā ꝓ ꝓcio poſcat/ſȝ carē ea/ꝛ ſi cupias

non poteris. vt em̃ corpus vmbra ſequit᷑. ſi virtutē gloria/
q̄ tñ adeo delectat/ vt legamꝰ neminē eē. q̇ dulcedine glorie
nõ tangat᷑. Et apud Tulliũ ē. trahimur oēs ſtudio laudis ē.
Generoſũ em̃ eſt optare qđ ſummũ ē. Cõſulo tñ vt maior
te ↄſtituas. q̄ꝫ videri deſideras. ne ſis foris tumēs. intus cõ/
tractus. ne vero vanitatis inflēris/ ꝟtute carēs atqꝫ doctri/
nis. Itaqꝫ vt finē faciã. pater breui ſtatuet. q̇d de te fieri ve/
lit/ ⁊ te certiorē efficiet. Interea nõ aliũ tibi incitandũ ꝓpo
ne. q̄ꝫ teipm̃ in teipo te inuenies (ſi excutias tibi te) Uale. il
lud. Qđ in te cõnecto Dij tibi dent annos. A te nã cetera ſu
mes/ tuoqꝫ deſiderio fauēs/ Aſſit is quē penes ptãs oīs eſt
et qđ feliciter aggredi cupis/ det feliciꝰ ↄſummare

Scribit pater ſuo filio. ſuã intentõnem de gra
du ſuſcipiendo

Salutē. Fili multo tu deſiderio (nõ quidē rõne fulcito)
ad gradꝰ aſpiras. ſꝫ potiꝰ inanis glorie titillatõne porrecto
Scire te veli (q̇ ſpecioſo cognoīe gaudes) in lr̃is magiſteriũ
nõ in bireto cõſiſtē. Gradꝰ em̃ niſi ſcale ſũt ſciaꝝ. atqꝫ ꝟtutũ
q̄s ↄcumulaſſe tibi pulcriꝰ erit/ q̄ꝫ gradus ⁊ titulos. Inſiſte
igit᷑. ſtudijs ſũmo niſu/ totoqꝫ animi põdere. vt int᷑ nos ſo/
cios/ tua ſcia/ tuaqꝫ ꝟtus emicet. Nõ em̃ laboro ꝙ gradꝰ te
ornet. ſꝫ virtꝰ ⁊ ſcie te veſtiãt. Nec volo ꝙ fallacibus alis at
tollaris. neqꝫ ꝙ ſic artiũ noīa q̄ras. quo qđ ſcie defuerit/ ſup
pleat᷑ titulis. Salubriꝰ foret deſcendē iuſte/ q̄ꝫ imerito aſcē
diſſe. Ingloriũ em̃ eē ꝓſtiterit/ q̄ꝫ mēdacio gl'oſum. Nã om̃
oculos fallē nõ poteris. tãto in te ſtudio defixos/ dũ parũp
emerſeris. quo tibi plꝰ gl'e falſe fuerit. eo plꝰ erit infamie/ cũ
tue ignorãtie cõſcius cupies deliteſcē. ⁊ oculos ſapiētũ effu
gē. nec auſus fueris inter doctos hiſcere. Poſſem ego narrarē
multos/ q̄s ꝑ errore pari ꝑiculo dedit. Sꝫ ſatiꝰ ē viuis noī
bus pepciſſe. Uale in eo a quo oīs valor eſt

Gratulat᷑ vniuerſitas: de electõe ſummi ponti
ficis/ obedientiã ꝓfitet᷑. oratores mittit. ⁊ rotulũ petit

Sctiſſimo patri dño. N. diuina puīdētia ſacroſctē Ro
mane/ ⁊ vl'is eccie. ſummo põtifici. Humillima culminis
apoſtolici filia. Uniuerſitas Louanieñ. ſꝑ ſeruitrix/ atꝫ ora
trix ad deuotiſſima pedũ oſcula beatoꝝ. Ineffabile nobis ſub

ortum eſt gaudiū beatiſſime pater/ex creatōe veſtra. in verū
vicariū ſaluatoris/in terris. Silis em̄ ſpes magne ſalutis
eccie nobis accreuit. qui firmiter credimꝰ atqꝫ ſperamus ve/
ſtram ſctitatem omnia ipius eccie tam ſolida ſopitate rectu
ram. ꝙ ouile dn̄icum pace multa inturbatū ſtabit atqꝫ quie
tum. Et ꝙ inſutilis crucifixi tunica ſnā ſit integritatē ſerua
turā. Et ꝙ beati Petri nauicula. nullis fluctibus obruetur.
Exultet igitur nobiſcū ether/ꝛ tellus/ꝛ vagi pōti mobilis
vnda/omneſqꝫ criſticole. tenſis māibus/innixis genibus
cum cordiū deuota iubilatōe/regi eterno laudes exſoluant
qui vos ad apicem ſummi pōtificij erexit. ꝛ in plenitudinē
poteſtatis aſſumpſit. Et quo lucidius (ſctiſſime pater) immen
ſa noſtra leticia. veſtre ſanctitati cognita fiat. Mittimꝰ ad
ſacros veſtros apoſtolici culminis pedes oratores noſtros.
viros nobis charos. ꝛ doctos/multa virtute p̄ſtantes/qui
ſctiſſime clementie veſtre. nos ipos omnes/tāqꝫ humi corā
ſacris veſtre ſctitatis pedibus/animo ꝛ corpore ꝓcumbētes
p̄ſentent. ac offerāt. ac obedientiā debitā. ꝓ nobis cum mag
na animi gratulatōe humillima mente ꝓfiteantur/ac demū
deuotiſſimis p̄cibus veſtrā ſctitatem inclinare laborent. vt
noſtris deſiderijs/ꝑ certoꝝ noiandoꝝ rotulo/dignet̄ vr̄a
ſanctitas cōfauere. quos vt placeat benigniſſime. ꝛ audire/
et exaudire ſctiſſime clementiſe veſtre/deuotiſſimis affectibꝰ
ſupplicamus. Quā dignetur rex eternus cōſeruare longeue
feliciſſimis incrementis. Eamqꝫ diu vniuerſali eccleſie pre
eſſe faciat/atqꝫ ꝓdeſſe. Ex Louanio/in noſtra congregatio
ne generali.

Iterū ad ſummū pōtificē ſup eiſdem in alia for

Beatiſſimo in xp̄o patri/ꝛ dn̄o. domino. N. Di /ma
uina ordinatōe. ſancte Romane/ꝛ vniuerſalis eccleſie. ſum
mo pōtifici. Uniuerſitas. N. obediētiſſima. apoſtolice ſedis
ſꝑ oratrix/adusqꝫ deuotiſſima pedū oſcula beatoꝝ. Immen
ſas illas triſticias. beatiſſime pater/quas aliquot diebus ꝑ
tulimus. ꝓpter deflendā mortē ſctiſſimi dn̄i. N. ſa. ſanc. Ro
mane ec. ſum. pon. Nūciatō aſſumptōnis veſtre ſctitatis/
maximo leticie iubilo ſerenauit. Dolebamꝰ em̄ oēs ſanctā
matrē eccleſiā tanto p̄ſide viduatā/anxijqꝫ quis nā ſucceſſu

ꝑus eſſet in apoſtolici culminis pōtificiū/pcedebam⁹. Sed
q̄z primū innotuerat ihesum xp̄m ſue miseratū eccie· ac vos
in ſolio aplico ſummū iā pſidē collocaſſe. tāta fragrātia ple/
niſſimi gaudij nr̄a corda pfudit. qd̄ nec calamo ſcribere poſ/
ſem⁹. nec ſatis reſerare. Bn̄dictus altiſſim⁹ q̄ ſua benigniſſi
ma puidētia. in hoc nubiloſo tp̄e/quo dei eccā oi videt̃ p/
ſpitate priuata/vos in ſuū vicariū pfecit. viꝝ quidē ſcia p
fundū/virtute claꝝ/fide pſpicuū/ac cūctis in rebus fecun
dum/pariter ꝛ facundū q̄ p vr̄am eminētiſſimā prudentiā/
ſctiſſimāq̄z clementiā oia turbida implacida atq̄z ſerena/fa
cile ↄuerteris (diuina ſp vtute pambula) q̄ vr̄is ſctiſſimis de
ſiderijs rn̄debit (vt ſperam⁹) Pro quo inceſſant oipotentem
nos deuotiſſime oraturos pollicemur. Humillimāq̄z ſil' obe
dientiā vr̄e ſctitati pollicemur in euū. Noſq̄z ipſos oēs vr̄e
ſctiſſime volūtati patiſſimos ſuos ſbmittim⁹. pſtratos ad
terrā pedes aū beatos/put latius oratores nr̄i (quosad ſcti
tatem vr̄am mittim⁹) viuis organis expoſituri ſūt. quos ſā
ctiſſime ac clemētiſſime pr̄/veſtra ſctitas. digne miſericor/
diter exaudire. Quā ſil' dignet̃ altiſſim⁹ feliciſſime cōſeruaē
vt diu vli eccē pſit. ꝛ pſit. vt optam⁹. Datū Louanij in nr̄a
congregatōe generali

Scribit vniuerſitas cōmendaticias lr̄as. pro quodā doctore ſuo ſuppoſito ad ſummū pontificē

Sctiſſime ꝛ clemētiſſime pater· Humillima vniuerſita/
tis. N. obedientia. ſp reſumpta/aduſq̄z pulueris ſub beat pe
dibus cū oſculo coꝝ pdeuoto. Cū ad ſctitatē veſtrā: N. ei⁹
dem dn̄atōnis veſtre deuotū filiū/vtriuſq̄z iuris doctorē/ac
ceſſuꝝ audiuim⁹/omittē nō potuim⁹/quin nō eundē nr̄is
lr̄is ꝛ pcibus poſſetenus iuuarem⁹ (ſua bōitate ſic pmerente
Qui a teneris annis virtuti incubuit vigilant/ꝛ lr̄is (cui
natura nō defuit) in eū pulcerrima dona diffundēs/neq̄z ip
ſemet/ſibimetipi abfuit. Sz dictas nature dotes/officijs
et lr̄is clariores effecit. In tam tanq̄z hoim grām ſua ſe virt⁹
euexit. vt nr̄o iudicio digniſſim⁹. q̄ inter vlnas ſctitatis ve
ſtre miſericordit amplectet̃. ſctiſſimiſq̄z veſtris gratijs ornet̃
et fauoribus. In bonis em̄ fortune ↄtractior eſt/q̄z lr̄e/q̄z v
tus/ꝛ q̄z ſua merita poſcant. Parētes em̄ ſui ſanguine clari
tot ſunt plibus onerati/vt eū inflexerit pietas. magna p p/

te ſucceſſionē pſīnā fratribus relinquere/ ſeſe a puero eccleſia ſtico ſtatui dedicando. Cuiꝰ pſone dignitas (quo primū vīe ſctitati cognita fuerit) firmiter ſperamus. mox illi veſtrā ſan ctiſſimā gratiā. opulentius rñſuram. Qđ (vt fiat) beatiſſime pater. humillimis pcibus ſupplicamus. quo ſentiat noſtrū teſtimoniū. noſtraſqꝫ etiā ſupfuſas humillimas pces/ apđ ſctiſſimā clementiā veſtrā/ aliquid fidei ꝛ grē meruiſſe. Quā cōſeruare dignet/ longo tpe ꝛ viribꝰ multis/ qui eandē ſue ſpōſe eccie pfecit rectricē. Ex noſtra generali cōgregatōe. Lo uañ. apud Auguſtineñ.

Cōmēdat nepos alteri nepoti. vt ei adiumēto ſit.

Salutē/ ac ppetui amoris firmitatē. Uetus illa amici/ cia (vir mihi ad cor vſqꝫ dilecte) que mihi cū hoc latore di/ es longos fuit/ expoſcit. vt ſibi ſim adiutor ꝛ fautor. cui eti am accedit ſāguinis cōiunctio talis/ qꝫ eum tanqꝫ honeſtiſſi mā mee generatōnis ptem cogor excolere. cui tantū afficior vt nihil addi poſſit. nec quē amore magis cōplectar/ alium habeo neminē/ cui vt adiumento ſis tantis pcibus poſco/ qꝫtis verba nulla ſufficiciunt. eritqꝫ mihi tanto iocundius quo id feceris libentius. eoqꝫ gratius/ quo citius. Tāta eñ effulget ꝟtute/ vt valde indignū ſit. eum tam diu ſuo clariſ ſimo iure caruiſſe. Ad te eñ accedit ſue cauſe ſalutē/ auxiliū cōſiliumqꝫ expetens. qui abunde locum conſilij habes, et au/ xilij copiam. Fiat igitur/ ſibi ſint preces mee pſidio/ quo in telligat te mei eſſe amantiſſimū. ꝛ apud te nihil antiquiꝰ eē fide ꝛ beniuolētia. Uale. ꝛ ſi quid eſt qđ ex me velis/ impa. mox implere conabor. moraſqꝫ pſcindā

Reſponſio ad epiſtolam pſcriptam

Ex penetrabilibus cordis ſalutes non numerabiles. Cō mendaſti mihi (amice pchare) tui nepotis filiuꝫ. in quo om nia patris mox agnoui tui tam ſimilis eſt/ vt omnē hoīem ſpectandi admiratōe ſuſpendat. Non eñ lac ſimilius lacti ex iſtit. nec poſſum ppendere quid alteri inſit/ quod alteri deſit Si eñ (vt cuiuſcunqꝫ liniamenta) ſic etas et habitus reſpō derent/ mox alterꝫ/ alterꝫ appellabis. Quod eñ tuis litteris poſtulaſti. ſubito feci/ quoad potui. nil iuſſu moratus. faciā qꝫ quod reſtat tam diligenter/ qꝫ libenter. nec rogandus ſuꝫ

nec hortandus. Nam patrē eius (fidelis memorie) q̄ fami
liariſſime dilexi ego / hunc familiaritatis illius ꝯſtitui / ⁊
dilectōnis heredē. ꝓderitqꝫ ei ꝙ tam dilectis / clariſqꝫ ima/
ginibus originē traxerit. ⁊ ꝙ nunq̄ꝫ fuerit patris ſui officiuꝫ
in me ꝑtermiſſum / neqꝫ eius opam in me refriguiſſe ſenſeriꝫ
nō breui dixero q̄ꝫ letis oculis / q̄ꝫ blando vultu me vidēit
q̄ꝫ comiter ſe mihi ꝯiunxēitq̄ꝫ late oēs iocūditatis habenas
in meo conſpectu effuderit. Uale / meqꝫ tue fratri cōmenda/
tum effice. qui (quotiens amicos memoria voluo) mox inter
primos emergit. Ex Lauanio. volante manu / ⁊ celeri pēna
niſi me occupatō ingens ligatum haberet. longior eēm. Dū
plus erit ocij / latius ſcribam.

Deplangit amicus filium ſui fratris aufugiſſe. rogatur amicus / vt reductōni ſtudeat.

Salutes innūas / ⁊ cordiales. Unicū habet filiū frater
meus (amice dilecte) nihil patris habentē / niſi cognomē / ſe
xum / ⁊ formā. quē (vt amicus eſt) vnice diligit. cui iam ac/
creuit / qđ referre piget / pudet / ⁊ miſeret / vicioꝝ maxima
ſeges. Doletqꝫ vehemēter pater in eo creſcentibꝰ annis / de/
creuiſſe ꝟtutes. ⁊ ꝙ cecis ducibꝰ / nō rectis fidat cōſilijs. Nā
prudentū viroꝝ ſalubres monitōnes quaſi aniles reputat
cātilenas. Dabis (rogo) opam. ſi eundē gentiū vſpiā ꝑcepis
ꝙ ad ſuū parentē redeat. ⁊ ex flumine erroꝝ enatet. modum
agendi tibi tua prudētia dabit. Nō eſt opus docē mineruā
nec dare lumina linci ⁊ argo. Ex cuiꝰ tñ ſecreto abſceſſu / pr̄
eius tāto dolore affectus eſt. vt (more frenetici) vage / turba
teqꝫ loquat̄. timens ꝙ hec vicia (quibꝰ teneris annis inſue/
ſcit) tota etate ſectabit̄. cū magna ⁊ efficax nimis ē vis ꝯſue
tudinis. cui longo tractu infirmate vix nunq̄ꝫ obſiſtit̄. Tra
hitqꝫ pater. oē auguriū peiore viore via. in quo doloris affe
ctū nō arguo / ſꝫ exceſſum. Mitius iſta ferret / ſi alioꝝ caſus
inſpicēt. cuiꝰ dolores ſcriptis linire ſtuderē. ſꝫ vēor / ne pru/
rienti ocello cōfricatō ſit moleſta / quo potiꝰ nil aliud agerē q̄ꝫ
augē luctus / ⁊ renouare dolores. Etiā nō eſt aptꝰ cōſolator
quē ꝓprij gemitꝰ vincūt. cuꝰ viſceribꝰ mollitis fracta in la
chrymis ꝟba diffundāt. Sꝫ vale. cogor epiſtolā claudē. pa
piꝝqꝫ / ⁊ oculos a lachrymis abſtergere.

¶ Reſpōſio ad epiſtolā pcedentē

La quā mihi vellē.ſalute p̄miſſa. Recepi lr̄as tuas (vir op
time) doloris nō vacuas / amoris plenas.q̇bus inſpectis /
mox mixtus lacrimis dolor mihi incaluit. vbi nepotul⁹ tu
us / q̄ dn̄ ſui patris corporis pulcerrima lineamēta exp̄mit
nō eius virtutē.nec animi eius imaginē preſeferre dignat.
Sʒ honoris proprij pdigus (oī pudore depulſo) a virtute
pedē retraxit. Indulſit vicijs / hiſqʒ induruit. atqʒ adeo vt
eius patrē viꝝ grandeuū / multa maieſtate veneradū / gra
uiter offenderit.ſuāqʒ caſtigatōnez / nō excuſatione / ſʒ fuga
vitauit.q̄ eū magis ſuſpicor metu vl' tractu / q̄ʒ pprio nixu
errauiſſe. Hʒ effigiē / oculis tā gratā / vt vel celo elapſas /
vel deoꝝ ſemine natus appareat. Nā in eius aſpectu nō taʒ
huāni q̄ʒ diuini ſpecimē decoris effulget.nō ſolent vicia.taʒ
decora ſede locari dolebit ſenex / ſi iuuenis a vicijs cept̄ pe
dem nō retrofaciat. Eſt mihi ſuſpicio / ꝙ certo loco lateat /
qđ p famulos meos hac nocte ſcrutari faciā. Luna eīn iam
pnox eſt.q̄ gratū obſequiū p̄ſtabit eūtibus. Scio q̇d petas
q̇d pater optat.dabo operā amboꝝ votis cōgruaʒ. Uale lon
gior eſſeʒ.ſʒ ſomn⁹ (fur oculi) grauidū mihi caput efficit

Scribit auūculus filio pfugo inducēs vt redeat

Salutis pm̄ deſideriū loco ſalutis. Fili neſcio vbi incipiā.
q̇d primū.q̇d vltimū dicā.an bona cōmemorē que pdidiſti
an mala defleaʒ q̄ meruiſti obediēs eras.diligēs eras.paren/
tibuſqʒ cariſſim⁹ eras. Et cuʒ totiēs dico eras.neceſſe ē / ꝙ
totiēs ingemiſcas.q̄ iā non es qđ fuiſti. ſʒ paras tuis parē
tibus noctes / vigilijs / ⁊ anxietate plixas / q̇ te vnicuʒ eis
filiū ad cor vſqʒ adeo diligūt ne teipo habeāt pprīū ſangui
biorē / ſʒ nocte dieqʒ loborē nullū fugiūt. nō frigus non
eſtū / q̄ te ab inopia futura p̄ſeruēt. ⁊ certe q̄ felicior fuiſti ꝙ
tibi natura tales parētes ꝯtulit.eo miſerior atqʒ indignior
es / q̇ tua culpa coꝝ fauores demereris. Mater eīn tua tuā
fugā agnoſcens / p graui dolorē capillos vulſit.pect⁹ pcuſſit
digitoſqʒ cōtorſit.mēs illi refugit / vt putarēt aſtātes ei diē
illuxiſſe ſupremū. Tu matri tue primū pōdus fuiſti.de hic
dolor ⁊ timor. Memineris (q̄ſo) q̄t ſomnos q̄t cibos.quot
iocos tuis fletibus obrupis.q̄t ei anxietates pepericꝭ. Nul

la maioꝛ ingratitudo eſt/qꝫ que ĩ matrẽ ꝯmittit. Si hec te
fili nõ moueãt adamãtiua coꝛda motura ſꝫ maneat tibi coꝛ
ſaxeũ/ꝙ tãta materna ſolatia/ĩ te ſuaui amoꝛe cõgeſta/nõ
deſinas rebellione cõpenſare. Aſpice iuſti dei flagella/nõ vt
longe diſtãtia/ſꝫ vt mox futura/iamiãqꝫ preſentia. Tu igi
tur redi. ⁊ in parentũ ſinu recũbe. A radice ei ſeiũctus ramꝰ
emoꝛit qᷦ niſi feceris tibi tanqꝫ inutili arboꝛi imminẽt ſe
curis/⁊ ignis. His deniqꝫ lectis/poſthabitꝭ oibus ad me
ꝓperãdo feſtina. dabo modũ ⁊ oꝛdinẽ q̇bus parentũ grãm
tuo honoꝛe aſſeq̄ris. ⁊ noli rẽ in ſinu poſitã cõtemnere. Nã
ſi parẽtes tuos offendẽ nõ deſinas. ⁊ eos aliqñ tua culpa ꝑ
dideris. hẽbis (donec viuas) nocte dieqꝫ ſummũ doloꝛẽ er/
roꝛis tui ĩ pectoꝛe teſtẽ. Tũc primũ parẽtes noſces. dũ ꝑdi
deris tũc patrẽ/tũc matrẽ/tunc mutatã domũ/mutatã fa
miliã flebis. ⁊ fruſtra cõcuties pectoꝛa palmis/ ⁊ ſero peni
tere incipies. dũ non erit penitudinis locus. Sed vale. in
caluit calamus/ꝙ curſu furit ⁊ ſiſtere neſcit.

Iterum auunculus filio ꝓfugo in aliã foꝛmã

Melioꝛẽ/qꝫ paras fruare. ſalute. Scias (care adoleſcens
amicos oẽs tuos a te auerſos eẽ. neqꝫ vllã reꝝ tuaꝝ velle de
inceps curã agẽ. Ego adhuc reſto quẽ (vt video) a tuo amo
re extrudes. ſi aures claudere ⁊ oculos (vt cepiſti) auertere ꝑ
gas. tibi eñ adhuc/nõ tuis moꝛibꝰ ſuꝫ amicus/ q̇ te vilit
ꝓijcis ad alia natꝰ. nã ſi veꝝ auribus hauſi ĩ te inualuit põ
pa/luxus/⁊ vanitas oĩs/vix eñ multũ es. dũ coꝛrũperis
in acetũ. Loq̇ cogoꝛ nꝫ taciturnitas mea indulgẽtia repute
tur. mallẽ tñ potius ꝙ tibi tua ꝯſcia/qꝫ meus ſermo pudo
rẽ incuteret. ſatis eñ ingenij hẽs ꝙ ſoꝛdes tuas videſ. nõ
tñ diluis. vias toꝛtuoſas tuas agnoſcꝭ. nec deſeris impedẽſ
qꝫ ꝑiculũ nõ metuere nõ potes nec declinas. vbi (queſo fili)
euãſit parentũ reuerẽtia/vbi lex nature/vbi timoꝛ dei qui
ſic diſſides a teipõ/⁊ q̇ te ſocietatibꝰ immiſces ꝑiculo ple/
nis. Sperne (rogo) illos qꝝ exẽplo glarꝭ: illoſqꝫ fuge vt ſcil
lã/a tuo qꝙꝫ aditu ꝓhibeas. qs vides in tãta vicioꝝ exube
rãtia colapſos/vt inter virtutẽ ⁊ viciũ diſcrimẽ nullũ faci
ant. qᷦ niſi facias tandẽ tibi rubiginem affricabũt. quã vix
vnqꝫ vllo poſt tpe poteris diluere. ac exitũ tandẽ flebis ꝙ ꝓ

hemia nō ſenſiſti. ⁊ q̄ iuuenis tā ꝑtinaciter agis. ſenex cū ru
tore recordaberis. Nō heſito q̇n ſcias luce clarius / recta eē
que ſcribo. ſ; nimiū vereor ne paſſionū impetus te cogat ſe/
qui peiora. Hoc tamē ſcripſiſſe iuuat / vt ſi errore tuo ꝑſta/
bis. ego ī te meo officio ꝑfunctus fuero. nec omittere potui
quin amicas tuas aures / amico ſermone pulſauiſſe;. nō q̇/
dem tā blando q̄ꝫ verace / nō ta; copoſito q̄ꝫ fideli. quē ſi ru
gata fronte cōtemſeris. tuoſqꝫ parētes cōtinuis doloribus
cōtorſeris. melius foret (ſit venia dicto) te ꝓus tellus ima
adhiſceret / abſorberetqꝫ. S; facito meli⁹. Valetoq; felici⁹.

Reſponſio ꝓfugi filij ad ſuum auunculum

Humillima cōmendatōe humillimo corde ꝑmiſſa. Nō vi
deo q̇bus verbis auūcule dilectiſſime. immenſa; animi le/
ticiā expreſſero. tentū em̄ mihi veſtris ex litteris ſubortum
eſt. tantuſqꝫ leticie ſplendor infulſit. vt omnia verba frigi/
diora videantur. haberem certe oculos non modo velatos
ſed prorſus erutos / ſi veſtris conſilijs obluctari preſume/
rem / tanta ratione fundatis. Dabo operam / mox nebulam
vite mee taliter abluere. vt matrem meam (que me geſtauit
in vtero. me peperit. ſuo lacte nutriuit. maiori gaudio per/
fundam. q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit ex me dolore concuſſa. Societatem
q; illam quam ſum cupidius / qua; prudentius imitatus
abijcio. fugio. nego. abnuo. reſpuo. cathenamq; rūpo / qua;
ipē mihi contexui. iam clare video ſocios meos canibus ſi/
miles. qui os diligunt vt extrahant ſuccum. vel his qui la
nam in ouibus querunt / non ſalutem. qui miro quodam
applauſu me viſu ſunt excolere. quorum amor eiſdem gra
dibus cum meis denarijs ambulauit. tanto q; remiſſior /
quanto pecunia numero minor. vt cum vltimo denario /
etiam ipſius amoris euaneſceret vltimus gradus. Jam lap
ſum meū agnoſco dolens ⁊ gemens. qui nunq̄ꝫ potui lacri
mas perferre parentu;. Non ſinat deus vitam meam vſqꝫ
ad illa perduci tempora quibus hec tractem. quo dolori/
bus rapti funeri forent propiores. Sed me / vel tellus / vt
littere tue ſonare ⁊ tenere videntur / opem prius yma de/
hiliſcat / Vel Cyclopum fulmine cadam. Clare autem nūc
ſentio veſtra eruditione inſtructus / q̄ꝫtu; parentes amare.

et venerari opoꝛtꝫ. Uos aũt (vt cepiſtiſ) mihi aſſiſtite. nulla ei
ſpes ſalutis / nullũ mihi pſidiuꝫ aliunde. Opto feliciſſime
valeatis. opemqꝫ feratis / qui ſpeꝫ dediſtis.

Ut filiũ pꝛomoueat ad beneficiuꝫ.

Plurime ſalutis largã affluentiã. Cogũt me (vir egregie) be
neficiũ filij tui mores. ſuaqꝫ vite integritas. i ſui fauoꝛẽ ad
te nũc lr̃as dare / rogãs / ꝙ in ꝓmotõeꝫ alicuiꝰ beneficij ꝑa
ternũ ſibi fauoꝛẽ nõ abeſſe ſentiat. q̃ ob alia multa / qꝫ ꝙ tibi
filius a te meref carus haberi. q̃ adoleſcẽtie ꝑmitias ita in
ſtituit. vt oẽs ſue etatis iuuenes cũ ꝓ duce colũt. obſeruant
ꝗ fax eſſe videf / a q̃ oẽs lumẽ accipiũt. nemo eñ antecedere
pt. quiſqꝫ eo habef honeſtioꝛ / q̃ tergo ſuo ꝓpioꝛ eſt. vix cre
diderit q̃ſpiaꝫ tantã ingenij lucẽ / tantã indolis placentiã
tantũ facundie ſplendoꝛẽ / tã tenere etati incidere poſſe. Io
cũdus adeo ẽ vt facecijs ſuis / riſuꝫ lugẽtibꝰ euocaret. Mul
ta paterna in ſe hꝫ nõ futurꝰ vnqꝫ tuaꝝ virtutũ ſepultoꝛ /
quas gerit coꝛde ⁊ fronte depictas. Eritqꝫ tibi ipẽ ſenectutiſ
tue baculus. ⁊ paterni nomis ſeruatoꝛ ⁊ autoꝛ. U. ꝓlixioꝛ
eſſem / niſi iã nox abſtraheret lumina celo.

Reſponſum ad predictam.

Salutẽ in auctoꝛe ſalutis. Filiũ meũ extollere conaris mul
to ſtudio / nõ pari iudicio / quẽ ſi minus amares. plus fidi
apud me tue lr̃e mererẽf. Amoꝛ cecus iudex ẽ. nõ eñ tã rebꝰ
fallimur qꝫ reꝝ apparẽtijs. Certũ hẽo ꝙ bñ de filio eſtimas
meo / cui ꝑmia aſſcribis vix oꝛte ṽtutis / q̃ certe ꝓ virtute
effigiẽ / ꝓ re ſimulacrũ laudas. bone indolis eſſe videf. ſꝫ frõ
tis eius nulla fides. virtutẽ vt ſcopulũ fugit. nõ tã apis ta
xũ odit. nõ tã baculũ canis / vel balnea cattus / qꝫ hic libꝛo
rũ oſoꝛ ẽ / quẽ ſi q̇s arguat nulla excuſationuꝫ diuerticula
q̃ret. vt pulcro pallio crimẽ obumbꝛet. Uultũ ſuũ ad nutũ
variat. vt qñqꝫ nõ ideꝫ / ſꝫ ſui degener videaf. facies agnum
mõſtrat. ſꝫ (vt Perſij verbũ eſt) ſeruat ĩ pectoꝛe vulpẽ. Raro
ſibi vultus cũ animo coit. raro lingua cõſonat oꝛi. Tu his
vicijs mox occurrere. diſcat aliũ vite callẽ te mgr̃o. Naꝫ ni
hil duco turpius ficto / nihilqꝫ fedius ſimulato. Uale oĩa
qꝫ facito mea cã / vt cõſueſti ſꝑ / ⁊ amice ⁊ diligẽter.

Querela rare ſcriptionis.

Sincerã aĩcicíã loco ſalñtis. Habet me admiratio mlta q̃d
ſibi velit tã diuturna lrãꝝ tuaꝝ ĩ me abſtinẽcia / cũ vetꝰ nrã
ꝯiũctõ. noſterq́ꝫ p̃ſtinꝰ amoꝛ frequẽcioꝛes expoſtulat. Neſcio
q̇s toꝛpoꝛ amoꝛis. q̃ digitoꝝ paliſis te inuaſerit. vt literulã
ne vnicã ex te excutere poſſũ. qꝛ tñ vtriq́ꝫ moꝛbo ꝯfricatõ ꝓ̃õſt
iã diu ſtatui te lrãꝝ meaꝝ freq̃ncia. cõtinuo blãdoq́ꝫ tactu cõ
fricare. vt tãdẽ (aromatũ moꝛe) ſpiraĩa reddas q̃ lẽtiꝰ odoꝛeꝫ
ſpirãt. ſi nõ trita fuerint. Magnes foꝛcius trahit. ſi teratur.
Maioꝛana. atꝫ lauẽdula digitis ꝯtrectate. odoꝛes flagrãciꝰ
fũdũt. Tu ḡ ſi me amas hãc ſcribẽdi ſegnitiẽ exue. teq́ꝫ lrãꝝ
freq̃ncioꝛẽ exhibe. ꝛ ſi q̃ ex te merui. ſi digna p̃coꝛ. ſi me tua ex
iſtimas aĩcicia nõ indignũ (rogo) ne deſinas mihi tuũ ſtatũ
ꝑſcribẽ. ſtudeaſq́ꝫ vetuſti nr̃i amoꝛis cineres euoluere inueies
(ſpero) adhuc aliquã viuentem ſcintillulã tui (vt creberrime
ſcribas) excitatricẽ qđ ſi mihi p̄ſtiteris. q̄ꝫ maxĩe tuis iuſſibꝰ
delectaboꝛ ſed vale. lõgius ſcribẽdo ꝓla pſus ſum. q̄ꝫ tarditaſ
tp̄is vel feſtinãcia poſtulauit

Intimaꝛ aĩco ne quẽ ꝓpoſuerat comitem capiat.
itineris ad ſanctã terrã. qꝛ mẽdax ꝛ garrulꝰ ẽ.

S. non paucioꝛes / q̄ꝫ gignit eſtas ariſtas. Audio ꝓpoſuiſſe
te (coꝛdialꝰ aĩce) terrã ſanctã (deuocõis grã) viſitare aſſũereq́ꝫ
ꝓ ſocio villici filiũ ſed vt te libere tuteq́ꝫ alloquar accede ꝓpi
us ne q̃ externa auriſ interueĩat. intereaq́ꝫ mihi ad oſtiũ oculꝰ
erit ne q̇s inſperato irrũpat. Ille quẽ itineratõis tue comitẽ
delegiſti. vir pꝛoꝛſus agreſtis. ꝛ inſulſus eſt. q̇ inter canes ma
le tutus ambulaket. ſi tam letus q̄ꝫ fatuus videretur q̇ totuſ
ex mendacijs pendet ꝛ ex ficticijs cõfectus eſt. animũ tuum
iudicas nihil ſibi credere quẽ tã infeſtũ auribus ſenties. vt fa
cile tibi q̇etus eſſe iudicabis. vel eũ ligua vel te auribus caru
iſſe. Certũ eſt tãto pectoꝛis ſono minime reſpondere ꝟtutem
Nã picas ꝛ graculos ſua garrulitate ſupat. nihil iudicio di
gerens. nullã tenẽs ligue mẽſurã alti em̃ flatus eſt. qui (moꝛe
follis) plenis buccis aerẽ trahit. ꝛ efflat quo molendina mo-
ueri putares. Vale lõgeue ſane plaudẽter. Has dũ ſcribo nõ
q̇erũt digiti. ſed volitat calamꝰ. nõ aliter q̄ꝫ ei velũ ſupinfixuꝫ
eẽt vento ꝓſpero agitatũ.

Intimatur breuis viſitatio amici ꝛ leta fabulacio

Immēſas cū fauoris ardore ſalutes. Aderit breui temp⁹
qđ nos vnū in locū miſceat. Statui em̄ his paſchalib⁹ ve/
dere te. ita dico. niſi vel tibi citi⁹/vel fortune ſerius placue
rit. multa me diu ligatū tenuerūt. quo minus te viſitare po/
tui. ſed iam funē ſoluā. rumpā moras/cūcta retinacula frā
gam. lōgiorē ꝓtractōem ferre nō poſſum/vror. ardor. cruti
or. Te ꝑceleriter viſitare intendo. vt refrigeriū p̄beas. q̄ hāc
flammā ꝓuocaſti. tūc vocē voci iungem⁹/ꝛ dexterā dextre/
eritq3 nob nroꝝ euētuum vltro citroq3 iocunda recitatō/q̄
nobis tunc dies breuiſſimi videbunt. etiā ſi eſtiuis ſolib⁹
ꝑtendant. tūc (vt Oratius clamat) bibendū/tūc pede libe/
ro pulſanda tellus/cratheriſq3 magnis vina coronaſſe iu/
uabit. eroq3 tibi coheſurus diuti⁹/quoad venero tardius/
amiciſſimoq3 ſermone longas horas cōſumptur⁹/vt mora
reſtituat. qđ nccitas abſtulit. Ex Craconia tanta feſtinātia
q̄ facile putares. ſi me has ſcribere ꝓſpexiſſes. digitos meos ī
pedes lepoꝝ eſſe cōuerſos. Vale philariter/ꝛ quidē. gaudē
tior muſcis in melle.

Ad petitōem amici. ſtatum ſuū. fratriſq3 ſui no tum facit amico.

Salutes felicib⁹ votis onuſtas. Qr ſp inquiris (charit
ſime vir) quid frater/q̄d ego/q̄d vnus/q̄d alter. vel q̄d am
bo moliamur. Hinc his pauculis dabo riſum. Frater meus
viuit in rure beatus. q̄ (vt Oratij v̄bū eſt) Pr̄na rura bobus
exercet ſuis/ꝓſpectatq3 arātes greges ſuos in valle. qūq3 ra/
mos arboꝝ amputat. felicioreſq3 inſerit. mō libet ei iacē ſub
antiqua ilice/mo in tenaci gramine/querit aliqn̄ in ſiluis
aues/tendēs rethia. ꝛ dolos apris ꝛ turdis edacib⁹/iā pa/
uidō leporē fugat. iā aduenā gruē laqueo captat/ſic vagat̄
quottidie latis in cāpis/ꝓuſt⁹ ſolib⁹/ꝛ let⁹ domū rediens
ſp cōedit dapes inēptas/in quē illud Virgilij cadit. Felix
heus nimiū felix. bona ſi ſua norint agricole. Nā nulla ſb ſo
le occupatō alia magis eidē ꝯduxit. q̄ tāta v̄boꝝ anguſtia cō
tract⁹ ē. vt ſi verbū vnū vel duo ſbduxeris elinguis fiat. ꝛ q3
uis ſtatua taciturnior/ita vt eū marmoreū putes. ꝛ in au/
ditorio Pytha: aut mōachoꝝ clauſtro/nō tā vſum q3 nccī
tatē ſilētij didiciſſe. qđ ſilētiū in ſcapiēdis aurib⁹ ꝑualde ꝯue:

niſt.ād quā capturā (inſtar argi centū ferētis oculos) dilige
tiſſim⁹ ē. libros a tergo relinqt. nā ſtudē apud eū torqri eſt.
ſupplicijq; loco. liber ē. ego āt venatōis loco interdū poeſis
video. q̄ poſſim facili⁹ diſpēdia vite cōpēſare (more laborātū)
q̄ qnq; cātilenis ſolēt tedia ꝓpulſare (⁊ itinerantiū) qb⁹ via
breuior videt̄ videt̄. ſi labor fabulis ſubleuet̄. Uale ſanus/
et ſatis viue fecundis

Rogatur amicus. vt mittatur per eum ſcirp/
Sa. oī deſiderabili gratiores. /tor peritus amico.

Proſpicias mihi (rogo) amice chariſſime/ de ſcriptore bono
de bōitate nō ſolū artis loqr. ſꝫ fidei/ q̄ nō mecū agat/ vt ille
eſtate pacta/ q̄ multa incepit. ꝑfecit nihil. Plurimi ille verbi
erat. ⁊ ꝓmiſſionū maxia tuba/ ſꝫ oē ꝓmiſſū in voce ꝑmāſit
q̄ vbicūq; loci eū cōuenio. nō ſec⁹ a meo aſpectu fugit. q; ſi ba
ſiliſcū aſpicer&. Uolo mihi aulūgeliū bonis lrīs ad grām ꝑ/
tractis/ mēdis caſtigatis eſcribi: quē nec vēo/ neq; cōmodato
vl' lōgo tpe aſſeq̄ valeo Hac igit̄ epl'a viſa. q̄ ſi pignore facito
ad me bon⁹ ſcriptor accedat/ cui (vt rō ſuaſerit) pmiū dabo.
Plurimūq; rogo ne differas. ne q̄ꝫ ōmittas. vt te poti⁹ excu
ſandū tarditatis q̄ꝫ laudādū feſtinatōis efficias. Parcito tn̄
ſi fuero (q̄ꝫ equū ē) audētior. Nihil em̄ ē qđ magni amoris ſi
bi ōſci⁹ anim⁹ nō audeat p̄ſumē. Ceterꝫ p⁹ vltias lrās nihil
accidit. qđ tua intereē arbitror. pter icredibile deſideriū meū
viſendi tui. qđ indies magis ac magis augeſcit. h̄ āt me leuaē
tibi ē officij. ſi q̄d ex me vis p̄cipito/ tuis voīs parē mihi ēte
voluptas ē. ⁊ nullū in pōdē pōd⁹. Ua. in eo/ q̄ mortis vincu
la rūpit. ex Pari. octobris. vi. eo māc q̄ noctē fugauēat auro

Epiſtola cōſolatoria /ra conſurgens.
Sa. ⁊ pluſq; ſalutes/ ſi q̄d vſq; eſt. qđ his pl⁹ eſt. Accepi
lrās tuas plācētu plenas (diſertiſſime vir) quib⁹ rumorē ad
te veniſſe declaras/ q̄ frater tu⁹ in opido ſuo/ cū alijs ōciui/
b⁹ obſidione hoſtiū ſit circūſept⁹/ vt nulla ſibi ſalutis ſpes
relicta videat̄. Nūc (rogo) dilectiſſime vir timorē exue. Peſ
ſim⁹ ſp in dubio augur/ ē timor. Quāq; ſepe/ vbi tioris ma
gis ē. illic piculi mi⁹ ē In bell' em̄ fallax ē ſpes/ ⁊ fallax ē tior/
vbi fere nihil ex p̄meditato/ vl' agit̄. vl' accidit. ſꝫ cūt oīa in
opie. Nō igit̄ deſperes (q̄ſo) nēo ſcit. q̄d p̄ſidij fortūa p̄bebit

Finis cuiuſlibet rei incertus eſt. nõ em̃ ꝺ nihilo h̃ nom̃ finis grãmatici dubij generis poſuere. Uale vir fama ingẽs ſed re q̃dẽ ingẽcior. Ex louanio marcij viceſima p̃ma. volati inſtar auis. que (vt Uirgilij verbo vtar). Rapti ſecat aera pennis Lator haꝝ q̃ddã ſecreti tibi denelaturus eſt. meo nomine cu ius verbis nudus ſic credere potes. ac mille forent eis appen ſa ſigilla. qꝺcũq3 dixerit iuratũ putabis.

¶ Intimatur amicus amico ꝙ ſequenti die ſecum ſuo in reditu prãſurus ſit.

Uini optimi letiſſimos hauſtus ꝑ ſalute. q̃ ſalutatio in buc cam cadit. quã iã ſitis inhabitat. Dũ nũc curru vect⁹ (vir or/ natiſſime) domũ tuã trãſitu aſpicio. mox ſaltu feſtino. velut ad littus fracta puppe cõfugere. de curru deſcẽdo celeriq3 cur ſu domũ tuã peto ad c⁹ fores pulſo ⁊ clamito parũꝑ tecu3 lo q̃ndi ꝓpoito. ſed dũ vicini te in eccleſia eẽ nũciarẽt. fecit par ti impaciẽcia vectoris. ꝑtiq3 diſtãcia ꝙ illic te nõ ſequerer ꝑ/ tim q3 ꝙ inculta fui ruſticanaq3 veſte cõtectus. i q̃ te ſolo co/ rã cõꝑabo nõ formidabo. Parui curãs q̃lis extrinſecus tibi vi dear. q2 lõgo aptũ ac nudũ aĩmũ cognouiſti. Sed dum cla/ more vectoris. ſocietatiſq3 rurſus cogor currum aſcendere ec ce inopine ſcolaris occurrit. c⁹ ex corio calamum peto hancq3 precario papirum nactus / has tibi dandas relinquo quib⁹ cercior fias ꝙ cras rediens tecum pranſurus ſim. niſi vel ꝺeo vel fortune vel tibi ſecus placuerit. Interea vale fau/ ſtus. ⁊ fruere votis / neq3 vnq̃3 rogatum iouem inueneris ſurdum.

¶ Filius ad patrem ꝑ ſubuentõe vt libros emat.

Humilimam obedienciam loco ſalutis. Cõmemoratõ veſtre et q̃dẽ vltronee ſpõſionis (metuendiſſime pater) oĩ cyrog̃pho mihi efficatioris. cũctoq3 pignore certioris. intrepida3 mihi afflauit rogãdi fiduciã. vt mihi denarios ꝑ tutũ. ⁊ celerẽ nun ciũ mittere dignemini. quibus mihi libros valea3 cõparare Clare em̃ nouiſtis (optime pater) qualiter anni eũt (Ouidio teſte) more fluentis aque. nec qui preterijt iterum reuocabit vnda ſi hec indulta ſtudio tempora fluxu continuo decurrãt abſq3 refluxu / que tẽpora neq̃o in ꝓiectũ meũ inflectere ſtãte non modo mihi penuria. ſed omnimoda libroꝝ carẽcia. que

me facit ſcientiaꝝ dulci/optatoqꝫ fructū carere. ſi ei caſſio
doro credimus larga manꝰ ingenia nutrit. Ueſtre igiť bo
nitatis erit acq̇eſcere. iā meis neceſſarijs. iuſtiſqꝫ deſiderijs
q̄ pectore meo ſciaꝝ ſitibūdo vberē refectōeꝫ dederitis. ⁊/q̄
dem vtilē gratā/⁊ ſalutarē/⁊ quo tandē pater optime/tā
dem inuenerit tātalus vndas. Nō em̄ dn̄t ſtudentiū ſump
tus inter cōſumpta/ſꝫ veluti quedā ſemia cētupli fructus
cōputari. Digneť altiſſimus vos/feliciſſime cōſeruare. Ex
Pariſius curſim ⁊ confidenter/corde tamē meo multa ſpe
multoqꝫ affectu titillante.

¶ Reſponſio patris ꝙ filio nequit ſubuenire ēx

Saluus ⁊ bonus eſto. Uidi litteras tu /cōditōe tpis.
as/atqꝫ has p̄ter/expoſuit mihi (fili) intercurſor nūcius
indigētijs te multis ſubeſſe. atqꝫ te mirari q̇d ſibi velit hec
tpis mora/q̄ tibi (vt ais) nihil miſſuꝫ eſt. ſꝫ ita certe nūc fi
li ſunt tpa/vt cōducat te ori tuo ſilentiū dare. ⁊ frenū deſi
derijs/aiť opulentiorē fortunā expectare. Nā (vt latis audi
re potuiſti) huiꝰ anni agroꝝ cultura/pratoꝝ ſectio/puta
tioqꝫ vineaꝝ/⁊ (qđ egrius ferri ſolet) dn̄ iaꝫ his oībus la
bor eēt impēſus/ex inclemētia celi/male reſpōderūt poſſeſ
ſori/nec erunt hec oīa/vel hoībus/vel armentis hoc āno
paſtū prebitura. Hic ꝯpati cogeris parentū damnis/fra
trūqꝫ tuoꝝ/ſororūqꝫ egentijs. Parce igiť/atqꝫ ſobrie tibi
ad tps viuendū eſt. donec ſidera nobis illuxerint feliciora.
Qđ breui cōcedat ille q̄ p̄t. Uale ſalutes plurias tuis ma
giſtris meo noīe annūcians. ⁊ ſi deus votis annuat meis/
ad te me cito futurū expecta.

¶ Conqueriť pater de dura correctōe filij.

Salutes plurias/auro gēmiſqꝫ ornatas. vel alio q̄daꝫ/ſi
q̇d his p̄cioſius/eaſdē poterit venuſtare. Inueni filiuꝫ/in
hac paucula mora (venerāde mgr̄) q̇ iam domi mee fuit. ha
bere animū formidoloſo q̄daꝫ pauore deiectū/vt vix ocu
lū leuare/vel verbū audit exp̄mere. Si q̇s euꝫ accedit pro
pius mox caput retrahit. cubitūqꝫ leuat. q̄ conari videť ꝙ
caput a verbere ſaluet. q̇ in ſomno ſepe clamitat/veniāqꝫ ro
gat. nō aliter ac virgis duriter ipē vapulaēt. Dicit mihi ma
ter ꝙ ſub veſte hēat cutē macrā/groſſis vibicibus informē

Rogo igiť mgr̄ optime. ꝙ ip̄m dulcius formes / ⁊ mollius
alas. neq̄ʒ eundē virgis / ſʒ minis corrigas. nec vt cūq̄ʒ va
pulare ꝑmittas. Mitis ip̄e ingeniȷ̄ eſt / dulciſq̄ʒ nature.
Deſperāt em̄ (vt inq̇t Quintilianus) plerūq̄ʒ pueri / ⁊ do
lent. ⁊ nouiſſime oderūt. ⁊ (qđ maxīe nocet) dū oīa timēt.
nihil conātur. Nā vt frondibꝰ teneris ruſtici falcē non ad
hibent. eo ꝙ reformidare ferrū videreť. ⁊ nondū cicatricem
pati poſſe. Ita teneros ānos nō taʒ virga terreri. q̄ʒ iocūdi
tate demulceri opʒ. Uidemꝰ em̄ ſepiſſime inter manꝰ ceſo
rū lapides frangi. dū quadranť. ſi fortaſſe nimio impetu q̄
drator incuſſerit. Uale ſub leto ſidere / vt tuus honor / tua
virtus / tua merita poſcunt.

Reſponſio ad epiſtolā preſcriptam.

Salutē ⁊ ſi q̇d ſalute gratius poterit cogitari. Deus q̄ʒ vel
lē (optime vir) tuū filiū alienis oculis aſpiceres. q̇ eundem
dulcis nature mitiſq̄ʒ ingeniȷ̄ deſcripſiſti. q̇ alioꝝ iudicio.
cū ſit aliȷ̄s multis viciȷ̄s inq̇natus / tn̄ in obediētia eſt oīm
primus. quē (vt tua pace dixerim) a viciȷ̄s ſatietas q̄nq̄ʒ re
traxit. nunq̄ʒ volūtas. ſʒ p̄cepta magiſtroꝝ vel cōtumaci te
meritate contēnit. vel vbi incipit ibi deficit. Scis em̄ ꝙ ig
nis male accēſus cito extinguiť. ⁊ equus mane deficiēs par
uā dietā ꝯficit. Si em̄ durus mgr̄ ſim. durꝰ ⁊ ip̄e diſcipu
lus ē. Dura duris efficaciꝰ leniūtur. Sepe medici mollio
ris difformior ē cicatrix. grauioribꝰ morbis grauiora reme
dia adhibenť. medicꝰ ſepe ledēdo ſanitatē ꝯfert. nō ſine mur
mure patiētis / q̇ amara q̄nq̄ʒ pocula miniſtrat. q̄ non ſine
frontis rugoſitate ſorbenť. Obſcuritas ī auro erit. niſi ad
diderit flama fulgorē. Si em̄ pater es. nō q̄ mulceāt. ſed q̄
pꝯſint cogitabis. ne q̇ ſibi plumis mollior eē conaris / du
rior ſaxis fias. q̇ tandē ꝑ meritis tuā ſenectā ꝑditis mori
bus inq̇etet. ſi virge ceſſarint. mox malicia (q̄ nūc latet) ī lu
cē erūpet. creſcētq̄ʒ ſibi vicioꝝ incēdia / q̄ꝝ flamas nō facile
extinxeris ſi paululū ꝓceſſerint. q̇d factu opꝰ ſit tecū metip
ſo cogita. ne tue prudētie ip̄e oblitus videaris. dū colloqui
dabiť tibi multa deuelabo q̄ non auſim papiro / nūcio / aut
cōmendare calamo. Uale ſit tibi leta / ſitq̄ʒ honeſta / ⁊ ſera
ſenectus dū hec ſcribo manꝰ volat ocior auſtro.

Reſpō ad certas ſlrās h̄ ñ inſtas de gloſopoeta

Salutes nūo incalculabiles. Legi oīa iocūdiſſime frater.
q̄ mihi tuis in lr̄is ꝯſignaſti multa iocūditate/atqꝫ vix ri/
ſum finē faciēs/eaſqꝫ iteꝝ/iterūqꝫ relegi. lōgo iā tp̄e illū no
ui. c⁹ dictis i lr̄is memiſti. cui⁹ mores/ſi pingere ꝑgo mihi
ſcribēti labor eēt. ⁊ tibi legēti faſtidiū. Hic em̄ nr̄ bipes aſel
lus ⁊ ſtatua marmorea ſuo veſano plūbeoqꝫ capiti/poeti/
cā artē totā aſcribit. nō aliter ac totā poetriā ebibiſſet liq̄fac
tā. oēs em̄ oratores p⁹ ſe facit. neqꝫ tulio cederet. ſi viueret.
neqꝫ virgilio palmā daret. tā verb abūdus ē. vt q̇ ſecū ſunt
magis audire q̄ꝫ loq̇ pūt. ipē cicada eſt. q̄ vbi tacta fuerit ſel
nunq̄ꝫ ſilet. ſi parē ſibi loq̄ cuiuꝫ inuenerit iā picas i nemo/
ribus/aut i paludib⁹ ranas audire putares. iudiciū ꝓpriū
pluriſfacit q̄ꝫ toti⁹ orbis ſententiā. plura de hac re ſcribere ſi
mihi cū hoie min⁹ perito iā res eēt. tibi āt oīe paꝝ ſufficit
Hec iocūdo calamo ſcribo. rideret calam⁹ ſi os hr̄et. Ad. pul
uinar me vocat. mag̃ ps noctꝫ effluxit. dab me. (q̄ſo) tuo fr̄i
ꝯmēdatū. quē reſpiciat (oro) fortūa mitior luīe. l' ſi ñ fortūa
ē q̇ fortūe ipat de⁹. Ex pariſi⁹ ñ manu pigra octob̄s. xiij. ⁊c̄

Inquirit̄ ſtatus amici. et deſcribitur ꝓprius.

Immēſas largiſſiō corde ſalu. Tu p̄ ceterꝫ (vir optīe) maxīe
noſti. q̄ i ſtudijs iā ipē ꝯſenui. vbi nihil mihi tp̄is preterijt
vnq̄ꝫ/q̇ nō ſollicit⁹ ego de te deqꝫ tuo ſtatu inq̇rerē. qliter for
tuna tecū. ⁊ q̄liter tu cū illa/q̇d ageres. vbi eēs. quā viā vi
te ſeq̄ris. q̇d de ꝓgreſſu. q̇d de fine diſponēs. cui te ſil'cꝫ exhi/
beres. oculi mei te aīcū abſentē anxie petūt. q̇b⁹ ꝑ abſentiaꝫ
detrahit̄ multū. ſed aīo nihil. ſi āt exadūſo petas q̇d agā. q̇d
moliar. viuo frat' optīe forte ꝯtēt⁹ mea/ad rōneꝫ hēo. nihil
vltra deſidero. Raro ei deſideriū magnū ⁊ aī q̇es cohabitāt.
cū nihil pl⁹ torq̄at q̄ꝫ ſperati carētia. hēo em̄ q̇ viuā. ⁊ q̇ for
te meli⁹ ſanctiuſqꝫ carerē. hēo vn̄ laſciuiā. hēo vbi habitem
q̇d edā. q̇d bibā. q̇ vehar. q̇ tegar. vbi iaceam. vbi ſpacier. q̇
dilecter. Quid q̄ſo ſumm⁹ pōtifex/vel imparor romanus
hꝫ ampli⁹. Magne diuitie nō diuitē ſꝫ occupatū faciūt. ñ
dn̄m ſꝫ cuſtodē. neqꝫ em̄ preciū reꝝ/quē diuitē facit. ſꝫ cō
temptus. ſꝑ em̄ querēdo ⁊ inhabitando cupiditas creſcit. et
ſeruitus atqꝫ paup̄tas. Plura ſcribere neq̇ui terra iā nocte.

ꝑuentus. Ualitudinē bonā habeto adamāte ſolidiorē. Si
q̇d ex me velis tuū eſt ꝑcipe. q̃ paratus fuero ꝓbando cōdi
ſces. potius ſꝑ eſt re q̃ verbis amicitiā ſplenduiſſe. Ex col/
legio. B. in pariſius ꝑēnata manu/alatoq̃ calamo. mane
vā ſol turris infundere ceperat ſpiramīa lucis.

¶ Tutores ſcolari ſtudenti louanij in artibus.
qui petit adire aliā vniuerſitatē.

Saluti intendere loco ſalutis. Dediſti ad nos lr̄as (cariſſi
me adoleſcēs) ꝛ quidē plures/q̇bus ſubnixe ꝑcaris nr̄m cō
ſenſu/q̄ aliā vniuerſitatē ſtudēdi gratia adire valeres. qui
nr̄o iudicio nō tā ſcientiaꝝ amore/q̃ rei vana quadā no/
uitate moueri videris. ſcimꝰ iuuenes aīos ꝓmptos eſſe ad
motū q̇ ſpargunt in oīa vota/q̇ ſepe melius putāt qd̄ peiꝰ ē
optimūq̃ ꝙ peſſimū. p̄ria nā etas ſtimulos hꝫ. ꝛ frenos hꝫ
vītia. Mēs em̄ iuuenū vaga ē. q̇etis impatiēs/ꝛ reꝝ noui
tate letiſſima/maxīe eoꝝ iuuenū q̇ ocij gaudēt. vanā em̄ ſꝑ
dāt ocia mentē. audiuiꝰ te inerti ocio incūbere. itaq̃ ſomno
lentū eſſe ꝙ vix te tuba vigilē daret. atq̃ mgr̄m tuū te creber
rime/digito ſuo ꝯſignare q̄ſi futuꝝ q̇ddā innuat. nō tā ver
bis q̃ virgis ꝯplendū. Nō videmꝰ q̇d aliud ſcꝑtis tuis co
naris. q̃ loco ſciaꝝ ꝛ virtutū ocia ꝛ vana petē. Nihil cōſtan
te iuuene ſplendidiꝰ/nihilq̃ incōſtante fedius. Raro bn̄
germīat plāta/q̄ ſepe trāſfert. Proinde tibi mādamꝰ hāc tui
transferēdi opinionē e mēte tua pellito. lr̄iſq̃ ſꝑ diligēter in
ſuda. q̇ q̃uis ex natura tardior es. frequēti exercitatiōe acui
poteris. valebit ingeniū vbi intēderis. qd̄ ꝑfecto leuiꝰ fece/
ris. ſi diē q̄tidie tuū ſcruteriſ. oīaq̃ facta audita dictaq̃ illi
us diei remetiaris. q̄ factis melior. dictiſ acutior. auditiſq̃
doctior fias. Bona tua vt alioꝝ oīm ꝑcio ſolito decidūt. de
bes igit eē ad ſtudiū alacrior. ꝛ in exponēdo ꝯctior. vt tm̄ vir
tuti addat q̃ꝫ fortune ſit abſtractū. Ualeto. itaq̃ facito ne
ſi voces nr̄as lucro intelligē ꝯtēpſeris. tandē tuo dāno ītel
ligas. fac letꝰ oīa. ne q̇d meſtꝰ patiariſ. Fac eē volēs cupiēdo
q̃ qd̄ cogeriſ. effeceriſ ne cogariſ. nullū vtiliꝰ ī hac nc̄citate ꝯ
ſiliū ē. deſinet eē nc̄citas ſi volūtas acceſſerit. Mgr̄os tuos
ama. bonos cole ſcolarēs. ceteros ꝑteri. neq̃ cultos neq̃ offen
ſos. Uꝯſtās ſtudio intētus. oīq̃ p̄ēdentia mētis ſecluſa.

¶ Tutores ſtudenti Louanij in legibus: qui pe/tit adire aliã vniuerſitatẽ.

¶ Chariſſime adoleſcens. ſit tibi leta dies / ſit plurima ſal⁹
Dibus in lr̃is tuis multa diligentia moliris. aliã vniuerſi
tatem adire. legũ ſtudendaꝝ cauſa. Nec facile capim⁹. quid
tibi Louanij deeſt. vbi ſcolares legũ tibi cõſodales multos
habes / ingenio ⁊ diligentia ſingulari / doctores quoqꝫ ſcia
expiẽtia / eloquentia / cõſpicuos. niſi forte cupis a nobis eẽ
diſtanti⁹ / quo poteris errare licenti⁹. Hec inſtabilitas mg̃
nũ argumẽtũ eſt. animi male ſe habẽtis. vt eñ egꝝ corpus
thoro voluit. nequitqꝫ cõſiſtere. Sic eger anim⁹ varijs affe
tibus. agitatur. male ſp̱ ſpatur de iuuene / vario ꝓprio ſen/
ſui innitente. Sentẽtia nr̃a eſt vt Louanij ſtudeas. ⁊ mane
as / ⁊ tanq̃ꝫ in tuto / ſalubriqꝫ ſtudioꝝ portu / iactis ancho
ris cõquieſcas. Oppõne igit̃ deſiderijs tuis ſeras / ⁊ vectes
habeqꝫ ſp̱ animũ tuũ (vti decet ⁊ oꝫ) cõſilijs noſtris ꝯformẽ
Qd̓ ſi feceris. nos ſp̱ habebis tui amatores. reꝝqꝫ tuaꝝ vti/
les / ac diligentes ꝑſpectores. neqꝫ vnq̃ꝫ amiciciaꝝ fores /
apud nos occluſas habebis. Uale felix. valebiſqꝫ certe feli/
cius / quo ſtudebis intentius. Qui ſi nõ ſatis ꝑfeceris. nũ
q̃ꝫ tibi ingeniũ defuiſſe arbitrabimur. ſed curã ⁊ diligentiã /
qui magis ꝑfectũ tuũ patulo corde cõcupim⁹. q̃ꝫ naufrag⁹
portũ. vel famelicus eſcã

¶ Inuectõ iocoſa in amicũ raro ſcibentẽ.

Salutes innũas atqꝫ ꝑhennes. Dũ oĩa mente voluo ac
reuoluo (amice ꝑchare) cõcipere nequeo. quid te detineat tã
q̃ꝫ mutũ facit. vt omnino ſcribas nihil. cui nõ tam cult⁹ ſtili
fluxus. adeo ꝓmptus / atqꝫ venuſtus eſt. vt inter ſcribentes
primatũ teneas. quaſi papirus tibi ꝓ regia ſit / ⁊ ꝓ ſceptro
calam⁹. de quo plura dicerem. niſi hoc amãtis eſſet (Plinio
teſte) Amatũ nõ onerare laudibus. Fecit hoc ſp̱ leta viuaci/
tas tua / qui agili ſpiritu plenus es. ne quid iuris in te habe
at deſidia / quã q̃ꝫ nõ viderim. quo taciturnitatẽ tuã ꝓtegere
poſſes. Nõ eñ eo dixerim quo ſolent inertes ⁊ ſegnes te nihil
habuiſſe. quod ſcriberes in tanto flumine nouitatũ. Sed ti
meo. ꝙ oĩa tibi eant incõmodo / qui temp⁹ aliquod aptum
ad ſcribendũ non inuenias. Eſtas forte attramentũ exſiccat

Ipīmeꝗ hyemps in glaciē vertit.ī vere āt nondū̄ auce pēnas
dedere.relinꝗ forte tpe/paraliſant digiti.q̇ qn̄qꝫ ſtupēt atqꝫ
rigeſcūt. vel forte papiri mola rupta ē. vel neſcio an te aliꝗ
flumine laues.vbi oēs veteris amoris flamulas extinxerꝭ.
Logor igit̃ exclamare illud poeticū. Quis deꝰ oppoſuit no
ſtris ſua numīa votis. Sꝫ omiſſo ioco facias (rogo) muſas
tecū redire ī grāꝫ frequētius ꝗqꝫ ſcribito.multoꝝ em̄ litte/
ras que ad me ſcribūtur ſemel dūtaxat lego. idqꝫ curſim/
tuas āt nunꝗꝫ ſatis legiſſe videor. Redeo iterū atqꝫ iterum
nunc illā/nunc iſtā particulā attingo.repeto.egre illa e ma
nibus emitto/facit hoc placens ornatus/ꝛ minus placēs
raritas. Uale cadatqꝫ in te poeticū illud. Uixeris eternum
extendēs in ſecula nomen.

Rurſus iocoſa inuectō in eandem ſententiā

Perhēnes amicitias loco ſalutis. Ab eo loco ꝗ te mihi ab
ſentē tercia iā tenuit eſtas (cariſſime vir) ex te accepi lr̄aꝝ ni
hil/ꝗ me hꝫ admiratio grandis/q̇ cum ad plures ſcribas.
hoīs amiciſſimi ſis oblitus. Miror equidē vehementer/
litteris ad me datis/magis ꝙ̄ alijs iter clauſuꝫ eſſe.pereant
queſo intercepto res litteraꝝ (ſi qui ſint) eoſqꝫ deus optimꝰ
maximus radicitus ꝑdat idqꝫ ꝓpe diē, qui me litteraꝝ tua
rū priuāt iocundiſſimo fructu/om̄i melle ſuauiore/ Sed
certe ſi tua mei ꝑ inpēdentia hec inter capēdo litteraꝝ preue
nerit. nō poſſuꝫ non gaudere.ita tibi ſecūdas res eſſe. vt ne
amiciſſimi q̇dē hoīs recorderꝭ.quamꝙ̄ non ꝑua ſit felicitatis
pars vir amicus/neqꝫ teneat amicitia poſtremū in huāna
felicitate locū. Sed ioco obmiſſo rogo te optime vir/ami
ceqꝫ fidentiſſime/ꝑ placidū amicitie nomē/ꝑqꝫ id omen
qđ in ea dulciſſimū eſt.ſi quid adhuc flamule veteris amo
ris ſuꝑſit.nec mortuus cinis eſt.ad me frequēter ſcribito/
nā id iuris littere in me tue hn̄t.ſemꝑqꝫ habebunt ꝙ ex me
longiores excutiant. Uale vale nihil plus qꝛ feſtinus. Ita
nā clamitat nūcius more impatiēs quaſi cuperet (vt apud
Perſiuꝫ eſt) pulmonē rumpe ventis.

Excuſatio ſuꝑ porrectis precibus ꝓ contumace filio/ad patrē.

Ingentes cordis ex fronte ſalutes
Sentio ꝙ moleſte fers (amice dilectē) ꝙ rurſus rogo ꝓ filio

Cuius pacē apud te ꝑ ſuis erratis iā frequēter adept⁹ ſum
Putas em̄ ob recidiuā nec locū ꝑcibus / nec venie relictuꝫ
eſſe. Sꝫ rogo patiaris in h̄ vno / me tibi eadē mēte repugn̄re
qua in oībus ſꝑ obſequi cōſueui. Uenit ad me filius tuus
ſeſe ad pedes meos ſol oten⁹ ꝓſtratū faciēs / fleuit. rogauit
fecitqꝫ mihi fidē penitētie vere. Quē ideo emendatū ſpero.
qꝛ ſe ſentit deliquiſſe. Dolorē em̄ peccati prim⁹ ad veniā gra
dus eſt. iraſceris ſcio. iraſceris merito / idqꝫ etiā ſcio amaſti
iuuenē / ⁊ ſpero amabis. Interim expedit ꝙ exorari te ſinaſ
licebit rurſus iraſci ſi rurſus delinquat. tūcqꝫ ꝙ iratus fue
ris. excuſatius facies. Remitte aliq̄d iuuētuti / illi⁹ remitte
lacrimis. Addo ego iā ꝑcibus ſuis / etiā meas tātoqꝫ cor/
dialius / q̄to ipm̄ acrius / ſeueriuſqꝫ corripui. Uidim⁹ ſe/
pe initia mala / fine claudi optio / ſi bonis ſe miſceat bona
videat audiatqꝫ. abibūt vicia ſucceſſione virtutū. errando
qn̄qꝫ diſcit᷑. Sepe em̄ error vnus dū errare puduit ab erro
ribus ꝑſeruauit. Pudor em̄ ⁊ verecūdia ſcale ſunt. ad reſi
piſcentiā ⁊ ſalutē. Sꝫ q̄ melius agat diſtrictiſſime illi mi
natus ſuꝫ me nūqꝫ poſtea rogaturū / h̄ illi quē terreri opor
tuit. tibi nō idē. nā fortaſſe iterū rogabo. iterū impetrabo. ſit
modo tale vt me rogare id te preſtare deceat. Uale. ⁊ ſi q̄d ex
me velis faciā diligēter. qꝫ libenter.

Reſponſio ad epiſtolā precedentē

Sa. innūas amore puro coruſcas. Facilius erroribus filij (
optime vir) ignoſcerē. ſi malā ſuā vitā in conſuetudinē nō
vertiſſet. Ois em̄ error / ⁊ ſi grauis videat᷑ dū naſcit᷑. leuis
tn̄ putatur dū in vſum venerit ⁊ ſine metu cōmittit᷑. Unū
viciū alterius ſꝑ cauſa ē. ex q̄ mox aliud q̄ſi ſua ſoboles ori
tur. tandē ex hoc itur in plura deterius. Q d̄ autē (vt ſcrib)
culpam agnoſcit. Quid queſo peius in errātē cadere poſſit.
quā culpā agnoſcere ⁊ nō dolere. Irriſor eſt non penitēs / q̄
adhuc agit cuius ſe dicit penitere. Quid q̄ſo ꝓdeſt ſi lacri/
mas fundat. gemitus / ſuſpiria / queſt⁹ / plāgatqꝫ qd̄ geſſit
nec deſerit. Si em̄ (vt ſcribis) erraſſe ſe cognoſcit iā ſibi reus
et iudex eſt. q̄ commiſſa damnat. ſꝫ condemnata committit
Certe ſi ꝙ vite ſue rōem a ſeipo oculis retroductis exigat atqꝫ
fuerit rerū ſuaꝝ arbiter equus) facile ſeipm̄ damnauerit ipe

Sed ƀſto doleat/nymbo tamen facilius ī vicia relabētur.
qui ſi q̇d boni ceperit nō conſiſtit. Tunc em̄ om̄ia ꝑdite ru
unt. dū que vicia fuerūt mores fiūt. Nec vero facile indu/
cor. vt credaꝫ qꝺ errores/bona mente fateatur ⁊ doleat. ſed
habet (neſcio) q̇d paramēti in lingua quo verba voluere no
uit atqꝫ euoluere. ⁊ turpia facta palliato ſermone contegere.
virtutes mētiri. ⁊ vicia negare. Si Iheronimo credimus
cū defenditur culpa geminatur. Quis queſo vicioſior aut ꝑ
fitens vitiū/aut mentiens virtutē/certe is qui etiam men
daciū adijciens geminauit vicium. Manifeſtam em̄ cul/
paꝫ negare. augentis eſt crimen/non diluentis. Uale ex in
ſulis Maij tercia ſummo mane/oriente iam ſole/purgan
teqꝫ luce tenebras.

¶ Increpatio fratris ſup incauto mō mercandi

Salutes ineſtimabili fauore fecūdas. Neſcio care frater/
quid audiam ꝙ nundinas vndiqꝫ indefeſſe viſitas. incau/
teqꝫ mercaris. ⁊ qꝺ egrius me habet pluris ſepe merces emis
quam vendas. quo facile proſpicitur non adeſſe tibi certaꝫ
emendi manū/nec ſatis agnoſcere te mercium differētias.
vel quanti vnaqueqꝫ res taxanda ſit. Fertur ꝙ in equis/vi
nis/⁊ allecibus/multa breui ꝑdidiſti. Si in tuum conſi
lium prudentia admiſſa eſſet cautius ageres. Neqꝫ tam mł
tis ſimul/tam quoqꝫ magnis/leui audacia te ingereres.
O frater mi illud comicum ad omnia valet. Nequit ni/
mis. Perualde timeo ꝙ non prius leuitas/ inconſulte au
datie tue ſedabitur. q̄ꝫ effectibus infauſtis caſtigetur. Uno
ſepe momento cadit. quod longo tēpore ſtructum eſt. Per/
ditio leuiſſimi greſſus eſt. tante quidē celeritatis/ꝙ nō taꝫ
accurrat q̄ꝫ aduolet. Lucrum em̄ prouidos animos ſequiť.
longa cogitatione cōductos. Quod egrius aduenit tardi/
uſqꝫ graditur. more limacis. Si quid igitur amicitia mea
apud te ponderis habet. te pauciorib9 implicabis. Tuti
or illa pupis eſt que paruo flumine fertur. Sed forte ina/
nis meus labor eſt. Nam a cunabulis te non vidi alium/
neqꝫ credo vſqꝫ gentium artificem eſſe qui te recudere/ aut
poſſit retexere. Tamen inefficaces meas litteras eſſe ma/
lui q̄ꝫ nullas/potuiſqꝫ fruſtra me ſcripſiſſe q̄ꝫ per incuriam

tacuiſſe. nō em̄ moris mei ē ſub duplicitate/ficto ſermone
blanda dicere. q̇ in fronte ⁊ lingua animū geſto. nec vnq̄ꝫ
aliud voce/aliud geſſi pectore. Deus quorſuꝫ hec. Furit i
curſu pēna/neſcitqꝫ ꝯſiſtere. quā ſuſpicor ex ala tue auce tra
ctā eſſe. quo in rem tuā adeo celer ſibi curſus eſt. Uale cor/
pore ſanus/ſed animo ſanior. Ex Louanio ocius q̄ꝫ ima/
ginem ſpeculo reddunt.

Reſponſio fratris ad precedentē epiſtolā.

Ampliſſimas ad vota ſalutes. Dū tuas lr̄as (huānissime
frater/tui ī me amoris teſtes) accepi. tātus mihi beniuolen
tie cumulꝰ accreuit. vt ſiſtere nō poſſeꝫ q̇ nō calamū adeo fe
ſtinantē ad his reſpōdendū inflecterē. arguas em̄ me ⁊ q̇dē
ex fraterni amoris intimo fonte/ꝙ ſim q̄ꝫ par ē mercādo le/
uior/emēdoqꝫ audentior. Sꝫ tu certe frater exaduerſo (vt
tua pace libere loq̄r) q̄ ſentio ſp̄ fuiſti. q̄ꝫ par ē timidior/qui
ab infantia adeo ſp̄ trepidꝰ extitiſti. vt ſi ī aere nubecula ori
atur mox diluuiū times. ſi vētus ſuccreſcat. edificia caſura
paueſcis. ſcintillulā ſi videas ne pardeat vrbē. ſi tonitruuꝫ
audias vereris ne mūdi machina ruat. Bone frater hūc ti
mo rē exue: Nihil tēptat oīa formidās/ſpreuit ſp̄ fortuna
timētes. Si q̇ddā pd̄idi. ſuccēdent lucra pditōnis plagas
ſanatura. Omniū rerū viciſſitudo eſt dabit deus pgreſſos
votiuos ⁊ exitus fauſtos atqꝫ felices. Opto valeas. longa
qꝫ in luſtra ptrahas euum.

Suadetur amico canonico vt grauitate omiſſa. ſe aliq̄n ludis ingerat. ⁊ letius viuat.

Salutes q̄s tibi mēs pleniſſima geſtit. nec calamꝰ pingere
ſufficit. nec pmere lingua. q: q̄tidie ad te nō ſcribo amice co
lende/meoꝝ memoꝝ forſitā putabis oblituꝫ. has tn̄ nunc
ad te daturꝰ ſuꝫ vt ex his ſicut ex pleriſqꝫ poſtibꝰ mentē meā
pſpicias. vtqꝫ etiā me viuū ſcias ⁊ ſoſpitē/tuiqꝫ maxīe me
morē/ne q̄qꝫ etiā ignores meā de te ſententiā/nā ꝙ relictꝭ
lucris/reiectiſqꝫ curis/ad quietē ita feciſti. vt oīno te retra
has ad ociū ſomno atqꝫ inercie amicū (qđ lucifugi ſectari
ſolēt) minime laudo. q̇ tua camera p ſepulcro vteris. teqꝫ ipꝫ
in ea viuentē infodis. q̄ facis tuā virtutē ſegnicie langueſcē
Longe magis tibi cōduceret. mentū erigere. caputqꝫ tuum

luci miſcere. q̄ȝ ſic delitеſcere plumis ⁊ vmbris. Plurimū ti
bi cōgruerit florida etatē agēti interdū venacioni. vel arculu
dio aut pillarū ludo operā dare. quo naturā curis grauatam
aliq̄n reuelares. Ita em̄ negocijs hūanis in oībus. eīt res vt
ſi ludus ſꝑ deſit. qdcūqȝ negociū tractaris. idipȝ turpidū re
linquetur. Neceſſe ē āt laborē ludis. laboribuſqȝ ludū mode
rari. Tu felix vale ⁊ q̄dē oī bñ valente felicior. Si q̄ddā ex
me petere libeat. plena id fac fiducia. nō em̄ tā ymū grauia ꝑ
tūt. q̄ȝ ego tuis deſiderijs cōplacere. Sȝ parce ineptie parce
caracteri. nā hec indicibili celeritate ꝑſcripſi. aīcicia em̄ nō elo
quenciam petit. ſuppletȝ ſemper amor qd̄ negat facūdia.

Reſponſio ad p̄cedentem

Amicicias adamāte ſolidiores Accepi ego lrās tuas letiſſīo
plauſu ſpectabil' dn̄e. ꝑ cūctis dilecte. cōſiliū ſil'qȝ ꝑlegi tuū
qd̄ ex intimo cordis ꝓgreſſū ē. q̄ luce clarius te video ſꝑ eſſe
amicū meū nūqȝ tp̄is deſitur̄. idqȝ diu mihi cōptiſſimū ha/
bui nihil mihi te eē hūanius. Tuū igit̄ cōſiliū libēs audio
āplectarqȝ libencius Sȝ auribus meis inflatū ē. te pulcram
baliſtā eādēqȝ fortē atȝ neruoſā in nūdinis miti p̄cio ꝯpa/
raſſe. dixiſſetȝ te eādē mihi eodē ꝓ p̄cio dimiſſurū ſi id ego ex
poſcerē. q̄ tibi grās tui fauroīs habeo eaſdēqȝ q̄ȝ maxias Sȝ
(cū plinio dico) id vt feceris nō peto frater. Qd̄ tn̄ ſi mea ta
cēte tua oīa ſpōte frater volueris. tā grate accepero ac ſi con
cupiſcerē. quāqȝ em̄ ſagittare neſciā. pulcris tn̄ dilector in ar
cubus. ſilis pauoni. q̄ pulcris plumaturis cōgaudet. licet vo
lare neſciat. Inter ludos tamen quos tuis litteris meminiſti
arciludium me fortius allicit. cum eius exerciciū minorem
corpi intēperiē inducit caloris ⁊ eſtus. Statuerūt canonici
baſilce noſtre ne q̄s canonicoꝝ egremio ſe ingerat arciludio·
ſed iō me minus agit ſanctio illa q̄ idē ſoleat tēpus obſeruā
cie ⁊ ſtatutōis tē. nec vnum altero longius nōſem ſibille foliū
ē. aut immutabile fatū. qd̄ in capitulo cōcluditur. Sȝ vale
furit calamus. ꝓcito q̄ſo. epl'aȝ claudo ne creſcat ī libro

Cōſulit. aic⁹ a. co ne vniuerſitate relcā ad patriā

Salutes in celū vſqȝ leuātes. Ueit locū ad noſtrꝝ /redeat
his diebus (dice ſincero mihi corde dilecte) q̄ ſe medicine do
ctorē aſſeruit. multa de ſe dixit creditu mira. ſed plurima de

te cui nō volui ego ꝯ dicere: ne ſi forte aſſerciorē ſuā ꝓbare poſ
ſit imprudēter me reſtituiſſe peiteret. at ſi nō poſſes etiā pru/
dēter tacuiſſe nō noceret. Paꝝ lator aſtās fuit q̄ viri ſpē lau
dauit. ſed riſit ingeniū. cꝰ inepcias dū vidiſſet nō potuit cuꝫ
iuuenali nō exclamare En aiaꝫ. en mētē. cū q̄ diꝫ nocte loquū
tur. Itaqꝫ ſe extulit ac dū diꝫ ⁊ nocturnos congreſſus habuiſ
ſet. Dixit enī te, vniūſitate relicta ad patriā rediturū. qđ ſive/
ꝓ ſit. velim aimi mei inſpiciendi ſerā tibi aptā eſſe. q̄ facille
colliges. ſi mei commodi rationē ducerē. ꝗ te maxime hic eē
vellē. ſed vnū illud neſcio gratulere tuo ad nos aduentui. an
timeā. Ubi admirabilis quedam exſpectatio tui ē. nō ꝗ vere
ar ne tua virtus opinioni hoīm nō reſpōdeat. Sꝫ ne cū ve/
neris nō habeas qđ mereris. Finē do fac valeas. idqꝫ ſignan/
tiſſime cura et ſi quid ſtudio demas. virtutibus addas.

¶ Reſponſio ad precedentem.

Salutes tibi amice ꝯfidētiſſime. plurimas dico. nō q̄dē mō
(vt plautꝰ) inq̄t. neqꝫ trimodeo. veꝝ ipō. plēo horreo Lrās
ego tuas ſuauiſſimas. ⁊ tui in me ſinceriſſimi amoris pleniſ
ſimas accepi. ⁊ certe gaudio magno. Nō ei tā craſſe adhuc ſū
ruſticitatis. nec tā ebetis igeniꝫ. q̄ n̄ clare pſpiciā. ꝗ verꝰ amor
in h̄ cōſiliū te euexit. qđ ſp ꝓ firmo decreto tenebo. nec vnq̄ꝫ
dies dederit ꝗ tuis cōſilijs aures obtūdā q̄ in me ſp cōtuliſti
ſincera pijſſimi patrꝭ officia. q̄ optio iure cogor donec me ter
ra ſupſtitē ferat. te ſp vt patrē excolere vt vite magiſtꝝ Ceteꝝ
audio fratrē tuū ſeniorē mortē ſic obijſſe. vt q̄ mā̄e ſoſpeſ fu
it veſpi ſepultus ſit nec auditū fuerat eū aliq̄ egrotatōe deti
neri. cū repēte clamor ſbortus ē eū vita exceſſiſſe Heꝰ q̄dem
mortis feliciſſimū ē ſi bn̄ illi cū deo ſit Sin minꝰ miſerrimꝰ
ē trāſitꝰ ſꝫ male mori nō potuit q̄ bn̄ vixit Nūq̄ꝫ vlla dies me
aiciſſimo illi cineri. cariſſimeqꝫ aīe. videbit ingtū. dū meōꝝ
ipe mei. dū ſpiritꝰ hos reget artꝰ. Dēt eꝰ vmbre tenuē ⁊ ſine
pōdē terrā ſupi. redolēcia aromata. ſpiranteſqꝫ crocos. ꝑpetu
as q̄ꝫ violas ⁊ roſas in vrna. Uale vita fretus longū. ⁊ frat
vita defūctus eternū

¶ Cōgratulatio ad amicū q̄ duxit vxorē

Inmēſaſ igēte affectu ſalutes Cūctaꝝ reꝝ fama relatrix (colē
de ꝓceptor) q̄ oēs curſores anteccedē ꝯſueuit meas fudit i aures

te ſpõſalia cū nobili/pulcra/pudicaqꝫ virgine.cõtraxiſſe/
que ſua venuſta forme dignitate/oris/ſpẽ/moꝝqꝫ gratia/
nobilitatē ſui generis oſtētare cõpellit. Id certe ſumme lau
do.ꝙ cū ſummo ex loco natus ſis.vt illuſtris ſobolis. pater
fias nõ obſcurā/nõ humilē/ſed ex nobili genere ornatiſſi/
mā tibi vxorē delegeris. Pluris tñ adhuc facio. ꝙ eā ſpõſã
nactus ſis.q̃ maioꝝ ſuoꝝ laudib⁹/ſua virtute rñdeat.ꝑ quā
certum eſt tibi magni ſplēdoris clariſſimū radiū illuxiſſe.
Leter ſigit plauſu magno ⁊ mēte iocūda/aſſintqꝫ tuis nup
tijs mr̃one priarie/virgines venuſtiſſiē.⁊ adoleſcētes/fau
ſtū illū atqꝫ feſtiuū nuptiaꝝ diē.carmibus celebrātes/atqꝫ
coreis Ualitudinē firmā habeto.oīs tedij.oīs quoqꝫ curevi
ctricē.Ex Bo.octobris xij.forib⁹ clauſ/opaca ob tp̃a noct

Fit detestatō amico.qui anhelat vxorē ducere:

Decēti cū vrbanitate ſalutes.Ad aures vſqꝫ meas (cariſ
ſime vir) rumor de lat⁹ ē.ꝙ cleric⁹ atqꝫ vir doct⁹/alioq̃n pru
dentiſſim⁹/amorib⁹ iā victus ſis.⁊ eouſqꝫ vaga quadā rap
tus libidine/ꝙ te mr̃imonio dedicare ꝑtendis. q̇ male ꝑpē
dis q̄ꝫ dulcis ſopor ſit in vacuo cubili/quo nihil mollius
eſt/nihilqꝫ durius occupato. Rogo amice colēde.nihil in
cõſulte/nihil leuit/nihilqꝫ ꝑcociter agas Da ſpaciū/tenu
emqꝫ morā/male cuncta miniſtrat īpetus (ſtatius inq̇t) nec
in ꝓmptis habeo q̇d aliud tibi dixero. q̄ꝫ ſi vxorē ceperis.ꝙ
paci valedixeris.atqꝫ quieti.nā ſꝑ mortale duellū domi ha/
bebis.vinculaqꝫ ⁊ ꝯpedes/⁊ multos angores.ſomniqꝫ ꝑpe
tuū exiliū. Quid aliud tibi vxor erit ydolū.qđ coles.qđ o/
dores/vñ totus pēdeas.qđ te noctib⁹ excitet.teqꝫ cogat lon
ga ordiri negocia.lõgaſqꝫ curas texē.quo nõ tā vxorē q̄ꝫ ma
giſtrā.cepiſſe videberis.null⁹ tibi dies ibit ſine meſtis rumo
ribus.nõ negauero tñ.ꝙ vxore nihil ſit fida chari⁹.ſed ꝑfe/
cto nihil ea rarius. Parcito (queſo) ſi audētius loq̇ me in te
amor me⁹ coegerit. Nā facile nõ dixeri.q̄ꝫtū mihi animi vul
nus tui nubendi tumor inflixit. Sic loq̇ cõpellor/cõtinē n̄
poſſū.q̇ nõ in ſinū ſecrete tuū eſtus pectoꝛ mei ꝓfundā.ar/
dore ſuadēte. Dia.eīn eruptōem petūt.nõ aliter q̄ꝫ nouū mu
ſtū ſpiraculo carēs/ipius vaſis ligūculas rūpit. Cūcta eīn
hec eo tēdūt.ne q̇d ꝑcipitant egerꝫ Frequētioꝛ eīn currētib⁹

q̃ʒ reptantibꝰ lapſꝰ ē. Ua. Tp̱a mature/viſurꝰ lōga ſenecte.

Uacillato an potius dolēdū q̃ʒ gratulandum ſit amico/qui duxit vxorē.

Multas amiciſſimo corde ſalutes. Neſcio (chariſſime vir) triſtari. potiꝰ ḡtulari ve debeā. q̇ꝛ te ad mr̄imoniū ꝯtuliſti. Nō q̃ʒtas/q̃ʒue graues ſecū fert curas/ꝛ mētis angores/ norūt. q̇ hmōi moleſtias ſunt expti. Quid (q̄ſo) iuuat. q̇ꝛ ad horā gaudeas/vn̄ ſp̱ doleas. ſemelq̃ʒ leteris/doliturꝰ mille ſies. Sed amor forte velū oculis dedit. pedibꝰ laqueū. aliſq̃ʒ viſcū. teip̄m iā videbis/ſi hamū cogitas. q̇ nō capit niſi prius capiat᷑. Sʒ forte ex aduerſo/cupis p̱ mr̄imoniū tuo incēdio ſubueniri. Nā voluptas libidinis/cuiꝰ blādicijs (vt tua pace dixerim) nunq̃ʒ facile obſiſtē potuiſti. intra mr̄imoniū cepta/ſine vlla dedecoꝝ macula/a te licite poterit licite exerceri. Tu deniq̃ʒ ſolꝰ nouiſti. qua pedis p̱te/te calceꝰ p̄mat. Certū ē. q̇ꝛ eꝰ mr̄imonij ſctiſſima lex ē. q̇ deū autorē habuit. vn̄ oīs hōeſte vite rō naſcit᷑. maxīe ſi cū legittimꝰ prio nexus exiſtat. ſilitudo etiā moꝝ/charitatiſq̃ʒ acceſſerit. Nec poſſū etiā nō laudare bonā illā (quā relatu dici) corporis ſpōſe habitudinē/q̇ valide ſenectutꝭ fūdamēta iacit. ꝛ ſanas fortes q̃ʒ ꝓles minat᷑. q̄s tibi faueat largitor ille. q̇ mr̄imonia fecit

Auiſatur in ſecreto amicus. q̇ꝛ epiſcopus officialē cum creabit/ſi roget

Memetip̄m/totis tuis votis deditiſſimū/ꝓ ſalute. Nr̄ nobis (ſincerrime vir/ꝛ amice) ſp̱ fuerit cor vnū/ꝛ animꝰ vnꝰ nō quidē fulcata amicicia/neq̃ʒ caduca. ſʒ ſinceriſſimi amoris cādore firmata. Hinc mihi ſp̱ ē animꝰ in tuā ꝓmotōem intētꝰ/arrigoq̃ʒ ſp̱ aurēs. ſi q̇d forte his incidat/qd̓ tibi poſſit cōmodo eē. neq̃ʒ deſino/dū locꝰ/ꝛ tempꝰ/p̱ſone quoq̃ʒ digne ſe offerūt./tuū noꝰ ꝯmēdatōnibꝰ multis celebriꝰ efficē. Jtaq̃ʒ verbis meis (vt aiūt) oīa coxi. q̇ꝛ reuerēdus dn̄s in xp̄o pr̄ nr̄ antiſtes/vir ſingulari ꝟtute/te bona dilectōe caꝝ iā hēat. ex eo q̇ꝛ aīo ſuo inſculpſi te viꝝ eē ſcīa/induſtria/atq̃ʒ bōitate decoꝝ/multiſq̃ʒ meritis hōrandū/plēa etiā fide et integritate ꝓbatū/ꝛ ſue fame atʒ hōris ꝯſlātiſſimū dilectorē. Preterea. te miro quodāmō amare iuſticiā/ꝛ ꝟtutuʒ oīm eē cultorē/ꝛ deū geſtare ſp̱ in mente. cū pluribꝰ ſcriptu

lõgiſſimis. Feciqꝫ etiã ꝙ epiſcopi nr̃i ſecretari⁹ p̃m⁹. oĩa q̃ di
xeri. ꝯfirmauit. ille nã nr̃e nauis hic clauũ regit. ⁊ quo velit
impellit. Itaqꝫ ꝓuocat⁹ ẽ dñs vt in officialẽ aſſumẽt / ſi ꝑte
ꝓ tua foret pulſat⁹ p̃cib⁹. Noſti em̃ dños rogari velle. etiã
ad res quas vltro appetũt. multi hãc rẽ ꝓſequũť. multiqꝫ au
ſcultãt. q̇s debeãt voto potiri. Cõſulo igiť ꝙ p̃ces effundas /
exploratũ id ſatis habeo. ꝙ nõ patiere repulſam. Nimis em̃
ꝯtẽnẽ dñs videreť rogãtes / ſi nõ rogãti offerret qđ tãto co
natu queriť. Hec tibi clã oĩbus in ſecreto. atqꝫ (vt aiũt) ſub
mãtello deuelo. Maneãt (q̃ſo) maneãt ꝓfũda in aure ſepu
ta. Si aĩ⁹caĩ cuſtos recte dicať. q̃ ſi oĩa ſecreta fideli ſilẽtio ſ
ſeruet. Nõ poteris amiciciã nõ leſiſſe. ſi q̇cqꝫ e⁹ (qđ ſcripſi) ef
feras. Uale in eo / q̇ ⁊ h̊ / ⁊ oĩa ſecreta cognoſcit.

Reſponſio.

Gra. plurimas. ⁊ ſi q̇d boni eas exſupat. Frigidior mihi
(amice / ſeu frater dulciſſime) calam⁹ ẽ. qꝫ. q̇ poſſit ꝯceptas ad
te gr̃as depingẽ. tã grat⁹ fuit mihi lr̃aꝝ tuaꝝ aſpect⁹ / vt nl̕
la potui maiori affici voluptate. nec tã re ipa / qꝫ ex optio in
me aĩo tuo gauiſus ſum. Uer⁹ em̃ ꝟbũ ẽ. ꝙ nõ rem ſꝫ animũ
amicicia ſpectat. Cũ igiť ardorẽ tue beniuolẽtie intueor non
habeo q̇d ꝓ digna ſatis gr̃a. rñdeat. niſi eo ſatis putabis. ꝙ
mãſerit mihi ſꝑ alta mẽte repoſitũ / id in me meritũ tuũ. ne
qꝫ letheo flumini cõceſſero. ꝙ poſſit mihi fauoris tui memo
riã abluẽ. ⁊ qꝛ (vir optime) parendũ ſenſeo amicoꝝ ꝯſilijs /
vt q̇ in duob⁹ corporib⁹ vnã aĩam ſtatuerũt / vnã illã equa
volũtate cõducãt Implẽ igiť nõ p̃termittã / qđ te tãtope mi
hi video cõſulẽ. Sed neſcio. an mihi aui implumi / cõgruat
alte volare. ⁊ illotis pedib⁹ ad alta conari. Nimis vẽor / ne
dñ meũ no⁹ augẽ laboras. tuũ ꝯminuas / q̇ ad magis fauſta
auſpicia qꝫ merita exigãt / me leuare niterꝫ. Hec dũ mẽoria
voluo. tremit ſub faſce calam⁹. Nõ volo tñ pauor me⁹ tuã
autoritatẽ ſupet. quã ſꝑ ſequar. nõ min⁹ qꝫ corp⁹ vmbra Ua
le vt opto. tuas lr̃as more vt legerã igni cõmiſi legẽdas. Id
ãt qđ ad te ſcribo. nõ niſi tutis aurib⁹ ꝯdas. ne hoĩm demur
riſui / ſi qđ molimur nõ accidat. Creberrime em̃ ſic eũt res /
vt q̇ vehemẽti⁹ cupim⁹ / egrigi⁹ aſſequamur. Et Boñ. auro
ra rubente. q̄ ſcti Johãnis feſta dies adſerpe cepit.

¶ Reſponſio negatiua ad idem

Plurimas inexplicabili fauore ſalutes. Vix exprimere ſuffe/
cero (vir mihi luce carior) etiã ſi poſſet pectus meũ cẽtenos
ſonos vnico ſpũ anhelare. quãta ſim leticia captus / dũ ami/
ciſſimas lr̃as tuas aſpicio / ingẽti amore fecũdas / q̃ Iulij
pria veſpi tarde mihi oblate ſunt / lecto cubãti. Ego ãt illi
co nocte pacta q̃ primũ aurora curas atqꝫ labores mortali
bus referẽs luis aliq̃d extuliſſet. cepatqꝫ celũ infuſione lu/
cis albeſcere. ad calamũ curro. meqꝫ imprimis tibi tota mẽ
tis affectõe cõmendo. Habeoqꝫ gr̃as tibi plurẽs / q̃ gignat
gramina tellus / de optimo illo fauore q̃ me ſp leuare cona/
ris. q̃ nunq̃ vices repẽdere valebo. vt tua bonitas / ꝛ virtus
meretur. Darẽ certe operã (ꝛ q̇dẽ nõ ſegnẽ) vt tuis cõſilijs
minime deeſſem / niſi obſtarẽt / ꝙ ſim lõgo iam ſenio cõfractus.
infeſtoqꝫ calculo / curuat⁹ gradior. terrã inuitus aſpiciẽs.
rupturã etiã paſſus ſum. multiſqꝫ alijs morbis corpus meũ
exhauſtũ eſt / vt vix aliq̃d priſtini vigoris reſeruarit. adeoqꝫ
mihi mẽbra reſoluta pẽdent / officijs deſerta ſuis / vt q̃i mo
riturũ / ꝛ ianuã exiturũ me dies fatalis expoſceret. atqꝫ ſta
ret vicina mors ĩ foribus. tremũt genua. dẽtes cadũt. rug̃
eſt pleniſſima / dura cutis / caua lumĩa / pallor in ore. Hec
enĩ ſenectutis incõmoda / nõ vllis remedijs arceri pñt. ne ſi
Eſculapius q̇dẽ ipẽ / h⁹ ve filius Polidorus ꝓpulſatoẽs
aut curatores aſſiſtãt. q̃re neceſſitati parere cogor. q̃ volũtati ne
q̃o. Vale. firmoqꝫ teneto ꝙ tu⁹ fuero vſqꝫ dũ viuã / neqꝫ min⁹

¶ Arguitur amicus ꝙ nunquã reſpon/tu⁹ dũ extiter⁹
det lr̃is. petitur qꝫ ꝙ prioribus det reſponſũ.

S. plurimas / feruẽte mẽte ꝓfuſas. cecidit mihi ſepe ĩ mẽte du
biũ (vir dilecte) vter nr̃m magis accuſand⁹ / ego ne. ſ. q̃ lr̃is
meis nĩs te verẽ. an poti⁹ tu / q̃ ne mei q̇dẽ memiſti. inter/
blãdior tñ / mihi pulcrius eẽ me lr̃arum munẽ preuenire te / q̃
pollicitatõe mlta hĩc abiẽs ꝙ ſepe ſcriberes. me ꝑueniſti. nã
vtrũqꝫ virtute tua ẽ ĩdignũ. ſꝫ vnũ certe inſtãtiſſime peto. ꝙ ꝑ
orib⁹ lr̃is meis oĩo reſpõdeas. qđ niſi feceris. obſeruantiam
erga te meã / datãqꝫ fidẽ / nõ ſolũ negligis / ymo ꝯtẽnis Ro
go igit ꝙ tuis occupatõib⁹ tãtillũ tp̄is ſubducas. ꝙ veteri ai/

cicie cõdonare digneris. amorẽq3 nr̃m lr̃is ꝯfoueas. eiq3 in
dies aliq̇d addas in cumulũ. Nã ſi ad queq̃3 ego alteꝝ. tp̃is
vnq̃3 libẽs ſcripſi. ad te certe libẽtiſſime. q̄ tñ cogoꝛ tp̃is ꝑciſ
ſim⁹ eſſe. vix ſpaciũ ſõni/cibiq3 ſumẽdi hẽo. q̄ gui⁹ mihi ſꝑ
fuit tot lr̃as rñſo indignas mittẽ. prioꝛib⁹ igit lr̃is rñdeas
(velĩ) in reliquũ q̄3 temp⁹ (ſi materia mihi ſcribẽdi deſit) id
ſaltẽ ſcribito. Salue/valeo amice/ego te valẽ cupio. ne in
nos illud vulgariſſimũ cadat. ſemot⁹ ab oculis. ſemot⁹ a coꝛ
de. Ua. finẽ do/ne fiã q̄3 par eſt ꝓlixioꝛ

Rogatur nepos vt diligentiã faciat. q̄ rogan ti de bona ancilla ꝓuideatur

Salutes aſtris/⁊ plures ſplendidioꝛes. Qꝛ id fidei in
te habeo (chariſſime nepos) te videl3 nõ futuꝝ vnq̄3/vel vi
culi ſanginis. aut veterꝫ amoꝛꝫ neglectoꝛẽ· hinc ad te nunc
ſcribo. multa p̄ce rogãdo/q̄ mihi de ancilla ꝓſpicias. vt tñ
lõge inq̇ſitõnis laboꝛ abſit. loqui poteris cũ vxoꝛe cuſtodis
q̄ ſe hmõi reb⁹ īmiſcet. In quib⁹ ei tã verſatile ingenij acum
eſt. vt ei⁹ artificij mgr̃as oẽs/poſt terga relinquat. Ea eñ an
cilla quã iã habeo. boa certe puella ẽ. q̇cquid ei dꝛ mitiſſime
fert: nõ indignat/nõ iraſcit/nõ in querelas erũpit. Sz la
tet neſcio q̇d/c⁹ veritatẽ dies breui appꝛiet. amoꝛ eñ (meo
iudicio) furit ⁊ ardz. quẽ ſilẽtio tegẽ neq̇t. nec flãmas ſui eſt⁹
interꝑect⁹ cohibere. Flet/ſuſpirat/loquit/narrat aſſidue/
vt aſſiduitate narrãdi/vel amoꝛis ſui ſolatũ capiat. vel re/
frigeria imenſi amoꝛis aſſumat. Que ſi ſermonẽ/aut baſi
licã viſitat. pede poſt pedẽ mollit poſito vſq3 adeo lente ꝓce
dit. vt poti⁹ ſerpe q̄3 ire videat. ſ3 ſi ad decimũ vicũ choꝛeã
ſciuerit. mox curſu ⁊ ſaltu/leta/⁊ plaudẽs iter ꝑcurrit tãq̄3
e vincul euolaret. Ua. foꝛtũa felici. Ex Pari. tarde/dũ nox
tẽbras induxit oꝛbi/cãdela deficit. cãdelabꝝ ãt tenuiſſimo
luīe flamula lãbit. vix me ſbſcripſero. luis ⁊ ep̃le idẽ ẽ finis.

Reſponſio ad epiſtolam p̄dictam.

Salutẽ in eo/ſine quo ſal⁹ eẽ nõ p̄t. Qd hoꝛtaris ꝑ me
fieri (digniſſime vir) mox deo fauẽte nõ min⁹ diligent q̄3 libẽ
ter ꝯplẽ cõaboꝛ. nã fauoꝛ in me tu⁹ vndiq3 p̄ma frõte micat
nec te carioꝛẽ hẽo. nec fidẽtõꝛẽ queq̄3. At ꝙ ego ex ad ũſo tu⁹
ſũ. diu fidẽ dedi. ꝓmiſſiõis q̇dẽ mee. pign⁹ ⁊ arrã. ſ3 ne mom

tula q̄z par eſt lõgius terã. h̄ rãſiois mee caput ē. Loq̄r cum vxore cuſtodis / id ſpri qd̄ ex ſea traxero. ad biduũ lr̄is meis reuelabo. Facit h̄ odor boni nois tui / q̇ nedũ ad nos ſz vn/diq̄z diffundit. ꝙ facile inueneris id qd̄ optas. q̇ dũ q̄ris n̄ min⁹ q̄reris. atq̄z facilius inuēies q̄z inueneris. cũ fulgeãt in te virtutis dotes eximie / earũq̄z fulgore ſic decoraris. vt dig nũ te exhibeas. cui oīs vtriuſq̄z ſexus tibi cupiat famulari. Vale cogor breuiloqu⁹ eſſe. Cetera ãt in tẽpus aliud reſer uo. iã ſellantur inhiãtq̄z equi / me ob nuptias fratris vectuꝝ bruxellas. Vereor ne dies me deficiat. q̇ dies. vt planti ver bũ eſt. ad vmbilicũ vſq̄z dimidiat⁹ eſt. Ex antwerpia octo bris die penultima. ocius / q̄z fundat lumia phebus.

Rogatur amicus vt fideiubeat pro amico.

Plurime ſalutis longã cõſtantiã. Qr apud te aīce colẽde. irritũ nunq̄z mihi / neq̄z vacua ſupplicatio fuit. Hic ad te potius vbi ſpēalior fiducia ſpēalius recurro. rogãs prece cũ maxima / vt ad q̇ngentos vſz aureos ꝓ me ſponſorē te effi cias. q̇ de indẽnitate ſecuritatē p̄ſtabo / vt tibi / ⁊ tuis ſatis erit. Officiũ enĩ receptorie amicoꝝ iuramẽto ſuz aſſecutus ſz manũ adminiſtratõi inſerere donec hec fideiuſſio ſolitis formis ſit expleta. Rurſus igitur ſubnixe deprecor / ꝑ aīcitiã tuã / magnũ mihi ſalutis p̄ciuz. ſi vnq̄z vllũ apud te locuz p̄ces mee habiture ſint. ne mihi iã deſis in hac re. quã abſq̄z tuo detrimẽto i magnũ meũ preſidiuz efficere potes. Qd̄ ſi feceris. firme teneas. nullã rem tã arduã eſſe. quã non puta bo leuiſſimã. mõ intelligã in aliq̄ officiũ meũ tibi poſſe ꝓ/deſſe. Vez plus dixero. velim. nõ me aliũ putes / q̄z q̇ ꝓ di gnitate tua vitã ꝓfunderet. ſz certe iã ſentio / q̄z graue ſit ho mini pudẽti petere. ab eo de q̊ ſe bene meritũ putat ne id qd̄ petat exigere magis q̄z rogare / ⁊ i mercedis poti⁹ q̄z benefi cij loco numerare videatur. Vale i ſummo lucis aurore. cogor ab vlteriori curſu pẽnaz cohibẽ / ſuccedit nã vmbra noctis

Paret amicus deſiderijs q̄z ꝓfuduz

Plurimaꝝ ſalutũ ꝓfundũ aceruũ. Accepi tuas litteras fi/dentiſſime vir / amoris ⁊ fidei plenas. Gaudeo plurimũ ꝙ iã aliqua petiuiſti. q̇ valeã efficere. ſz magis ꝙ inuacillanter in me ſperauiſti. ⁊ ꝙ tandẽ placuit. poſthabitis alijs amicis

tuis omnibus ad me tua vota deflectere. Tū igitur optīe vir
inter fere viuētes nemo hodie ſit. cui aīcicie locū ꝑorē faciam
nō eſt ꝙ tā opē roges. Prius a ſolis occaſū naſcet̄ dieſ. puſq̄z
et ꝫ nox media. ſole videbit q̄z ego tuis defuero deſiderijs. Ui
deio ſemꝑ ego. ne vnq̄z in me ſpē habebis inanē. q̄ nūq̄z aliđ
in me q̄z amoris atq̄z officij ſigna cōnotabis nec q̄cq̄z petere ex
me poteris quod meis viribus ſuberit. in quo nō exſpectatō
nē/te/aīo/ꝛ diligencia facile vicero. Qđ igitur ꝓ tuo ꝯmo
do hac cū fideiuſſione facere poſſim firmū habeto. me q̄z taz
tuū agnoſcito. vt nō tā pollicē tuo pugillo. q̄z me totū poſſis
includere. Uale in eo q̄ omnia donat ꝛ aufert. Ex mōtibꝰ au
guſti. die decima/adeo mane. vt vix ceperat candere dies nu
be noctis expulſa

Frater ex brugis ſuo fratri louanij ſtudenti.

Gaudioꝝ noſtroꝝ manipulū ſaltem vſq̄z ad vnū pro ſalute.
Miramur frater care. quid te p̄t remorari. ꝙ ad illuſtriſſimi
dn̄i noſtri ducis ſolēniſſimas nuptias nō cōpes. quaꝝ ꝑmuſ
heri letiſſimus dies actus eſt. vbi tantus fuit ineffabilis om
niū reꝝ ſplendor. q̄ꝫtus potuit omnibus ingenijs in vnū cō/
flatis ꝑfici. oīa ſunt vic gaudio plena plauſus vndiq̄z aera re
plent. ethera pulſant. videnturq̄z nō hoīes mō/ſed muri /tec
ta ꝛ pauimēta leticiā mirā reſonare. Haſtiludia torneamēta
omniū quoq̄z generꝝ ludi abſq̄z intercupidine fiūt. Nihil mu
ſicū eſt qđ illic nē reſonet. puelle trahūt ſine fine choreas. Hic
bachus/hic ceres/hic aromata ſpirāt. cūcti replentur odore
lōgus mēſaꝝ ordo /tāta dapū. vinoꝝq̄z cōgeſtio. quātā ne/
mo facile dicet. Mirum eſt videre ſtratos vndiq̄z pānos. ta
peta illa pulcherrima (ſi q̄d vetuſtate ſqualet) tegēcia viuas
vndiq̄z ꝛ ſpirātes ſtatuas/cōſtructis in ta bernaculis. quas
deoꝝ wltus effingere dicas. Inter oīa tn̄ nihil aſpectu orna/
cius. nihilq̄z iocūdius ē ipō noſtro ſereniſſimo ſpōſo letꝫ ocu
lis ſuā inclitā ſpōſā inſpiciēte mira pulchritudīe fulgētē mł
te plus pulcreq̄z miacē. q̄ q̄cūq̄z ꝓdūt. nō minꝰ oīm oculoſ pꝰ
ſe trahūt q̄z ꝓpoꝝ corꝑū vmbras. q̄ oculi intuēdo ſatiari nō
pn̄t tāto em̄ fulgure gēmaꝝ ꝛ auri ꝑcuſſi ſūt. ac ſolis eſtiuos i
radios deflecterētur. Nō feneſtre. nō vici nō theatrū. ſatꝫ ſunt
inſpectoribus nitūtur ductilibus muris. tectis. ꝛ ſcalis nō tā

tus hoı̄m cõfluxus adeſt vt opidū noſtꝝ brugenſe multitudi
ni cõuētus vix ſuffectuꝝ videatur. Te igit̄ hortatū oratūqꝫ
velimus. huc poſthabitis omnibus accelleres. pluribus die
bus ſp(ſi q̇d addi poterit. creſcēte nitore) nupciaꝝ celebritas
erit Videbis ſic tuis oculis nūq̄ꝫ letiora ſpectacula ı̄ſpectur
qđ v̄bis eq̄re nõ poſſumꝰ. Veni ḡ dilecte veni. qđ niſi feceris
te q̄ ad vixeris lucifugū dicemꝰ. noctue ſimilē luis hoſtē Op
tamus valeas/gaudeas/ad lucē ꝓdeas. atꝫ nobiſcū his le/
tis in nupcijs/leta tp̄a ducas.

Alia ep̄l'a ſub alia forma ad eādē ſentēciam

Noſtri gaudij portiunculā. vnā loco ſalutis. Neſcimus (fra
ter optime) quonā iam tenearis cõpede. ꝙ vis illuſtriſſimi
ꝑncipis noſtri ſplendiſſimis nuptijs potes abeſſe vbi tātus
ſumptus eſt. nitor ꝛ gloria. vt magnitudine rei omnia verba
ſuperentur prius celi ſidera. ꝛ maris numeraſſemus arenas/
q̄ꝫ immenſos illos exp̄ſſerimus apparatus. tanta arte couſqꝫ
ꝓgreſſa conſtructos. quo potuit ingenium humanum leuari
Quod ſi mille ſeculis viuas ꝛ ſecula ſeculis aggregētur. nun
q̄ꝫ fueris tā arcto pago. tā paruo momēto tot ornatus cõſpec/
turus. neqꝫ tantā vnq̄ꝫ melodiā mimoꝝ. tubicinū/hiſtrionū
auditurꝰ. Nullꝰ ē ciuis q̄ n̄ ſtudeat ornatui q̇ddā addē vnus
tapeta figit. alter ramos pēdit. alij herbas ſternūt alij flores
iaciūt. alij tabernacl'a ſtruūt inuiſaqꝫ ſpectacl'a formāt Que
ſi oı̄a ꝑgimꝰ dicē ciciꝰ tp̄e carebimꝰ. q̄ꝫ aı̄mo. ciciꝰ v̄b q̄ꝫ rebus
Maiora oı̄a ſūt q̄ꝫ plēo calamo fūdē poſſumꝰ l' mobili lin/
gua ꝯpmere. nā vt oē veſtiū ornatū. oēſqꝫ argēti ꝛ auri fulgo
res ex fibul' balteis moı̄libꝰ omittamꝰ. n̄ videmꝰ q̄ mediā vi
noꝝ. ferculorūqꝫ ꝑtē poſſimꝰ attigē. q̄ꝫtꝰ. ſ. fuerit ipoꝝ coq̄rū
cū arte labor q̄ꝫ varia ſalſamēta. q̄ꝫ lōga mēſaꝝ ſtructura fuiſ
ſes vix auſus dicē tot aurea vaſa. tot p̄cioſiſſima pocula tota
regione ſupeē. totꝫ turdos. ficedulas. capõ es. perdices. faſio
nos. pauones. ceteraqꝫ aı̄alia guſtui ḡta. āı̄ū vnū dare potu
iſſe. q̇ non vidit facile crediturus ē. Tu igit̄ feſtinās propera
tolle omne plūbū ex pede pocius indue plumas ꝛ alas/no/
ſtrū locū nõ tā curſu q̄ꝫ volatu petēdo.

Rogatur amicus vt duos equos comodato
mittat amico ambaſiatam acturo.

Salutē qua intimiorē nec vſqȝ/nec vnqȝ ſpēna depinxit. in
tegerrim⁹ ille amor (aīce ſincero corde dilecte) in tua q̄ndā
mora mecū ꝯct⁹. quē ī te geſſi tp̄e lōgo. quē nulla res qȝ ṽt⁹
tua ꝓuocauit. his p̄cibus meis primā ſpē dedit. ꝓximā āt ꝙ
te ꝑ clariſſima prudētia tua facile ponderatuꝝ exiſtimo/qȝ
iuſta/neceſſariaqȝ rō me ad ſupplicandū induxit. Māda/
to illuſtriſſimi p̄ncipis noſtri cogor (vt ābaſiator) regē: po/
lonie accedere. me q̄qȝ itineri ante triduū accīgere. Quo ni
hil mihi ſupeſt tēporis/vt de eq̄s/veſtibus/alijſqȝ req̄ſitꝭ
vtrūqȝ mihi poſſim ꝓſpicere. Vn̄ decreui ad amicoꝝ opē cō
fugere. eoſqȝ p̄cibus iā meis onerare. ad qđ me cōpellit ne/
ceſſitas/nō natura. Illo enī ſp̄ ſingulari fato extiti. vt mea
libentius ī amicos trāſfuderī. qȝ quicqȝ ab eis exhauſerim.
Te igit̄ ꝑ veteri amicitia rogo/duos mihi ex eq̄s tuis for
tes ⁊ celeres venu/ł cōmodato dimittas. decreto tuo ſtabo
facturus qđ ip̄e iuſſeris. Honor iā meus caſurus ē/niſi tu
is hūeris fultus ſit. Si igit̄ q̇d eſt/qđ vnqȝ apud te mag/
no ſtudio cōtenderī. nūc nūc vehemētius ſupplico/in hac ī
opina neceſſitate mihi ſuccurras. Qđ iteꝝ atqȝ iteꝝ rogo.
nō quidē meritis meis/ſed ex tua virtute ſumpta fiducia.
Qđ ſi feceriſ polliceor me fore/nō mō paratū. veꝝ ꝑcupidū
placere. obtēꝑare. morē deniqȝ gerere tibi/ſi q̄n erit/q̄ po
ſtero tuis votis ꝯplacē. q̄ nunqȝ me inueneriſ facti fauoriſqȝ
īmeōrē. vale felix ſb facto benigno/ṽtuteqȝ diues nūmis ⁊ annis.

Reſponſio negatiua ad predicta

Abundā ſalutis affluentiā. Accepi tuas lr̄as. q̄rū tenorē
meōria habes. Sȝ vt plane loq̄r. te vno (bōne vir) nemo ē
in cōcedēdo vel ꝓmittendo liberalior. in reddēdo autē nē̄o
rurſus cōtractior. Sepe a me petiſti petitaqȝ creberrime cō
ſecutus es. ſed beneficia q̄ in te cōtuli/obliuione cōpenſaſti
que beneficioꝝ nouerca eſt. Vellē tibi eſſet poſtulatio rari
or/vel meritoꝝ firmior/tenaciorqȝ memoria. Nihil enī
iuſtius cenſeo/qȝ collata obſeq̄a grata memoria cōpenſari.
Scis ꝙ adhuc ſponſor ego ꝓ te ſim. nec redimere curauiſti
eāqȝ etiā pecuniā/quā in egentia tua/ex facili manu mea
recepiſti. clauſa nūc cōtractaqȝ manu reſtituere differs tātꝭ
p̄cibus/tātiſqȝ lr̄is meis/te req̄ſitus. Tua enī neceſſitas

magna/patulas meas aures reꝑerit.ſʒ egentia poſtea mihi
ſuborta ad repetendū me coartās/nullū in aure tua foramē
inuenit. Solutōeʒ ꝓtrahis.in longūqʒ reycis . quā fore ꝑ
breuē ꝓmiſiſti.neqʒ curas fideʒ illā quā verbis tuis obtu
liſti.iuſta ſolutōe confirmare. Nō poſſuʒ igiť videre q̇d ali
ud verbis/q̇d nouis iā precibus tuis conaris.q̄ʒ loco reꝝ.
vmbras vel fumū vendere.q̇ potius verbis vt vēto q̄ʒ vt re
rū ſignis vſus es.noſti em̄ quantū verboꝝ pollicēdo ꝯſum
pſeris.⁊ q̄ʒ parua nunc p̄ſtas robora verbis / q̇ꝝ ſi partior
veritatiſq̄ʒ largior fuiſſes.tue iā petitioni nō deeſſem. ſʒ oīm
q̄ dicere volo.caput ē.non velle me vlteriori ludificatōe cō
duci. Uale igiť diligēterqʒ cura/ne ſolutōeʒ remoreris.qđ
niſi feceris tecū in ius ibo.nec eſt q̇ ſecus ſuadeat. Tu tn̄ ꝓ
tua prudētia/qđ optimū factu ſit videbis.

Epiſtola iocoſa ſpecioſa ſup omiſſione ſcriptōis

Immenſas largiſſimo corde ſalutes. Tu p̄ ceteris vir opti
me maxie noſti.ꝙ in vrbe roma iā ipē cōſenui . vbi nihil mi
hi tēporis p̄teryt vnq̄ʒ/q̇ nō ſollicit⁹ ego de te/deqʒ tuo ſta
tu inquirerē. Scripſi ad te lr̄as multas/q̄ruʒ pauciſſimas
vidi reſpōſiones meruiſſe.de q̇ non parū in mente ꝯſternor.
neſcio ſi hunc defectū nuncioꝝ fallacys iuſtius adſcripſero.
vel potius curis q̄ pectora hūāna ſic a memoria ſeiungūt ꝙ
patrē filÿ/fratrē fratres/amicū amici q̄nqʒ reddūt imme/
mores.vel forte(qđ oīm maxime vereor)tue dignitatis al
titudo te magis a me reddidit alienū.nā priuſq̄ʒ leuareris.
ſepe ſcripſiſti.ſꝑ qʒ mea ad vota celerē pedē contuliſti. Jam
autē infriguiſti.nō aliter q̄ʒ hibernis in alpiuʒ niuib⁹ anno
ſepultus iacuiſſes. Rogo igiť te q̇ torpore declinas vt vigi
lantia ſurgas.ageqʒ oracÿ conſilio/dn̄ tua iaʒ nauis in al
to eſt.amicitiaꝝ anchorā fige.ne mutata retrorſum te ferat
vnda.ego āt videro ꝙ ibi anchora fuero q̇ te tanto amore te
nebo.vt abire nequeas. Sed ioco poſthabito amice cariſſi/
me/nihil oīno ſupeſt. qđ mihi gratius acceptiuſqʒ poſſis
efficere.q̄ʒ ꝙ creberrime ſcribas longiori mora reiecta/ſta/
tūqʒ tuū mihi notifica/alia munera nō depoſco. Satis em̄
valeo ſatiſqʒ om̄ibus bonis plenus ſum.ſi te vigere ſciam
ſtatu ſecundo in q̇ te ſeruet q̇ ſolus id poteſt. Ex vrbe roma

octobris Luce penultima.

Reſpõſio cũ deteſtatõe ſuſpitõis cadẽtꝭ i aĩcitia

Salutes mlta cũ felicitate ſublimes. Quiſq̃s ille fuerit(amice dilecte)q̃ de aĩco ſuſpicari incipit. iã is deſinit eẽ amicus/ſeu qḋ potius crediderĩ nunq̃ȝ fuit. q̃ nõ fides ſublata credit. ſed fictioꝛ aĩcitie eñ venenũ ſuſpicio ẽ. Neqȝ vnq̃ȝ q̃s ſatis dixerit. q̃ȝ ſp ipa noceat. Ubi aũt ſuſpicio cadit. fit amoꝛ tremulus ruine ꝓpinq̃us. Qḋ eñ taȝ molli puluere ſcriptũ eſt. facili vẽto diluit. Uix q̃cq̃ȝ eſt ab aĩcitia alienꝰ. ipa diffidẽtia. Nõ certe mihi ſcribendi deſidiã impinges. ſi te bene inſpexeris. Sȝ neſcio q̃ faceto lepidoqȝ ſale ludere cõſueſti. q̃ (qḋ maxie forte vis dicere) id ſtudeas leto q̃dã verbi tegumẽto ⁊ blãdo cõtexere riſu. q̃ſi ioco dixeris. qḋ tñ ſerio animũ tuũ prurit ⁊ angit. Sȝ eat hec res (vt aiũt) pedibus ſuis/ego tñ (hercule) reputo me illum eſſe. q̃ ſe nulli in amicitijs/officijſq̃ȝ ceſſurũ fatebit. Ne q̃d illi. ſi quis talis vnq̃ȝ fuit. aut vſq̃ȝ ẽ. q̃ oĩes amicitiaꝝ habenas/ꝑpetuas ſtabiles/incõcuſſaſq̃ȝ ſeruarit. poſſent q̃ȝ citius celũ aſtraq̃ȝ oĩa mutari. q̃ȝ tu de mea mẽte depelli. Frater tuus ſanus eſt q̃ aduenit his necdũ clauſis/ſȝ pẽna meante. petitq̃ȝ tibi cõmendari. dicitq̃ȝ te breui ad nos redditurũ. vbi aũt veneris vſq̃ȝ ad diurnã ſtellã craſtinaȝ potabimꝰ. vt plautus inq̃t. Finẽ do. Uale nox ꝓperat. ⁊ (vt Marialis loq̃tur) iaȝ ſplẽdẽt merſo fulgẽtia ſidera phebo

Scribitur vicario epĩ ꝓ iuuamĩe. vt epiſcopus curam conſeruet.

Multarũ ſalutũ fecundũ affluxũ. Ita nũc tẽpus (cordialꝭ amice) ſe offert. vt ego te ꝑus rogare cogoꝛ q̃ ꝑus rogari maluiſſem. niſi tñ tali eſſes. tãtaq̃ȝ virtute/vt huãna oĩa infra te duceres. intelligereſq̃ȝ nihil magis eẽ hoĩ ꝓpriũ q̃ȝ bene facere. vel ignotis. ſubdubitarem ꝓrſus quicq̃ȝ beneficij abs et petere a q̃ nihil vnq̃ȝ meritus ſuȝ. Sȝ cũ vna omnium voce mihi notiſſimũ ſit. te aio eſſe perbenigno/maioꝛi cũ fiducia tuas en pulſo foꝛes/q̃s mihi facile apertũ iri nõ dubito. Curatus meꝰ hac die vita defungit. ſoluitq̃ȝ nature qḋ debuit. Cꝰ digneť miſereri altiſſimꝰ. Collatio cure vacãtis pleno iure ꝯpetit reuerẽdo in xp̃o p̃ri nr̃o ep̃o/ cuiꝰ i oculis tãta autoꝛitate vales ⁊ gr̃a/vt plene ꝯfidaȝ mox fo

re vt cōficiatˀ qđ cupio mō adtigilare dignaberis. exerceat
ſe(rogo(ꝟtus iā tua oīm viroꝝ ꝑmotrix ſꝑ atqꝫ leuatrix/
vt poſſum in grā nrī antiſtitis te agēte ſic collocari. in q̄ tn̄
me eē ꝯfido. vt dictam curā mihi cōferre dignetˀ. Hoc q̄ qꝫ
gratie munꝰ/hac vice mihi benignitˀ impēdat. Itaqꝫ rurſus
te etiā/atqꝫ etiā rogo. vt qđ abs te ꝑeto tā ſummopere q̄ꝫ cele
rius fieri poterit. effectū reddas. Satis tn̄/ſupqꝫ ſatis fe/
ceris. ſi diligentiā pſtiteris. nō em̄ diligētia minꝰ laudi du
citˀ q̄ꝫ euētꝰ. qđ ſi id fauoris mihi pſtiteris ſenties ꝑpe diē.
nō geſtaē me aīm ad grās referēdas inertēqꝫ ſꝑ oſtendā me
tibi ꝑpetua obligatōe teneri. Uale oībꝰ tuis i negocijs ſta/
tu felici/ꝛ ſorte fecunda.

Reſpōdet vicariꝰ cuꝫ oblacōe diligētie. ꝛ ſpe vo

Salutē ꝛ ſi q̇d ea q̄as optare felicıꝰ. /ti cōſequendi
Et ſi mihi (vir eloquētiſſime) ocularis noticie paꝝ/ꝟbiqꝫ
nihil tecū vnq̄ꝫ tecū fuerit. fecit tn̄ h̄ tui clariſſimi nois op
tia fama/ꝙ tue ꝑmotōi afficiar. nō ſecꝰ ac frater eēs. q̇(qđ
hoī in ſitˀ raro datˀ) nata q̇dem dicēs eē ditiſſiā clariſſimiſqꝫ
artibꝰ eloquētia q̇qꝫ ſūma ꝛ pulcris aī dotibꝰ ornatꝰ pdica
ris em̄ vndiqꝫ dignꝰ ꝑ tuis maxīs/ſplēdidiſſimiſqꝫ meri
tis. quē oēs diligāt. amēt. obſeruēt. venerētˀ. Perdocti ei re
periūtˀ pſepe multi. ſꝫ q̇ idē ꝛ ingenio polleat. ſcia/ꝟtute/ꝛ
eloq̇o eoꝝ ē in nūo collocādus/q̄ꝝ raritas cū fenice ꝯpatˀ.
Latiꝰ loq̄rer ſi ad aliū quēpiā de te mihi ſmo eēt. Nō puta
bis. veli hec adulāter me ſcribē. nō ei moris ē mei hoim fa/
uores blādientˀ adulādo emūgere. aut vēdē laudes ad pō/
dera doni. h̄ tn̄ ſecurꝫ tibi ꝟbis affirmo ꝙ ad me nūc ſcpſerꝫ
ſapiēter vtiqꝫ feciſti. ſi ꝯſilio/felicitˀ ſi caſu. iā accedo(pꝰ ha
bitis oībꝰ) dn̄m nr̄m epm q̇ oīm ꝟtutū pleiſſimꝰ ipē/illos
carioēs hꝫ q̇ clariori fulgēt luīe meritoꝝ. Conabor ego apđ
eū tuū noꝰ ꝑ ſeſatis illuſtre mltˀo ſmō illuſtraē. māſurꝰ tue
fame laudator ſꝑ ꝛ auctor. faciātqꝫ(ſi viēs ert) te voti tui cō
potē. det deꝰ nr̄as diligētias ꝯſpici dois. vt aiūt aiubꝰ. ſi q̇d
āpliꝰ veltˀ/alatū me nūerꝫ. tu interea ſꝑata valitudie potiaē

Inuitatˀ ſociꝰ a ſocio vt i ſeq̄nt ꝑmiſſa ad viuer

Plimaꝝ ſalu. cordialē applauſū. Dū h̄ nū /ſitatē veiat
ciꝰ ſocioꝝ carꝫ. ad te ituꝝ ſe dicēt. ex aio cecidit tediū. ꝛ ſōnꝰ
ex ocul. quē abcedē ñ ꝑmiſi. q̇ nō lraꝝ aliq̇d ad te laturꝰ eēt

ſi tñ ſcires qñ ⁊ vbi hec ſcribo.ip̄a tēp̄oꝛis ⁊ loci facies/bꝛe
uitatē excuſaret. Facileqꝫ etiā videres (ſit venia dicto) ꝙ te ī
amicicia vici.⁊ in amoꝛe ſupaui. Turboꝛ em̄ abſentia tui q̄
abſentia mea nō moueris. Sane cū inter multa q̄ abeunti
mihi pollicebaris.hoc eēt extremū ꝙꝫ primū retroſpiciēs/
te viderē a tergo ſequentē/qd̄ qꝛ nondū adimpleſti ſi nō ſa
tis te trahat aīcitia moueat te īaltē lr̄aꝝ ꝑfectus vberrim⁹.
q̄ in vniuerſitatib⁹ ab oībus queri cōſueuit. Ad vltimū q̄ꝫ
ſi nihil hoꝝ te incitare poterit.tandē id pudoꝛ efficiat/qd̄
ratio ꝓus debuiſſet. Tu grāmatice ſꝑ incūbis q̄ nō digna ē
in quo nobile ſeneſcat ingeniū trāſitus illic ē nō terminus.
Tuū ingeniū/tuaqꝫ etas altioꝛa poſtulāt. Seq̄re igiť (vt
pꝛomiſiſti) inuenies me pariſius ī collegio burgūdie/vbi
locum amplū videbis. nō minus placentē q̄ꝫ patentē bo/
noꝝ ſcolariū largo nūero decoꝛatū.plenūqꝫ bonis p̄cepto/
ribus/neqꝫ min⁹ bonis doctrinis ⁊ moꝛib⁹.boniſqꝫ alimē
tis refertū.oīa mihi ad votū ībūt.ſi tu mihi ī ſtudio/ī ca
mera/in lecto/fieri velis cōſodalis.qd̄ vt facias.rogo ⁊ cō
ſulo. Ita em̄ fraterno amoꝛe (q̄ omnē amoꝛē exuꝑat) viue
mus.vt nec me cōſuluiſſet nec te penitebit paruiſſe. camerā
iā ſolā habeo te expectantē/paruā tñ/ſed duobus vnū ani
mū habentib⁹ nullus locus ē anguſtus. Plenus em̄ anim⁹
neſcio finē inuenire.ſꝫ ſentio me tuo amoꝛe lōgius q̄ꝫ deſti/
narā ꝓceſſiſſe. Valeto igitur illudqꝫ oꝛatianum ex me gra/
te ſuſcipito tecum viuere amem.tecum obeam libens. Ex pa
riſius Julij die ſeptima.

¶ Reſpondet ſocius ſocio ſe pꝛius in grāmatice
firmius velle fundari.pꝛiuſq̄ꝫ adeat vniuerſitatē.

Largiſſimas aio iocūdo ſalutes. Nō facile crediderís (oꝛ/
natiſſime frater) q̄s animo doloꝛes ꝑtuli.qꝛ tua mihi caren
dū fuit pꝛeſentia.q̄m beniuolētia in me tua certius mihi ni
hil eſt.eā em̄ benignitatē quā tuis lr̄is tā alacri animo pol
liceris.libenter audio.āplectoꝛqꝫ libentius. ſꝫ ꝙ ſponſionē
meā nō implerim (cuius tuis lr̄is meminiſti) ad quā amoꝛ
tui calcar dedit.ſꝫ ratio frenū/id erat in cauſa qd̄ eſſe debuit
rerū meaꝝ iuſtioꝛ iudex. Dū em̄ oculos in me cōuerto.aſpi
cio me parce nimis atqꝫ tenuiter in gramatica eſſe fundatū

ſatiſq etiã didici relatu prudẽtũ multũ ĩ altiorib'
ſciētijs ab vniuerſitate ſed gramaticos ꝑpaucos
bonos euaſiſſe. ſed eã gramaticã ĩ ſcolis quas par
ticulares appellãt longe perfectius faciliuſq acq̃ri
poſſe quia igit' quelibet res ſuo loco ſuaq ſede q̃
rẽda ẽ. hinc te ſequi ad temp' diſtuli nec renui
Scis enĩ gramaticã ad om̃s ſciãs neceſſariã. que
Quĩtili teſte niſi oratori futuro fũdamẽta fide
liter iecerit mox corruit quicq̃d ſtruxerit. Tard'
cõceptu ſũ. ingenioq frigid'. cui pot nichil feſti
no curſu infundi (more vaſculo2 oris anguſti)
que ſuperfuſã humoris copiã reſpuũt. ſenſim
ãt influẽtib' vel etiã inſtillatis cõplet'. ſic opor
tune optime frater habenda michi ẽ rõ capaci
tatis mee quã michi natura parca manu cõtul't
qui nũq omo aut eque. atq tu aut etiã pronĩe
proficere velt etiã laborare. Vale ſi q̃ddã ꝑ me
fieri optabis. vt ſeruo me vtere. labor mãdãdi
tuus parẽdi dilectio mea ẽ. et parato q̃ſo ĩeple
loquor enĩ vt verba in buccã cadũt. ſcribo2 ſp
vt eadẽ in cuſpide calami oriũt'. ſentẽciã aſpicio
paruũ habẽs verbo2 facecias vel quo ornatu con
nectãt' mõ clarũ ſenſũ apertũq pãdat aĩmũ
Ex l. volatu rudis celeri' auguſta ſole decima

Mant' gracie de honeſta tractacione
nũcij q̃ etiã deſcribit' ſcretco2 et vulgator

Succeſſus letiſſimos pro ſalute Magnos ſcribẽ
di conatus. ordinẽ nõ tz. amor tacere neſcit. ĩpet'
q̃z rẽ eloquẽcie nõ admittit Non mirabe2is igit'
fidiſſiẽ vir ſi hec oĩã pariter mixta cõfuſionẽ pariat
Sed ne te verbis diucius traham habeto hec pauca
de pluribus q̃ magn' michi ĩ p̃mis leticie cumul'
accreuit quẽ nullis equiparo verb'. quia mei ho
noris graciã nũciũ meũ multa hilaritate trac
taiuſti. qua ex re me tibi obligaciorẽ teneo q̃z ſi
in perſonẽ meã lõge maiore cõtuliſſes q̃ ſibi

factꝰ es ipā luce carior· cuiꝰ aīmꝰ in te adeo īca
luit vt vix verbū exp̄mat cui nō mox nōꝰ tuū illi
imiſceat· ita vt videat̄ more aliquū aīaliū vnicā
ī voce edoctus eligyus ad reliq· te āgelū faciet ſi
ſi loquus pceſſerit· is te clamat is te predicat et te
celo tenꝰ effert· Simplex ē vir tn̄ et fidꝰ ē ſꝫ paru a
tullio minuſqꝫ a palade doctꝰ nō ſecreti tenax· mlta
eni noua dicat que ex te audiuiſſe refert eaqꝫ ſpargit
vt pdigꝰ numos· Paru videt̄ abec a rimoſa lagena
q qd ſurſū accepit mox redd ī baſſo· ligua lꝫ tanta
puritate cōfecta ut nichil externū ſup ea valeat reſidē
q ī auditus ħ efficat qd ſolet ī pulue vētꝰ Obſecrat vbi
qꝫ verba q mei nūcij buccis īfudit· ſi ſibi eꝰ ligua p
lectulo atqꝫ eiꝰ os p hoſpicio deputat vbi me vlli verꝫ
pmiſſu ē vel gemuiſſe vel pnoctaſſe· Vale et ſi qd ex me
pete digneris promptū me ſp inuenies atqꝫ volēte· Ex bo
nonia kalēdas marcias tercia eo mane vt claudianꝰ
īqt du matutinꝰ pſudat ſolibꝰ ether

Dolet amicꝰ qd amicū ſui tepuerit amicicia
qd ſuſpicat̄ ex conuerſacōe cū emulo eueniſſe.

Altos ad cumulos vſqꝫ ſalutes Speraueram tāta inte
vim amoris renauiſſe· chariſſime adoleſcens qꝫ tuā ab
ſenciā ſi quā ſine dolore ferre nō potui tu ſaltē lrās
placitū redderes atqꝫ ferēda Neglector mei eē videris
qui qtidie torqor meditacione tui ſꝫ neſcio an id icā
ſa ſit qꝫ verſeris cū qdā qtidie que iuiſū habeo· vt
michi nō acerba puto qd michi cōe cū illo ē ſecit
michi qꝫ nō amico fieri debuit nē inimico qde oppug
nator alteriꝰ fame negliges ſue q de ptinacia legē
ſet facit et de volūtate decretū Et latret ipe more ſuo
et veluti ſus ī luto grunniat illepidaqꝫ blacteracione
~~raucescit~~ rauceſcat et ſuo mugitu mare celo cōfundat
eiꝰ tamē frenetica veſania nō pluris facio qꝫ magna
curat flumina nimbos· Vale omni flore florencius
onerisqꝫ ſp rebus ſcdis Ex bergis octobris xi tūc
de dū ia rebꝰ dederat ſopor ocia foſſis

Ad ſtudēte interrogantem habitudinem

ſui concurrentis.
Boni vini ſciphos plenos / letuſq̄ hauſtus pro ſalute. Au/
dio te amice dilecte in achademia tua vbi diſputationes /
ſcolaſticiq̄. congreſſus aguntur. habere concurrentem qui tā
tis argucīnculis plenus eſt. vt veritati vel perlucēti credere ne
ſciat. qui quoq̄ tantis fallaciarum verſutijs innodatus eſt. vt
niſi tormētatū ſit talem habere qui doctores ipos nō pluris
facit. q̄ȝ pygmeos hercules. Rogo te ex pectoris intimo fonte
facito me huius rei cerciorem. de qua nihil tecum āplius agā
multaq̄ in calami concauo latencia manebunt. que non efflu
ere permittam donec me tuū reſponſū meminiſſe videbo. V.
et ſi q̇d velis p̄cipue. me ſp habebis memetipo relicto tua vo
ta ſequentē. Nihil plus. q̄r feſtinus. Occupatio eſt aīca ſilen
cio. Dicoq̄ etiā cū ſymacho. Piget in epiſtolis. ce. plixū.

Reſponſio ad ep̄laȝ p̄cedentē

Non vini ciphos pauculos. ſed ipſuȝ totū vas plenū ꝛ mag
num loco ſalutis. Inſperato hic nuncius interprandendum
me aggreditur (amice fidiſſime) qui dū eudem temporis pun
cto veniens. abienſq̄ ſalue pariter valeq̄ dixiſſet. vix potuit
precibus flecti q̄ paruo momentulo ſiſteret. Breui igitur verbo
accipe hūc meum (de quo loqueris) concurrentem nō taȝ viri
bus pectoris q̄ȝ oris valere. Sed ſcis q̄ ſuis ſepe telis lingua
indocta ſuccūbit. leporem cicius ceperis timpanis ꝛ tub / q̄ȝ
eūdē tacere coegeris. qui ipa loquacitate loquacior eſt. q̇ etiā
vinorum acutus cenſor eſt. Nouit em̄ egregie diſcernere. cuꝰ
vini fumus gratiores nebulas cerebro infundat. Quo verbo
habes quod queris Nihil tamen mihi moleſte affert. neq̄ ab
hoc me peto faſce leuari. Arguimus diſputamꝰ. altercamur
lis manet in vocibus ipſis. hac lite ſcolaſtica creſcit. atq̄ con
ditur amor. Arma em̄ ro ſplendeſcunt clarius. quo cōfricant
fortius. ſed (vt me vnico verbo abſoluam) nil adhoc arguciū
culis ſuis in me efficere potuit amplius q̄ȝ ſolēt hij. qui in ci
neres ſufflāt quo pulueres proprios in oculos excitent abſce/
ditq̄ ſp ex diſputatione (more cuculi) voce attonita profuſa
et querula. Vale gaudio multo ꝛ plauſu iocūdo.

Suadetur ſtudenti vt legibus incumbat poetrie ſtudijs omiſſis

Coꝛdialiſſimas in omnia vota ſalutes. Uideo ex litteris tu
is graui oꝛatione compoſitis. in quarum compoſitione mul
tum tēpoꝛis iudico fuiſſe collatū. ꝙ arti poetrie incūbis ex q̄
floſculos colligis ⁊ alienis te plumis tacito autoꝛe coꝛnas
quanq̄ȝ ingenui animi ſit. humaniqȝ pudoꝛis ſignum (vt pli
nio credimus) non velle tacere que ab alio didiceris. nec in
tuam meſſem aliena grana conferre cui poetice ideo te meo iu
dicio implicas non vt melius habeas. magis ſapias. aut re
ctius viuas. ſed pocius vt oꝛnatius fabuleris Audias (veli)
vtiliter que dicaȝ ſalubꝛiter. hanc mihi de te firmaui ſenten
ciam non ſatis te legum pōdus inſpicere. que integrū homi
nem erigunt. Si vis igitur in ſtatuȝ exurgere (ad quem cun
cte generoſe mentes aſpirant) ⁊ dignitatū noīa aſſequi ⁊ ho
noꝛes. omnia iſta poetica a te ſe iunges ⁊ ſacras illas leges ti
bi condes in pectoꝛe. vt tādē ꝑ te. turbamqȝ fratꝝ tuoꝝ ab ege
ſtate defenſes. Dū aūt doctoꝛatus inſigne nomen habebis/
poteris tunc (ſi ſic libeat) fulcare muſas. que tamen opes ſper
nunt. ⁊ antra ⁊ nemoꝛa querunt. Silua placet muſis. vꝛbs
eſt inimica poetis. auctoꝛe petrarcha. Camene ⁊ nymphe iā
iacent vidue atqȝ nude. Sed foꝛte allegabis mihi illō Uir
gilij Nec te peniteat calamo triuiſſe labellum Parui hoc ha
beo. quid de fabellis ſuis ſenſerit virgilius qui iam neglect⁹
iacet. humiqȝ pꝛoſtratus pieridū choꝛus cecidit omnis caſta
lij ⁊ heliconis decoꝛ abceſſit Fugerunt pernaſi a vertice nym
phe/poete voce. ſonoqȝ carent atqȝ rauciſcunt. Difficilis eſt
euerſis repetere ſtatum. vel lapſis in culmam aſcendere. Legi
ſte in ſolio ſunt. regnant ⁊ ſeptra imperiala geſtant Uale pꝛo
viribuſqȝ enitere. vt legum doctrinam conſequaris. gradiēdo
ſemper virtutis per ſemitam. raro licet pede ſignatam Quod
ſi feceris rā ꝑſtiteris tibi ſalubꝛē. mihiqȝ gratā atȝ acceptam.

Reſponſio ad eplām ꝑcedētē

Salutes oēs q̄s tenet polus. hum⁹ aut pelag⁹ Sūma cum
veneratōe ⁊ litteras tuas cariſſime vir ſimulqȝ tuū cōſiliū ſe
quuſurus accepi. q̄ mihi ſtatui ſtudijs hūanitatis ꝑ ꝑcipuo
ſtudio me inſiſtere nolle. Satis mihi erit ſi poetice artis nō
fuero ꝓrſus ignarus. q̄ maioꝛa molioꝛ. volo eīm rerꝝ nō verbo
rum ſtudio tempus impendere. nec opto gloꝛiari eloquio. vel

Bl. lxxxiii, lxxxiv fehlen.

tudius p v vel o. Jam pulchꝝ vel pulcrũ/h aſpiratõe poſita vel omiſſa. Silr nanqꝫ vel namqꝫ/nõ aliter cunqꝫ vel cumque pmiſcue p n vel m ſillabicet. Sic quatuoꝛ vel quattuor t ſimplici vel duplicata. Secutũ vel ſequutũ/p c vel q Nũc exſurgo/nũc exurgo/ſ ſeruata vel ſemota. Jã aſſum.iã adſum/poni cõſpicio.ꝛ ſiles dictões multas/memoratu p̃ luras. Rogo igit mihi reuelare digneris.q̇d ſibi velit h̃ ſcribendi varietas cur quoqꝫ mod⁹ vnus idemqꝫ/arte vel vſu ſolidus/nõ hic ſeruat⁹ eſt. Sup quo cupio vehementer.q̇d ſentias/cognoſcere.quod ſi feceris.magnũ mihi gratũqꝫ feceris obſequiũ. Interea bonã ꝛ letã ſerua valitudinẽ

Reſponſio dans rõem.cur multe diuerſe dictiones in hoc libello/vario mõ imp̃ſſe ſunt

Salutes diuerſas/vno glomere cõnexas. Ut ſecuri⁹ q̇dam tibi (oꝛnatiſſime vir) tua ſp vacillantia/de oꝛthographia tu pſcriberẽ.plurimũ verbi habui cũ eo qui hꝝ ſp epiſtolaꝝ imp̃ſſioni ve ductoꝛ aſtabat. Ex quo accepi hãc ſillabicãdi varietatẽ/nõ temere/nõ caſu/nõ ignoꝛãtia pdijſſe. ſed certa rõne/p̃uioqꝫ decreto/qui cautis oculis p̃caue ſtudebat.ne in vnã ptem potius qꝫ in aliã inclinatõꝛ notaretur In ea p̃cipue re/vbi ex equo põdere ad varias ptes ꝯtractõ eſt.vbi videlicet ars ab vſu diſcrepat.vel vſus ab arte diſſideat/vel vbi artis cũ arte/vel vſus cũ vſu/vel opinionuꝫ pugnãtia eſt. Nam quis modus neruoſioꝛ eſt.vt dubiũ reperit/ſic dubiũ relinquit.ꝛ pari pacto quo epiſtole nõ vno ſtilo decurrũt (vt in eaꝝ miſſione te ſcripſi) ſic hec ſillabicatõ iã vno/iam alio mõ cõficit.ne ſi vna pte reiecta in aliã cecide/rit.iam eos habeat/qui ſp ſibi ſint infeſti. Uaria varios delectãt.nõ voto viuit vno. Sepe etiã eoſdẽ cibos edentib⁹ (ſi Gregoꝛio credim⁹) diuerſitas placuit actõnis. Sꝫ vbi ſtudioſe pquiris.hac ſup re meũ iudiciũ in cinerẽ agẽdũ pſtas vbi ſcintillaꝝ inueneris nihil/nec caloris aliquid. Ut ex igit modus melioꝛ ſit.quo has dictões nihil ꝛ mihi/vl ſeruata c lr̃a vel abiecta ſcribim⁹.vt diuiniã non expecta. vetuſtãs foꝛte c lr̃a nõ vtit. Leonard⁹ tñ Aretin⁹ (nõ futilis autoꝛ) c poni cõſulit/teſtes adducens.dantẽ Petrarchã/Bocaciũ/ꝛ Collluciũ ſalutatũ. Uſus eñi (vt idem inquit mgr̃

etdominus)ſermonis eſt.adeoqꝫ imperioſus/vt n
iecta/ſolo arbitrio moueatur. Similiter pulcer i
te ſimiles/an aſperationem ad c litteram admitta
labꝛo.habet hoc vetuſtas.ſed Priſcianus prohibe
qꝫ vir acuti ameniqꝫ ingenij Gaſperinus.De adſum
ſum/adquiro vel acquiro/adquieſco vł acquieſco/ꝛ his
ſimilibus/non habeo quid elegero.Non deſunt tamen qui
inter duo que eque libere dici poſſunt id ducūt oꝛnatius/
politiuſqꝫ quod vident rarioꝛi lingua pꝛoferri.Sed quid
(queſo)arte ſecurius.quid rurſus vſu eſt tritius/quez pe/
nes(Oꝛatio teſte)arbitrium eſt.ꝛ ius/ꝛ noꝛma loquendi
Fauoꝛinus vir oꝛnatiſſimus/idēqꝫ doctiſſimus pꝛecipit.
ꝙ moꝛibus viuamus pꝛeteritis.ſed verbis vtamur pꝛeſen
tibus.ſi rationes omnium pꝛecurrere velim:liber mox fiet.
idemqꝫ marinus.Sed age vt libet.ꝛ(vt omnia verbo clau
dam Ciceronis)perinde eſt vt acceperis.Uale ſoꝛte felici.
et omine fauſto.

Finis opuſculi Impreſſum Anno dn̄i.
M.cccc.lxxxvi. nonas Decēbꝛis.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

r

fribus s fribz freibus

fribus maxima
nota tū tri naām ēē
maxima

Carnoul proul A maxi
max
Articuls

pulcrū/h aſpiratōe poſita
ꝗ/nō aliter cunqꝫ vel cum
. Sic quatuoꝛ vel quattu
cutū vel ſequutū/ꝑ c vel q
ata vel ſemota. Jā aſſum. ia
tōes multas/memoꝛatu ꝓ
igneris. q̇d ſibi velit h ſcri
vnus idemqꝫ/arte vel vſu
ꝑ quo cupio vehementer. q̇d
ris. magnū mihi gratūqꝫ fe/
letā ſerua valitudinē

cur multe diuerſe dicti
ap̄ſſe ſunt

mere cōnexas. Ut ſecuriꝰ q̇d
ꝑ vacillantia/de oꝛthogra/
habui cū eo qui haꝝ ſꝑ epi
bat. Ex quo accepi hāc ſilla
casu/nō ignoꝛātia ꝓdūſſe.
ui cautis oculis p̄caué ſtu/
in aliā inclinatōꝛ notaretur
dere ad varias ꝑtes ꝯtractō
repat. vel vſus ab arte diſſi
vſus cū vſu/vel opini onuꝫ
s neruoſioꝛ eſt. vt dubiū repe
pacto quo epiſtole nō vno ſti
e ſcripſi) ſic hec ſillabicatō iā
na ꝑte reiecta in aliā cecide/
nt infeſti. Uaria varios de/
etiā eoſdē cibos edentibꝰ (ſi
placuit actōnis. Sꝫ vbi ſtu
udiciū in cinerē agēdū ꝑſtas
/nec caloris aliquid. Ut ex
dictōes nihil ⁊ mihi/vł ſer
t diuiniā non expecta. vetu/
dꝰ tn̄ Aretinꝰ (nō futilis au/
tens. dantē Petrarchā/Bo
ſus em̄ (vt idem inquit mgr̄